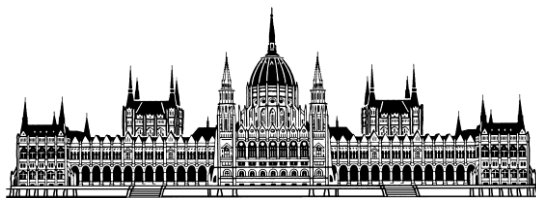

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István,
Mirkóczki Ádám, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	26125
A Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának és a statútum 8. cikkére vonatkozó kam- palai módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	26125
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26125
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26130
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26132
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26134
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26135
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	26140
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26142
Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló tör- vényjavaslat általános vitája	26143
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26143
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26146
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26148
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26152
Sneider Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26153
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	26156
Sneider Tamás (Jobbik)	26157
Bányai Gábor (Fidesz).....	26157
Sneider Tamás (Jobbik)	26157
Bányai Gábor (Fidesz).....	26158
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26158
Az oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	26159
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előter- jesztője.....	26159
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26165
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26168
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26172
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26176
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	26181
Szabó Szabolcs (független).....	26185
Dr. Pósnán László (Fidesz)	26190
Dúró Dóra (Jobbik).....	26191
Kucsák László (Fidesz)	26192
Dr. Hiller István (MSZP)	26197
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	26200
Ikotity István (LMP).....	26205
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	26208
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	26211
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	26213
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	26218
Dr. Józsa István (MSZP)	26219
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	26220
Szabó Szabolcs (független).....	26221
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	26221
A településkép védelméről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	26225
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	26225

Felszólalók:

Boldog István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26227
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26228
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26230
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26232
Dr. Józsa István (MSZP).....	26236
Dr. Józsa István (MSZP).....	26237
Szilágyi György (Jobbik).....	26239
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	26242

A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	26246
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	26246

Felszólalók:

Farkas Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26250
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26254
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	26257
Szabó Szabolcs (független).....	26261
Farkas Sándor (Fidesz).....	26264
Szabó Szabolcs (független).....	26268
Magyar Zoltán (Jobbik).....	26268
Farkas Sándor (Fidesz).....	26269
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	26270

Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	26270
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	26270

Felszólalók:

Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26272
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26274
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26277
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26278
Dr. Józsa István (MSZP).....	26281
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	26281

A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	26283
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	26284

Felszólalók:

Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26285
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	26287
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26290
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	26291
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26293
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára.....	26294
Dr. Józsa István (MSZP).....	26295
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza.....	26296

Napirend utáni felszólalók:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	26297
---------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	26300
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
31. ülésnapja
2016. május 25-én, szerdán
(9.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 31. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának és a statútum 8. cikkére vonatkozó kampalai módosításának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10722. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: *(A hangosítás nem működik.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az állandó Nemzetközi Büntetőbíróság felállításának gondolata már az első világháború után felmerült, azonban tényleges lépések ez irányba csak a második...

ELNÖK: Államtitkár úr, a mikrofonnal valami gond van. Vagy a kártyája, nem tudom, a helyén van-e. *(Dr. Völner Pál: A kártya!)* Igen, akkor kártyaprobléma. *(Dr. Völner Pál behelyezi a kártyáját a gépbe.)* Köszönöm szépen.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnézést. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az állandó Nemzetközi Büntetőbíróság felállításának gondolata már az első világháború után felmerült, azonban tényleges lépések ez irányba csak a második világháborút követő felelősségre vonással indultak meg.

E törekvések azonban a hidegháború kitörésével ismét megszakadtak. 1989-ben, a kétpólusú világ megszűntét követően ismét elkezdődtek a tárgyalások az ENSZ keretein belül egy állandó büntetőbíróság felállítására. Az erre vonatkozó tárgyalásokon hazánk is részt vett, és a szöveg lezárását követően 1999. január 15-én Magyarország képviselője a törvényjavaslatban is szereplő statútum szövegét aláírta. Az Országgyűlés 2001-ben határozatával belső jogi értelemben megerősítette azt, így Magyarország részéről a megerősítő okiratot 2001. november 30-án letétbe helyeztük az ENSZ főtitkárságánál. Ezzel a

megerősítéssel nemzetközi jogi értelemben a statútum 2002. július 1-jén, hasonlóan a többi, a statútumot ratifikáló államhoz, Magyarország vonatkozásában is hatályba lépett. A statútum kihirdetésére idáig még nem került sor, s ezt hivatott most ez a javaslat pótolni.

Ezzel kapcsolatosan fontos megjegyezni, hogy nemzetközi jogi szempontból a statútum előírásai Magyarországot ettől függetlenül jelenleg is kötik, így azokat Magyarországgal szemben belső jogi kihirdetés hiányában is alkalmazni kell és lehet nemzetközi viszonylatban.

A kihirdetés szükségessége egyaránt indokolható alkotmányossági és nemzetközi jogi okokkal is. A tárgyalat szerződés tartalmától függetlenül az Alaptörvény előírja, hogy a nemzetközi jogban vállalt kötelezettségek és a belső jog összhangját biztosítani kell. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, egyrészt formai szempontból a nemzetközi szerződés szövegét át kell ültetni a magyar jogba egy jogszabállyal, ami jelen esetben a mostani törvényi szintű kihirdetéssel valósulna meg, másrészt tartalmilag a kapcsolódó belső szabályokat is hozzá kell igazítani a vállalt nemzetközi kötelezettségekhez.

A kihirdetéssel és a kapcsolódó törvénymódosításokkal a jogalkotó mindkét követelményt, így a tartalmi és a formai is teljesíti a jelen törvényjavaslat elfogadása útján. A statútum kihirdetésének másik indoka, hogy nem zárható ki elméleti szinten az, hogy egy kiadatási vagy egyéb járulékos ügy miatt a statútum értelmében Magyarország a bíróság eljárásába valamilyen módon bevonódjon.

A Nemzetközi Büntetőbíróság eljárásában való részvétel feltételei teljes mértékben csak a statútum kihirdetésével és a kapcsolódó belső jogszabályok módosításával teremthetők meg, mert ennek hiányában a magyar hatóságok intézkedései csak a nemzetközi jogsegély és az európai uniós jogsegély szabályai között működhetnének.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország a Nemzetközi Büntetőbíróság létrehozásának aktív támogatója volt az előkészületek folyamán annak a 60-70 országot tömörítő csoportnak a tagjaként, amelynek vezető és kezdeményező magvát az Európai Unió tagállamai képezték. Az immáron állandó, általános hatáskörű bíróság a népirtás bűncselekménye, az emberiség elleni és a háborús bűncselekmények, továbbá jelenleg csak elvi lehetőségként az agresszió elkövetésében részes személyek felett rendelkezik joghatósággal. A bíróság e bűncselekmények ügyében eljárhat a nem nemzetközi fegyveres konfliktusok esetében is.

Az emberiség elleni és a háborús bűncselekmények részletes meghatározását a statútum tartalmazza. A bíróság eljárását bármely részes állam, az ENSZ Biztonsági Tanácsa és a bíróság főügyésze kezdeményezheti.

A Biztonsági Tanács által történő kezdeményezés esetét kivéve a bíróság csak abban az esetben gyakorolhatja a joghatóságát, ha a statútumnak ré-

szese, vagy az az állam, amelynek területén elköveték a bűncselekményt, vagy pedig az elkövető állampolgársága szerinti állam; a nem részes államok azonban egy adott esetre korlátozva is elfogadhatják a bíróság joghatóságát. A bíróság a nemzeti intézményeket kiegészítő jellegéből, a komplementaritás elvéből következően a fenti feltételek teljesítése esetén is csak akkor járhat el, ha az erre egyébként jogosult állam nem kívánja vagy nem képes gyakorolni a büntető joghatóságát.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A statútum számos fontos büntetőjogi alapelvet nevesít, így a nullum crimen sine lege elvét, valamint a visszaható hatály tilalmát. A statútum kizárja a benne nevesített bűncselekmények elévülését. A bíróság csak természetes személyek felett ítélezhet, akiket hivatalos minőségük nem mentesít a büntetőjogi felelősség alól, illetve az nem szolgálhat büntetésük csökkentésének alapjául. A statútum tartalmazza a nemzetközileg elfogadott eljárási alapelveteket, így a vádlott jelenlétében lefolytatandó nyilvános tárgyalás követelményét és az ártatlanság vélelmét is.

(9.10)

A vádlottnak jogában áll megismerni a vádat, a védelme előkészítéséhez szükséges eszközökkel, illetve védővel rendelkezni. A statútum a sértettek és a tanúk megfelelő védelméről is gondoskodik, tekintettel a bíróság különleges joghatóságából következően elé kerülő ügyekre. A bíróság elsőfokú tanácsainak határozatai ellen fellebbezésnek van helye, megengedett továbbá az ítélet felülvizsgálata új, döntő körülmények utólagos felmerülése esetén.

A statútum kimondja a részes államok bírósággal való együttműködési kötelezettségét. A bíróság által kiszabható büntetések a legfeljebb életfogytig tartó szabadságvesztés, a pénzbüntetés és a bűncselekményből származó haszon elkobzása. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának helyét a bíróság jelöli ki az erre vállalkozó államok listájáról. A statútum abból indul ki, hogy a nemzetközi büntetőjog érvényesítése kétféleképpen valósul meg: egyrészt közvetlen érvényesítés, másrészt közvetett érvényesítés útján.

A statútum lehetővé teszi, hogy a hatálya alá tartozó nemzetközi bűncselekmények elkövetőit közvetlenül a nemzetközi jog, azaz a statútum alapján nemzetközi szervezet, azaz a bíróság előtt vonják felelőségre, függetlenül a nemzeti jogoktól. Másfelől a statútum által szabályozott bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonását nemzeti hatóságok a nemzeti jog alapján is végrehajthatják.

A komplementaritás elve - ahogy azt a statútum preambuluma hangsúlyozza - azt jelenti, hogy a bíróság eljárása a nemzeti büntető joghatóságokhoz képest kiegészítő jellegű. A komplementaritás materiális szempontból azt fejezi ki, hogy a nemzetközi bűncselekmények üldözése az egyes szuverén államoknak is feladata. A komplementaritás ebben az

értelemben azt is jelenti, hogy a nemzetközi büntetőbíráskodás csak a legsúlyosabb jogsértésekre terjedjen ki.

A statútum ennek megfelelően a bíróság joghatóságát a nemzetközi közösség egészét érintő legsúlyosabb bűntettek, a népirtásra, a háborús és az emberiség elleni bűncselekményekre korlátozza. De még ezek esetében is csak akkor jár el a bíróság, ha a cselekmény kellő súlyú, és a nemzetközi közösség érdekében áll, hogy a bíróság ítélezzen. Eljárási értelemben a komplementaritás azt jelenti, hogy nem a bíróságnak, hanem a nemzeti igazságszolgáltatásnak van elsődleges joghatósága.

A statútum értelmében a bíróságnak alárendelt joghatósága van, csak akkor foglalkozhat az ügygel, ha a nemzeti bíróságok képtelenek vagy nem hajlandók eljárni azon bűncselekmények elkövetőivel szemben, amelyeket a statútum a bíróság joghatósága alá utal. A részes államok közgyűlése évente ülészik, ennek során áttekinti a bíróság működéséhez kapcsolódó fontosabb kérdéseket, és dönt többek között a bíróság éves költségvetésének elfogadásáról.

A bíróság bíráinak megválasztása háromévenként történik. A bíróság székhelye Hágában van. A statútum rendelkezéseinek fenntartása nem fűzhető. A bíróság önálló jogi személyiséggel rendelkező nemzetközi intézmény. Működésének költségei a részes államok által fizetett tagdíjakból, az ENSZ által biztosított alapokból, valamint önkéntes hozzájárulásból kerülnek fedezésre.

Tisztelt Ház! 2010 júniusában került sor az ugandai Kampalában a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának átfogó módosító konferenciájára, ahol elfogadták a törvényjavaslatban is szereplő módosítást. A módosítás eredményeképpen a tiltott fegyverek használatának szélesebb köre válik statútum által büntetendő cselekménnyé, mert azok alkalmazása a módosítás eredményeképpen a nem nemzetközi fegyveres konfliktusokban is a statútum alá tartozó bűncselekmény lesz.

A törvényjavaslat tartalmazza e módosítás kötelező hatályának elismerésére vonatkozó felhatalmazást és a módosítás kihirdetését is. A statútum belső jogrendbe illesztéséhez szükséges a mentelmi joggal kapcsolatos, kétharmados szavazattöbbséget igénylő sarkalatos törvények, továbbá a büntető törvénykönyv és a végrehajtással kapcsolatos eljárási kérdéseket szabályozó törvények módosítása is.

A statútum 27. cikke úgy rendelkezik, hogy a statútum a hivatalos minőségre való tekintet nélkül egyaránt vonatkozik minden személyre. A statútum 27. cikke alapján a hatályos belső jogot úgy kell módosítani, hogy az érintett személyi kör jogállását szabályozó törvényekben biztosított mentelmi jog, illetve a büntetőjogi felelősségre vonást feltételelesen elhalasztó egyéb mentesség ne akadályozza a bíróságot a joghatósága alá tartozó cselekmények szerinti eljárásában.

Ennek a szabálynak eleget téve a törvényjavaslatban az Alkotmánybíróság tagjainak, a Költségve-

tési Tanács elnökének és az országgyűlési képviselőknek a mentelmi joga is korlátozásra került. Az erre vonatkozó módosítások általánosságban kimondják, hogy ezek a tisztségviselők felelősségre vonhatóak lesznek a mentelmi joguktól függetlenül a hazánk által elismert joghatósággal rendelkező, nemzetközi bíróság joghatósága alá tartozó, büntetőjogilag üldözendő cselekmény miatt.

Az országgyűlési képviselők mentelmi jogának módosulása a magyar jogrend sajátosságaira tekintettel természetesen és szükségszerűen magával vonja a többi, az országgyűlési képviselők mentelmi jogával azonos mentességgel rendelkező tisztségviselőket, így például az európai parlamenti képviselők, bírák, ügyészek mentelmi jogának módosulását is. A törvényjavaslat által alkalmazott általános megfogalmazással nemcsak a bíróság joghatóságába tartozó és a statútumban meghatározott bűncselekmények esetén lesz kizárt a mentelmi jogra való hivatkozás, hanem a nemzetközi jogban egyéb módon akár más nemzetközi szerződéssel, akár az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozatával elismert, a jövőben létrejövő, a korábbi jugoszláv vagy ruandai törvényszékhez hasonló ad hoc bíróság esetén is.

A statútum elfogadása két bűncselekmény-tényállás megalkotását is szükségessé tette. Az egyik az ellenséges hadsereghez tartozó személyek alattomos megölését nyilvánítja büntetendő cselekménnyé. Ez a hitszegés bűncselekmény azt takarja, amikor egy védett személy minőségét - például a megadásra való fehér zászlót vagy a harctéri orvosi minőséget - csalárd módon használja valaki. A másik tényállás a magyar vagy a nemzetközi bíróság által jogerősen megállapított népiirtás, emberiség elleni vagy háborús bűncselekmény nyilvános tagadását minősíti bűncselekménnyé.

Emellett a módosítás a büntető törvénykönyvben a hadművelleti vagy megszállt terület fogalmát egy honvédelmi szempontból indokoltabb, megfelelőbben értelmezhető fogalomra cseréli. Mindezekon kívül szükséges egyéb, a Nemzetközi Büntetőbíróság eljárásához kapcsolódó belső jogi szabályok pontosítása, kiegészítése, amelyek a bíróság eljárásához kapcsolódó kiadatás esetén, illetve a bíróság ítéletének végrehajtására vonatkozóan teszik egyértelművé és alkalmazhatóvá a jelenlegi szabályokat.

(9.20)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A bíróság statútumának kihirdetésével Magyarország a rá nézve nemzetközi szempontból már régóta fennálló kötelezettségnek teremt meg a belső jogi alapjait és feltételeit. Ezért a korábban önök számára ismertetett alkotmányossági és nemzetközi jogi érveket is figyelembe véve kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/10722. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Népiirtás, emberiség ellen elkövetett büntett, háborús büntett. Amikor ezekről hall az ember, véres események jelennek meg lelki szemei előtt, ártatlanok, kiszolgáltatottak, áldozatok. És felszakad lelkéből a sóhaj, sőt az akarat, hogy ilyen események ne történhessenek meg; amelyek pedig megtörténnek, ne legyenek következmények nélkül.

Ez az óhaj régen megfogalmazódott. Olyannyira, hogy már az első világháborút követően kezdeményezések indultak a Nemzetközi Büntetőbíróság felállításáért. Azonban a megvalósítást, amelynek előmozdításában az ENSZ kulcsszerepet játszott, évtizedekre elodázta a második világháború és az azt követő hidegháború.

A bíróság felállításának 1989-ben felmerült kérdését csak 1999-ben követhette a megvalósítás. Magyarország a kezdetektől támogatta a bíróság felállítását, mert úgy vélte, hogy az emberi jogok, a béke és a biztonság fenntartásához szükség van arra, hogy a legsúlyosabb nemzetközi bűncselekmények elkövetőit bíróság előtt felelősségre vonják. Hazánk tagja volt annak a 60-70 országot tömörítő csoportnak, amely az előkészületek során kezdeményező és vezető szerepet vállalt a sikeres megvalósítás érdekében.

A statútum 1999-ben magyar részről aláírásra került, amit egy 2001-es országgyűlési határozat erősített meg, és a megerősítő okirat letétbe helyezése 2001. november 30-án megtörtént. Ezt azért érdemes kiemelni, mert a statútum a 60. állam megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratának elhelyezése utáni 60. napot követő hónap első napján lép hatálya. A statútum így 2002. július 1-jén lépett hatályba. A statútum szövege azonban magyar nyelven mind a mai napig nincs kihirdetve. A ratifikáló országgyűlési határozat T/4490. szám alatt törvényjavaslatként folyamatosan az Országgyűlés előtt volt 2003 és 2006 között, ám azt végül visszavonták, ezért a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának formálisan mind a mai napig nincs hivatalos, jogszabályerejű magyar nyelvű szövege. Az előttünk fekvő törvényjavaslathoz csatolt hivatalos fordítás pótolja ezt a hiányt.

A Nemzetközi Büntetőbíróság önálló jogi személyiséggel rendelkező nemzetközi intézmény, amelynek székhelye Hágában van, tevékenységei, működése költségét a részes államok által fizetett tagdíjakból, önkéntes hozzájárulásokból és az ENSZ által nyújtott alapról fedezi.

A népiirtással, emberiség elleni bűncselekményekkel és háborús bűncselekményekkel vádolt személyek ügyeinek lefolytatására alakult bíróság jogha-

tósága 2017 után kiegészül. 2017 után lép ugyanis hatályba a 2010-ben Kampalában elfogadott módosítás, amely az agresszió bűncselekményét a statútumba iktatja. A kampalmai módosítás eredményeként a tiltott fegyverek használatának szélesebb köre is a statútum által büntethető cselekménnyé válik.

A bíróság elsősorban olyan esetekben gyakorolja joghatóságát, ahol a statútum részese az állam, ahol a bűncselekményt elkövették, vagy ahol az adott állam az elkövető állampolgársága miatt érintett. Ettől eltérő eset is lehet, amikor a Biztonsági Tanács utalja az ügyet a bíróság elé, vagy amikor olyan államok, amelyek nem részesei a statútumnak, elfogadják a bíróság joghatóságát.

A bíróság elsősorban a nemzetközi közösség egészét érintő ügyekben jár el, akkor, ha az kellő súlyú és a nemzetközi közösség érdekét szolgálja, hogy a bíróság ítéletet hozzon. Azért van ez így, mert a nemzetközi bűncselekmények üldözése a nemzetállamok feladata. Így ezen esetekben nem a Nemzetközi Büntetőbíróságnak, hanem a nemzeti igazságszolgáltatásnak van elsődleges joghatósága. A statútum, azaz a nemzetközi jog nem helyettesíti a nemzeti büntetőjogot, hanem kiegészíti azt. Ezen elv alapján a nemzeti büntetőjog elsőbbséget élvez a nemzetközi bűncselekmények felelősségre vonása tekintetében.

A bíróságnak alárendelt joghatósága van, vagyis csak akkor foglalkozhat az ügygel, ha a nemzeti bíróságok képtelenek vagy nem hajlandók eljárni. Eddig a bíróság négy helyzetet vizsgált, és 12 személy ellen adott ki elfogatóparancsot. A négy érintett helyszín Észak-Uganda, a Kongói Demokratikus Köztársaság, a Közép-afrikai Köztársaság és Dárfúr.

A bíróság első perének, amely a kongói milicista vezér, Thomas Lubanga pere volt, 2008. június 23-án kellett volna kezdődnie, de azt június 13-án megállították, a bírók ugyanis úgy ítélték meg, hogy azzal, hogy az ügyész nem volt hajlandó a potenciálisan felmentő anyagokat bemutatni, sérült Lubanga tisztességes eljáráshoz való joga. Lubanga tárgyalását 2009. január 26-án indították el ismét, végül 2012-ben 14 év börtönre ítélték, hiszen egyértelműen igazolódtak a vádak, amelyek szerint Lubanga a 2002-2003-ban folyt összecsapások idején 15 évesnél fiatalabb gyermekeket sorozott be a Kongói Felszabadítása Hazafias Erői nevű félkatonai szervezet egységeibe.

Ez a példa is rávilágít arra, hogy a statútum tartalmazza a nemzetközileg elfogadott eljárási alapelveket. Ilyen a vádlott jelenlétében lefolytatandó nyilvános tárgyalás, az ártatlanság vélelme, a vád megismerésének lehetősége vagy a védelem előkészítéséhez szükséges eszközökkel és a védővel való rendelkezés. Ugyanakkor a statútum számos fontos büntetőjogi alapvetést nevesít, így a nullum crimen sine lege elvet, vagy a visszaható hatály tilalmát.

A statútum a hivatalos minőségre való tekintet nélkül mindenkire vonatkozik, ezért biztosítani kell, hogy a törvényekben biztosított mentelmi jog, illetve

a büntetőjogi felelősségre vonást feltételesen elhagyó egyéb mentesség ne akadályozza a bíróságot az eljárásban. Ezért a statútum belső jogrendbe illesztéséhez szükséges a mentelmi joggal kapcsolatos, kétharmados szavazattöbbséget igénylő sarkalatos törvények és a végrehajtással kapcsolatos törvények módosítása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy közel százéves folyamat, építkező munka fontos állomásához érkezünk, amelyet az emberi jogok, az emberi méltóság, valójában az emberiség védelme érdekében folytatunk, folytatunk. Kérem képviselőtársaimat, hogy a javaslat támogatásával legyenek részesei ennek a folyamatnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bartos Mónika. Most megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat a statútum magyarországi érvényesülésének biztosítása érdekében több törvényt is módosít. A törvényjavaslat a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításával megteremti a Nemzetközi Büntetőbíróság által elrendelt vagyonelkobzás végrehajtásának törvényi feltételeit. A vagyonelkobzás alá eső ingatlanok a magyar állam tulajdonába kerülnek, míg a behajtott pénzüsszeget a Nemzetközi Büntetőbíróságnak kell átadni. A mentelmi jog nem fog kiterjedni a nemzetközi bíróság joghatósága alá tartozó, büntetőjogilag üldözendő cselekményekre.

A büntető törvénykönyv két új tényállással egészül ki. A védett személyi minőség csalárd használata: a bűncselekményt az követi el, aki a háború idején magát védett személynek kiadva, ezzel az ellenséges hatalom fegyveres erőinek vagy csoportjának tagját megtévesztve az ellenséges hatalom fegyveres erői vagy csoportja tagjának súlyos sérülést okoz, vagy őt ilyen módon fogságba ejti.

(9.30)

Népirtás, emberiesség elleni vagy háborús bűncselekmény nyilvános tagadása: a Nemzetközi Büntetőbíróság vagy magyar bíróság jogerős ítéletében megállapított cselekmény tagadása, kétségbe vonása, jelentéktelen színben feltüntetése vagy igazolására törekvés valószínűsíti meg a bűncselekményt.

Az előttem szólók, államtitkár úr is említette, hogy Magyarország aktívan részt vett a statútum kidolgozásában. A statútum 1999. január 15-én, a 2296/98. számú kormányhatározatban megadott felhatalmazás nyomán magyar részről aláírásra került. A statútumot az Országgyűlés 72/2001. országgyűlési határozattal megerősítette, a Magyar Köztársaság megerősítő okiratának letétbe helyezése 2001. november 30-án megtörtént, és 2002. július 1-jén

hatályba lépett. 2010 júniusában került sor a már említett ugandai Kampalában a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának átfogó módosító konferenciájára, ahol elfogadták a törvényjavaslatban is szereplő módosítást.

A június 10-én elfogadott módosítás eredményeképpen a tiltott fegyverek használatának szélesebb köre válik a statútum által büntetendő cselekménnyé, mert azok alkalmazása a módosítás eredményeképpen nem nemzetközi fegyveres konfliktusokban is a statútum alá tartozó bűncselekmény lesz. A törvényjavaslat tartalmazza a módosítás kötelező hatályának erősítésére vonatkozó felhatalmazást és a módosítás kihirdetését is. A bíróság a népirtás bűncselekménye, az emberiség elleni és a háborús bűncselekmények nemzetközi fegyveres konfliktusok esetén is, továbbá elvi lehetőségként az agresszió elkövetésében részt vett személyek felett rendelkezik joghatósággal. Az emberiség elleni és a háborús bűncselekmények részletes meghatározását a statútum tartalmazza. Az agressziót elkövetőkkel szemben a bíróság ténylegesen csak azt követően gyakorolhatja joghatóságát, hogy az agresszió bűncselekményét a statútumban iktató, 2010-ben Kampalában elfogadott módosítás 2017-et követően hatályba lép.

A statútum belső jogrendbe illesztéséhez szükséges a mentelmi joggal kapcsolatos, kétharmados szavazattöbbséget igénylő sarkalatos törvények és a végrehajtással kapcsolatos törvények módosítása is. A mentelmi jogi szabályozások módosítása a statútum alkalmazása szempontjából indokolt és támogatható. Több jogállási törvény is az országgyűlési képviselőkre vonatkozó mentelmi jogi szabályokat rendeli alkalmazni, így az országgyűlési törvény módosítása jóval szélesebb körre terjed ki, így a bírókra és az ügyészekre is, mint ahogy az a törvényjavaslatból ez első ránézésre kitűnne.

A köztársasági elnök lesz az egyetlen közjogi tisztséget betöltő, akivel szemben hivatali ideje alatt nem indítható büntetőeljárás, figyelemmel arra, hogy az ő immunitását a korábbi alkotmányos szabályokkal egyezően az Alaptörvény biztosítja, amelynek bolygatása e kihirdető törvény kapcsán nem indokolt.

A statútum elfogadása két új bűncselekményi tényállás megalkotását is szükségessé tette. Az egyik az ellenséges hadsereghez tartozó személyek alattomos megölését nyilvánítja büntetendő cselekménnyé, az úgynevezett hitszegés, védett személyi minőség csalárd használata tényállásában, míg a másik tényállás a népirtás, az emberiség elleni vagy háborús bűncselekmény nyilvános tagadása.

Emellett a módosítás kivezeti a hadműveleti vagy a megszállt terület fogalmát az azt jelenleg alkalmazó tényállásokból, és azt egy honvédelmi szempontból indokoltabb, megfelelőbben értelmezhető fogalomra cseréli.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselői a törvényjavaslat elfogadását támogatják, igennel fogunk szavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Horváth képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának kidolgozásában mindvégig aktívan részt vett. A statútum 1999. január 15-én a 2296/1998. számú kormányhatározatban megadott felhatalmazás alapján került magyar részről aláírásra. A statútumot a magyar Országgyűlés a 72/2001. országgyűlési határozatával erősítette meg, az okirat ENSZ-főtitkár előtti letétbe helyezése pedig 2001. november 30-án történt. A statútum azonban csak 2002. július 1-jén lépett hatályba, figyelemmel arra, hogy a 126. cikkelye értelmében a 60. állam jóváhagyó okiratának ENSZ-nél történt letétbe helyezése után következhetett csak be az egyezmény hatályosulása.

A statútum magyar nyelvű kihirdetésére azonban mind a mai napig nem került sor, ezért a törvényjavaslat egyik fő célja ezen formai hiány pótlása, másik fő célja pedig az, hogy a 2010. évi kampalmai módosításokat átvezesse annak érdekében, hogy kiegészítse a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatóságát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A statútumban a részes államok elhatározták, hogy a jelen és a jövő generációk érdekében létrehoznak egy, az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez kapcsolódó független és állandó Nemzetközi Büntetőbíróságot a nemzetközi közösség egészét sértő legsúlyosabb bűncselekmények fölötti joghatósággal, amely a nemzeti büntető joghatóságokhoz képest kiegészítő jellegű, és tartósan szavatolja a nemzetközi igazságszolgáltatás tiszteletben tartásának érvényesítését. A részes államok a statútum kialakításakor abból indultak ki, hogy a nemzetközi büntetőjog érvényesítése kétféleképpen valósul meg, egyrészt közvetlen érvényesítés, másrészt közvetett érvényesítés útján.

A statútum egyrészt lehetővé teszi azt, hogy a hatálya alá tartozó nemzetközi bűncselekmények elkövetőit közvetlenül, a nemzetközi jog alapján nemzetközi bíróság előtt vonják felelősségre, függetlenül a nemzeti jogoktól, másrészt pedig lehetővé teszi azt, hogy a statútum által szabályozott bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonását a nemzeti bíróságok végrehajtsák.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a fentiek okán fontos módosításokat javasol a bírósági végrehajtás vonatkozó szabályozásában. A statútum nyomán az adott országok hatályos belső jogát úgy kell módosítani, hogy az érintett személyi kör jogállását szabályozó törvényekben biztosított mentelmi jog, illetve büntetőjogi felelősségre vonást feltételesen elhalasztó egyéb mentesség ne akadályozza a nemzetközi bíróságot az eljárásban. Ez a jelen esetben azt jelenti, hogy csak az országgyűlési képviselők, az Alkotmánybíróság tagjai és a Költségvetési

Tanács elnöke mentelmi jogának módosítása igényeltetik.

Az országgyűlési képviselőket megillető mentelmi joggal rendelkező egyéb tisztségekre is ki fog terjedni a törvényjavaslat általi módosítás után az a korlátozás, hogy a statútumban szabályozott bűncselekmények esetén a mentelmi jogra hivatkozva nem lehet mentesülni a felelősség alól. A statútum többek között büntetni rendeli az úgynevezett hűségét, azaz az ellenséges hadsereghez tartozó személyek alattomos megölését. Ebben az esetben az ellenséget, bizalmat keltve, abban a hitben tartják, hogy az elkövetőt a fegyveres összeütközésre vonatkozó nemzetközi szabályok alapján védelem illeti meg; ezzel a bizalommal visszaélve az elkövető az ellenséges fegyveres erő vagy csoport tagját megöli, neki súlyos sérülést okoz vagy fogságba ejti őt.

(9.40)

Ezért indokolt a büntető törvénykönyv háborús bűncselekményeket tartalmazó fejezetébe beilleszteni a védett személyi minőség csalárd használata tényállását.

Fontos a statútum népirtásra, emberiesség elleni vagy háborús bűncselekmény nyilvános tagadására vonatkozó rendelkezése is. A rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározat c) pontja szerint adott cselekményt olyan módon valósítják meg, hogy az e csoport vagy annak valamely tagja ellen erőszakra vagy gyűlöltre való uszításra alkalmas.

A statútum kihirdetésével nyílik meg a lehetőség arra, hogy a statútum 6., 7. és 8. cikkelyében meghatározott bűncselekmények nyilvános tagadását, a nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadásához hasonlóan, a Btk. büntetni rendelkezhesse.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták támogatják a T/10722. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elsőre úgy tűnt, hogy egy felettlőbb egyszerű javaslat van előttünk, amelynek csak a magyar nyelvű kihirdetéséről van szó, de amikor részletesebben átolvastam ezt a javaslatot, egy-két felettlőbb érdekes pontra is bukkantam. De most engedjék meg, hogy azzal kezdjem, ami már itt elhangzott előttem is, hogy miért kellett eddig várni, miért kellett 15 évig várni arra, hogy az Országgyűlés elé ke-

rüljön ez a javaslat, hogy magyar nyelven is kihirdetésre kerüljön.

A Magyar Köztársaság a római statútumot, ahogy hallhattuk, 1999. január 15-én írta alá, majd 2001. november 6-án ratifikálta. Eddig rendben is van, egy szokásos ügymenetet láthatunk. Természetesen örülünk neki, hogy igaz, hogy csak a XX. század végén, de megvalósulhatott egy állandó Nemzetközi Büntetőbíróság felállítása. Egyébként hozzáteszem, bár ez történelmi kérdés, nem tudom, hogy az emberiségnek, ha szabad ilyen nagy szavakat használni, miért kellett majdnem a XXI. századig várni arra, sőt tulajdonképpen a hatálybalépéssel és a magyar ratifikációval, ha 2001-ről beszélünk, akkor már a XXI. századról beszélünk, tehát miért kellett erre várni. De legalább megtörtént, és természetesen ez is üdvözlendő, viszont az kevésbé, hogy magyar nyelven egyszerűen nem került sor a kihirdetésére ennek a statútumnak. Nem tudom, hogy miért, valószínűleg államtitkár úrnak sincs talán ennél részletesebb információja, vagy ha van, akkor kérem, ossza meg velünk.

Azt is látni kell, és ez is elhangzott, hogy 2003-2006 között az Országgyűlés előtt volt ez a javaslat. Akkor egyébként szocialista kormányok voltak hatalmon, ha esetleg valaki nem emlékezne rá, vagy az évszám alapján ez nem lenne kellőképpen behatárolható, és azt is lehet tudni, hogy annak ellenére, hogy három évig az asztalon hevert, pontosabban az Országgyűlés előtt hevert, ha pontos akarok lenni, ez a javaslat, a 2006-os választás után visszavonták ezt a magyar nyelvű kihirdetést; aminek nyilván valamilyen politikai indoka vagy oka kellett hogy legyen, hiszen három évig az Országgyűlés előtt hever a javaslat, nem kerül tárgyalásra, nem kerül magyar nyelven kihirdetésre, és utána a 2006 tavaszi választás után ez gyakorlatilag le is kerül napirendről.

Nem tudom, és lehet, hogy ez már összeesküvéselmélet, hogy már a 2006 őszi eseményekhez bármiféle köze lehet-e ennek a dolognak, és esetleg a szocialista vezetők tudhatták-e, hogy 2006 őszén mi fog bekövetkezni. Ezt nyilvánvalóan megint csak államtitkár úr, ha a minisztériumnak az aktáit és az elfekvő iratanyagot esetleg fel tudta valaki túrni és ebben bármiféle hivatkozást találnak, vagy esetleg a szocialisták, vagy egyébként a... - most a DK-ból nem látok senkit, de Gyurcsány Ferencnek is komoly ráhatása volt akkor az eseményekre, ha jól emlékszem, de javítsanak ki. Tehát, ha ők tudnának erre magyarázatot adni, akkor lehet, hogy pontosabban láthatnánk abban, hogy miért kerültünk ilyen szegyenbe, hogy nem került sor a magyar nyelvű szöveg kihirdetésére. Egyébként hozzáteszem, hogy 2010 után is lett volna rá lehetőség. Valószínűleg ez nem a legfontosabb téma volt, és most került elő, tehát ami a magyar ratifikációt illeti, ahhoz képest is 15 év elteltével az Országgyűlés elé kerülhet ez a javaslat.

Természetesen én nem szeretnék belemenni részletesen a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának az elemzésébe. Azt hiszem, hogy mindnyájan

egyetértünk azokkal a pontokkal, amelyek ebben megfogalmazásra kerülnek, a különböző háborús bűncselekmények, apartheid, népirtás üldözése, illetve egy hatékonynak mutakozó állandó Nemzetközi Büntetőbíróság felállítása, az természetesen üdvözlendő, és egyáltalán nem lehet belekötni.

Viszont ami egy kicsit nagyobb kérdéseket vetett fel bennem, az az, hogy ezeket a passzusokat a magyar jogba be is kell építeni. Egy része természetesen mondható, például a mentelmi jog szabályainak a módosítása, ezt is támogatni lehet. A Jobbik egyébként a mentelmi jog eltörlése mellett foglalt állást, programunkban is szerepelt 2010-ben, '14-ben, tehát az, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság számára vagy ha valaki, bár Magyarországon, hála a Jóistennek, azért nem gyakori, hogy ilyeneket elkövetnek, de ha valaki mégis elköveti, akkor akár egy parlamenti kétharmad se tudja azt megakadályozni, hogy őt a Nemzetközi Büntetőbíróság elé citálhassák. Ez rendben van így, ezzel természetesen semmi kifogásunk nincsen.

Viszont ami számomra egy kicsit meglepő volt, illetve az ilyenformán való beemelése, az nem más, mint a 13. §-ban megfogalmazott népirtás, emberiség elleni vagy háborús bűncselekmények nyilvános tagadásának tényállása, amit önök a Btk.-ba szeretnének beemelni. És még önmagában ezzel se lenne gond, hogy beszéljünk arról nyilvánvalóan, hogy ha valami egyértelműen bizonyítható, hogy elkövetésre került és ezt olyan formában, uszító jelleggel, becsmérlő jelleggel és az események újra bekövetkeztét kockáztató jelleggel tagadja valaki, akkor természetesen erre lehetőséget lehet biztosítani. Csak önök nem ezt teszik. Zárójelben jegyzem meg, hogy ha már itt a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának a kihirdetéséről van szó, akkor eleve ez a passzus - és ez leírásra is kerül - nem feltétlenül ezzel van szoros összefüggésben, hanem - és ez szerepel a törvényben is - egy 2008. november 28-ai tanácsi kerethatározat 1. cikkének való megfelelést szolgálja. Természetesen össze lehet rakni ezt csomagba, még értem is az összefüggését, hogy itt is háborús bűncselekményekről van szó. Igaz, hogy itt, mondjuk, egy verbális tagadásról. Tehát azért összefügg, de azért a hivatkozás is más, ugye, egy uniós jogszabályról beszélünk. Önök azt írták le, hogy ez a passzus, ami most a Btk.-ba be fog kerülni, nem más, mint a tanácsi kerethatározat, tehát az uniós 2008-as tanácsi határozatnak a megfelelést szolgálja.

Ezekben az esetekben én általában nem vagyok rest és megnézem, hogy pontosan mit ír elő ez a 2008-as kerethatározat, hiszen úgy az irányelveknél, mint korábban a kerethatározatoknál egy túl-ig tartományban az adott tagországoknak megvan a megfelelő hatáskörük, hogy meghatározzák, hogy pontosan mit építenek be a saját jogukba.

Na, és itt kezdődnek a problémák, államtitkár úr, hiszen önök a tényállásban, amit a Btk.-ba be szeretnének iktatni, pontosan azt a fogalomrendszert és azt a büntetési rendszert használják, amelyet a

kommunista rendszerek és a nemzetiszocialista rendszerek bűneinek a nyilvános tagadásánál a Btk.-ba beépítettek.

(9.50)

Ez miért problémás? Azért problémás, mert önök azt szeretnék, hogy a Btk.-ba az kerüljön be, hogy ha valaki egy nemzetközi szerződéssel kimondott vagy Nemzetközi Büntetőbíróság által vagy magyar bíróság által megállapított - most hadd ne soroljam fel, emberiség elleni, háborús - bűncselekményeket és minden egyebet tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ez elsőre nem is tűnik problémásnak, mert miért szeretné ezt bárki tagadni, kérdezhetik önök. Viszont kérdezem én: honnan lehet tudni, vagy egy átlag állampolgár tudni fogja-e? Mert a kommunista rendszer, a nemzetiszocialista rendszer bűneinek tagadásánál még azt lehetett mondani - bár az a tényállás se jó -, hogy Magyarországon nagyon sok esemény történt, sajnálatos módon, amelyről az átlag állampolgár is tud, tanul róla az iskolában, illetőleg nagyjából tudja, hogy hol van a véleménynyilvánítás határa; most ennek nem mennék bele a részleteibe, hogy pontosan jól van-e ez megfogalmazva vagy nem, de nagyjából a jogbiztonságnak ebben a formában megfelel.

Viszont ebben az esetben olyan tágra nyitjuk a kapukat, amely esetben egy magyar állampolgárnak nem feltétlenül kell tudnia, hogy mondjuk, egy nemzetközi szerződés, egy nemzetközi bíróság vagy akár a magyar bíróság jogerős ítéletében ezekben az esetkörökben milyen döntést hozott. Még ez se lenne probléma egyébként, de az a tény, hogy önmagában a kétségbevonáshoz, a jelentéktelen színben való feltüntetéshez nem társul semmilyen pluszcselekmény, ez már egy kicsit veszélyes, tehát akár a történelmi kutatásokra is kiterjedhet. Ez azért fontos, államtitkár úr - és javasolom, hogy még módosító javaslatot be lehet terjeszteni önök által is, és mi is meg fogjuk fontolni -, mert az előbb említett tanácsi kerethatározat így szól, és azt várja el Magyarországtól, hogy „nyilvánosság előtt erőszakra, gyűlöletre uszítás faji, bőrszín szerinti, vallási, származás szerinti” csoport valamely tagjával szemben - ez eddig rendben van -, „népirtás, emberiség elleni vagy háborús bűncselekmények nyilvánosság előtti védelmezése, tagadása vagy súlyosan jelentéktelen színben való feltüntetése” - eddig is még rendben lenne - esetében kell büntetőjogi tényállást alkotni, de itt jön az a plusz hozzáfűznivaló - el kellett volna talán az egész tényállást olvasni -, „amennyiben az adott cselekményt olyan módon valószínűsítják meg, hogy az a csoport vagy annak valamely tagja elleni erőszakra vagy gyűlöletre való uszításra alkalmas” - és itt van a kutya elásva.

Úgy kellett volna beemelni ezt a tényállást, hogy nem elég, mondjuk, egy történészprofesszornak a világ bármely táján megnyilvánuló és egyébként

megállapított, senki által nem tagadott, mondjuk, népirtással kapcsolatos disszertációjában, ha mondjuk, azt mondja, hogy ott százal kevesebb vagy több ember halt meg, tudományos módon, akkor ezen tényállás alapján három évig terjedő szabadságvesztéssel lehet büntetni úgy, hogy az európai kerethatározat nem ezt írja elő, államtitkár úr. Egyértelműen bele kellett volna venni ebbe a tényállásba, hogy a gyűlöletre, uszításra alkalmasnak kell lennie, illetve fenyegetőnek kell lennie az adott csoportokra vonatkozóan. Tehát ez teljesen rendben is lenne így, ha ez beemelésre került volna.

Egyébként még, ha ez nem lenne elég, akkor az 1. cikk, amit hivatkoznak, még azt is megfogalmazza, hogy a tagállamok dönthetnek úgy, amikor átültetik ezeket a passzusokat, hogy kizárólag azt a cselekményt büntetik, amely a közrend megzavarására alkalmas, fenyegető, gyalázkodó vagy sértő jellegű. Tehát egyértelművé teszi egy másik bekezdése is az 1. cikknek, a (2) bekezdése, hogy itt az uniós jog azt várja el, hogy olyan esetekben legyen büntetendő a különböző háborús bűncselekmények, népirtások tagadása vagy jelentéktelenebb színben való feltüntetése, amely esetekben ez gyalázkodó, uszító jellegű.

A magyar jogszabályból sajnos ez nem derül ki, illetve a Btk.-módosításból ez nem derül ki. Természetesen lehet, hogy én nem értettem meg valamit itt ezzel kapcsolatosan, de számomra teljesen egyértelmű, hogy ezeket a többletcselekményeket, illetve a többletszándékokat nem fogja tartalmazni a Btk. a jövőben.

S bár értem én, hogy az ügyészség, lehet azt mondani, valószínűleg majd egy professzor ellen nem fog eljárást indítani, mert miért tenné. Igen ám, de ha akarná, megtehetné akár egy kutatással kapcsolatosan is, egy olyan kutatással kapcsolatosan is, amely adott esetben a világ más részét érinti, és lehet, hogy Magyarországon semmilyen olyan csoport egyébként nem is él, amelyet ez érinthet, csak valaki tudományos jelleggel egy témát felvázol. Arról nem is beszélve, hogy - ahogy elmondtam - a jogbiztonság is sérül, hiszen nem kell mindenkinek, minden állampolgárnak tudnia, sőt, szerintem nagyon kevesen vannak, akik egyrészt a nemzetközi szerződéseket és a Nemzetközi Büntetőbíróság gyakorlatát napi szinten nyomon követik, és ez alapján majd tudni fogják, hogy mi az, ami három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Tehát, államtitkár úr, amennyiben összhangba sikerül hozni az uniós joggal, vagy az uniós jog lehetőségeit beépítjük, akkor ez támogatható, egyébként meg egy félmunka ez a rész. Természetesen a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumával egyetértünk. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Staudt Gábor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem jelentkezett. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Elsősorban az elhangzottak és különösen Vejkey képviselő úr és Staudt képviselő úr felszólalása bírt arra, hogy néhány adalékot magam is a törvényhez fűzzek. Mindkét képviselő úr - nagyon helyesen egyébként - az ügy súlyának megfelelően a részletekkel is foglalkozott. Én azt gondolom, hogy az elkövetkezendő idők jelentős változásokat kellene hozzanak éppen ezen a területen, az eddig így, ahogy most éppen még működő nemzetközi bíróságnak a szerepét illetően.

Meggyőződésem szerint itt van néhány olyan kérdés, amelyben, miután Magyarország - és ez dicséretes dolog - kezdeményezőként lépett fel annak idején, és kezdeményező volt ennek a statútumnak az elfogadásában, további lépéseket is tehet. Az elmúlt időszak tanulságainak a levonása ugyanis immáron ennyi idő után kötelezőnek látszik. Meg kell vizsgálni, vajon az elmúlt időszakban politikamentesen történtek-e azok a bírósági eljárások, amelyek lefolytak. Vajon olyan mértékben voltak-e politikamentesek, hogy indokolt a nemzeti bíróságoktól bizonyos tekintetekben a jogok elvonása? Én azt gondolom, döntő részben igen, valóban, ezek a bíróságok hézagpótló döntéseket hoztak.

Vannak azonban olyan részek, amelyek meggyőződésem szerint nincsenek pontosan megfogalmazva, illetve az elmúlt időszakban olyan új helyzetek álltak elő, amelyekre nincs ma még válasz. Ilyenek a háborús bűncselekmények. Melyek a háborús bűncselekmények? Kiterjednek-e ezek vajon azokra a bűncselekményekre is, amelyeket a legkorszerűbb eszközökkel követnek el, és amelyeket nevezünk bárminek is, alapjában véve az emberi értékelés szerint csak gyilkosságnak tekinthetők? Vajon ezek miért és hogyan kerülnek majd a nemzetközi bíróság elé? Nyilván csak akkor, hogy valamilyen módosítás itt a statútumokban történik. De ezek az eszközök nemcsak továbbfejlődtek, hanem olyan mértékűvé váltak, amelyek bárhol, bármikor ma már úgy vehető be, hogy sem bírósági eljárás, sem a vádlottnak, a gyanúsítottnak - aki voltaképpen nem is tudja, hogy ő pontosan mivel gyanúsított - az élete foroghat kockán. *(Sic!)*

(10.00)

Ezekre valamilyen választ kell adni az elkövetkező időszakban. Vajon megvizsgáltuk-e már azt, mi a helyzet azokkal az államokkal, amelyek tudatosan vonják ki magukat éppen ennek a nemzetközi bíróságnak a joghatálya alól? Vajon ezek az államok, amelyek nem hajlandók magukat ezeknek a nemzetközi szabályoknak alávetni, érznek-e valamiféle nemzetközi nyomást, amely abba az irányba terelné őket, hogy maguk is részesei legyenek ennek a statú-

tumnak? Meggyőződésem ugyanis, hogy ennek a statútumnak általánosságban kell érvényesülnie, akkor van igazán joghatása.

Továbbá az eddigi eljárások alapján nagyon nehéz azt mondani, és azt gondolom, itt kell Staudt Gábor felszólalására utalnom, hogy kiterjedhetnek-e a szabályozók, és ha kiterjednek, akkor mennyire kell hogy pontosak legyenek, amikor voltaképpen vélemény hangzik el. Mikor válik a vélemény olyanná, amely büntetőjogilag is üldözhető? Ennek a pontos behatárolása rendkívül fontos. Ha ez nem így történik, ez olyan eszköz lehet, amely eszközt nem Magyarországon, hanem máshol akár visszaélészerűen is lehet használni. Mi az, amiről ha én meggyőződésből valamiről állítok valamit, és az én történelmi ismereteimre is alapozok bizonyos dolgokat, vajon annak az állítása mikor válik olyanná, hogy az már bűncselekménnyé minősül? Ezeket a határokat meg kell tudni húzni. Ha ezek nincsenek pontosan meghatározva, akkor az én vélemény szabadságom valójában a történelmen belül nemcsak behatárolt, hanem teljes mértékben korlátolt. E tekintetben az én meggyőződésem szerint el kell gondolkodni, és ezen a területen biztos, hogy jobb lenne, ha pontosítások következnenek a törvényen belül is.

El kell gondolkodni a következőn, tisztelt Ház és kedves képviselőtársaim! Vajon ha én ma azt mondom, hogy 1241-ben Magyarországon a tatárok nem követtek el népiirtást, ez most mi? Vitathatom én, hogy a tatárok 1241-et követően végigsöpörve az országon milyen mértékű népiirtást követtek el? Hát persze, mondják, és igazuk van. Hát, minden történész mást mond róla, minden történésznél más ennek az eredménye, következképpen ennek a megvitatása egyszerűen nem zárható ki a polgári életből. Vajon ha jövőnk a történelemben tovább, és az 1848-as eseményeket nézzük meg, és legyünk teljesen elfogulatlanok, mondjuk, az Erdélyben bekövetkezett azon eseményeket, ahol sok-sok száz, sőt több ezer család esett áldozatul valaminek - minek nevezzetek? Mi az, ami még belefér abba a meghatározásba, ami nem minősül valami olyasminak, ami esetleg bűncselekmény? Hol vannak a határok? Nagyon nehéz kérdések ezek, tisztelt Ház, és én nem gondolom, hogy itt és ma lehet ezt megoldani, de azt nagyon határozottan gondolom, hogy Magyarországnak, és ezt ismételtelen hangsúlyoznám, a jelenlegi tekintélyével, lehetőségeivel, mindazzal, amelyet egyébként nagyon helyesen a törvény elfogadása körül is hozánk és körénk alkalmazott, ezekkel mód és lehetőség van arra, hogy ezeknek a megvitatása és az alapvető eldöntése bekövetkezzék.

Végül egy rövid adalék. Nem először merül fel itt a Házban a mentelmi jog és a mentelmi joggal kapcsolatos különböző álláspont. E tekintetben nekem homlokegyenest más az álláspontom, mint a Jobbiknak. A mentelmi jog olyan védelmi eszköz, azt kell mondanom, és pediglen a jogrend fenntartásában érdekelt minden polgárnak olyanfajta védelmi jog, amelyet nem szabad feladni. Nagyon jól lehet látni,

nagyon világosan lehet látni azt, hogy amíg az egyik oldalon ellenzéki erők nagyon határozottan, sokszor durván támadják az igazságszolgáltatást, mondjuk itt nálunk, Magyarországon, eközben pedig az ember elgondolkodik, miről van itt szó, vagy nem értjük azt, amiről beszélünk vagy öngyilkos kijelentéseket teszünk, mert vagy az egyik igaz, vagy a másik. Következésképpen azt gondolom, egyértelművé kell tenni, visszakanyarodva a törvényhez, a mentelmi jog kérdésének nagyon nagy súlya és jelentősége van. A súlyának megfelelően kell kezelni, mert ha ez a mentelmi jog hiányzik, ha ez a mentelmi jog nem működik, vagy csak nem jól működik, akkor azok az alapvető szabadságjogok éppen a törvényhozásban, éppen azokon a helyeken, ahol annak érvényesülnie kellene, nem tudnak működni.

Végül összegezve, tisztelt Ház, nagy örömmel látom azt, hogy a kormány most megteszi azt, amire szükség van. Magyar nyelven is meg kell jelennie ennek a statútumnak, magyar nyelven is értenie és tudnia kell minden polgárnak, hogy miről van itt szó, hogy Magyarország egyértelműen és világosan állást foglal minden olyan nemzetközi bűncselekmény ellen, minden olyan népiirtással szemben, amely meggyőződésem szerint a múltban, sajnos a jelenben elkövetésre került, és ami erejéhez és lehetőségéhez képest lehetséges, azt meg is fogja tenni ez ellen. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Turi-Kovács Béla képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Völner Pál államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is köszönöm a támogató felszólalásokat, amelyek abba az irányba mutatnak, hogy a Házban nagyjából egyetértés van ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása kapcsán.

Néhány kérdés valóban elhangzott itt a hatálybalépéssel kapcsolatban, hogy 2006-ban miért vetette le az akkori parlament vagy az akkori kormányzat a napirendről, ezt nyilván ők tudják pontosan megválaszolni, hogy milyen szándékok mozgatták őket ebben a dologban. Egy konkrét dolog, a Btk. 333/A. § beiktatása, szeretném Staudt képviselőtársamat megnyugtatni, hogy a b) pontjában szerepel, hogy a jogerős ítéletben megállapított elkövetést tagadja, kétségbe vonja, jelentéktelen színben tünteti fel, tehát ezekre az esetekre vonatkozik. Nyilvánvalóan a tudományos kutatásokat ez a kérdéskör nem érinti, de ha valaki, mondjuk, arról ábrándozik, hogy bírósági döntések nélkül, mondjuk, rehabilitálni fogunk előző rendszerekben elítélt politikusokat,

vagy azokat kedvező színben tüntetünk fel, vagy vitatunk olyan eseményeket, amelyek megtörténtek, bírósági ítéletek vannak róla, azokat valóban perújítás, semmisség és egyéb úton lehet csak vitatni és kétségbe vonni. Ezt foglalja magában.

Ami pedig a keretelv átültetését illeti, nyilván kötelezettségzegési eljárást volna maga után, amennyiben az uniós jogalkotást nem követné a belső jogalkotási folyamat, de nyilván a bizottsági és a részletes vita során még ki tudunk térni akár a módosítók kapcsán az ezzel kapcsolatos kérdésekre. Köszönöm szépen még egyszer a támogatást és a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10720. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk levő törvényjavaslat több törvény módosítását tartalmazza. A módosításokra két okból van szükség: egyrészt egyes európai uniós irányelveknek való megfelelés, másrészt a javaslatban szereplő törvények gyakorlati alkalmazásából fakadó szakmai indokok okán.

Az Európai Unió a kiküldetési irányelvben szabályozza azokat a követelményeket, amelyeknek a vállalkozásoknak meg kell felelnie más tagállamban való szolgáltatás nyújtása esetén. A kiküldetési irányelv szerint a kiküldöttek számára is meg kell adni a szolgáltatást fogadó ország, azaz a munkavégzés helye szerinti tagállam által biztosított munkafeltételek egy részét, így többek között a minimális munkabérré és a maximális munkaidőre vonatkozó rendelkezések betartását, továbbá a munkahelyi egészség és biztonság szabályait.

(10.10)

A kiküldetési irányelv végrehajtását elősegítő posting végrehajtási irányelv is a kiküldetési helyzetben foglalkoztatott munkavállalók védelmét szolgálja, valamint a gazdasági szereplők számára tisztességes versenyfeltételeket is biztosít az egységes belső piacon.

Az esetleges visszaélések elkerülése érdekében az irányelvet átültető országoknak bejelentési rendszert kell kialakítani. Ez megkönnyíti a kiküldött

munkavállalókkal kapcsolatos ellenőrzést. Az irányelv tartalmazza a kiküldött munkavállalók hatósági ellenőrzésének elemeit, továbbá a jogellenes helyzetek megszüntetése érdekében alkalmazandó szankciókat.

Az irányelvek és a magyar szabályozás közötti összhang érdekében a javaslat kiterjeszti a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény hatályát, ami a jövőben kiterjed arra a külföldi munkáltatóra, aki határon átnyúló szolgáltatásnyújtás céljából munkavállalót küld Magyarországra.

Egyes szabályok vonatkozásában ki fog terjedni a törvény hatálya a munka törvénykönyve hatálya alá nem tartozó munkáltatókra is. Ezek olyan szabályok, amelyek a nemzetközi magánjog szerint imperatívák, valamint olyan rendelkezések, amelyektől a munka törvénykönyve szabályai alapján megállapodás útján nem lehet eltérni.

A javaslat az irányelv szerinti illetékes hatóságként a munkaügyi hatóságot jelöli ki. Az irányelv végrehajtása érdekében kiegészíti az ellenőrzési törvényt a kiküldött munkavállaló magyarországi munkavégzésének ellenőrzésére, a bírság kiszabásának feltételeire, a munkaügyi hatóság és az érintett Európai Gazdasági Térség tagállamának illetékes hatósága közötti együttműködésre, továbbá a szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltató nyilatkozattételi és adatszolgáltatási kötelezettségére vonatkozó szabályokkal. Ez utóbbi szabályozás az irányelvek követelményeinek való megfelelés hatékony nyomon követését szolgálja.

Az európai üzemi tanács létrehozásáról szóló törvény módosítására szintén egy európai uniós irányelvnek való megfelelés céljából van szükség. A javaslat elfogadása esetén e törvény hatálya a jövőben ki fog terjedni a tengeri kereskedelmi hajón foglalkoztatott munkavállalóra is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányának a jogszabályok előkészítésével kapcsolatos feladatai teljesítése mellett nyomon kell követnie azok gyakorlati alkalmazását, és hasznosítania kell az így szerzett tapasztalatokat. A kormány a munkavédelmi törvény, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, valamint a Bérgarancia Alapról szóló törvény módosítását ebből a megfontolásból javasolja.

A munkavédelmi törvény módosítását egyrészt szakmai indokok, valamint a polgári törvénykönyvvel és a munka törvénykönyvével való összhang megteremtése tette szükségessé. Ebben a megvilágításban a szakmai indokok azt jelentik, hogy a szabályok módosítása közvetlenül és közvetetten is a munkavédelmi helyzet javítását és ezzel a munkavállalók védelmét szolgálja. A nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetéről szóló éves jelentés megjelentetési határidejének előírása biztosítja, hogy a következő naptári évre szóló munkavédelmi irányelvek kidolgozása már az így szerzett gyakorlati tapasztalatok figyelembevételével történjen.

Az eddigieknél magasabb szintű védelmet terem a munkavállaló számára a törvény egyéni védő-

eszközökre vonatkozó szabályának módosítása. Ez ugyanis a hatályos szabályozással szemben nem csupán az egyéni védőeszköz használatát, hanem annak rendeltetésszerű használatát is megköveteli.

A módosítás értelmében a foglalkozás-egészségügyi orvos, döntésétől függően, közreműködhet a munkabaleset kivizsgálásában. Súlyos munkabaleset esetén azonban ez nem a döntésétől függ, hanem a törvény kötelezi erre.

A tervezett módosítás azt a már eddig is sok helyen alkalmazott, jól működő gyakorlatot tükrözi, amely szerint valamennyi munkabaleset kivizsgálását munkavédelmi szakember végezze. A szakemberek által kivizsgált munkabalesetektől levont tanulságok szakmailag alátámasztják azokat a megelőző intézkedéseket, amelyek révén csökkenthető a munkabalesetek száma. Ez gazdasági kérdés is, hiszen becslések szerint a munkabalesetek ösztársadalmi szintű költségei éves szinten százmilliárdos nagyságrendűek.

A munkavállalói érdekképviseletet erősíti az a rendelkezés, amely az eddigi 50 fő helyett a legalább 20 főt foglalkoztató munkáltatónál írja elő a munkavédelmi képviselő választásának megszervezését. Egy nemzetközi tanulmány szerint számos európai országban választanak kisebb munkavállalói létszám esetén munkavédelmi képviselőket. A szabályozás a munkavédelmi képviselő tevékenységének objektivitását is biztosítja, a munkavállalói érdekképviseletet ellátó személy ugyanis nem lehet munkavédelmi feladatokat ellátó munkavállaló. A módosítás orvosolja továbbá azt a problémát is, hogy eddig csak a munka törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalók esetén volt kötelező a képviselő-választás megtartása. Például a jogszabály előírása olyan jelentős létszámot foglalkoztató és veszélyes ágazatra nem vonatkozott, mint az egészségügy.

A javaslat - hasonlóan a bányafelügyeletre vonatkozó szabályozáshoz - a munkavállalói mulasztás szankcionálását is lehetővé teszi. Ez remélhetően jelentős visszatartó erőt jelent majd a munkavállalói szabályszegésekkel szemben. A közigazgatási bírság alkalmazásának lehetőségétől a munkavállalói szabályszegések számának, ezáltal a munkabalesetek és foglalkozási megbetegedések számának csökkenését várjuk. Természetesen a munkáltató objektív felelőssége változatlanul fennmarad.

A javaslat az egységes és könnyebb jogalkalmazás érdekében összhangot teremt a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény besorolási rendszere és a megváltozott képzési fogalomrendszer között.

A Bérgarancia Alapról szóló törvénynek a módosítással érintett, jelenleg hatályos rendelkezése a gyakorlatban problémát okozott. Ennek okát a bérgarancia-támogatás kifizetésére vonatkozó szabályok közelmúltbéli változása kapcsán felmerült értelmezési problémáknál kell keresnünk. A módosítással egyértelművé válik a támogatás visszafizetésének esedékessége. Az új szabályozás ezt a támogatást megállapító határozat jogerőre emelkedéséhez köti.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény javaslat szerinti módosítása pontosító jellegű.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy a felsoroltak alapján, és elolvasva a törvényjavaslatot, önök egyetértenek a kormánnyal, és majd szavazatukkal támogatják a módosításokat, annak szükségessége elismerésével egyetemben. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Sneider Tamás alelnök úr fel kíván szólalni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Sneider Tamás alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés jelen lévő és látható többsége az indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót elsőként Bányai Gábornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió a szolgáltatások szabad áramlása kapcsán, a munkavállalók mozgásával összefüggő kérdések rendezése érdekében 1996-ban irányelvet alkotott. A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EGK irányelv szerint a kiküldöttek számára is meg kell adni a szolgáltatást fogadó országban, azaz a munkavégzés helye szerinti tagállamban biztosított munkafeltételek egy részét, többek között a minimális munkabérré és a maximális munkaidőre vonatkozó rendelkezések betartását vagy például a munkahelyi egészség és biztonság nemzeti szabályait. A kiküldött munkavállalókkal kapcsolatban az eltelt évtizedek során azonban olyan, az irányelvet érintő, egymástól eltérő bírósági döntések születtek, melyek szükségessé tették alkalmazhatóságának felülvizsgálatát, egy olyan új uniós jogszabály megalkotását, amely az alapirányelvben foglaltak érvényesítésének, végrehajtásának javítását, gyakorlati alkalmazásának pontosítását célozza.

Az Európai Unió 2004. és 2007. évi bővítésével megjelentek az egységes belső piacon a kelet-közép-európai szolgáltatók, illetve az olyan tagállamok, ahol a munkavállalók számára a nyugat-európai minimálbér is vonzó perspektíva.

Ennek eredménye a sok millió közép-európai vendégmunkás a nyugati gazdagabb tagállamokban, ahol 3-4-5-szörös a minimálbér mértéke, mint Közép-Európa országaiban. Annak ellenére, hogy a

kiküldöttek éves létszáma egyébként elenyésző az egész EU-s munkaerőpiachoz képest, a nyugat-európai tagállamok szolgáltatói szociális dömpingként és tisztességtelen versenyként értékelik a helyzetet; úgy látják, hogy a kiküldött munkavállalókat foglalkoztató cégek olcsóbban szolgáltatva kiszorítják őket a piacról, illetve, hogy a kiküldetés erodálja az adott tagállamban a munkajogi védelem szintjét.

(10.20)

Tisztelt Ház! Sajnálatos módon a számos jogszerűen működő, a szabad szolgáltatásnyújtás lehetőségével élő vállalkozás mellett léteznek visszaélésszerű magatartások. Az elmúlt évtizedekben rendkívül nagy számban alapítottak az alacsonyabb bérekkel és alacsonyabb járulékfizetési kötelezettségekkel rendelkező tagállamokban postafiók-cégeket, amelyek csak székhelyükben tartoztak a letelepedés helye szerinti tagállamhoz, ott tevékenységet nem folytatnak. Az onnan kiküldött munkavállalók a korábbi szabályozás szerint gyakorlatilag korlátlan ideig végezhetnek más tagállamban munkát a már könnyített feltételek mellett.

A jogsértő helyzetek megoldása érdekében a végrehajtási irányelv a kiküldetésre vonatkozó alapszabályozások érvényre jutását célozza, rögzíti a kiküldetési helyzetek ismérveit, amelyeket a tagállami hatóságok eljárásai során ellenőrizni kötelesek, felelősségi rendszert rögzít a kiküldött munkavállaló elmaradt járandóságaira vonatkozóan, továbbá szabályozza a tagállami közigazgatások közötti kapcsolattartást és információcserét.

Tisztelt Ház! A munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetésének szabályozása érdekében az Európai Unió a kiküldetési irányelvben rögzítette azokat a követelményeket, amelyeknek a más tagállamban szolgáltatást nyújtó vállalkozások meg kell hogy feleljenek. A kiküldetési irányelv végrehajtásának elősegítésére az Európai Unió végrehajtási irányelvet alkotott a kapcsolódó munkaügyi ellenőrzésekre, valamint kijelölte a tagállami munkaügyi ellenőrzésért felelős szervek együttműködésének kereteit. A kiküldetési irányelvek célja a kiküldetési helyzetben foglalkoztatott munkavállalók védelme, valamint a gazdasági szereplők számára a tisztességes versenyfeltételek biztosítása az egységes belső piacon.

A feltételek meghatározásán túl az irányelv a más tagállamban letelepedett szolgáltatókat terhelő, azokra vonatkozó közigazgatási követelményeket ír elő, melynek megfeleltetése érdekében a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény bejelentési kötelezettséget ír elő a Magyarországra kiküldő vállalkozások számára, meghatározva a regisztráció tartalmi elemeit, továbbá rögzíti a hatósági ellenőrzési intézkedéseket, rögzítve a közigazgatási követelményeket és szankciókat. Az irányelv együttműködési kötelezettséget ír elő a tagállami munkaügyi ellenőrzésért felelős hatóságok és szervezetek számára az irányelvben foglalt határo-

kon átnyúló végrehajtásának javítása, gyakorlati alkalmazásának pontosítása érdekében.

Az elektronikus bejelentési rendszer, és a hatóságok és illetékes szervek közötti kommunikáció a nemzetközi jogsegélyek intézésének hatékony, gyors módja, amely által egyrészt a szolgáltatást nyújtó vállalkozások ellenőrzése, másrészt az esetleges jogszabálykerülés felderítése, valamint a kiszabott szankciók végrehajtása válik lehetővé.

Tisztelt Ház! A kormány bürokráciacsökkentési programjához kapcsolódva a munkavédelmi törvényben az elektronikus ügyintézés bevezetésének lehetőségével csökken az adminisztráció, egyszerűbbé, gyorsabbá válik az ügyintézés, a munkavédelmi tárgyú bejelentések megtétele.

A módosítás célja továbbá a munkavédelemről szóló törvény szakmai és jogalkalmazást segítő pontosító módosítása az egységes és könnyebb jogalkalmazás érdekében, valamint módosításra kerül a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, a Kjt. besorolási rendszere a megváltozott képzési fogalomrendszerhez hozzáigazításra kerül.

Tisztelt Ház! A T/10720. számot viselő egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatot a Fidesz-frakció részéről támogatjuk, és a tisztelt Ház többi képviselőcsoportja számára elfogadásra javasoljuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bányai Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetértve az előttem szólókkal, elmondták a törvényjavaslat módosításának a célját, ezekkel nyilván egyetérttek. A Szocialista Párt mindig fontos kérdésnek tartotta meg tartja is a munkavállalók érdekeinek képviselését. Hát, ebben a törvénycsomagban több pozitív és negatív dolog is van, tartalmi kérdésekhez szeretnék néhány vonatkozásban hozzászólni.

A jövőben a Nemzeti Foglalkoztatási Alap előfinanszírozásával uniós forrás terhére megvalósuló program finanszírozása érdekében az NFA záró állományában jelentkező, tárgyévben fel nem használt pénzeszközök a tárgyévét követően felhasználhatók. Az álláskereső aktív munkahelyet kereső tevékenysége és álláskeresőként való nyilvántartása szünetel, ha az álláskereső az állami foglalkoztatási szerv által támogatott vagy az állami felnőttképzési intézmény által szervezett képzésben vesz részt. A módosítás az állami felnőttképzési szerv fogalmát váltja fel az állami felnőttképzési intézmény fogalmával. Ez egy kiterjesztő hatályú módosítás, aminek az egyik következménye lesz, hogy még több munkanélküli álláskeresőt lehet majd eltüntetni a statisztikából, de

természetesen az is, hogy egyre szélesebb körben válik elérhetővé a képzésekhez és a végzettségekhez vezető út.

A munkavédelem irányításának keretében állami feladat jelenleg, hogy a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetének évenkénti áttekintése megtörténjen, és az ott megfogalmazásra került megállapítások nyilvánosságra hozatala is bekövetkezzen. A javaslat elfogadásával a nyilvánosságra hozatal mint állami kötelezettség ebben a törvényi bekezdésben megszűnik, helyét egy új bekezdés veszi át, amely rögzíti a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetéről szóló jelentést, a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter a tárgyévét követő év szeptember 30-ig teszi közzé. A jövőben tehát a munkavédelem éves helyzetéről szóló jelentéseket kilenc hónapos csúszással ismerheti meg majd a széles közvélemény.

Mostanáig olyan munkahelyen, ahol különböző munkáltatók alkalmazásban álló munkavállalókat egyidejűleg foglalkoztattak, a munkavégzést úgy kellett összehangolni, hogy az ott dolgozókra és a munkavégzés hatókörében tartózkodókra az veszélyt ne jelentsen.

Ennek felelőse többek között a polgári törvénykönyv szerinti fővállalkozó, vagy akinek az érdekében a munkavégzés folyt, az is felelőse volt. A jövőben a törvény megszünteti a fővállalkozó, illetve annak felelősségi kötelezettségét, akinek az érdekében folyt a munkavégzés, helyette a munkafolyamatok biztonságos elvégzéséért a felek által szerződésben meghatározott munkáltató vagy az a személy vagy szervezet, aki, illetve amely a tényleges irányítást gyakorolja, vagy aki a munkahelyért a fő felelősséget viseli, ha ilyen nincsen, akkor az, akinek a területén a munkavégzés folyik. A módosítás lényege, hogy a fővállalkozók kikerülnek ezen kötelezett közből.

A javaslat rögzíti, hogy a jövőben csak akkor minősül a munkavállaló életét, testi épségét vagy egészségét súlyosan veszélyeztető körülménynek a megengedett értéket meghaladó expozícióban történő foglalkoztatás, ha az a szükséges védelem hiányában történik. Ezen rendelkezésekhez kapcsolódóan a jogszabály kiegészül egy új feltétellel, aminek értelmében a munkavállalók testi épségét vagy egészségét súlyosan veszélyeztető körülmény lesz, ha az veszélyes munkahelyen, veszélyes munkaeszkővel vagy veszélyes technológiai folyamatban végzett munka esetére, a munkavédelemre vonatkozó szabályban az előírtnál kevesebb munkavállalói létszám foglalkoztatása. *(Sic!)*

A munkavállalók tekintetében kedvező változásokat is hoz a törvényjavaslat. A védőeszközök használatának tekintetében a jövőben a munkavállalókat kötelezően el kell látni ezen eszközökkel, valamint rendeltetésszerű használatukra a munkavállalókat ki kell oktatni, és meg kell követelni azt. A munkaképzetlenséggel járó munkabaleset esetén új elemként jelenik meg, hogy a kivizsgálásban történő orvosi közreműködésről a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosa dönt majd.

(10.30)

Súlyos munkabaleset esetén a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának részt kell venni a kivizsgálásban. A munkavállalóval kapcsolatos munkabaleset-bejelentés kivizsgálásával kapcsolatos intézkedés vagy mulasztás, foglalkozási megbetegedés vagy fokozott expozíciós eset kivizsgálása esetén a jövőben a munkavállaló bejelentése alapján a munkavédelmi hatóság az eljárást hivatalból folytatja le.

A munkavédelmi képviselő választásának szabályai is a munkavállalók számára kedvezően változnak. Alapesetben jelenleg olyan munkáltatónál lehet munkavédelmi képviselőt választani, ahol az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók létszáma legalább 50 fő. A jövőben ez a szabály úgy változik, hogy munkavédelmi képviselő-választást kell tartani minden munkáltatónál, ahol a munkavállalók létszáma legalább 20 fő, azaz a munkavállalói létszám számít, és nem az, hogy kik tartoznak például az Mt. hatálya alá, valamint a korábbi 50 fős létszámhatár is 20-ra módosul, javul a munkavállalók munkavédelmi pozíciója.

A javaslat továbbá kimondja azt is, hogy a jövőben nem választható munkavédelmi képviselővé az, aki a munkáltatónál munkaviszony keretében fő tevékenységként munkáltatói megbízásból munkavédelmi feladatokat lát el. A javaslat pontosan nevesíti azokat az Mt.-ben rögzített joghelyeket, amelyek a munkavédelmi képviselő munkajogi védelmét biztosítják, hasonlóan a szakszervezeti vezetők védelméhez.

A jövőben a hatóság 500 ezer forint erejéig bírsághatja azt a munkáltatót, aki a munka egészséges és biztonságos végzésére, illetve annak ellenőrzésére vonatkozó szabályokat megszegi vagy feladatkörében e szabályok végrehajtásának mellőzését eltűri; a munkabalesettel kapcsolatban nyilvántartási, kivizsgálási, jegyzőkönyvkészítési és bejelentési kötelezettségét kellő időben nem teljesíti, valótlan adatokat közöl, illetve a baleset valódi okát eltitkolja vagy feltárását megakadályozza; foglalkozási megbetegedéssel, fokozott expozíciós esettel kapcsolatos adat szolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti vagy a foglalkozási megbetegedés, fokozott expozíció kivizsgálását akadályozza; a munkáltató képviselőjeként a munkavédelmi képviselőt a munkavédelemre vonatkozó szabályban biztosított jogainak gyakorlásában akadályozza; illetve a munkavédelmi képviselővel szemben jogainak gyakorlása miatt hátrányos intézkedést tesz.

A Bérgarancia Alapról szóló törvény módosítása értelmében a jelenlegi 60 napról 70 napra emelkedik az az idő, amely a felszámolási zárómérleg benyújtására nyitva áll. Ez szintén kedvező változás.

A munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény módosítása kapcsán a jövőben a törvény hatálya kiterjed a külföldön letelepedett és a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás céljából munkavállalót Magyaror-

szágra küldő munkáltatóra, illetve az Mt. hatálya alá nem tartozó munkáltatóra a nemzetközi magánjog szabálya szerint imperatív rendelkezések, valamint azon jogszabályi rendelkezések tekintetében, amelyekről az Mt. szabályai szerint a megállapodás útján nem lehet eltérni. A módosítás értelmében a magyar jogban a munkaügyi hatóság kerül kijelölésre mint illetékes hatóság, ennek értelmében a munkaügyi hatóság ellenőrzési jogkört kap a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében kiküldött munkavállaló magyarországi munkavégzésének ellenőrzése tárgyában, valamint a bírságkiszabás feltételeinél a munkaügyi hatóság és az érintett EGT-állam illetékes hatóságai közötti együttműködési, továbbá a szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltató nyilatkozattételi és adatszolgáltatási kötelezettségének hatékony jogkövetése céljából. A munkaügyi ellenőrzés kiterjed a nyilvántartások vezetésének ellenőrzésére; az Mt. erről a munka- és pihe- nődőre vonatkozó fejezetében rendelkezik.

A törvényjavaslat értelmében az álláskeresőként való nyilvántartás szünetel, ha az álláskereső állami foglalkoztatási szerv által támogatott vagy az állami felnőttképzési intézmény által szervezett képzésben vesz részt. Ez az állam számára újabb lehetőséget teremt, hogy adminisztratív úton csökkentse a nyilvántartott álláskeresők létszámát. A jövőben a mostaninál is nagyobb eltérés lesz tapasztalható a statisztikai nyilvántartások és a valóságban szereplő számok között.

A nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetének évenkénti áttekintése ma törvényi kötelezettség. A jövőben ez a kötelezettség megmarad azzal a kitétel- lel, hogy a munkavédelmi balesetekről készült beszámoló a tárgyév végétől számított 9 hónap után lesz megismerhető.

A módosítás elfogadásával megszűnik a fővállal- kozók azon kötelezettsége, hogy ők felelnek az építési területen a munkavédelmi előírások betartásáért. A jövőben ezt a feladatot az alvállalkozók veszik át, vagy az, akinek a területén történik a munkavégzés. A munkavédelmi hatóság a hatósági eljárás lefolyta- tásához a munkabalesetek, foglalkozási megbetege- dések és fokozott expozíciós esetek kivizsgálásához, nyilvántartásához a jövőben nemcsak a munkavál- laló egészségügyi irataiba, hanem a személyazonosít- ó adataiba is betekinhet. Erre a munkavédelmi tárgyú bejelentések elektronikussá tétele következté- ben kerül sor.

A munkavédelmi hatóság szabálysértési jogkö- rének megszűnésével a munkavállalói mulasztás nem szankcionálható a ténylegesen szabályszegő munkavállalóval szemben azért, hogy a munkáltató felelősségén túl a munkavállalók kizárólagos szabály- talan munkavégzését a hatóság szankcionálni tudja. A javaslat bevezeti a közigazgatási bírság alkalmazá- sának lehetőségét is.

Mindezeket figyelembe véve a szocialista frakció a törvényjavaslatok vonatkozásában tartózkodni fog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselő- csoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes foglalkozta- tási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosi- tásáról szóló T/10720. számú törvényjavaslat egy- részt a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanél- küliek ellátásáról szóló törvényt, másrészt a közal- kalmazottak jogállásáról szóló törvényt, harmadrészt a munkavédelemről szóló törvényt, negyedrész a Bérgarancia Alapról szóló törvényt, ötödrész a munkaügyi ellenőrzésekről szóló törvényt, hatod- rész pedig az európai üzemi tanács létrehozásáról, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük való konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló törvényt módosítja. A fentiekben vázolt törvények módosítása kifejezetten jogharmonizációs célt szol- gál, ugyanis a törvényjavaslattal a vonatkozó európai uniós előírásokat kívánjuk átültetni a magyar jog- rendbe.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Unió a kikülde- tési irányelvben rögzítette azokat a követelményeket, amelyeknek a más tagállamban szolgáltatást nyújtó vállalkozásoknak meg kell felelniük. A kiküldetési irányelvek célja egyrészt a kiküldetési helyzetben foglalkoztatott munkavállalók védelme, másrészt pedig az, hogy az Unió belső piacán egységes, tisztés- séges versenyfeltételek kerüljenek kialakításra. Az együttműködés technikai feltételeit a belső piaci információs rendszer, az IMI-rendszer biztosítja. A társadalmi megújulás operatív program a 2015. év- ben befejeződött, az új programok indulása miatt pedig szükségessé vált az alapkezelésre vonatkozó szabályozás megváltoztatása és kiegészítése az előfi- nanszírozási előirányzat megnevezésével.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A munkavállalók szabad mozgása, a letelepedés szabadsága s a szol- gáltatásnyújtás szabadsága az Unió belső piacának alapvető elveit képezik még akkor is, ha a migránsin- vázió következtében a szabad mozgás alapelve az utóbbi időben jelentősen csorbult, hiszen a Schenge- nen belül kvázi nem létező határokon való 2-3 órás várakozás a munkavállalókat a munkakezdés tekin- tetében bizony igen nehéz helyzet elé állítja.

(10.40)

A többi alapelv továbbfejlesztésének pedig ré- szint az a célja, hogy ezt a csorbát leplezze, de nyil- ván az is, hogy az EU-n belül egyenlő feltételeket próbáljon biztosítani a vállalkozásoknak, és próbálja garantálni a munkavállalók jogainak tiszteletben tartását. A szolgáltatásnyújtás szabadsága ugyanis magánba foglalja a vállalkozások azon jogát, hogy ideiglenesen külföldre küldjék saját munkavállalói- kat, hogy a másik tagállamban nyújtsanak szolgálta-

tásokat. Az ilyen munkavállalók számára pedig világosan megfogalmazott alapvető foglalkoztatási szabályokat és feltételeket kell megállapítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több ponton módosítja a magyar munkavédelmi szabályozást, a munkavédelmi képviselő választására és a munkajogi védelemre vonatkozó szabályokat. A munkavédelmi hatóság a szükséges okból és mértékben megismerheti és kezelheti az érintett munkavállalók személyazonosító és egészségügyi adatait, mivel a munkabaleseti jegyzőkönyvek feldolgozása a munkavédelmi hatóság feladata. Fontos, hogy a munkáltatók konzultáljanak a munkavállalókkal és azok képviselőivel minden, a munkahelyi biztonságot és egészségvédelmet érintő kérdésekben. A rendelkezés hatálybalépésével egységesen, minden 20 főt elérő munkáltatónál törvény szerint meg kell szervezni a munkavédelmi képviselő-választást, emellett pontosításra kerül a munkavédelmi képviselők munkajogi védelmére vonatkozó szabályozás is. A törvényjavaslat szabályozza a munkaügyi hatóság ellenőrzési jogkörét, a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás keretében kiküldött munkavállaló magyarországi munkavégzésének ellenőrzésére vonatkozóan szabályozza bírság kiszabásának feltételeit, a munkaügyi hatóság és az érintett EGT-állam illetékes hatósága közötti együttműködést.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végül pedig szükségesnek tartom megjegyezni, hogy a javaslat értelmében indokolt a büntetés-végrehajtási jogviszonyban történő munkáltatásra vonatkozó munkaügyi hatósági ellenőrzés tevékenysége vonatkozásában eltérő szabályok alkalmazása. Továbbá a javaslat a 2003. évi XXI. törvény hatályát kiterjeszti a tengeri kereskedelmi hajókon foglalkoztatott munkavállalókra is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vezérszónoki fel szólalásomat annak reményében zárom, hogy az itt tárgyalt jogharmonizációs célokat szolgáló törvényjavaslat javítani fogja a munkavédelmi szabályozás hatékonyságát, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja támogatni fogja az egyes foglalkoztatási törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/10720. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Sneider Tamás alelnök úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SNEIDER TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat, bár címében jogharmonizációs célú, tartalmában egyéb más területeket is magában foglal. Összességében elmondható, hogy a módosítások többsége érthető, időszerű és egyben pozitív változásokat ír elő.

Engedjék meg, hogy néhány javaslatot kiemeljek, és néhány hiányosságra is felhívjam a figyelmet. Egyetértünk vele, logikus javaslatnak tartjuk a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény módosítását, amely a középfokú végzettséggel összefüggésben nevesíti az érettségit, különválasztva végre az egyéb középfokú végzettségektől.

Támogatandó, hogy a munkavédelem megerősítése érdekében sokkal konkrétabban kerül megnevezésre a felelősség viselése abban az esetben, ahol több különböző munkáltató alkalmazásában álló munkavállalókat egyidejűleg foglalkoztatnak. A módosítás kizárja annak lehetőségét, hogy a munkavállalót ezekben az esetekben a felelősség ide-oda tologatásával érdeksérelem érje.

Teljes mértékben támogatni tudjuk a 14. §-ban fogalmazottakat, amely szerint a munkavállalók az egészséget nem veszélyeztető, a biztonságos munkavégzéssel összefüggő jogaik és érdekeik képviselőiben ezentúl minden munkáltatónál, ahol a munkavállalók létszáma 20 fő a jelenlegi 50 fő helyett, munkavédelmi képviselő-választást kell hogy tartsanak. Ez remélhetőleg növelni fogja a munkavédelmi érdekérvényesítést a munkavállalók körében és a kisebb vállalkozásoknál is. Elfogadhatónak tartjuk a személyes adatkezelés körének bővítését, mint ahogyan a fokozott expozíció konkrétabb fogalom meghatározását is.

Támogatandónak tartjuk annak a kiskapunak a bezárását, amelyet a 30. § kezel. Eszerint ezentúl munkaügyi bírság akkor is kiszabható lesz, ha a munkáltató nem tesz eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének. Helyállónak találjuk, hogy a harmonizáció keretében erősödni látszik a munkavédelem, a munkavédelmi képviselő intézménye. Azt gondoljuk, az európai üzemi tanáccsal összefüggő rendelkezés is elősegíti az érdekképviselők hazai munkáját.

Tisztelt Képviselőtársak! Szükségesnek tartom azonban, hogy egy kritikai észrevételre is felhívjam a figyelmet, egy hiányosságot is a figyelmükbe ajánljak. Sajnálatosnak tartom, hogy szűkítéssel él a módosító indítvány a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter évenkénti jelentési kötelezettségével kapcsolatosan. A jelenlegi szabályozás szerint a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetének évenkénti áttekintését, a megállapítások nyilvánosságra hozatalát írja elő a törvény. A módosítás azonban csak egy jelentésben történő összefoglalást ír elő a miniszter számára. Véleményem szerint félő, hogy épp a lényeg fog kimaradni az összefoglalásból, ezért javaslom, hogy a teljes jelentés nyilvánosságra hozatalához ragaszkodjunk továbbra is. Úgy gondolom, a XXI. századi technikai körülmények között ez nem jelentene semmilyen problémát.

Zárszóként engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket néhány hiányosságra, amellyel sajnos nem hajlandók foglalkozni, pedig ha foglalkoztatásról, munkavédelemről esik szó, akkor a lakosság igen nagy része elvárná önöktől. Nézzük meg, mi az önök által teremtett valóság! A jelenlegi valóság az, hogy

önök egyetlen tollvonással megvonták a szerzett jogokat a munkavállalóktól, akik egészségre ártalmas munkakört töltenek be. Önök megvonták a lehetőséget egy normális élethez a munkában megrokkant emberektől. Önök szerint gyakorlatilag semmilyen kártérítés vagy juttatás nem jár most egy gerincsérvel küszködő mentősnek, tűzoltónak, mozdonyvezetőnek, bányásznak, és lehetne még sorolni a szakmákat hosszan ezen a területen.

Önök azt sem támogatják, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonuljanak a férfiak, inkább rehabilitációs támogatásra, rokkantsági ellátásra, vagy ami talán a legrosszabb, közmunkára küldik el ezeket a férfiakat. A karrierjük végét az jelenti, hogy negyven-egynéhány ledolgozott év után közmunkásként rendkívül alacsony keresettel kell dolgozniuk, miközben eddig a legszorgalmasabb tagjai voltak a magyar társadalomnak hosszú-hosszú évtizedeken keresztül. Ez jelenti ma sok tízezer, pontosabban milliányi ember karrierjének a végét (*Bányai Gábor: Ne viccelj már!*) jelen pillanatban Magyarországon. Én magam dolgoztam velük együtt, képviselő úr. Menjen el közmunkára, velem együtt eljöhét, és akkor meglátja, hogy hány olyan közmunkás lesz azok között, akikkel együtt fogunk dolgozni, aki sofőr volt és még csak 58 éves, de már nem tud dolgozni, mert betegségben szenved, és semmilyen más lehetősége nincs, mint hogy fát pakoljon vagy éppen más egyéb hasznos tevékenységet folytasson (*Bányai Gábor: Így van!*), viszont rendkívül kevés pénzért. Ezt szerintem ön is tudja anélkül, hogy esetleg járt is volna ilyen környezetben.

Van még egy másik valóság is, ha a foglalkoztatásról beszélünk. Szembe kell nézni azzal a helyzettel, ami ma Magyarországon jellemző, hogy gyakorlatilag másfél millió ember él minimálbérből, ami bizony, tudjuk jól, a jelenlegi létminimum alatt helyezkedik el.

(10.50)

Miért fontos mindezt megemlíteni ennél a törvényjavaslatnál? Azért, mert amikor munkavédelmi előírásokról, kérdésekről van szó, akkor a megelőzés az egyik legfontosabb. És ezt nemcsak adminisztratív dolgokkal lehet megoldani, hanem azzal is meg lehet oldani, ha a dolgozóknak van lehetőségük pihenni, van lehetőségük rekreációt beiktatni egy pályafolyamatba, ami Nyugat-Európában teljesen természetes, de nálunk, Magyarországon ez gyakorlatilag nem létezik. Nem létezik az, hogy egy pedagógus vagy egy szociális munkás, ami talán még helytállóbb, kéthárom hónapig pihenhetne, és elfelejthetné azokat a nyomorúságos élethelyzeteket, amikkel nap mint nap találkozunk, bár az övé sokszor sokkal nyomorúságosabb a jelenlegi fizetési körülmények között, mint azoké, akikért dolgozik. De a fizikai munkánál ez még inkább érvényes. Nyilvánvaló, hogy ha valakinek több helyen kell egyszerre dolgozni és fizikai

munkát végez, akkor teljesen természetes, hogy sokkal könnyebben fog munkahelyi balesetet elszenvedni. Azt pedig sajnos a magyar gazdaság általános állapota idézi elő, hogy nem lehet megélni a bérekből, nem lehet családot nevelni ma egy átlagos magyar bérből, ezért túlhajsztok a dolgozók.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy amikor adminisztratív dolgokkal jön elő a kormányzat, ami, ismétlem, pozitív, tehát mi összességében támogatni tudjuk ezt a törvényjavaslatot, hiszen egy-két negatív vonása mellett egyértelmű a javulási szándék ezen a területen, ezekkel a dolgokkal is foglalkozni kell. Arra kérem a kormányzatot, arra kérem államtitkár urat, hogy ezeket is vegyék bele azokba a gondolatokba, amikor arról beszélünk, hogy a munkavédelem Magyarországon fejlődjön, hogy kevesebb munkahelyi baleset legyen, hogy az emberek ne legyenek leterhelve. Ezzel talán még többet is tudunk elérni, mint az ilyen adminisztratív szabályozással. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót kettő percre Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Kétperces hozzászólásomban az MSZP, illetve a Jobbik vezérszónokának a mondandójára kívánok reagálni.

Az előttünk fekvő jogszabály a foglalkoztatási tárgyú törvények módosítása. Az Országgyűlés alkalmadtán hajlamos abba a hibába esni, hogy ha egy EU-s irányelv átültetéséről van szó, akkor mint egyfajta formalitásként tekint erre a kérdésre. Azt gondolom, hogy ez hiba, mert ez mindig érdemi kérdés, főleg ha a munka világáról és a munkavállalók helyzetéről van szó.

A módosítás hat törvényt módosít, véleményem szerint ebből a következők legfontosabbak: a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, a munkavédelem kérdésköre, a munkaügyi ellenőrzés kérdése, valamint a Bérgarancia Alap. Nyilvánvalóan jogharmonizációs céllal történik mindez, az EU-s előírásokat ültetjük át a magyar jogrendbe. Fontosnak tartom azt is, és ezt nyomatékosítom, hogy a munkáltatók konzultálnak a munkavállalókkal a munkahelyi biztonságról és az egészségvédelem kérdésköréről is.

A Jobbik képviselőjének felszólalásában szerepelt az a törekvés, hogy 40 év szolgálat után a férfiak nyugdíjba tudjanak vonulni. Én azt gondolom, hogy ez mind szép és jó, de lenne még kérdésem: amikor hasonló jellegű szabályozást terjesztett be a kormányzat a nőkkel kapcsolatban, akkor azt önök miért nem támogatták és miért nem szavazták meg az Országgyűlésben.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Alelnök úr jelentkezik. Öné a szó kettő percben, Sneider alelnök úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Csak egy rövid reagálást szeretnék tenni Nyitrai Zsolt képviselőtársamra. A Jobbik tartózkodott annál a szavazásnál, amikor a nők 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulásáról volt lehetőség szavazni, mégpedig azért, mert számos olyan módosító javaslatot nyújtottunk be, amely szélesítette volna ezt a lehetőséget.

Ezeket a lehetőségeket önök elvetették, és nyilvánvalóan nem akartuk megakadályozni, sőt, örülünk ennek és támogatjuk, hogy ez létrejött. Viszont egyáltalán nem örülünk annak, hogy olyan diszkriminatív elemeket hagytak benne, még a mai napig is, ebben a törvényjavaslatban, hogy ha valaki ápolási díjra jogosult a gyermeke esetében, akkor az beszámítható a 40 éves munkaviszonyba, viszont ha a férjét ápolja otthon akárhány évig is, akkor már nem számítható be ez a munkaviszony. Ez abszolút elfogadhatatlan! Bár szerintem minden családban teljesen egyértelmű, hogy a gyerek a legfontosabb és nem a szülő meg a férj, ő inkább a második, akinek elméletileg el kell tartania a családot, mégis elfogadhatatlan, hogy pont az a kormányzat, amely a család összetartásáról hoz törvényeket, és próbálja ezt legalábbis szavakban támogatni - de azért vannak ilyen intézkedések is, ezt természetesen el kell ismerni, mint a családi adókedvezmény, amit szintén támogattunk -, hogy pont ők tesznek különbséget ilyen tekintetben, és ma ott tartunk, hogy ha egy feleség a férjét otthon ápolja, akkor biztos, hogy sokkal, de sokkal rosszabb helyzetbe kerül, mert csak évekkal később mehet majd nyugdíjba, merthogy meghozta ezt az áldozatot, ami szerintünk természetes lenne. És még sok ilyen dolgot lehetne sorolni, csak ezt szerettem volna kiegészítésként elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kettő percre Bányai Gábor képviselő urat illeti a szó.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem a témához illett alelnök úr hozzászólásának egy része. A bekiabálásért elnézést kérek, hogy rászóltam, de a statisztikai adatok szerint az 55 év fölötti közfoglalkoztatottak aránya 14 százalék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Arra kérem alelnök urat, hogy a normál gombot nyomja be, mert csak normál felszólalásra adhatok lehetőséget a Házsabály szerint, de arra természetesen megadom. Öné a szó, alelnök úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Gyors akartam lenni, nem akartam lekésni. Egyetérték azzal, hogy

14 százalék. Ez gyakorlatilag csak 30 ezer embert jelent végül is Magyarországon. Erről a 30 ezer emberről beszéltem, akinek jelen pillanatban az a karrierjének a csúcsa azután, hogy mozdonyvezető, autóbuszsofőr, tűzoltó vagy mentős volt - és sorolhatnám még ezeket a területeket -, hogy ilyen munkát kell végeznie. Ez a 30 ezer ember nem ezt érdemli, én úgy gondolom. Ezen kell változtatniuk. Számos javaslatot tettünk már annak érdekében, hogy ne így járjanak ezek a dolgozók, akik negyven, negyvenegynéhány évet már ledolgoztak. Arra kérem képviselő urat, ön is legyen azon, hogy ne ez legyen Magyarország ezeknek a férfiaknak az utolsó dolgozó éveik karrierje. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kettő percre megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Kiegészítést tennék. Képviselő úr azt mondta, hogy több millió ember utolsó életcéljainak egyike lehet a közmunkaprogram az 50 év fölöttiek munkavégzése során, amit ön rémképként felvetített. Több millió emberről beszélt, és csak azt akartam mondani, hogy nem ennyi a számuk. *(Sneider Tamás: Nem ezt mondtam.)* De azt mondta, hogy több millió emberről van szó. Ez azonban nem igaz, ezt szerettem volna bemutatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Cseresnyés Péter államtitkár úr, az előterjesztő válaszlíni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót, mert szeretném a felszólalásokban elhangzott félreértéseket tisztázni, másrészt pedig szeretném megköszönni a vezérszónokok és a felszólalók gondolatait. Azt lehet mondani, hogy a felszólalások többsége a támogatásról szólt. Ez még akkor is igaz, ha az MSZP vezérszónoka a végén bejelentette, hogy ők tartózkodni fognak a szavazásnál. Ettől függetlenül a felszólalásában egy pont kivételével végig támogatta a megfogalmazott módosítási javaslatokat.

Tényleg egy jogharmonizációról van szó, illetve emellett és ennek az eszköznek a felhasználásával arról szól a törvényjavaslat, hogy hogyan lehet egyértelműbbé tenni bizonyos pontokat, hogyan lehet alkalmazhatóbbá tenni a jogszabályt. Azt a félreértést szeretném tisztázni, amelyik mind az MSZP, mind a Jobbik vezérszónokának a felszólalásában elhangzott, és ez a munkavédelmi jelentés, összegzés vagy annak az esetleges elhagyási lehetősége. Ezt szeret-

ném tisztázni és fel is olvasni, mert szerintem a kolégák nem olvasták el megfelelő módon a módosító javaslatot. Így szól ez a passzus, amelyik a munkavédelmi jelentésről szól.

(11.00)

A 6. §-ban az e) pont: a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetének évenkénti áttekintése, a megállapítások jelentésben történő összegzése, a munkavédelmi információs rendszer kialakítása és működtetése. Tehát ez a munkavédelmi irányítás keretében állami feladat. Folytatódik egy másik bekezdésben: a nemzetgazdaság munkavédelmi helyzetéről szóló jelentést - tehát nem összegzést, a jelentést - a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter a tárgyévét követő év szeptember 30-ig teszi közzé.

Tehát téves az a gondolat vagy az a sugallat, hogy esetleg azt meg lehet tenni, hogy nem fog megjelenni az éves jelentés. Sőt, azt kell mondani, hogy a szeptember 30-ai dátum kikötésével, tehát egy dátum meghatározásával még azt is előírja a törvény, hogy ha elfogadja a parlament, hogy meddig kell megtenni abból a célból többek között, hogy a következő évi tervet megfelelő módon ki lehessen tűzni, megfelelő módon meg lehessen fogalmazni.

Azt hiszem, nem feladatom, hogy a jobbikos vezérszónok hozzászólásának második részében egyébként a kampányizű gondolatokra reagáljak, nem idetartoztak, nem közvetlenül ehhez a jogszabálymódosításhoz tartoztak, úgyhogy ehhez nem is kívánnék hozzászólni. Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm mindenkinek a figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10729. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Palkovics László úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat-csomag több törvényt is módosít, részben a köznevelés, részben a felsőoktatás területén. A köznevelési rendszerrel összefüggő törvénymódosítások rendező elve a köznevelési kerekasztal megalakulása és működése során meghatározott megoldandó feladatok, a köznevelési rendszer átalakítása során

szerzett tapasztalatok feldolgozása és ennek alapján közös célunk, a rendszer jobbá tétele.

A köznevelési kerekasztal első, alakuló ülésén, február 9-én azonosította a köznevelési rendszer működőképességének fokozásához szükséges intézkedéseket, majd ezek megvalósítását ütemezte. Ennek során az első prioritáscsoportba került a 2016. szeptember 1-jével megoldandó feladatok közé az állami intézményfenntartó működésének átalakítása, a finanszírozás felülvizsgálata, a decentralizáció, a szervezeti rugalmasság, folyamatok, menedzsment szintű működés megvalósítása, az állami intézményfenntartó és az iskolák, a köznevelési intézmények hatásköreinek áttekintése és újraszabályozása, az állami intézményfenntartó és a működtető önkormányzat szerepkörének átgondolása, a két funkció szétválasztásából eredő problémák megoldása.

Jelen törvényjavaslat a fenti célkitűzésekhez illeszkedő törvényi szintű módosításokat tartalmazza azzal, hogy a teljes megvalósításhoz további végrehajtási jogszabály-módosításra van szükség természetesen. A most ismertetésre kerülő intézkedések tehát nem mindegyikét találják meg a törvényben, csupán a törvényi alapokat teremti meg a további építkezéshez. Az első ilyen: az állami intézményfenntartó központ, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ helyébe állami fenntartóként önálló költségvetési szervekként működő tankerületi központok lépnek. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ által fenntartott köznevelési intézmények jogi személyiségüket megtartva, a tankerületi központok szervezeti egységei lesznek.

Mindeközben egyetlen korábbi intézmény sem szűnik meg vagy alakul át. Az intézmények zavartalan működésének biztosítása alapvető követelmény. A közel 60 tankerületi központ kialakításával közelebb kerülnek az érintettekhez a döntéshozatali szintek, hiszen számos ügyet nem kell a továbbiakban a központban intézni, hanem ezek helyben is megoldhatóak lesznek. Bővülnek a tankerületi központ által fenntartott köznevelési intézmények vezetőinek munkáltatói jogosítványai, amelynek keretében a leglényegesebb kérdésekben, mint például a kinevezés vagy felmentés, javaslattételi, illetve egyetértési jogot kapnak.

A tankerületi központok és az oktatásért felelős miniszter mint irányító közé belép egy középírányító szervezet, az oktatási központ. Mivel egyrészt a köznevelési szervezet méretéből fakadóan, másrészt az országos egységes irányítás és működés biztosítása miatt továbbra is szükséges egy központi szervezet fenntartása, itt fontos érteni, hogy ez a szervezet nem a mostani formában működő szervezet, operatív döntések ezen a szinten már nem születnek. Az összes, az iskolák életét érintő operatív ügy mind a tankerületi központokban kerül döntésre.

A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrejötté és a működtetői szerepkör megjelenése óta folyamatos problémákat okozott a fenntartó és a működtető feladatainak elhatárolása. Tehát erre is

megoldást kellett találnunk. A törvényjavaslat szerint a fenntartói és működtetői feladatok összevonásra kerülnek a tankerületi központnál, tehát ismét egységes irányítás jön létre, mivel a heterogén rendszerben nem alakítható ki olyan működés, amelyben az egyes szervezetek felelősségi és feladatköre teljesen egyértelmű lenne.

Fontos további eleme a nemzeti köznevelésről szóló törvény módosításának, hogy a pedagógusok előmeneteli rendszere kiterjesztésre kerül a pedagógiai szakszolgálati intézményekben pedagógus szakképzettséggel rendelkező, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottakra, mivel jelenleg ez csak a nevelési-oktatói intézményben érvényesül. Ugyancsak lényeges, hogy a 2018. június 30-ig előírt első minősítési kötelezettség hatályon kívül helyezésre került, így mindenki a saját döntése szerinti ütemben haladhat előre az előmeneteli rendszerben. A törvényjavaslatban foglaltak lehetőséget adnak a minőségi munkavégzés anyagi elismerésére is.

Több fórumon felmerült, többek között a köznevelési kerekasztalon, szakszervezeti tárgyalásokon, hogy a jelenleg működő életpálya néhány elemében nem optimális, hiszen nem biztosít lehetőséget a különböző teljesítmények elismerésére, ilyen értelemben túl merev. Annak érdekében, hogy a központi költségvetés adta keretlehetőségek figyelembevételével a lehető legnagyobb arányú generális, minden pedagógust érintő béremelés és a pedagógus egyéni teljesítménye alapján történő differenciálás is megtörténjen, a 2016. szeptember 1-jei és a 2017. szeptember 1-jei pedagógusilletmény-emelés fedezetének különbözetét 2017. szeptember 1-jétől az intézményvezető teljesítményalappon, az egyes pedagógusok között különbséget téve, eltérő mértékben is eljuttathatja a pedagógusoknak.

Ez azt jelenti, hogy az iskolaigazgató dönthet úgy is, hogy a mostani rendszert működteti továbbra is, nem él ezzel a lehetőséggel. Amennyiben viszont az intézmény, az intézmény közössége úgy dönt, hogy ezt teljesítménytől, kompetenciától függően teszi, akkor erre lehetőséget teremtettünk. Az illetmények, a munkabérek eltérő mértékben történő megállapítása azonban nem történhet kizárólag az intézményvezető diszkrecionális jogkörében, ezért - kizárandó a szubjektivitást - garanciális szabályként egy kompetencia- és teljesítményalapú értékelési rendszer bevezetését és a tanárok ez alapján történő értékelését írja elő a javaslat. A rendszer részletszabályait végrehajtási rendelet fogja meghatározni. Nagyon fontos elem viszont, hogy azt szeretnénk, ha az iskola ezt a rendszert saját hatáskörében működtetné, az iskolaigazgató irányításával.

Az ismertett stratégiai jelentőségű módosításon kívül megszokott módon természetesen tartalmaz a törvényjavaslat számos olyan elemet, amelyekre korábban megkezdett folyamatok továbbvitele, illetve a jogalkalmazási tapasztalatok miatt van szükség. Idetartoznak például a készségfejlesztő iskolára, az utazó gyógypedagógusi hálózatra vonat-

kozó rendelkezések vagy például a fenntartóváltás munkajogi következményeinek rendezése is.

A törvényjavaslat módosítja a szakképzésről szóló törvényt is. E törvénymódosítás is a köznevelési kerekasztal működése és a szakmai szervezetekkel való számos egyeztetés eredményeképpen vált szükségesé. Ezek közé tartozik, hogy a társadalmi visszajelzések alapján, a köznevelési kerekasztal által is megerősítetten indokoltá vált annak lehetővé tétele, hogy a 2017-től bevezetésre kerülő ágazati szakmai érettségi vizsgát a tanulók 2017 májusától középszinten is letehesék. A szakképzési törvény módosításának fontos eleme, hogy a szakképzési centrumok tagintézményeiként működő szakképző iskolákban is növekednek a vezetők döntési jogkörei. Meghatározásra kerülnek a centrumok költségvetése összeállításának alapelvei, a szakképzési centrum szervezeti egységeiben a dolgozókat érintő kérdésekben a szakszervezeti egyeztetés formái, valamint egyes fenntartói jogkörökkel kapcsolatos feladatok.

A javaslat pontosítja az első és a második szakképesítés fogalmát, megjelölve, hogy az állam által támogatott képzésekben megszerzett szakképesítések képezik a számítás alapját. Ugyancsak a szakképzési törvény módosítása mondja ki - a korábbi rendelkezéseket pontosítva - az iskolarendszerű szakképzésben a szakmai vizsgák ingyenességét a harmadiknak nem számító szakképesítések tanulása esetén.

A tervezet előírja, hogy a 9. évfolyamon megkötött tanulószerveződés a tanév végén hatályát veszti, így lehetőséget biztosít a tanulónak, hogy a kizárólag gyakorlati képzési célt szolgáló tanműhelyből más gazdálkodó szervezethez menjen át a további gyakorlati képzésre. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy az egyes szakképesítések esetén a gyakorlati oktatást végző gazdálkodó szervezeteknél jellemzően nincsenek meg a gyakorlati oktatás teljes körű feltételei, így ezen esetekben indokolt a kötelező tanműhelyi képzés előírása, amelynek finanszírozási hátterét teremti meg a jelen módosítás.

(11.10)

Egy sor módosítás vonatkozik a felsőoktatásra, illetve a felsőoktatási törvényre. A magyar felsőoktatás működését, oktatási és képzési feladatait a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény határozza meg. Az Nftv. - az Alaptörvény 10. cikk (3) bekezdése által meghatározott keretek között - a felsőoktatás színvonalának emelését, a versenyképes tudás megszerzéséhez szükséges feltételrendszer megteremtését, illetve az intézményrendszer működésének biztosítását tűzte ki célul.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kormány 2014 decemberében fogadta el a felsőoktatási stratégiát, a „Fokozatváltás a felsőokta-

tásban” című dokumentumot, amely meghatározza azokat a feladatokat, amelyek a teljesítményelvű hazai felsőoktatás kialakítása érdekében szükségesek. Az Nftv. módosítása tartalmazza az ezen célkitűzésekkel kapcsolatos rendelkezéseket, továbbá a felsőoktatásban megkezdett folyamatok továbbvitelét elősegítő szabályokat, illetve a jogalkalmazási tapasztalatok alapján szükségessé váló módosításokat.

Az egyik ilyen elem a felsőoktatási intézményhálozat átalakítása. Az Nftv.-t módosító 2015. évi törvény alapján 2015. szeptember 1-jétől a felsőoktatás alapintézményei, az egyetem és a főiskola új intézményi formával egészültek ki, az alkalmazott tudományok egyetemével. A törvényi feltételeknek megfelelő Zsigmond Király Főiskola 2016. augusztus 1-jétől nem állami, alkalmazott tudományok egyetemenként folytatja működését.

A kancellári rendszer, valamint a konzisztórium működés tapasztalatai olyan részletszabályok törvényi rögzítését indokolják, amelyek az állami felsőoktatási intézmények működését esetleg személyi, testületi akadályoztatás egyéni körülményei között is biztosítják.

A hatályos Nftv. nem rendelkezik a kancellári tisztség betöltetlensége esetén eljáró vezetőről, valamint a konzisztórium határozatképtelensége, működése akadályának esetéről. A tervezet ezeket a helyzeteket egyértelműsíti.

A felsőoktatási intézmények működésére vonatkozó egyes eljárásokra is több módosítást tettünk. Javaslatot teszünk a felsőoktatási intézmények alaptevékenységi körébe nem tartozó olyan közfeladat elvégzési kereteinek a megteremtésére, amely nem sorolható a köznevelési intézmény, egészségügyi szolgáltató működésére vonatkozó, az Nftv.-ben meghatározott rendelkezések fogalmi körébe, ugyanakkor mind irányítási, gazdálkodási, mind szervezeti szempontból megalapozott az igény a működtetés sajátos rendjének a biztosítására.

A felsőoktatási kiválósági intézményi elismerés szerkezetileg átalakul. A hallgatók, oktatók kiválóságának elismeréséhez igazodik az intézményi kiválóság, ennek megfelelően szükséges a jelenlegi hatályos rendelkezések átalakítása az új rendszerhez.

A törvényjavaslat a kutató kar, kutatóegyetem minősítés és az alkalmazott tudományok főiskolája minősítés kivezetését kezdeményezi. 2015. szeptember 1-jétől hatályos az Nftv.-nek az alkalmazott tudományok egyetemére vonatkozó szabályrendszere, amelyre tekintettel a párhuzamos szabályozás fenntartása már nem indokolt. Ugyanakkor a kiválósági rendszer személyekhez kötötten fog megjelenni az intézményeknél, személyekhez vagy diszciplínákhoz, de nem intézményhez, ilyen módon az elnyert kiválósági hallgatói, oktatói ösztöndíjak alapján kerülnek kiválósági alapon támogatásra az intézmények, amelyek az így igénybe vehető forrást elsősorban a kutatásokra kell hogy fordítsák.

A tervezet pontosítja a Pető András Főiskola sajátos működési kereteit, tekintettel arra, hogy a főis-

kola speciális képzési szerkezete az Nftv. felsőoktatási intézményekre irányadó általános rendelkezéseitől eltérő szabályok érvényesülését indokolja.

Néhány javaslat a gazdálkodási tevékenységre. Kezdeményezzük az állami felsőoktatási intézmények gazdálkodására vonatkozó törvényi rendelkezések egységes megállapítását. A gazdálkodási szabályok módosítását indokolja továbbá az intézményi, társaságban folytatható tevékenységek pontos szabályozása mellett az elektronikus árverési rendszerre vonatkozó szabályok bevezetése.

A törvényjavaslat pontosítja, illetve megteremti a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság és az Országos Doktori Tanács jogalanyként való működésének a feltételeit. A MAB jogi személyisége, közhasznúsága jelenleg is jogszabályban rögzített, ugyanakkor a szabályozást a polgári törvénykönyv rendelkezéseivel összhangban törvényi szintre szükséges emelni. Az ODT, az Országos Doktori Tanács jogalanyiságát és a közhasznúságára vonatkozó rendelkezést jelen javaslat állapítja meg.

Az Nftv. tartalmazza a köztársasági ösztöndíj éves mértékét. A hagyományosan a legkiválóbb hallgatók elismerésére szolgáló, miniszter által adományozott köztársasági ösztöndíj normatívájának emelkedésére, a szakmai téren kiemelkedő teljesítményt elérő hallgatók tevékenységének díjazására, további kiemelkedő eredmény elérésének támogatására vonatkozó javaslat szerint az ösztöndíj mértéke az eddigi 340 ezer forint/éves összegről 400 ezer forint/éves összegre változik. Egyúttal a köztársasági ösztöndíj elnevezése nemzeti felsőoktatási ösztöndíjra módosul.

Az Nftv.-ben a támogatási idő szabályozására vonatkozó 41. § értelmében egy személy főszabály szerint 12 féléven át folytathat a felsőoktatásban tanulmányokat, magyar állami részösztöndíjasként vagy ösztöndíjas képzésben. A támogatási idő legfeljebb 14 félév, ha a hallgató osztatlan képzésben vesz részt, és a képzési követelmények szerint a képzési idő meghaladja a 10 félévet. Annak érdekében, hogy magyar állami ösztöndíjas hallgatóként szerezhessenek művészeti tanári szakképzettséget művészeti képzésekben tanulmányokat folytató hallgatók, továbbá hogy a 283/2012. kormányrendeletben meghatározott egyes tanárképzési szakokon tanulmányokat folytató magyar állami ösztöndíjjal támogatott képzésben fejezhessék be tanulmányaikat, kivételes szabály bevezetése indokolt az igénybe vehető, támogatott félévek száma tekintetében.

A javaslat a felsőoktatási képzés megszervezésének módozatai keretében a teljes idejű képzésre vonatkozó törvényi szabályozás olyan tartalmú módosítását tartalmazza, hogy az óraszám minimális mértéke félévenként 300 tanóra helyett legalább 200 tanóra legyen, amely így a rugalmasabb szabályozás útján a magasabb óraszám lehetőségét nem zárja ki, de az oktató személyes közreműködését kevésbé igénylő foglalkozás időkeretének a biztosítását teszi lehetővé. A cél a hallgatói önálló tevékenység aktí-

vabb képzésbe építése. A tervezet egyszerűsíti a közhasznú szervezetként működtetett nem állami felsőoktatási intézmények működésével és nyilvántartásával kapcsolatos részletszabályokat. A magyar felsőoktatás nemzetköziesítése céljából pontosításra kerülnek a külföldi felsőoktatási intézménnyel folytatott közös képzés indításának a feltételei is.

Nagyon röviden ezeket szerettem volna megemlíteni, és kérem, hogy támogassák ezeket a javaslatokat. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Hiller István alelnök úr fel kíván szólni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége elfogadta az indítványomat.

Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pószán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előtűnk fekvő törvényjavaslat, ahogyan ezt az államtitkár úr is az előbb említette, a szakképzésről szóló törvény, a nemzeti köznevelésről szóló törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény több paragrafusának módosítására tesz javaslatot, különös tekintettel azokra a kérdésekre, problémakörökre, amelyeket a köznevelési kerekasztal megtárgyalt és a köznevelési kerekasztal során beazonosított feladatként jelennek meg, illetőleg korábban már elkezdett folyamatok eredményeit kívánják a jogszabályban pontosítani, illetve módosítani.

A szakképzésről szóló törvény változtatásaival kapcsolatban egészen röviden a következőt szeretném kiemelni. Alapvetően olyan társadalmi visszajelzések alapján történő változtatások jelennek itt meg, amelyek a köznevelési kerekasztal előtt is voltak, és ténylegesen az életből vett gyakorlatias ügyek kezelésére irányulnak. Így például lehetővé válik a 2017-től bevezetendő ágazati szakmai érettségi vizsgák középszinten történő letétele; a javaslat pontosítja az első és a második szakképesítés fogalmát. Ahogy az államtitkár úr is kiemelte, lehetővé teszi azt, hogy a 9. évfolyamon megkötött tanulószerveződés a tanév végén a hatályát veszítse, és ily módon a tanulók a tanműhelyek mellett vagy azok helyett gazdálkodó szervezetekhez menjenek. Ha valóban van a

szakképzésnek a gyakorlati élethez kötődő vetülete, akkor ez egyértelműen az.

Pontosítja azt is, hogy kizárólag tanulószerveződéses formában vagy együttműködési megállapodás alapján folyó gyakorlati képzés esetén jár a tanuló számára pénzbeli juttatás. Rögzíti a szakképzési centrumok tagintézményeiben a vezetők döntési jogkörét, azok kiterjesztését, a költségvetések alapelveit, a szakszervezeti egyeztetés formáit, tehát minden olyan napi ügyet, amik az életben való feladatkörök tekintetében újra és újra, mindig előjönnek. Rögzíti az egyes fenntartói jogkörökkel kapcsolatos feladatokat.

A nemzeti köznevelésről szóló törvény, ha szabad így fogalmazni, talán ennek az egész törvény-csomagnak a legfajsúlyosabb része. Itt szintén elmondhatjuk, hogy a köznevelési kerekasztal tárgyalásai során beazonosított problémáknak azon körét tartalmazza, amelyeket a leggyorsabban, ha úgy tetszik, 2016. szeptember 1-jével megoldandó feladatok között határoztak meg.

(11.20)

Idetartozik valóban a KLIK működésének átalakítása, decentralizálása, szervezeti rugalmasságának megteremtése, egyfajta menedzsmentszemléletű működés kialakítása. Újraszabályozza a hatásköröket mind az állami intézményfenntartó és az iskola viszonylatában, mind pedig az állami intézményfenntartó és az önkormányzatok viszonylatában. Az állami intézményfenntartó központ helyébe állami fenntartóként, önálló költségvetési szervként működő tankerületi központok lépnek. Ezek szervezeti egységeiként működnek tovább a keretgazdálkodással rendelkező jogi személyekként az egyes állami fenntartású köznevelési intézmények, és így a döntéshozatali szintek közelebb kerülnek az érintettekhez.

A tankerületi központ által fenntartott köznevelési intézmény vezetője költségvetésének keretei között gazdálkodási jogkörrel fog rendelkezni, valamint munkáltatói jogokat is kap. A törvényjavaslat szerint az állami fenntartónál összevonásra kerülnek a fenntartói és a működtetői feladatok, egységes fenntartói irányítás jön létre. A vegyes rendszerben nem mindig volt egyértelmű az egyes szervezetek felelőssége és feladatköre, ez pedig a 38. § megfogalmazása szerint a vagyonkezelői jog átvételével most megvalósul, a tulajdonos viszont továbbra is az önkormányzat marad.

Ennek részleteit értelemszerűen - mivel minden önkormányzat és iskola más és más - külön-külön szerveződésekben kell majd szabályozni. Ehhez a ponthoz kapcsolódóan a vonatkozó paragrafushoz néhány pontosító javaslatot is fogunk benyújtani.

A javaslat a pedagógus-előmeneteli rendszer kiterjesztésére is irányul, a pedagógiai szakszolgálati intézményekben pedagógus szakképzettséggel rendelkező, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő

alkalmazottakra is kiterjeszti. Ez eddig csak az oktatási intézményekben volt így.

Az elmúlt hónapokban a szakszervezetek követelése között szerepelt a pedagógusok munkájának minőségi alapon járó anyagi elismerése, egyfajta differenciált anyagi juttatás visszahozatala. A 35. § meg is teremti ennek a feltételét és lehetőségét. Úgy fogalmaz, hogy a köznevelési intézmény vezetője a tanévre vonatkozóan a pedagógus besorolása szerinti illetménytől eltérően is meghatározhatja a pedagógus illetményét azzal, hogy az így meghatározott illetmény nem lehet kevesebb, mint a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott vetítési alap, ami végzettséghez kötötten bizonyos százaléktételeket tartalmaz, ez a törvényben pontosan rögzítve van.

Míg korábban tehát a pótlékok rendszerében volt egyfajta mozgás, a pótlék mozgott, ez most azt jelenti, hogy az illetmény vonatkozásában jelent egyfajta mozgáslehetőséget. Ez számítások szerint 4-5 százalék. Korábban a pótlékok esetében egyébként ez a mozgás, ha százalékként fejezzük ki, jóval nagyobb volt.

A törvényjavaslat foglalkozik a készségfejlesztő speciális szakiskolák kérdésével, utazó gyógypedagógusi, utazó konduktori hálózatok jogszabályi normáinak kidolgozásával, ami azt gondolom, megint csak nagyon fontos.

A nemzeti felsőoktatásról szóló törvényi részek valóban napi egyetemi, főiskolai irányítással, működtetéssel összefüggő ügyeket érintenek akkor, amikor a kancellárok vagy éppen a konzisztóriumok működésével kapcsolatos kérdéseket rendezik.

Az 53. §, ami az állami felsőoktatási intézmény alaptevékenységi körébe nem tartozó közfeladat ellátására vonatkozik, lényegében azt a részt domborítja ki, ami szerintem nagyon helyes, hogy külön szervezeti egységet kell erre létrehozni, pontosan azért, hogy a különböző feladatkörök ne keveredjenek. Ennek egyébként különösen nagy jelentősége van az orvosképzés területén, merthogy az orvosképzés és a betegellátás ügyei mindig az elmúlt évtizedekben újra és újra összekeveredtek, hogy mit miből finanszírozzunk, hogy rendezzük, és így tovább. Ezeknek az elválasztása korántsem egyszerű feladatkör, de ezek jogi lehetőségét talán ebből a szempontból is könnyebb lesz majd kezelni.

Az 50. § az úgynevezett kiemelt felsőoktatási intézményi minősítéssel kapcsolatosan tartalmaz egy olyan megállapítást, ami lényegében a nemzetközi szerződésből fakadó továbbviendő kötelezettség, hiszen az az elképzelés, amit az államtitkár úr vázolt, hogy itt a kiválóságok és a tudományos teljesítményekhez kötöttségek alapvetően mégiscsak személyeken, kutatócsoportokon keresztül valósulnak meg, ez továbbra is biztosított. Sőt, sokkal célzottabban ebbe az irányba megy majd a finanszírozás. Ellenben van két olyan intézményük, amelynél nemzetközi szerződés alapján egyéb feltételrendszerek vannak, ilyen az Andrássy és a Pázmány. Itt értelemszerűen a

korábbi jogszabályi rendelkezéseket valamilyen módon meg kell tartani.

Az, hogy a MAB, illetve az Országos Doktori Tanács jogi személlyé válik, szerintem kifejezetten üdvözlendő, és nemcsak azért, mert ezzel az adott teületek súlya, szerepköre egyértelmű és magasabb, de azt se felejtjük el, hogy innentől kezdve viszont, mivel jogalanyokká válnak, természetesen döntéseik felelősségét illetően is, ha úgy tetszik, magasabb szinten kell helytállniuk. Magyarán nem egy esetben akár perelhetőkké is válnak.

Kifejezetten üdvözlendőnek tartom az, egyszerűen fogalmazok, továbbra is a köztársasági ösztöndíj megnevezést használom, ennek az emelését, és kifejezetten üdvözlendő abból a szempontból is, hogy van egyfajta csatlakozása a már korábban elfogadott jogszabályhoz, nevezetesen ami a doktori képzés átalakítására vonatkozik és a doktori képzéshez kapcsolódó ösztöndíjak emeléséhez kapcsolódik. Itt lényegében az látszik, hogy a felsőoktatás területén a tárca konzekvensen, módszeresen, lépésről lépésre nagyon komoly tehetséggondozó, tehetség-támogató programot vagy stratégiát követ, ami kifejezetten a minőség irányába történő ösztönzést jelenti. Szerintem a felsőoktatásnak azon nagy stratégiai célkitűzése, amit az államtitkár úr jóval korábban bemutatott a szakbizottságnál és a parlament előtt is, ebbe a megvalósítandó feladatkörökbe illeszkedő lépésekről van szó. Ezt kifejezetten üdvözljük.

És természetesen azokat a technikai jellegű átvételeket is, amelyek arról szólnak, hogy azok a felsőoktatási intézmények, amelyek a törvényi előírásnak megfelelnek, alkalmazott tudományok egyetemként működhetnek tovább. Konkrétan itt a Zsigmond Király Főiskolára gondolok.

Ebben a törvényben nevesítették az is, hogy a Pető András Főiskola állami főiskolaként működik tovább. Korábban ekörül is mindenféle, nem egy esetben politikai felhangtól sem teljesen mentes akciózások voltak, hogy mi és hogy lesz ezzel. Láthatóan megnyugtatóan és hosszú távra rendeződik a sorsa.

Tisztelettel kérem a képviselőket a törvényjavaslat elfogadására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ez a salátatörvény, amely előttünk van, az oktatási kormányzat és a Fidesz kormányzati teljesítményének szegénységi bizonyítványa.

Az elmúlt hat évben, amit lehetett, azt sikerült ezen a területen totálisan elrontaniuk. Emlékeznek még? A KLIK igazi sikersztori. Na, hát akkora siker,

hogy mostanra odáig fajult a helyzet, hogy hol bejelentik, hogy a KLIK-et megszüntetik, mert ez a szisztéma nem vált be, hol átalakítják, most pedig konkrétan szaporodik, de leginkább önök összevissza beszélnek, mert valójában fogalmuk sincs, hogy mit csináljanak, fogalmuk sincs arról, hogy amit elrontottak, hogyan hozzák helyre vagy egyáltalán hogyan korrigálják, de sajnos arról sincs az égvilágon semmilyen fogalmuk és tudásuk sem, hogy hol tart ma a világ oktatása, milyen viták zajlanak a modern világ oktatási szférájában. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Na, mesélj!)*

De azt hiszem, önöket ez sajnos nem is érdekli. Beszűkül, buta, besavanyodott és köldöknézegető mentalitásuk ezt nem is teszi lehetővé. *(Egy hang a Fidesz padsoraiból: Miről van szó?)* Övtük önöket a centralizálásról. Szóltunk előre, hogy ebből bizony nagyon nagy baj lesz. De önök öntelten és makacsul csak azt hajtogatták unos-untalan: a KLIK átlátható lesz, jól fog gazdálkodni és hatékonyan fog működni.

Na, ezzel szemben az egész ország szeme láttára derült ki, hogy nemhogy átlátható, de a saját embereik panaszkodnak, hogy káosz van az intézményben. Nemhogy jól gazdálkodik, hanem elképesztően nagy adósságot halmozott fel, miközben a gondozásukba vett iskolák elkezdtek lepusztulni. A KLIK mára a korrupciónak és a hivatali packázásnak lett a melegágya.

Nagy tanulság ez az önök autoriter kormányának és autoriter kormányzásának, hogy hiába rakod oda a saját fideszes embereidet, egy eleve rossz rendszerben egész egyszerűen ők sem képesek rendesen működni és működtetni.

(11.30)

Azt szokták mondani, hogy okos ember a más kárán tanul. Hát, ez a bölcsesség sem jellemző önökre. Önök még a saját kudarcukból sem képesek tanulni. Egy KLIK-ből most 56 KLIK-et hoznak létre, de hogy miért pont 56, ez az egész ország számára rejtély, de ugyanúgy a központosított logikát követve, mint eddig. Azt mondják, hogy ezzel decentralizálják a rendszert, és oldani próbálják a már önök által is beismert túlközpontosítás kárait. Sajnos ez nem igaz, és nem is lesz így. Ez ugyanúgy koncentráció, mint eddig, pontosan a központosított logika miatt. Ez nem más, mint egyféle dekoncentráció. Azt kellene ugyanis végre megérteniük, hogy addig, amíg az egyedi intézményeknek és iskoláknak nincs önálló autonómiája, nincs rendes, nem pár tízezer forintos mozgástér, hanem rendes költségvetése, rendes önálló gazdálkodási joga, vagyis hogy több forrásból tudjon az iskola pénzhez jutni, addig egy forráson, egy köldökszinóron, állandó hiánygazdasággal küzdő államon fog lógni az összes iskola. Itt van a kutya elásva.

Továbbá, ráadásul hiába hangoztatják, hogy mennyivel emelték, emelik a közoktatásra fordított költségvetési forrásokat 2017-ben, a valóság az, hogy

először is épphogy ki tudták pótolni és fizetni a KLIK által eddig felhalmozott adósságokat, továbbá a 2017-es, közoktatásra fordított összeg - az inflációval és a béremelés összegével megemelt szintje - sem éri el a 2010-es szintet. És ami a legnagyobb baj, hogy 2010 előtt az önkormányzatok által az iskolákra fordított sok száz milliárd forint hihetetlen módon hiányzik az oktatás rendszeréből.

Kedves Fideszes Képviselőtársaim! Nem az önkormányzati szisztéma, de még csak nem is a vegyes rendszer, hanem a KLIK és az önök buta, államosított koncepciója bukott meg. Mindebből azt a következtetést vonták le, hogy az állam igenis jó gazda, dacára annak, hogy a vegyes rendszernek pont az állami lába bukott el. Most mégis meghirdetik a totális államosítást. Hát, önök tényleg nem látják: az, hogy az iskoláknak még csak egy része kezdett el igazából lepusztulni, pont annak volt köszönhető, hogy az önkormányzatok, ahol még üzemeltettek, ott fogták az iskolák a kezét, és sokszor azt is pótolták, amit a KLIK már rég nem tudott biztosítani? Ennyire nem látják, hogy az önkormányzatok okosabban, gyorsabban és olcsóbban is tudják elvégezni a feladatokat? Ebben a kontextusban egy önkormányzati ráfordított forint bizony sokkal többet ér, mint egy állami forint.

És hát, továbbra is: hol a pénz? Hol a pénz az átszervezésre? Hol a pénz a későbbi karbantartásra és üzemeltetésre? Mert mi a 2017-es költségvetésben nem látjuk, de a KLIK elnök asszonya sem látja. Homályos ígérek, utalások vannak, de pénz, garancia, az nincs. Azokat az iskolákat sem tudták ellátni, nem tudta ellátni az önök állama, amiket eddig átvett. Mi a garancia arra, hogy a most átvenni kívánt 2851 intézményt képesek lesznek jól ellátni, karbantartani és üzemeltetni? Na, ezért mondtuk azt mi és a polgármesterek is az országban, a fideszes polgármesterek is és az önkormányzatok is, hogy egek harmincadjára fognak kerülni az intézményeink és az iskoláink. Persze, hallom, hogy hát, a tulajdonjog bizony ott marad az önkormányzatoknál, és jól felfogott érdekük lesz vigyázni az intézményeikre. De kérdezem én: miből? Miből, amikor rettegnek az önkormányzatok, hogy megint egy csomó pénzt el fognak tőlük venni, és már eddig is elvettek tőlük nagyon sok pénzt. Sem kötelezettség, sem érdekelt-ség, sem pénz.

Az elmúlt egy évben számtalan önkormányzat vette vissza a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól az iskoláit, amikor látták, hogy csak a kifizetetlen számlák gyűlnek, hiányos a felszerelés, nincs állagmegóvás, és nagyon keményen akad a karbantartás. Okosabban, hatékonyabban megoldották a feladatokat; most totálisan, teljesen kétségbe vannak esve.

Tisztelt Fideszesek! Minek államosítanak? Évek óta egész egyszerűen nem tudjuk felfogni, hogy minek húz az állam magára csomó olyan problémát, amit korábban az önkormányzatok meg tudtak jól oldani. Teljesen más eszközökkel és módszerekkel

kellott volna beavatkozni ott, ahol az önkormányzatok elszegényedtek. De még a központi fenntartás sem indokolja azt, hogy önök teljesen elvegyék az intézmények autonómiáját, és az öngazgatás logikáját kikapcsolják a rendszerből. Ugyanis az önök állama, ez egyébként az egészségügyben, a nyugdíjrendszerben és mindenhol máshol jól látszik, hogy nagyon buta és szűk látókörű, nem erős a fideszes állam, hanem erőszakos, és bizony tehetetlen.

Tehetetlen, mert fogalmuk sincs, hogy mit csináljanak valójában, hogy mire lenne szükségük Magyarországon a gyerekeknek és egyáltalán egész Magyarországnak. Önök még mindig a Trabantokon cserélgetik a lámpát, miközben a világ Mercedeseken hagy le bennünket. Már rég kreatív iskolát kellene csinálni és programozni tanítani a gyerekeket. Tudják önök azt, kedves fideszes képviselőtársaim, hogy 2016 szeptemberében, tehát idén megy az első olyan generáció iskolába, akik azután születtek meg, hogy piacra dobták az iPadet? Ez merőben megváltoztatja az életünket, megváltoztatja a gyerekek életét.

Ezek a gyerekek előbb tudnak videofájlokat olvasni, mint írni, mindeközben önök a buta állami egyentankönyveket erőltetik, és hiába ingyenesek, ha ráadásul hülyeségekkel vannak tele ezek a tankönyvek. A szülők már nemcsak az angolórát és az informatikát kénytelenek megvenni különóránban, hanem a magyart, a matekot és a történelmet is, mert egész egyszerűen nem kapják meg a fideszes állami iskola-rendszerben azt a tudást, ami a valódi élethez kell. Itt valamit önök nagyon benéztek, és ez bizony kőkeményen elérte a középosztályt. Azt a középosztályt, akik tényleg hiába járnak iskolába, a szülők már rég kívül veszik meg a tudást. 2017-ben oda jutottunk, ha van pénz, kapsz jó egészségügyi ellátást, ha nincs, nincs. Ha van pénz, kapsz jó oktatási szolgáltatást; ha nincs pénz, ahova születtél, ott is fogsz meghalni.

Szeletelik azt a középosztályt, akiket elzártak a felsőoktatástól, belekényszerítenek egy lebutított szakiskolai rendszerbe, ahol sem megfelelő mennyiségű közismereti órát nem kapnak a gyerekek, sem minőségi, szakmai tudást nem kapnak a gyerekek. Hiába szól a szakma és a vállalkozók is, hogy művelten szakbarbárokat ne küldjete a műhelyekbe, mert nem tudunk velük mit kezdeni. Az előző példánál maradva: ma már egy autószerelőnek sem elég csak egy csavarkulcs meg egy kalapács, mert nem Trabantokat és Wartburgokat szerelnek, hanem Audikat és Mercedeseket. Nyelv- és informatikai tudás nélkül már egy autószerelő sem megy semmire. De önöknek egy szakmunkás, az pusztán olcsó munkaerő, akiket a kapitalizmus primer érdekeinek ki lehet szolgáltatni. Nem tekintik a szakmunkást, kedves fideszesek, önök polgárnak. Nem tekintik a szakmunkásokat a polgári társadalom részének.

Összességében ebből sajnos egy elszegényedő és középszerű ország képe rajzolódik ki. (Zaj, közbeszólások a kormánypárti padosorokból.) Látszik, hogy önöknek a politika nem a jó kormányzásról, az em-

berek életéről szól, hanem pár pénzes projekt ellopásáról. Végezetül, azt hiszem, hogy igaza van Láncki Andrásnak, frissen kinevezett rektornak, amikor azt mondta, hogy a Fidesz politikájának lényege a lopás és a korrupció. (Zaj, felzúdulás és közbeszólások a kormánypártok soraiban, köztük: De nem ezt mondta.) Én annyit tennék hozzá, hogy a kormányzati teljesítményük lenyomata meg a KLIK, vagyis egy nagy nulla. (Zaj, felzúdulás a kormánypárti padosorokban.) Köszönöm szépen. (Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő asszony!

(11.40)

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megszokhattuk már, hogy amikor oktatással foglalkozó törvények vitája folyik a parlamentben, akkor az indulatok egy kicsit magasabbra csapnak a szokásosnál, és az ellenzéki pártok előszeretettel fejtik ki saját koncepciójukat, fogalmazznak meg állításokat anélkül, hogy ezeket tényekkel, adatokkal bizonyítanák. Itt is hallottunk egy sort ebből az előzőekben, ezért én fontosnak tartom elmondani azt most, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt hogyan látja az előttünk álló törvénycsomagot, és hogyan vélekedik róla.

Három, oktatással foglalkozó törvény módosításáról van szó, mind a három 2011-ben vagy azt követően született meg. Azóta eltelt tehát öt év. A szervezetelmélettel foglalkozó tudomány és gyakorlat egyetért abban, hogy ha egy-egy nagy rendszer átalakítása elkezdődik, akkor egy idő után megmutatja annak pozitív, negatív oldalait, és ezen egy idő után természetesen változtatni kell. Egy ilyen nagy rendszer, mint az oktatási rendszer, legalább egy évtizedes kifutási idővel tehető csak olyanná, hogy biztosak legyünk abban, hogy jól működik.

Meglátásom, meglátásunk szerint ez történt most, jóllehet, a változtatásokat egy kicsit felgyorsította, kikényszerítette az a nagyrészt politikailag motivált hullám, amelyet január eleje óta láttunk, és amelyben nem egy ellenzéki politikus személyesen is az élére állt azoknak a tiltakozásoknak, követeléseknek, amelyeknek egy része, a szakmailag elfogadható része itt olvasható ebben a törvénycsomagban.

Még egy általános észrevételt tennék, mielőtt a részletekre rátérnék. Napjainkban világszerte - Európában különösen - igen nagy hangsúlyt kap a demokráciára nevelés, a demokratikus állampolgár nevelésének a kérdése. Nemzetközi fórumokon rendre tanácskozási téma. A demokrácia legfontosabb eszköze a párbeszéd. Számunkra elég fontos tanulsága volt a megelőző időszaknak, hogy azok az önmagukat demokratikusnak valló erők, akik a követelések élére

áltak, elzárkóztak a párbeszédetől amiatt, hogy nem vettek részt a köznevelési kerekasztal munkájában, amely óriás erőfeszítés volt az azt vezető miniszter, államtitkár úr és a munkatársak részéről, és amely eredményesen zárult, illetve nyilvánvalóan folytatódik még, hiszen mindig vannak és lesznek a köznevelésnek vitatható és vitatott kérdései.

Nézzünk néhány konkrétumot! A szakképzésből azt emelném ki, éppen ellentétben azzal, amit az előzőekben hallottunk, hogy a szakmunkásokat a kormány nem tekinti egyenrangú állampolgároknak. Egy sor olyan intézkedést valósít meg a szakképzési törvény, amely a szakképzésben részt vevő fiatalok helyzetén lényegesen javít. Ilyen az államtitkár úr által is említett harmadik szakképzés megszerzését szolgáló szakmai vizsga ingyenessége, az iskolák profiljának tisztítása és sok egyéb. Szó sincs arról, hogy a szakképzést irányító szakemberek ne tudják, hogy ma már nem Trabantokat szerelünk kulcsokkal és kalapáccsal, pontosan tudják, hiszen a legtöbben a gyakorlatból jöttek, éppen azt szolgálja a szakképzés átalakítása, hogy végre olyan legyen a szakképzésünk, amely megfelel a XXI. század igényeinek.

Ugyanakkor felhívnom a figyelmet arra, hogy a kerettantervek elkészítése, összeállítása, tartalma körül még mindig igen sok a vita. Nagyon nehéz kérdés, nem is tartom valószínűnek, hogy olyan kerettantervek fognak születni - hiszen ilyen még sose volt -, amelyekkel mindenki elégedett, de fontosnak tartom azt, hogy ezekben a kerettantervekben megjelenjék az, hogy a szakmát tanulónak is a világot ismerniük kell, a világban jól kell tájékozódniuk, ezért nagyon óvatosan kell bánni a kihagyásokkal és azokkal a tartalmakkal, amelyek belekerülnek. Ez nem a törvény témája, hiszen a kerettantervet általában miniszterek adják ki, inkább csak egy felhívást szerettem volna itt megfogalmazni, hogy ezt igen lelkiismeretesen, körültekintően és lehetőleg jól kell majd megtenni.

Én magam tetszéssel fogadtam azt, hogy készségfejlesztő iskolának nevezzük át a korábbi speciális szakiskolákat. Jó az, ha egy név fedezi azt, hogy mi annak az intézménynek a tartalma, és ez is egy profiltisztítás a szakképzés területén.

Most áttérnék a köznevelés kérdéseire, amelyekről zengett a média és az ég január óta, és ez elsősorban is a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal kapcsolatos. Nem tudom, mire alapozzák azt az állítást ennek az állításnak a megfogalmazói, hogy az állami intézményfenntartás, a központosítás eleve ördögtől való. Hiszen ők is jól tudhatják, hogy vannak olyan iskolarendszerek, amelyek így működnek, nem is rosszul vagy nem is akárhogyan, hanem nagyon is eredményesen. Önmagában véve az önkormányzati, helyi vagy központi iskolafenntartásból és működtetésből nem következik az, hogy az magas vagy alacsony minőséget szolgáljon. És talán nem szükségtelen emlékeztetnem a hallgatókat arra, hogy 2010 előtt az önkormányzati rendszerben olyan óriási különbségeket, akkora hiányokat, olyan színvonal-

talanságot, olyan megengedhetetlen szabálytalanságok sorozatát produkálta a közel háromezer önkormányzat által fenntartott iskolarendszer, hogy emiatt döntött úgy a kormány - és amiatt is, mert az állam szerepét jó megfontolásból erősíteni akarta -, hogy az állam fogja az iskolarendszerben a nagyobb szerepet játszani.

Én tisztában vagyok azzal, hogy egyes ellenzéki pártokat, gondolkodókat erről a súlyos ellentmondásról nem fogom tudni meggyőzni, mint ahogy ők sem fogják a kereszténydemokrata gondolkodókat meggyőzni arról, hogy jobb visszatérni az önkormányzati fenntartáshoz. Az élet eldönti majd, pár év kell még ahhoz, hogy ez az iskolarendszer az eredményeit megmutassa, és abban bízunk, hogy akkor elhalkulnak azok a hangok, amelyek minősíthetetlen vagy nyomdafestéket nem tűró vagy azt súroló jelzőkkel illetik méltatlanul a mai oktatásirányítás dolgozóit.

Anélkül, hogy legyen egy szervezet, amelyik az intézményfenntartás munkáját ellátja, nem lehet állami iskolarendszert megvalósítani; azt hiszem, ez evidencia. Most ennek a szervezetnek a felépítése és jó működtetése, egyebek mellett ez az, amire céloztam az imént, hogy ehhez egy évtized kell, hogy ez kiforrja magát. A KLIK, amely idáig működött, nagyon sok lehetőséget rejtett magában, és produkált sok hibát. Mi volt ezeknek a hibáknak a gyökere?

Leegyszerűsítve én két tényezőre világítanék rá. Valóban, a költségvetés nem bánt jól a KLIK-kel, ebből adódtak azok a hiányok, amelyeket ugyan utólag az állam mindig pótol, de olyan ingerültséget, olyan feszültséget váltott ki a területen, amely megmagyarázza azt a sok tiltakozást, amelynek tanúi voltuk. Ezért tehát a jövőre nézve az egyik legfontosabb útravaló vagy tanulság az, hogy a mindenkori intézményfenntartó költségvetését nagyon alaposan kell kiszámítani, karbantartani, hogy ne történhesen az meg, hogy fizetetlen számlák vannak, és így tovább. Ebben az új rendszerben, ismerve a költségvetési számokat is, megvan a lehetőség, de állandóan nyomon is kell követni, mert az iskolarendszer is olyan, mint egy szervezet, hogy bármikor bármi megbetegedhet benne, és annak a kijavítása, gyógyítása bizony költségbe, pénzbe kerül.

A másik tanulság az, amiről itt a parlamentben nagyon kevés szó esett, hogy vidéki viszonylatban különösen, sok helyen nagyon jól bevált a KLIK-es rendszer. Ezért a sikertörténetet nem kell gúnyosan említeni, hanem utána kell nézni, hogy például Békés megyében, Borsod megyében, Somogyban, Tolna megyében ismerek olyan környékeket - és bocsánat, hogy nem említem az összeset -, ahol mind az iskolák, mind a KLIK dolgozói, mind az iskolák környezete tökéletesen elégedett volt a KLIK működésével.

(11.50)

Ez tehát azt jelenti, hogy nem a rendszerből, nem a szervezetből fakadtak a hibák, hanem valószí-

núleg egyrészt a pénzügyből - ahol ezek a hibák előfordultak -, másrészt talán az emberi tényező nem megfelelő mivoltából. Ezért tehát az új rendszerben az 56 tankerületi központban - amelyet természetesen mi támogatunk - az egyik legfontosabb feladatnak azt látjuk a megfelelő finanszírozási keretek biztosítása mellett, de azzal egyenrangú módon, hogy a személyek, az emberek, az ott dolgozók kiválasztása alapos legyen, megfontolt legyen és jó legyen. Mert működhet jól Békés megyében az egyik vagy másik tankerület ugyanolyan elvek alapján, és rosszul Budapest ikszedik kerületében egy másik tankerület, ha ott a munkatársak félvállról veszik a munkát vagy nem elég lelkiismeretesek.

Amit még a KLIK-kel kapcsolatban világosan kell látni: a legtöbb probléma azokban a körzetekben, azokban az iskolákban fordult elő, ahol a fenntartó a KLIK volt, a működtető pedig az önkormányzat. Ez a két úr szolgálja - vagy más mondások is igazak erre -, jól tudjuk, azért néha problémát okoz. Nem okoz problémát ott, ahol az emberi minőség, az emberi hozzáállás olyan, hogy alapvetően a segítő szándék motiválja az iskola munkáját, és ott betömődik a lyukakat, megegyeznek a problémákról, és nem kerül konfliktushelyzetbe az az intézmény, hogy most a fénymásoló papírt ki fizesse. Ahol az önkormányzati vezetés hozzáállása nem pont ilyen, mert más a meggyőződése, vagy éppen megsértődött amatt, hogy most már nem ő az iskola fenntartója, ott halmozódtak és sokasodtak a problémák.

Ezért a működtetői és a fenntartói, amely két feladatot csak elméletileg, de akkor is nagyon nehezen lehet szétválasztani, a gyakorlatban azonban naponta problémák adódnak, helyeseljük. Méltatlan az iskola ügyéhez, a gyerekek neveléséhez az, hogy azon huzakodják a KLIK meg egy önkormányzat, hogy most azt a csomag fénymásoló papírt vagy éppen a fénymásoló patront - mikor ezek a legtöbbször bagatell tételek - ki fizesse ki. Ettől kezdve, ha valahol hiányzik a fénymásoló papír vagy a fénymásoló patron, joggal lehet majd az állam, azaz a tankerület szemére vetni, hogy nem teljesíti a dolgát.

A köznevelési törvénnyel kapcsolatos módosításokból kiemelném a sajátos nevelési igényű gyerekekkel foglalkozó sok-sok változtatást, amely megint csak azt igazolja, azt bizonyítja, hogy a gyerekek, a hátrányban lévő gyermekek, a fogyatékkal élő gyermekek iránt igen nagy a kormányzat felelőssége, jó az utazó gyógypedagógusi hálózat és így tovább.

Még egy megfontolást szeretnék itt elmondani, hogy a tankerületi központok - amelyekből, úgy tudjuk, 56 lesz - munkatársai az iskolák fenntartói és működtetői lesznek, tehát bizonyos értelemben irányítói, vezetői feladatokat látnak el az iskolák mellett vagy éppen fölött, jóllehet partneri kapcsolatban, mert ez csak így helyes. Ebből a megfontolásból adódik, hogy talán szerencsés lenne a tankerületek munkatársait kormánytisztviselői státuszba venni, hiszen ők a kormányzatot képviselik ott a megfelelő régiókban.

Csak erősíteni tudom azt, amit Pósnán képviselő úr mondott, hogy nagyon támogatjuk a köztársasági ösztöndíj összegének az emelését, és a doktori ösztöndíjjal való kapcsolatba hozatalát.

Befejezésként: tehát szükségszerű időről időre változtatni a dolgokon, amiket a legjobb szándékkal és a legjobb tudással, demokratikus módon, többségi szavazattal, tehát sok-sok ember véleményét beépítve alkottak meg az elődök, ez mindig is így volt. Azt mondják, hogy az életben csak egy dolog állandó, ez pedig a változás, ezért tehát szükségszerű változtatni a törvényeken, mindazonáltal az állandóság is kell. Különösen ajánlanám megfontolásra azt, hogy az egyes iskolatípusok elnevezését a felsőoktatás vonatkozásában is és a köznevelésben is nem szerencsés túl gyakran változtatni. Az emberek gondolkodása lassabban követi ezeket a változtatásokat, és jó, ha tudja a szülő és a gyerek, hogy az egyik vagy másik iskolatípustól mit várhat és mit jelent.

Én kívánok sok sikert ehhez az új rendszerhez. Itt is felhívnom a figyelmet a készülő, átalakítandó Nemzeti alaptanterv és kerettantervek fontosságára, amely megint sok vihart fog kiváltani, és jogosan, mert mindenki elvárja abba beletenni azt, amit ő nagyon fontosnak tart. Továbbá - befejezésként - a kis iskolák gondozására szeretném kérni az oktatás-irányítást.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Jelzem képviselőtársaimnak, hogy az egy perc lehetősége az elnöknek adott, és én ezt alkalmaztam a képviselő asszony esetében.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, az oktatási salátatörvény egyik legnagyobb vagy talán legnagyobb jelentőségű módosításának nevezhetjük ezt, ami a KLIK-et érinti, illetve az önkormányzatoktól a működtetési jog elvételét teszi lehetővé, illetve kötelezővé.

Úgy gondolom, itt nemcsak papírproblémáról van szó, és nemcsak arról van szó, hogy a biciklit, ha túltolták, akkor most még tovább tolják vagy visszatolják inkább, hanem alapvető szemléletbeli kérdéseket kell tisztázni ezzel kapcsolatban, és a felszólalásom első részében erre is szeretnék bátorítani.

Ha megnézzük, hogy 2010-ben hogyan épült fel az oktatási rendszer, akkor mindannyian tudjuk és nagyon sokszor elmondtuk már, hogy a szelektivitása nemzetközi összehasonlításban is igen magas volt, nagyon meghatározó volt az oktatás színvonalát tekintve, hogy az adott településnek, amelyen az adott iskola van, milyen az anyagi helyzete. Ez befolyásolta azt, hogy az oktatás színvonala milyen volt az adott intézményben.

Ezzel a helyzettel valamit kezdeni kellett. Az önök válasza erre az volt, hogy állami fenntartásba vették az iskolákat, és elmondásuk szerint ezzel a megfelelő finanszírozást és a kiegyenlített anyagi lehetőségeket biztosították az iskoláknak, így az iskolák kitétsége az önkormányzat gazdálkodásának, illetve vagyoni helyzetének már sokkal inkább csökkent.

Elméletben lehetséges, hogy ez a tézis működhetett volna, ugyanakkor éppen ez a törvényjavaslat üti be a KLIK koporsójába az utolsó szöveget, és mutatja azt, hogy ebben a formában ez a változtatás egész egyszerűen működésképtelen volt. Működésképtelenség alatt itt most nem a napi szintű krétaproblémákat értem, hanem hogy olyan alapvető, az iskolák életét meghatározó szempontokat egész egyszerűen nem vettek figyelembe, amiket figyelembe kellett volna venni a változtatások meghozatalakor.

Ha hosszú távon szeretnénk a magyar oktatási rendszert, a közoktatást sikeressé tenni, akkor azt a kérdést kell feltennünk az állam és az önkormányzatok viszonylatát tekintve, hogy milyen szerepet szánunk az államnak, s milyen szerepet szánunk az önkormányzatoknak. Van-e egyáltalán szerepe, van-e létjogosultsága annak, hogy az önkormányzat határozóan jelen legyen az iskola életében? Az önök válasza erre az, hogy nincsen. Önök azt mondják ebben a törvényjavaslatban, hogy az önkormányzat nemcsak iskolafenntartóként, hanem az iskola működtetőjeként sem lehet jelen az oktatási rendszerben. Szerintem ez egy hibás válasz.

Ha az állami fenntartás indokait nézzük meg, akkor azt nem vitatom, hogy az államnak fenntartóként van létjogosultsága az oktatási rendszerben részt venni, de ugyanígy vannak önkormányzatok, amelyeknek szintén lenne létjogosultságuk részt venni. S ha Balog Zoltán azt mondta, hogy a KLIK-vel túltölték a biciklit, akkor én azt úgy értelmeztem, és nagyon reméltem, hogy önök is úgy értelmezik, hogy az önkormányzatok szerepét erősíteni kell. De nem ez történik, hanem még a jelenlegi működtetői szerepükből is kivonják őket, még ebben a formában sem fognak tudni jelen lenni a későbbiekben a saját iskoláik életében.

(12.00)

Ez szerintem hibás megoldás. Vannak olyan iskolák, amelyek önkormányzati fenntartásban jobban tudnának működni, magasabb színvonalú oktatást tudnának biztosítani az oda járó gyerekeknek és magasabb színvonalú munkakörülményeket az ott dolgozó pedagógusoknak, mint amit az állam akár ilyen decentralizáltabb formában, de biztosítani tud. Ha ezt a tézist elfogadják, akkor az oktatásirányításnak az lenne a feladata, hogy megteremtse azokat a szempontokat, amelyek alapján az önkormányzatok visszatérhetnek fenntartóként az oktatás rendszerébe, de nem ezt teszik, hanem mivel napi szintű működési problémákat okozott az, hogy az állam a fenntartó, az önkormányzat a működtető, ezért a túltölt

biciklit még tovább tolják, és a működtetésből is kizárják az önkormányzatokat. Ez egy hibás dolog szakmailag.

Másrésről nézzük a költségvetési vonatkozása- it! Hatalmas csinnadrattával jelentették be, hogy a jövő évi költségvetésben mennyivel több pénzt költenek el oktatásra. Különböző számok repkedtek a 140 milliárdtól a 270 milliárdig. De ha a köznevelésre vonatkoztatjuk ezeket a számokat, és hozzátesszük azt, hogy most már a működtető is az állam lesz, akkor azt látjuk, hogy a költségvetésben értelemszerűen meg kell növekednie annak a költségnek, amit a KLIK során találunk meg, hiszen ha most már az önkormányzatok által eddig ellátott működtetői feladatokat is a KLIK fogja ellátni, akkor ennek a finanszírozását a KLIK számára kell biztosítani. De az, hogy ha elvesznek feladatokat, amelyek eddig is működtek és eddig is biztosítva voltak, és ehhez hozzárendelik a pénzt, az nem többletfinanszírozást jelent, csak azt jelenti, hogy az eddigi feladat átkerül máshova, ezért a finanszírozás is átkerül máshova, de ez nem jelent többletfinanszírozást ahhoz képest, ami eddig volt.

Másrésről a korábbi években a KLIK költségvetését minden évben több tízmilliárd forinttal év közben ki kellett egészíteni. Ezt azzal magyarázták, és valamennyire méltányolható ez a magyarázat, hogy mivel az önkormányzatok szétaprózódott rendszerében működtek eddig az iskolák, nem tudták megjósolni az évek során, hogy mennyi pénzre van szükség. Zárójelet nyitok: lehet, hogy az alulfinanszírozottság is, mondjuk, jelen volt ebben, de most nem szeretném ebbe az irányba elvinni, de ugyanez a működtetés során is fel fog merülni.

Ha önök eddig azt mondták, hogy nem tudták, a fenntartás mennyibe kerül, és most beterveznek a költségvetésbe jövőre egy bizonyos összeget, de most a működtetésnél ugyanez a helyzet, nem tudhatják, hogy az önkormányzatok mennyi pénzt költöttek el működtetésre, tehát lehet, hogy az a finanszírozás, ami a jövő évi költségvetésben akár többletként megjelenik a KLIK-nél, összességében kevesebb lesz, mint amit eddig az állam és az önkormányzatok közösen költöttek el az iskolák életére, mert fogalmuk nincsen arról, fogalmuk nincsen, hogy az önkormányzatok eddig a működtetésre mennyit költöttek el. Ha eddig nem volt fogalmuk a fenntartásról, most a működtetésnél ugyanez a helyzet.

Tehát egyáltalán nem biztos, önök sem tudják, hogy az a többlet, amely megjelent a KLIK során, valójában többlet lesz-e, vagy egyébként 2017-ben kevesebbet fogunk elkölteni oktatásra, közoktatásra, mint amit 2016-ban költöttünk. Éppen ezért a tervezés nehézségei miatt felelőtlen a kormányzattól és igaztalan azt mondani, hogy jövőre többet költ az magyar állam az oktatásra. Nem, ezt önök sem tudják, és az eddigi évek tapasztalatai, az, hogy év közben a KLIK költségvetését több tízmilliárddal minden egyes esetben ki kellett egészíteni, arra engednek következtetni, hogy ez a következő évben is így

lesz. De ha ezeket az alapvető kérdéseket tisztázzuk és a decentralizációt, amit nyilvánvalóan mindannyian tudunk, nem szeretném itt most a KLIK eddigi működését $n+1$ -edszer is bírálni, mindannyian tudjuk, hogy erre szükség volt.

A köznevelési törvény módosításával kapcsolatban ugyanakkor fontos felhívni a figyelmet egy másik igen lényeges, ám kisebb létszámú réteget érintő kérdésre, ez pedig a gyógypedagógusok kérdése. Eddig a törvény lehetővé tette azt, hogy gyógypedagógusi helyen egyéb pedagógusi végzettséggel is dolgozhattak pedagógusok tanórán kívüli foglalkozások esetében. Készült 2014-ben egy országos felmérés arról, hogy hány ilyen álláshely van, ahol gyógypedagógusi helyen tanórán kívüli foglalkozás esetében egyéb pedagógusi végzettséggel dolgoznak. 644 fő az, aki ilyen munkát végez, ebből a 644-ből 250-en egyébként egyéb helyen is dolgoznak; és hogy az intézményekben mennyi gyógypedagógusi betöltetlen álláshely van, ez pedig 411 fő volt 2014-ben. Ezek az adatok egyébként az Oktatási Hivatalban is rendelkezésre állnak.

Kérem államtitkár urat, fontolják meg, hogy megváltoztassák azt, hogy ezeknek a pedagógusoknak szakirányú végzettséget kell szerezniük ahhoz, hogy meg tudják tartani ezt az álláshelyüket. Egy nyolc féléves képzés körülbelül 2 millió forint, és nyilván ezt egy gyógypedagógusi fizetésből igen-igen nehezen lehet kigazdálkodni. Ha ezeket a pedagógusokat nem tudják tovább foglalkoztatni azért, mert ez a szabályozás ilyen rugalmatlan, akkor ezek az álláshelyek betöltetlenek lesznek, az ott dolgozó egyéb pedagógiai végzettséggel rendelkezők pedig nem fogják tudni ezeket a feladatokat ellátni, őket egyéb helyen foglalkoztatni pedig nyilván nagyon nehezen fogják tudni.

A szakképzéssel kapcsolatban számos olyan módosítás van, amely nyilván támogatandó, az ingyenessé tétel kiszélesítése és más olyan, úgy gondolom, eddigi akár jogi hézagoknak is tekinthető megoldást nyújtanak, amellyel semmi probléma nincsen.

Ha már a szakképzési kerettanterveket államtitkár asszony szóba hozta, akkor röviden kitérnék erre, és megint nem a konkrét napi szintű politikai vitákban szeretnék állást foglalni, ezt már megtettük korábban, hanem arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a szakképzéssel kapcsolatban alapvető kérdéseket nem tisztáztunk, tehát azt például, hogy a piacról milyen visszajelzések érkeznek. Azok a visszajelzések érkeznek, hogy nem elég gyakorlatorientált a szakképzés, ezért ennek az erősítését kell szorgalmazni ennek a rendszernek a megváltoztatása során.

Másrészről pedig azt látjuk, hogy a XXI. század kihívásaira olyan szakmunkások tudnak reagálni, és olyan szakmunkások tudnak versenyképesek lenni, akik alapvető készségek birtokában vannak, és alapvető ismereteket is el tudnak sajátítani. Ez a kettő szempont az, amelynek mind a kettőnek erőteljesen meg kellene jelennie a szakképzési kerettantervben. De hogy most mi a helyzet, mi a piaci visszajelzés, és

hosszú távon mik azok az előrejelzések, amelyek alapján azt tudjuk mondani, hogy versenyképes szakmunkásokat tudunk a szakképzésből kibocsátani, ezt a vitát nem folytatta le a politika, ad hoc jelleggel dobálózunk különböző tantárgyakkal, különböző óraszámokkal, de az alapvető kérdéseket nem tisztáztuk ezzel kapcsolatban. De mivel ahogy szintén Hoffmann Rózsa mondta, közvetlenül a törvényjavaslat nem érinti ezt a kérdést, én sem bocsátkoznék most részletesen ennek a bemutatásába.

A felsőoktatási törvénnyel kapcsolatban is van pár olyan észrevétel, amit szükségesnek tartok megtenni. Pósnán képviselő úr beszélt a köztársasági ösztöndíj emeléséről, amely mindenféleképpen rendkívül időszerű, és nagyon támogatjuk, hogy ez megtörténik. Ugyanakkor arra felhívnom a figyelmet, hogy a havi 34 ezer forintról 40 ezer forintra történő emelés még nem éri el reálértéken azt a szintet sem, amit 2008-ban biztosított ez az ösztöndíj. Ehhez 44 ezer forintnak kellene lennie a havi összegének ennek az ösztöndíjnak, ezért módosító javaslatban kezdeményeztük azt, hogy legalább ezt az összeget, ami 2008-ban reálértéken rendelkezésére állt ezeknek a valóban kiváló hallgatóknak, ezt biztosítsa a kormányzat. Tehát ne álljanak meg félúton vagy a félútnál kicsit előrébb, hanem adjuk meg, emeljük vissza reálértéken a 2008-as szintre ezt az összeget.

Másrészről pedig, ha már a köztársasági ösztöndíj emelésére sor kerül, akkor szükséges azt is elmondani, hogy a felsőoktatás szelektivitása, illetve az, hogy a felsőoktatásba való bekerülést és bennmaradást mennyiben határozza meg az, hogy a szülőknek milyen az anyagi helyzete és milyen az iskolai végzettsége, akkor azt látjuk, hogy 2015-ben a felsőoktatás szelektívebb volt ebből a szempontból, mint 2007-ben volt.

Ennek az is lehet az egyik indoka, a bennmaradásnál ez mindenképpen fontos, hogy a tanulmányi és szociális ösztöndíjak 2007 óta nem emelkedtek. 2007 óta állandóak, és azóta ennek az értéke rendkívül sokat romlott, és ez a hallgatók mindennapi életében, az életük fenntartásában, anyagi szempontból és a családok szempontjából is rendkívül fontos, úgyhogy nyújtottunk be erről is költségvetési módosító javaslatot, hogy körülbelül 9 milliárd forinttal emeljék meg a hallgatók tanulmányi és szociális ösztöndíjára fordítható összeget annak érdekében, hogy 2007 után 2017-től legalább, tíz év elteltével, emelkedjenek meg ezek az ösztöndíjak.

(12.10)

A cégszerű működéssel kapcsolatos paragrafusok bekerülése is, azt hiszem, időszerű volt. Ugyanakkor, ha már a kutatási, fejlesztési kérdésekben ezek bekerülnek, akkor bekerülhetnének, és nagyon sok vitás vagy kétséges helyzetet tudna mindez rendezni, hogyha a hallgatói szolgáltatásokkal kapcsolatban is ezt a cégszerű működést sikerülne tisztázni, akár törvényi szinten is. Tehát jó lenne, ha az állam-

titkárság ezt is átgondolná, hogy erre milyen lehetőség lenne.

Összességében, mivel salátatörvényről van szó, nagyon nehéz azt mondani, hogy támogatja egy párt vagy nem támogatja, hiszen vannak olyan részei, amelyeket tudunk támogatni, vannak olyan részei, amelyeket nem, és azokban az alapkérdésekben, amelyeket igyekeztem felvázolni a felszólalásomban, alapvető nézetkülönbség van a kormányzat és a Jobbik álláspontja között, éppen ezért összességében ezt a törvényjavaslatot ebben a formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormány nem tanult az elmúlt évek oktatáspolitikai hibájából. A felszólalásomban hamarosan kitérek tartalmi problémákra is, de nem mehetünk el szó nélkül a technikai megoldások mellett sem. Ahogy a törvényjavaslatot betervezték, ahogyan most megtárgyalják és elfogadják, az tökéletesen tükrözi a kabinet hozzáállását az oktatás ügyéhez. Eddig is menetrendszerűen nyújtották be az oktatási salátatörvényeket, úgy látszik, ez nem változott semmit. Összevissza toldozgatják-foltozgatják a jogszabályokat, mintha ettől bármi megjavulna, pedig nem állandó farigcsálásokra, hanem alapjaiban új szabályozásra lenne szükség a közoktatás, a felsőoktatás és a szakképzés területén is.

A módszer tökéletesen megmutatja a kormány viszonyulását az elmúlt hónapok tiltakozásaihoz is. Megpróbálják beadni nekünk, hogy a most benyújtott vaskos oktatási salátatörvény a köznevelési kerekasztal tárgyalásainak az eredményképpen született, miközben a bejelentett és most már jogszabálytervezetben megjelenő változások saját maguk leplezik le a kormányt. Miközben valóban becsempésznek pár olyan elemet, amely az oktatás szereplőinek a kérése volt, továbbmennek azon az úton, amely miatt az egész tiltakozássorozat kirobbant az év elején. Megfelelő pillanatot kerestek, az érettségi vizsgák időszakát, amikor át lehet nyomni egy ilyen javaslatot. Már eddig is a kommunikációs és hatalmi trükkök százait vetették be, és ha úgy tetszik, ennek a javaslatnak a betervezése is egy ilyen fideszes fogásnak tekinthető.

Nézzük először a betervezett iromány legfontosabb részét! A törvényjavaslat kimondja: „A 2016. december 31-én települési önkormányzat által működtetett köznevelési intézmény köznevelési feladatainak ellátását szolgáló mindazon települési önkormányzati vagyon és vagyoni értékű jog leltár szerint 2017. január 1-jén a területileg illetékes tankerületi

központ ingyenes vagyonkezelésébe kerül. A köznevelési feladat ellátását biztosító vagyon alatt az ellátott köznevelési feladatokhoz kapcsolódó valamennyi jogot és kötelezettséget, valamint ingó és ingatlan vagyont is érteni kell. A tankerületi központ és működtető települési önkormányzat az átvételhez kapcsolódó intézkedések végrehajtása során kölcsönösen együttműködve járnak el.” Tehát ez egy idézet volt ebből az anyagból. Ez a rendelkezés nem jelent mást, mint az iskolák totális államosítását. A Fidesz-KDNP a fenntartás után az iskolák működtetésének a jogát is elveszi a településektől. Az önkormányzatoknak ezek után semmilyen beleszólásuk nem lesz az intézmények életébe, a maradék jogukat is elveszíti ezzel.

Az intézkedés pontosan 2851 intézményt érint, főleg a nagyobb településekről, fővárosi kerületekről beszélünk. Történik ez majd a tanév kellős közepén, 2017. január 1-jétől. Ugyanezt eljátszották már egyszer a KLIK felállításánál, az is a tanév kellős közepén történt, meg is lett az eredménye, jött a káosz.

Az iskolarendszer totális államosítása három dolgot jelent. A Fidesz-KDNP-kormány visszatolja a biciklit a szocializmusba. *(Kunhalmi Ágnes: Így van!)* A korábbi államtitkár asszony, képviselő asszony védte az előbb ezt a rendszert - erre majd későbbi felszólalásban részletesen kitérek -, azt gondolom, hogy nyilván ott szocializálódott, MSZMP-tagként is ezt könnyen megteheti. A totális államosítás modellje a Kádár-rendszerben működött, de ott elkezdtek rajta lazítani idővel. A totális államosítással Orbán Viktor visszacsinálja a rendszerváltást is bizonyos értelemben.

A Fidesz-KDNP-kormány nem mondott igazat a KLIK megszüntetéséről, és végérvényesen leleplezte, hogy a köznevelési kerekasztal felállítása egy bábszínház volt csupán. Eljátszották az egyeztetéseket, miközben lázasan készült az új törvénytervezet az iskolák totális államosításáról. Továbbra is a kormány kizárólagos akarata érvényesül, más nem szólhat bele az oktatáspolitikába. Azt gondoljuk - ez is elhangzott az előbb képviselőtársamtól -, hogy különböző képviseleti szervek, szakszervezetek nem jelentek meg ezen a kerekasztal-tárgyaláson, nagyon úgy tűnik, hogy az idő bizony őket igazolta, nagyon jól tették. Hiszen egy olyan kerekasztal, amikor a kormányzat ellene megy az ott megtárgyaltaknak bizonyos esetekben, illetve az, hogy a miniszter egy köznevelési kerekasztal ülése előtt jelenti be, hogy mi is fog történni, azt gondolom, hogy ez teljes egészében igazolja azt a szemléletet, hogy egy ilyen kerekasztalra bizony nem igazán érdemes elmenni, ez csak egy bábszínház. És ezzel nem a megjelenő szervezeteket minősítem, hiszen ők maguk is egyre inkább jönnek rá arra, hogy bizony őket csőbe húzták, a tapasztalatlanságuk vezetett oda, mert bizony sok esetben erről van szó.

Az iskolák államosítása előrevetíti az újabb KLIK-csődöt is. Hogy miért mondjuk ezt? Az iskolák totális államosításával bebizonyosodott az is, hogy a

2017-es költségvetés oktatásra vonatkozó része egy nagy blöff. Eddig azt kommunikálták, hogy több pénz jut oktatásra, most kiderült, hogy ez így, ebben a formában nem igaz. Miközben a KLIK-nek a jövő évi költségvetés 77 milliárd forinttal többet ad, addig az iskolák totális államosítása újabb 100 milliárd forintba kerülne évente. Ennyit raknak most bele az önkormányzatok az iskolák portásainak fizetésébe, villanykörték cseréjébe, az épületek felújításába, fejlesztésekbe. Ezt a forrást viszont nem adják oda a KLIK-nek, így gyakorlatilag 23 milliárd forintos hiánnyal startol az új rendszer, sőt igazából a 77 milliárdos plusz sem a jelenlegi feladatok ellátásához kell, tehát nem valamiféle pluszfeladatok vállalásához.

Az az állítás sem igaz, hogy az önkormányzatok ezek után is foglalkoznak a területen lévő iskolák fejlesztésével, hiszen az állam most akarja elvenni az összes ingó és ingatlan vagyont, ez ingyenes vagyonekezelésbe kerül. Hogyan vállalnák így a települések az iskolák fejlesztését? És miből vállalnák? Az önkormányzatok forrásai igen jelentősen csökkentek az elmúlt időszakban.

Palkovics László államtitkár úr tegnap a köztvé műsorában 55 milliárd forintos plusztámogatásról beszélt, ami a működés, működtetés államosítása miatt szükséges. Azt mondta, hogy a költségvetési törvényben szerepel egy erre vonatkozó tétel, a kormány biztosítja a forrásokat. De vajon miről beszélt az államtitkár úr? Hol van nevesítve ez a forrás? Milyen 55 milliárd forintról van szó? És melyik költségvetésben? Ez vajon a jelenlegi vagy a jövő évi tervben van? Mert nekünk sajnos nem sikerült ezt megtalálni.

Menjünk tovább! A totálisan államosított iskola-rendszeren semmit nem fog érdemben javítani az, hogy a jövőben nem egy nagy KLIK lesz, hanem 57 kis KLIK, illetve ahogy majd nevezik, tankerületi központ. A helyi lakosoknak nem lesz ráhatásuk a helyi oktatásra, nem dönthetnek az iskolaigazgatók kinevezéséről, nem dönthetnek a tankönyvek megrendeléséről, nem dönthetnek a tantervektől való eltérésről, nem dönthetnek a fejlesztésekről sem. Nem segítenek a törvényjavaslatban nevesített ilyen-olyan lazítások sem ezen. Az igazgatók nem kapnak vissza érdemben semmilyen munkáltatói jogot, hiszen csak javaslattevői joguk lesz, ráadásul, ha javaslatukkal a tankerületi vezetők három alkalommal nem értenek egyet, akkor az ő akaratuk érvényesül a jövőben is.

(12.20)

Ez gyakorlatilag azt a rendszert hozza vissza, ahogy korábban utaltam rá, hogy telefonon, egy Budapestre indított telefonnal lehet megoldani a dolgokat, ahogy ezt a szocializmusban sokan megtapasztalták.

Ezzel szemben az LMP egy teljesen más fenntartói modellt képvisel. Itt is szeretnénk elmondani, azt

javasoljuk, hogy amelyik önkormányzat kéri, az kaphassa vissza ezeknek az intézményeknek mind a fenntartását, mind a működtetését, hiszen így tud egy szubszidiáris modell megvalósulni. S azt gondoljuk, hogy az állami felelősségvállalásnak is megvan itt a szerepe, hiszen ha olyan települések vannak, amelyek ezt nem szeretnék, akkor tud működni az állami modell. Azt gondoljuk, hogy ez egy hatékony és köztes megoldás lenne, ami nem jelenti a 2010 előtti liberális modellhez való visszatérést, amit nem tartunk jónak, de azt a modellt, amit fölvezolnak, ami az elmúlt öt-hat évben történt és ami most körvonalazódik, szintén nem tartjuk elfogadhatónak, sem célravezetőnek. Ahogy korábban fogalmaztunk, a ló egyik oldaláról a másikra való átesés történik most, és ezt nem tartjuk jó megoldásnak.

A salátatörvény számos kisebb-nagyobb változtatásokat átvezetne a szakképzési törvényen is. Rájöttek arra, hogy komoly problémák vannak a duális képzéssel, így bizonyos esetekben előírják a kötelező tanműhelyi képzést. A Lehet Más a Politika régóta mondja, hogy nem a duális képzéssel van baj, hanem azzal, hogy a kormány úgy próbálja végigérintetni a teljes oktatási rendszeren, hogy mindennek nincsenek meg az alapvető feltételei sem. Sikeres duális képzést nem lehet csupán a kormánynak kedves nagyvállalatokra alapozni. A magyar kis- és középvállalkozások nélkül nem lehet megerősíteni a gyakorlati oktatást. A kvv-szektorban azonban ma is a túlélésért küzdenek, és sok esetben nem tudnak tanoncokat fogadni.

Az a változás, hogy a 2017-ben bevezetésre kerülő ágazati szakmai érettségi vizsgát középszinten is megengedik letenni. A probléma azzal van, hogy egyik-másik intézkedéssel pont most fogják megszüntetni az egységes érettségit. A szakközépiskolai képzés lebutítására gondolok itt, amire később még szeretnék kitérni. Egy kicsit tovább csiszolják a szakképzési centrumok működtetését, folytatódik a munkáltatói jogkörök körüli kavargás, de hiába adtak többletjogosítványokat az intézményvezetőknek, a munkatársak foglalkoztatása terén továbbra is meg lesz kötve a kezük. Nem akarják visszaadni a szakképző intézmények önállóságát, felelősségét, autonómiáját, ehelyett bonyolult és bürokratikus szabályokat alkotnak. Az LMP természetesen ezeket is visszaadná az önkormányzatoknak. Mi az állami fenntartás helyett itt a megyei és a fővárosi fenntartásban hiszünk.

A szakképzés kapcsán az elmúlt hetekben két fontos téma volt, ami azonban nem jelenik meg közvetlenül a törvényjavaslatban, de itt muszáj szót ejteni róla. Az egyik a szakközépiskolák lebutítását célozta a közismereti tárgyak oktatásának megszüntetésével, pontosabban leredukálásával. Ugyanazt csinálják, amit a szakiskolákkal már megcsináltak néhány évvel ezelőtt. Úgy látszik, a kormány a teljes szakképzést kiszolgáltatja a Fidesz-közeli oligarcháknak. Nekik olyan fiatal munkavállalókra van szükségük, akik kikerülve az iskolapadból bekerül-

nek az összeszerelő üzemekbe a szalag mellé, alacsony béren, a munkavállalói jogaiktól megfosztva robotolnak egész nap, mindenféle továbblépés lehetősége nélkül. Azért nincs szükség közismereti tárgyakra, készségek és kompetenciák fejlesztésére, mert nem akarják megadni nekik a későbbi szakmaváltás és az általános irányú továbbtanulás lehetőségét. Erről szól Orbán Viktor munkaalapú társadalma, egyszerhasználatos, eldobható munkavállalók jönnek, s mindez most, a XXI. században, a robotika küszöbén.

Államtitkár úr pontosan tudja, hogy robotizálódnak azok az ágazatok, amelyekre most megpróbálunk ráépíteni, amire munkavállalókat próbálunk képezni. Ezzel sajnos azt a felelősséget is felvállalja a jelenlegi kormány, amiért nem fog tudni majd számot adni néhány év vagy évtized múlva, hogy egyszerűen robotok fogják átvenni azoknak az embereknek a helyét, akiket most futószalag mellé képeznek. Gondoljanak csak arra - nem autóiipari példa, amiről aztán sokat lehetne beszélni -, éppen mai hír, hogy az Adidas sportszergyártó cég 1992-ben bezárta a németországi gyártást, most pedig a robottechnológia következtében újrainyitja németországi üzemeit. Tehát a robottechnológia révén egyre inkább visszakérül a bázisországokba a munkavállalás, és bizony nyilván kevesebb munkás lesz majd foglalkoztatva.

A második lépés, amit a szakképzés kapcsán szeretnék elmondani, ugyan kevesebb diákot érint a szakközépiskolák terén, mégis fontos róla beszélni. Ez az alapítványi szakképző intézmények ellehetetlenítése. Ez egy hosszú folyamat, amelynek végső állomása az alapítványi szakképzők államosítása, önállóságuk elvétele, bekényszerítésük az állami szakképző centrumok alá. A kormány számos intézkedésével próbálta már kihúzni a szőnyeget a nem állami iskolák alól. Az előző ciklusban új pályázati támogatási rendszert vezettek be, amelyben a korábbi intézményeknek csak a töredékét támogatták, vagy megpróbálták lecsökkenteni a költségvetési támogatásukat a pedagógusok finanszírozásának csökkentésével. Ez utóbbtól végképp elállnak. Ebben a kormányzati ciklusban jött a szakképzők államosítása. A jövő évi költségvetést megalapozó salátatörvénnyel a teljes szektort bizonytalanságban tartják a többlétszolgáltatás definiálatlanságával.

A felsőoktatásról szeretnék még beszélni a közoktatás és a szakképzés után, ezt azonban majd a következő felszólalásomban fogom megtenni. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Szabó Szabolcs képviselő úr. Öné a szó.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak!

Ahogy itt már elhangzott, talán Pósnán László mondta, hogy ennek az oktatási salátatörvénynek a legfaj súlyosabb része a köznevelési törvény. Abszolút egyetértek vele. Ezért ha megengedik, ezzel kezdeném és a leghosszabban erről beszélnék, s ha marad még időm, akkor pár gondolatot elmondanék a többről is.

Már egy ideje láthatóan próbálják hozzászoktatni a választókat a kormányoldali politikusok, hogy még véletlenül se higgyük el azt, amit a kormány mond. Az oktatás területén különösen hatékony a kormány a kommunikálásban, ahogy azt finoman szokták mondani, én azonban ezt félrevezetésnek és hazudozásnak mondanám. Ugyanis gyakran tapasztalják azt az oktatásban részt vevők, hogy pont az ellenkezőjét csinálják annak, mint amit mondanak.

Először is szögezzük le azt, hogy a Hoffmann Rózsa nevével fémjelzett átalakítás megbukott. Ezt nem nagyon lehet finomítani, bár hozzá kell tenni, hogy ez inkább valószínűleg az Orbán-Parragh-tengegy döntése volt, de államtitkár asszony volt abban a pozícióban, akinek a nevéhez ez végül is kötődött. Abban nincs vita közöttünk, még Hoffmann Rózsaival sem, hogy természetesen a közoktatásban a reform bevezetését megelőzően is voltak igen jelentős problémák.

Nyilvánvaló volt, hogy változtatni kell a tanterveken, alapvető szemléletváltozásra van szükség a diákok romló tudása miatt - ezt én magam is tapasztaltam egyetemi oktatóként -, finomhangolást igényelt a tankönyvellátás, a pedagóguspálya presztízse mélyrepülésben volt, a kistelepülési iskolák fenntartása és működtetése valóban nagyon problémás volt, ahogy erre Hoffmann Rózsa is utalt, jöttányit sem haladt előre a szegregált oktatás felszámolása, és még sorolhatnánk a problémákat. Tehát nem abban volt a hiba, hogy rosszul mérték fel a problémák körét, hanem abban, hogy rossz választ adtak arra, hogy hogyan kellene ezt megoldani.

Amikor ezt a reformot elindították, a hozzáértők világosan elmondták, hogy a kivezető út nem a centralizáció, nem az államosítás, nem a szinte teljesen kötött tanterv, nem a bürokrácia túltolása, nem az, hogy a pedagógusokat automatikusan a ped. I.-be tolják vissza, nem az értelmetlen portfóliókészítés, nem az iskolában töltött idő növelése, nem az állami tankönyvek bevezetése, nem a tanárok munkaterhének növelése, nem az egyházi oktatás helyzetbe hozása, nem az alapítványi és magániskolák ellehetetlenítése, nem a közismereti tárgyak visszaszorítása a szakképzésben. Ebben meg a szakma értett egyet, ennek ellenére pont ezeket valósították meg. Éppen ezért bukott meg ez a rendszer.

(12.30)

Ugye, egyrészt világosan látható volt előre, hogy a fenntartás és a működtetés centralizációja nagyon sok problémát fog okozni. Nekem egy rektor mesélte, hogy ő már az 1980-as években azt tanította az egye-

temen jogászként, hogy miért nem működik a végletesen centralizált igazgatás. Ezért nem is érti, hogy a KLIK-et miért így és ebben a formában hozták létre. Persze, önmagában, és itt megint utalnék arra, amit Hoffmann Rózsa mondott, az teljesen igaz, hogy a kistélepülések esetében ez nagy megkönnyebbülést okozott, mármint az, hogy az állam átvette az iskolákat és fenntartóként, működtetőként ezeket irányította, működtette, fenntartotta. Éppen ezért mi soha nem is mondtuk azt, hogy automatikusan az összes iskolát vissza kell adni az önkormányzatoknak meg a korábbi fenntartóknak.

Mi azt mondtuk, hogy a lehetőségét kell annak megadni egy önkormányzatnak, hogy ha szeretné, akkor kaphassa vissza. Ugyanis a kistépülési iskolák ezzel jól jártak, de a nagyobb, közepes és nagyobb méretű településeken bizony egészen rosszul élték meg a centralizálást. Azt is folyamatosan mondtuk, hogy nem fog működni egy olyan központ, ami több mint 100 ezer embert foglalkoztat, főleg nem Magyarországon, ahol azért az adminisztrációnak nincs meg az a kultúrája, mint aminek lennie kellene. Előre látható volt, hogy késni fognak a szerződések aláírásával, a bérekkel, az utazásiköltség-térítésekkel meg minden más munkaügyi eljárással. Ez be is jött, folyamatosan panaszkodtak meg panaszkodnak a mai napig is a kollégák, hogy mennyire nem működik ez a rendszer.

Azt is előre lehetett látni, hogy nagyjából 2500 intézményt és nagyjából kétszer ennyi feladatellátási helyet nem lehet egy központból irányítani. Tudni lehetett, hogy gond lesz a számlák kifizetésével, az eszközbeszerzéssel, mindennel. És ellentétben azzal, amit Hoffmann Rózsa mond, pont a KLIK által működtetett intézményekben voltak ilyen problémák, és nem az önkormányzatok által fenntartott intézményekben. Hogy egy példát mondjak, Gyöngyöstarján esetében egy KLIK által működtetett intézmény volt. Oda kell menni és szét kell nézni: nem az volt a fő probléma, hogy kikapcsolták az áramot, az már az utolsó lépés volt. Meg kell nézni az épületet, hogy milyen állapotban van. Egyszerűen azért, mert hagyták szétrohadni. És ezért a KLIK volt a felelős.

Ezeket a bírálatokat, amiket itt elmondtam, nem az ellenzéki pártok alap nélküli bírálatának és így nem az Együtt alap nélküli bírálatának kell szerintem tekinteni. Egyrészt Magyarországon is nagyjából a szakmai szervezetek ugyanezt mondják, ugyanebben a regiszterben, ugyanebben a stílusban. Másrészt meg az, hogy milyen problémákat okozott, illetve nem oldott meg ez a reform, egyértelműen kiderül az OECD-jelentésből. Az meg aztán végképp nem kapcsolódik se a magyar ellenzéki pártokhoz, se Soros Györgyhez; ha esetleg valakinek eszébe jutna a mai vitán Soros Gyuri bácsi nevét előhozni.

Másrészt szögezzük azt le, hogy az elégedetlenség teljesen általánossá vált a közoktatásban, a szülők, tanárok, diákok egyöntetűen tiltakoztak. Ennek volt a jele az, hogy tiltakozó petíciók, levelek születtek, sztrájk szerveződött. Akármennyire is próbálták

ezt kommunikációval elfedni, ezek értelemszerűen még a kormány tevékenységére is hatással voltak, hiszen kénytelenek voltak legalábbis kommunikációs szinten visszavonulót fújni. Hiszen azok a kérések vagy követelések, amiket megfogalmaztak ezek alatt a tiltakozó akciók alatt, már olyan problémahalmazt mutattak, amit nem lehetett szó nélkül hagyni. A gond csak az, hogy ez a megoldási rendszer, amit erre kidolgoztak, nem válaszol érdemben szinte egy problémára sem.

Nézzük akkor az egyes részleteket! Egyrészt most 500 önkormányzattól a működtetést elveszik, és a központi vagy állami működtetési rendszerbe tolják be. Sokan ezt úgy fogalmazzák meg, hogy totális államosítás lesz. Voltaképpen, azt gondolom, részletkérdés, hogy ezt hogyan nevezzük, a fő probléma az, hogy azt a fő követelést nem valósították meg, hogy az az önkormányzat, amelyik kéri, kaphassa vissza a működtetés mellé a fenntartást is. Tehát pont az ellenkezőjét valósítják meg annak, mint ami a követelésekben megfogalmazódott. Ezt egyébként nemcsak a pedagógus szakma, hanem például a Magyar Önkormányzatok Szövetsége is felvetette, és azért ott mégiscsak sok száz önkormányzat képviselteti magát.

Másrészt én is rákérdeznék arra, mert nem teljesen világos, hogy a költségekkel mi lesz. Ha én jól értelmezem a törvényjavaslatot, akkor a működtetést átveszi az állami fenntartó, és onnantól kezdve a működtetés költségeit ő fogja állni. Az önkormányzatoktól nem fognak ehhez semmiféle kiegészítést tenni, hanem a KLIK nevében lévő költségvetési sorban szereplő összegből valósítja meg a működtetést. Legalábbis remélem, hogy jól értelmezem, és nem fognak a most még működtető, de a jövőben már nem működtető önkormányzatoktól pénzt levonni. A konkrét kérdésem ezzel kapcsolatban ez lenne, hogy konkrétan hány forint lesz, ami így bekerül a KLIK vagy már nem KLIK költségvetésébe.

Aztán, ha már a KLIK szóba került, ugye, itt elhangzott, hogy hurrá, jaj, de jó, létrejön egy teljesen új rendszer. Megmondom őszintén, én kevésbé vagyok optimista. Még ha jogilag nem is, de gyakorlatilag inkább azt látom ebben, hogy egyfajta szervezeti reszelgetés, átalakítás történik csak. Létrejön 56 KLIK, lesz fölötte egy koordináló szervezet. Ezt nem tekintem érdemi átalakításnak. De a legérdekesebb kérdés az, hogy miért pont 56 ilyen tankerületi központ jön létre, miért nem 57, miért nem 55. Mi volt a módszertan? Kértem már korábban a miniszter urat, hogy lássunk már arról valamit, hogy egy térképen megnézhetnénk-e vagy egy településsoros adatbázist kaphatnánk-e arról, hogy melyik település hová került. Mondom, a konkrét módszertan érdekelne. Kérném államtitkár urat, hogy erről esetleg mondjon valamit, illetve, ha van rá lehetőség, akkor ezt elektronikus formában majd elkérném. Mert sok település vezetője keresett meg az utóbbi hetekben, és olyan dolgokat kérdeztek tőlem, amit ők éreznek a lehatárolásban, amire nem tudtam konkrétan vála-

szolni, hiszen senki nem tud róla semmit, legalábbis a miniszteren kívül. *(Boldog István: Soros Gyuri bácsi nem Magyarországon él.)* Soros Gyuri bácsit ne emlegessük annyira, Boldog képviselőtársam. Talán egy picit nyugodjon meg. *(Kucsák László: Te hoztad fel.)* Házelnök úr, lehetne kérni, hogy ezt egy picit fogjuk vissza?

Másrészt az alaptanterv és a kerettantervek érdemi átalakítása, azt gondolom, nem várható, legfeljebb itt egy gyors reszelgetést hajtanak végre. Ugye, eleve ott kezdődik a dolog, hogy ha ezeken érdemben szeretnének módosítani, akkor annak sokkal hosszabb időt kellene adni. Ez is egy kommunikációs trükk, azt gondolom. Inkább abba az irányba kellene elindulni, amit egyébként az OFI keretein belül annak idején már elkezdtek feszegetni. Át kellene gondolni, hogy kell-e hosszabb általános iskolai képzés, hogyan kellene átalakítani esetleg az alsó középfokú képzést, részben annak a célját is, a módszerét is, a technikáját is, ehhez kapcsolódóan értelemszerűen a tanárképzést is.

Önmagában az, hogy itt-ott egy picit belenyúlunk a rendszerbe, az nem fog megváltoztatni semmit. Itt ezt kifejezetten rendszerszerűen kellene átalakítani. Egyértelmű, hogy a tankönyvhelyzet jöttányit sem fog javulni. Itt semmi mást nem kellene csinálni, azt gondolom, mint hogy az állami tankönyvkényszert el kellene törölni. Ugyanis az nem egy kommunista ármány, hogy képviselőtársam is örüljön, nem Soros Gyuri bácsi ármánya, hogy ezek a tankönyvek nem jók. Beszéljenek pedagógusokkal, világosan elmondják, taníthatatlan, rossz szemléletű, hibáktól hemzsegó tankönyveket sikerült eladni, amiket egyébként törvénytelen módon, részben adminisztratív eszközökkel próbálnak rákényszeríteni mindenkire, míg más tankönyveket kiszorítanak egyértelműen. És a tanszabadság ott kezdődik, hogy ki miből tanít. Ezt meg kár lenne tagadni.

És az összes többi problémára pedig érdemi választ nem nagyon ad a mostani törvényjavaslat sem. Láthatóan erre nem fogékony az államtitkárság sem, az óraterhelés csökkentése, a tanköteles korhatár újbóli megemlése, a mindennapos testnevelés alapfeltételeinek hiányára mit kellene válaszolni. Ezek hiányoznak. Tehát voltaképpen kommunikációs próbálják a helyzetet kezelni, érdemben semmi nem fog változni.

(12.40)

Ezenkívül valóban szó van itt még a szakképzési törvény módosításáról, nagyon nem mennék bele a részletekbe azért, mert itt a fő probléma szintén ott van, ami nem szerepel ebben a törvénymódosításban, mert nem is törvényi szabályozási kérdés, az pedig kifejezetten a természettudományos tárgyaknak a visszavágása a szakközépiskolákban, leánykori nevükön a szakközépiskolákban. Itt mondta Hoffmann Rózsa, hogy a világban tájékozódni képes gyerekekre, fiatal felnőttekre van szükség. Földrajzi

ismeretek nélkül ez egy picit nehéz lesz, csak jelezném. De ugyanígy más természettudományos tárgyakat is mondanék. Az egy teljesen elfogadható érdemi vita lenne, amit szakmai alapon el lehetne kezdeni, hogy diszciplináris vagy integrált tárgyakra van szükség, ezt hogyan kellene megoldani, de az egésznek az kellene legyen a lényege, hogy a végén, amikor összeadjuk a természettudományos tárgyak heti óraszámát, akkor az legalább szinten maradjon, és ne csökkenjen. Mert ha csökkentjük, azzal csak rosszul járunk, teljesen mindegy, hogy mit körítünk mögé még vagy mellé még kommunikációs szempontból.

Másrészt ugye, itt a felsőoktatással kapcsolatban is történik egy kis reszelgetés. Ismételtetni tudom azt, amit én mindig el szoktam mondani, és egyébként ezzel az egyetemi szféra is nagyjából egyetért, hogy az egyetemi autonómiát kivégző kancellár- és konzisztórium rendszert megszüntetni kellene és nem reszelgetni. Meg én értem azt, amit a MAB és az ODT, az Országos Doktori Tanács szabályozása kapcsán tesznek, hogy önálló jogi személyiség legyen, bár mondjuk, értelemszerűen azért, ha megnézzük ezt a szabályozást, akkor nagyon sok miniszteri beleszólási lehetőséget ad, úgyhogy összességében azt tudom csak mondani, hogy ezt a törvényjavaslatot az általam részben alaposabban is kifejtett okok miatt nem fogjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek, megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány észrevétel szeretnék tenni az elhangzottakkal kapcsolatban. Dúró Dóra hozzászólásával kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy korábban, emlékeim szerint itt a parlamentben is azt mondta a Jobbik, hogy nem tartják helyesnek, ha az önkormányzatok anyagi lehetősége határozza meg az oktatás színvonalát. Most ehhez képest teljesen mást hallottunk. Lényegében ugyanazt mondta el, amit Kunhalmi Ágnes, Iktóty István vagy éppen Szabó Szabolcs. Nevezetesen, hogy amelyik önkormányzat akarja, az tartson fenn oktatási rendszert. Lényegében egy gyékényen árul tehát az MSZP, a Jobbik, az LMP és mindegyik más párt a baloldalon.

Kunhalmi Ágnes észrevételét nem tudom másnak minősíteni, mint politikai pamfletnek. Gyakorlatilag a saját maguk rossz kormányzásáról szeretné elterelni a figyelmet, vagy arra a feledés fátylát ráborítani. Ön azt mondja, hogy a vegyes rendszernek az állami lába bukott el. A számok nem hazudnak, mintegy 3 ezer olyan önkormányzat van, ahol van oktatási intézmény, a 3 ezer önkormányzatból 450, ahol iskolaműködtetés folyt. Tehát a nagyobb hányadát egész egyszerűen az teszi ki, ami eddig is volt, hogy az állam volt a működtető is, és ezek az iskolák működtek. Hogyha ön szerint ez bukás, akkor nem

tudom, hogy igazából milyen fogalomkészlet az, amiben egyet tudnánk egyáltalán a szavak jelentését illetően érteni.

Őn azt vetette fel, hogy ki mit rontott el. Hát, én csak szeretnék néhány adatot felhozni: az önök kormányzása alatt közel 400 iskolát bezártak (*Dr. Hiller István: Nem igaz!*), az elmúlt időszakban meg közel 500-at felújítottunk (*Dr. Hiller István: Miből? Ne csináld, Laci!*), fejlesztettünk. Az önök időszakában közel tízezer tanárt kitétek az utcára, amióta állami fenntartás van, egyetlenegy pedagógust nem bocsátottak el. Elvettek egyhavi bért a pedagógusoktól, elvonták a pénzt az oktatástól, ennek a visszapótlása zajlik mind a bérekben, mind pedig az oktatási rendszerben.

Őn panaszkodott arra vagy szóvá tette azt, hogy az önkormányzatok jól állnak a dolgokhoz. Tudja, mire panaszkodtak a Teleki Blanka Gimnáziumban? Arra, hogy az interaktív tábla mögött nincsen lefestve a fal. Kinek a dolga volt ez? Annak a zuglói önkormányzatnak, amelyről azt állítja, vagy amelyekről azt állítják, hogy jól működtek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Pontosítanám a felszólalásomat, és felhívnám a figyelmet, hogy nem mondtam azt soha, hogy az az önkormányzat, amelyik szeretné, az vegye vissza az iskoláját. Nem tartom elég garanciának azt, hogy az oktatás abban az adott iskolában jó színvonalon működjön, ezt az önkormányzat csak úgy kinyilvánítja, hogy ő szeretné fenntartani, és akkor máris visszaadjuk. Garanciákat és a szempontrendszert kell megállapítani, létrehozni ahhoz, hogy azok az iskolák kerüljenek vissza önkormányzati fenntartásba, amelyek jobban működnek. Nem attól működik jobban önkormányzati fenntartásban egy iskola, hogy az önkormányzat ezt szeretné. Szempontrendszert kell szakmai alapon kidolgozni, ez a minisztérium feladata lenne az én meggyőződésem szerint.

A Teleki Blanka Gimnáziumnak a történetéhez pedig: a zuglói önkormányzat az előző ciklusban sem volt igazán jó gazdája ennek a gimnáziumnak, 2014-ben a választások után a tanévzáró alkalmával tettem ott látogatást, az iskola majdnem összedőlt, a folyosó több ponton is beázott, a tetőtér katasztrofális állapotban volt, az iskola udvarán volt olyan rész, amit el is kellett keríteni, és nem is mehettek oda a gyerekek, tehát azért a zuglói önkormányzat a fideszes vezetés idején sem volt igazán jó gazdája ennek a gimnáziumnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Felszólalásra követ-

kezik Kucsák László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy érkezik az ember képviselőként egy-egy ilyen vitára, hogy hátha a szakma és a szakma különféle megközelítései, felvetések, javaslatok hatják majd át az üléstermet, és mindig-mindig azt kell megélni, hogy jobbára azért nem, hanem sokkal inkább, ahogy Pósnán képviselőtársam említette, politikai pamfletek hangzanak el, és ezeket kell végigcsorjázva figyelemmel kísérnünk. Ebből volt azért kivétel, én Dúró Dóra hozzászólását azért alapvetően szakmai megközelítésűnek tartom. A többiekét a magam részéről alapvetően politikai beszédnek minősítem, természetesen ennek helye van a parlamentben (*Kunhalmi Ágnes: Kösz!*), nincs is ezzel semmi probléma, csak ha már ilyenek hangzottak el, akkor néhányra engedjék meg, hogy nagyon röviden visszautaljak vagy reflektáljak.

Én a magam részéről továbbra is azt kérném, javasolnám, hogy az olyasfajta megfogalmazásokat, amelyeket például legutóbb Szabó Szabolcs alkalmazott, hogy szétrohadnak intézmények vagy épületek, ezt javasolnám kerülni. Ha ilyen tapasztalata van konkrétan, ne adj ég, akkor ezt pedig egyértelműen fogalmazza meg. Ez nem vet jó fényt az egész ügyre, a szakmára és mindarra, amiről szerintem is beszélünk hivatott.

Mint ahogy valóban, ha már politikai megközelítéseket hallhattunk, és például az MSZP felszólalója részéről is, akkor valóban ide kell emelnünk azt a körülményt, hogy valami, valamilyen folyamatok megiscsak odavezettek, hogy 2010-ben a jelenlegi kormány azzal a helyzettel találta magát szemközt, és nemcsak hogy találta szemközt magát ezzel a helyzettel, hanem aztán meg is oldotta, kezelte, hogy az önkormányzatoktól nagyságrendileg 1300 milliárdnyi adósságállományt vállalt át. Nyilván ez egy folyamat volt, amely folyamat eredményeképpen - az eredmény itt most negatív értelemben - eljutott idáig ez az egész ügy. Erről jó lenne hallanunk egyébként akkor egy-két önkritikus mondatot. Lesz még erre alkalom, hiszen lesz onnan felszólaló, hogy akkor mik is vezettek, milyen előzmények, milyen okok, milyen megfontolások oda, hogy valóban nagyon súlyos adósságállomány halmozódott fel. Praktikus el tudom mondani, hogy a főváros XVIII. kerületében, Pestszentlőrincen és Pestszentimrén ez 11 milliárdot meghaladó összeg volt. Én azt persze nem állítom, hogy ez kizárólag az oktató-nevelő intézmények akkori megfogalmazás szerinti fenntartásából, működtetéséből, az arra fordított összegekből állt össze egyes-egyedül, de az kétségtelen, hogy az önkormányzatok az önök idejében különösen tovább nyújtózkodtak, mint az a takaró ért, amely takarót egyébként az állami költségvetés keretében biztosítottak számukra. Ez tehát egy fontos körülmény, és javasolnám, hogy akkor egy önvizsgálattal indulja-

nak az ilyen politikai megközelítések. Mint ahogy én is majd törekszem arra, hogy nyilván, amiről most itt egy törvényjavaslat, egy módosító javaslat szól, ebben legyenek önkritikus elemek is, és fókuszálnék a szakmai kérdésekre alapvetően.

Felidézem ugyanakkor azt, hogy az expozéban államtitkár úr nagyjából milyen területekről tett említést már csak azért is, mert az MSZP részéről ennek jelentékeny részében még nem tudtak jelen lenni képviselőtársaim, 8-10 perc körül érkeztek meg, és az LMP részéről pedig akkor sem volt az ülésteremben senki. *(Dúró Dóra a jegyzői székre mutat: Ott ül fent!)* Tehát elhangzott államtitkár úr expozéjában is, hogy közös cél... - bocsásson meg, elnézést kérek, nem láttam, tehát Iktótyi úr itt volt, csak a jegyzői székben foglalt helyet, az előbbi állításrész pedig áll továbbra is.

(12.50)

Tehát államtitkár úr is egyértelművé tette és magam is csak meg tudom erősíteni, hogy meggyőződésünk szerint közös cél az, hogy a rendszert, így az oktatási rendszert is jobbá tegyük. Minden egyes intézkedésnek ezt a célt kell szolgálnia.

Elhangzott az is, hogy február 9-én alakult meg a köznevelési kerekasztal, amelyen aztán több ülés után különféle javaslatok fogalmazódtak meg, és ezek a megfogalmazott javaslatok sok jogszabályban már azóta testet is öltöttek. Ezek voltak az azonnali intézkedések - adminisztrációcsökkentés és így tovább -, illetve most, a második fázisban itt vannak előttünk azok a kérdéskörök, amelyeket a köznevelési kerekasztal ütemterve alapján az egyes számú prioritási csoportba soroltak, jelesül, hogy a 2016. szeptember 1-jétől megvalósítandó lépéseket, intézkedéseket tartalmazzák.

Ebben fontos elemként szerepel az állami intézményfenntartás kérdésével összefüggésben mindaz, ami most a tankerületi központok tárgykörébe utaltatna, szerepel benne az, hogy - idegen szóval - a szubszidiaritás elve működjön, tehát hogy közelebb kerüljenek a döntéshozói szintek, a kompetenciák az intézményekhez, az intézményekben tevékenykedőkhöz, így az intézményvezetőkhez is, az intézményvezetők jogkörei bővüljenek. Szó esik arról is, hogy egyfajta közbenső szervezatként a minisztérium és a tankerületi központok között oktatási központ jön létre a törvényjavaslat szerint.

Szó esik a fenntartás-működtetés kérdéséről - erre még nyilván a továbbiak során ki fogok térni -, a pedagógus-előmeneteli rendszer kiterjesztéséről, a minőségi munkavégzés anyagi elismeréséről, amelynek alapja egyfajta értékelési rendszer kell hogy legyen, ezt is ismertette államtitkár úr, valamint részét képezi ennek a javaslatcsomagnak egyrészt a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosítása, amelyben szintén található nagyon fontos elemek, így, hogy megemlítem, például a gazdálkodás egységes szabályrendszerének kidolgozása érde-

kében, megvalósítása érdekében, vagy amire képviselőtársunk is tett már utalást, ez a nemzeti felsőoktatási ösztöndíj emelt összegű bevezetése, illetve a korábbi köztársasági ösztöndíj helyébe való léptetésének kérdésköre. Tehát nagyon sokféle témakörrel fogalmazódott meg már felvetés.

Engedjék meg, hogy mindezekkel összefüggésben részletesebben is ismertessek egy-két dolgot, így például, hogy a javaslat szerint az állami intézményfenntartó központ helyébe állami fenntartóként az önálló költségvetési szervekként működő tankerületi központok lépnek, amelyek szervezeti egységeiként működnek tovább OM-azonosítóval és keretgazdálkodással rendelkező jogi személyekként az egyes állami fenntartású köznevelési intézmények. Erről esett már szó, és ellenzéki felszólalások is érintették ezt a kérdést, hogy miért éppen ennyi.

Nyilván államtitkár úr szakmailag azt ki tudja fejteni, hogy egyrészt a köznevelési kerekasztal tárgyalásai során, az elvégzett háttérelmzések alapján miért éppen 56, vetette föl ezt Szabó Szabolcs is és az MSZP felszólalója is. Akkor én, ha lehet, visszakérdeznék, bár ez nem az a műfaj. Ha 61, akkor elégedett? Ha 54, akkor elégedett? *(Szabó Szabolcs: Megkérdeztem volna akkor is. - Kunhalmi Ágnes: Akkor is megkérdezném.)*

Nem az a lényeg ugyanis szerintem, hogy ez miért éppen 56, hanem az, hogy abban egyet tudunk-e érteni, hogy a jelenleg létező szisztéma, tehát hogy egységes intézményfenntartó központ egy költségvetési szervként, egy jogi személyként helyett, ha a továbbiakban ennél lényegesen több egység létezik - ahogy az elhangzott a különféle tájékoztatókon már korábban is, amelyeket nyilván önök is figyelemmel kísértek -, önálló költségvetéssel fognak rendelkezni, ennek a nagyságrendje is ismert verzió, hogy közel 10 milliárdos, tehát egy-egy felsőoktatási intézmény költségvetésének megfelelő összeggel rendelkező költségvetési szervek lesznek ezek úgy, hogy ezen költségvetési szerveken belül egyébként intézményekre lebontott költségvetések jelennek meg. Ez egy helyes törekvés, én legalábbis azt gondolom, ezt önök közül sem cáfolta senki. Mint ahogy szerintem helyes törekvés az is, hogy az intézményekhez, az intézményvezetőkhez, az intézményi közösségekhez minél közelebb vigyünk olyan döntési kompetenciákat, amelyeknek ott van igazán jó helye az intézményeknél, és fontos az, hogy az intézmények egyfajta keretgazdálkodással tudjanak létezni, működni, merthogy tudjuk nagyon jól, hogy az elmúlt időszakban ezzel kapcsolatban valóban voltak problémák, ezeket a problémákat kezelni szükséges.

Szintén a törvényjavaslatban benne foglaltatik ez a bizonyos, talán a legtöbbek által kifogásolt tétel, hogy a törvényjavaslat szerint a fenntartói és működtetői feladatok összevonásra kerülnek az állami fenntartónál, tehát ismét egységes fenntartói irányítás jön létre ezen a területen, melyben az egyes szervezetek felelőssége és feladatköre teljesen egyértelmű lenne. Itt nagyon fontos hangsúlyoznom azt, hogy

valóban, ezzel kapcsolatban többféle álláspont létezik. Elhangzott már, hogy a jelenlegi oktatási intézményeket, köznevelési intézményeket tekintve mekkora szeletet jelent azon intézményi kör, ahol a működtetői feladatokat, szerepkört az önkormányzatok látták el. Arra is volt már utalás kormánypárti felszólalók részéről is, hogy ezzel kapcsolatban a tapasztalatok szintén többfélék.

Én magam arról tudok beszámolni, hogy azon a településrészen, ahol én élek, az önkormányzat mint működtető, maximálisan igyekezett ennek a feladatnak megfelelni, éppen ezért rendkívül fontos, hogy ez az állami ernyő alatti működtetési feladatkör, ez a tevékenység a lehető legrugalmasabb formában tudjon menni a továbbiakban. Mit értek ez alatt? Azt értem ezalatt, hogy mindazokat a jó tapasztalatokat, amelyek az elmúlt időszakban is jelen voltak az állami fenntartás és az önkormányzati működtetés tekintetében, ezeket a jó tapasztalatokat, jó gyakorlatokat célszerű továbbléptetni és tovább éltetni a következőkben is. Az állami fenntartás, az állami fenntartás és működtetés szerepköre, az állami kontroll, az állam mint megrendelő feladatköre és szerepköre ezzel szerintem nem csorbul, és én úgy érzékelem, hogy az erre való nyitottság, rugalmasság megvan a kormányzat részéről.

Tehát annyit javasolnék, ne temessünk idejekorán, inkább kétszer mérni, mint egyszer vágni, várjuk ki ennek az idejét, itt a fordulónap a javaslat szerint 2017. január 1-je. Mindannyiunk közös érdeke az és a szándékunk is az, hogy ebben, a fenntartás-működtetés témakörében is a lehető legjobb megoldást tudjuk megtalálni.

Ha visszautalhatok arra, amit az imént egy kétpercesben Dúró Dóra említett válaszként, reakcióként Pósnán László felvetésére, ön elmondta, hogy a fővárosban is az ön tapasztalata szerint az önkormányzat, az adott önkormányzat, amelyről ön tett említést, nem vagy nem feltétlenül felelt meg ennek a szerepkörnek. Ha ez így van, és ha ezt elfogadom, amit ön állított és összevettem mindazzal, amit én elmondtam a saját települesemről, a főváros XVIII. kerületéről, akkor látható, hogy ez kétféle tapasztalat. Tehát mindenképpen az a fontos, hogy a jó gyakorlatokat tudjuk továbbvinni, tovább éltetni és ennek megfelelően egy működőképes, minél jobban működő rendszert felállítani és azt vinni a továbbiakban 2017. január 1-jétől is, aminek természetesen többek között feltétele, nagyon fontos, meghatározó feltétele az, hogy megfelelő forrás álljon erre rendelkezésre, és itt azért olyan megfogalmazások hangzottak el, amelyek félreviszik ezt a beszélgetést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem olyan régen zajlott le a költségvetési törvény vitája itt a parlamentben, a 2017. évi költségvetési törvényé, és ezt azért idézem ide, mert ott többen a jelenlévők közül akkor is itt voltak, de mindenki és nem teljeskörűen. Én magam ismertettem egyébként, hogy az oktatási ágazatban, ezen belül a köznevelés területén milyen pluszforrások állnak rendelkezésre, és nemcsak az

összecszerúséget, hanem hogy az a többlet konkrétan milyen feladatokra jutó pluszként, pluszforrásként, pluszfinanszírozásként jelenik meg. Ha ezt figyelemmel kísérték, akkor ebből nyilván levonható az a következtetés, hogy az az összegrész, az a bővülés nem az állami ernyő alá kerülő működtetői feladatokról szólt, ennek a forrása egy külön forrás kell hogy legyen mindenféleképpen, és nagyon fontos, hogy ez a forrás megfelelő nagyságrendben álljon rendelkezésre (*Szabó Szabolcs közbeszól.*), és így vihető nyugodtan, kiegyensúlyozottan... Képviselőtársam, nyomjon gombot! Így áll majd rendelkezésre a forrás is ahhoz, hogy valóban ezeknek a feladatoknak meg tudjunk felelni.

Azt szeretném zárásképpen javasolni illő tisztelettel mindenkinek, hogy jó, ha konkrétan a javaslatból indulunk ki, és ha szakmai felvetéseket fogalmazunk meg vagy szakmainak tűnő javaslatokat, akkor ezekkel is igyekszünk - hogy is mondjam - körültekintően bánni.

(13.00)

Lehet beszélni az iPad-nemzedékről, amely megjelent az iskolában, de azért ne felejtsük el, hogy az általános iskoláknak az alapvető funkciója az, hogy az általános iskola megtanítt, megtanítt írni, olvasni, számolni, és így tovább, tehát ezek nem vagy-vagy kérdések, mint ahogy nem lehet vagy-vagy kérdés az, hogy kreatív iskolákat hozzunk létre. Mit értünk kreatív iskola alatt? Ha mi ugyanazt értjük kreatív iskola alatt, akkor azt tudom elmondani, hogy az alternativitás és az általános értelemben vett közoktatás, köznevelés nem ugyanaz. Tehát lehet ezekről a kérdésekről beszélni, csak tisztázzuk, hogy milyen fogalom, milyen kifejezés alatt mit értünk.

Zárásképpen hadd idézzem fel, mert esett erről is szó, hogy az állami tankönyvrendszerben milyen tankönyvek, milyen kiadványok vannak jelen. Középiszolás koromban kiváló történelemtanárunk, Újvári tanár úr - ugye, akkor is egy tankönyv állt rendelkezésre - az általa fantasztikusan megtartott órák végeztével, ami egy kiváló előadásnak, színpadkázó, szellemes tananyagátadásnak is tekinthető volt minden egyes alkalommal, általában úgy fejezte be az óráit, csöngetés előtt egy picivel: ja, és ha gondolják, olvassák még el a tankönyv 50-54. oldalán található szöveget is. Tehát: a nevelés-oktatás ügye nem csak és nem kizárólag tankönyvkérdés. Természetesen fontos, hogy jó (*Az elnök csejget.*) anyagok álljanak a rendelkezésünkre, de azt mondani, hogy ez az egyedüli és meghatározó ebben a kérdésben, különösen az internet világában, az szerintem nem állja meg a helyét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy mérlegeljék mindazt, amit elmondtam, és köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Hiller

István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Mindezekelőtt tisztelettel köszönetet mondok elnök úrnak, hogy lehetővé tette a felszólalásomat, és a felszólalásom után fogom elfoglalni az elnöki pulpistust. Köszönöm szépen a szívességét.

Tisztelt Országgyűlés! Azt javaslom, hogy fordítsunk egy kicsit a vita menetén. Nyilvánvalóan mindannyiunknak megvan a politikai meggyőződése, és mivel ez a politikai meggyőződés különböző, egy demokráciában rendben lévő, hogy ezt kifejthetjük, és a politikai meggyőzések különbözősége miatt vagyunk különböző pártokban, különböző pártokat és képviselőket választanak a választók, és ennek eredményeként ülünk itt, tehát a politikai véleménykülönbség természetes. Ha egy olyan kérdéstről beszélünk, amely nyilvánvalóan átnyúlik politikai választási ciklusokon, márpedig a gyermekek, a diákok iskoláztatása, az iskolaügyünk színvonala ilyen, akkor a szaktörvény módosításának vitáján próbáljunk szakmai alapon vitatkozni egymással, én ezt helyes iránynak tartom.

Az első felvetésem tehát, ha tetszik, javaslatom, hogy nézzük meg, rendelkezésre állnak-e már durván fél évtized alatt tapasztalatok, amely tapasztalatok alapján lehet véleményt mondani. 2011 őszén, kora telén került elfogadásra a nemzeti köznevelési törvény, az azt megelőző vitákkal együtt durván négy és fél évvel ezelőtt - alkalmas-e majdnem fél évtized arra, hogy az oktatásügyben, a közoktatásban tapasztalatokat levonjunk? Szerintem igen, ez már túl van azon az időközön, amelyre azt mondhatjuk, hogy nem, még egy kicsit várni kell, majd beáll a rendszer, hiszen az oktatásügyben nem úgy van, mint a tözsdén, hogy délelőtt megteszik a tétet, aztán délután tudják, hogy nyernek-e vagy vesztek. Az oktatásügyben valóban kell hogy legyen átfutás a törvény megalkotásától a bevezetésen keresztül egészen gyakorlati tanévek tapasztalatáig. De azért fél évtized után nem helyes dolog egy politikustól, oktatáspolitikustól, hogyha azt mondja, hogy ilyen tapasztalat még nincs, ezért biztos vagyok benne, hogy ez a módosítás is egyfajta tapasztalatkifejeződés.

Ha ezt elfogadják tőlem, akkor mégiscsak azt kell mondanunk, hogy ennek a tapasztalatnak az eddigi eredménye az, hogy a rendszer, amely létrejött, nem működött, az önök felfogása szerint nem működött jól, tehát nem azért van szükség erre a változtatásra, mert jól működött, önök azért akarnak változtatni, mert az önök megítélése szerint sem működött jól. Hogyha rendben lett volna, hogyha valóban csak finomhangolásra lett volna szükség, azt nem kell törvénymódosítással csinálni. Ez egy irányváltás, és az irányváltásnak a kiváltó oka az előbb elmondott tapasztalat, történetesen most az - az egyszerűség kedvéért -, hogy a KLIK-rendszer, amelyet felállítottak, olyan mennyiségű problémát jelen-

tett és halmozott fel, amely már nem volt kezelhető a szisztémán belül, hanem rendszerjellegű változásra volt szükség. Ezért én nem fogadom el azt, hogy a jelenlegi módosítás egyszerűen egy törvényformát öltött finomhangolás, énszerintem itt többről van szó; én ezzel egyébként egyetértek, és helyesnek tartom. Az irányokról kell beszélni.

Van-e másfajta tapasztalat? Igen, azt hiszem, beszélhetünk egy másfajta tapasztalatról is, arról, hogy ha létrejön a magyar közigazgatásban, a magyar tanügyigazgatásban egy ilyen erőteljesen hierarchikus rendszer, akkor a hierarchiát a hierarchia alján és közepén lévők úgy használják, hogy lehetőség szerint minden felelősséget, amelyet egyébként szívesen vállaltak volna, de a megalkotott törvényt ezt nem tette lehetővé, háriának és felfelé tolnak. Az a rendszer, amely a tankerületektől kezdődően, egészen pontosan az iskolától kezdődően a tankerületen át egy át nem gondolt működtetésű és rosszul vezetett intézmény tevékenységéhez vezetett, a KLIK-hez, ennek többek között az volt az oka, hogy mivel semmilyen kompetenciát nem hagytak helyben, gondoljunk az igazgatói jogkörök gyakorlatilag teljességének vagy majd' teljességének elvételére - emlékeztet a vita volt erről többek között egy oktatási bizottsági vita, amikor igazgatók és politikusok vitatkoztak azon, hogy az igazgatónak milyen jogköre van, azt' közben ott ült maga az érintett, már nem személyében, hanem intézmény tekintetében. A második tapasztalat tehát, hogy ha egy ilyen hierarchia létrejön, a hierarchia csúcsán álló intézményre olyan mérhetetlen nyomás hárul, hogy azt minőségi színvonalon ellátni majdnem nem lehet.

Nem hiszem, hogy ezt nem ismerték korábban, sőt azt állítom, hogy nem véletlen, hogy mióta önálló magyar tanügyigazgatás van Eötvös óta a legkülönbözőbb módokon, egy ilyen erőteljesen központosított egyintézmény-rendszer nem volt, mert a legkülönbözőbb színű kormányok nagyon különböző rendszerekben látták azt, hogy kell helyben, területen hagyni valamit, tudniillik hogyha nem hagynak, akkor részben az érdekeltséget vonják ki, részben pedig az előbb előállt hierarchia miatt a központi szervezet képtelen színvonalasan dolgozni. Én ezt a felismerést látom ebben a törvénymódosításban, itt kell rátérnem tehát a tapasztalat eredményeként, hogy mit is mond a törvénymódosítás, és ehhez hogyan állunk hozzá.

A magyar közigazgatásban a járásnak, ami nagyjából a tanügyigazgatásban a tankerületnek felel meg, van hagyománya - én erre a hagyományra sokkal erőteljesebben építenék -, a közties elemnél viszont, minthogy nincsen tapasztalatunk azzal, ami itt most születik, legfeljebb a fenntartást érdemes megfogalmazni, hogy ilyen még nem volt, ez új; az új nem feltétlenül jó, bár azt sem tudom mondani, hogy eleve elvetendő. Az a szerkezet, az a szervezet, amely itt most valóban kialakul - nyilván arra majd kapunk magyarázatot, hogy miért pont ennyi, de én most ezzel nem foglalkozom -, ez a tanügyigazgatási köz-

pont, szervezet, amely itt feláll, ilyen a magyar közgazdaságban és tanügyigazgatásban nem volt; számos hibalehetőséget látok benne, de erről tapasztalatunk nincs.

(13.10)

Az egy más kérdés, hogy az újjal, a még nem tapasztalttal szemben milyen a helyi ellenállás, és egy köztes intézmény valóban a jogköreit hogyan tudja használni. Itt azonban meg kell említenem, hogy ha egy dekoncentrációt kívánnak megvalósítani, akkor kimondottan aggályosnak látom az immáron Klebelsberg Központnak elnevezett, működésében nagyon nehezen körülírható felső szervnek a tevékenységét. Ez ellentmondás. Ez olyan, mintha húznának az egyik irányba, de valamiféle korábbi berögzülés miatt nem akarnának leszállni arról, amiről tapasztalatból önök is tudják, hogy nem jó, ezért csinálják az egész törvénymódosítást, és ellenkező irányban is van egy húzóerő, egy vektor. Nagyon erőteljesen felhívnam a figyelmet arra, hogy a tankerületi központoknak, ennek az 56 egységnek a létrehozatali szándéka és a Klebelsberg Központ ilyen-olyan funkciója - mert csak nem fogják tudni azt levételni, hogy ez bizonyos funkciókat átvész a kimúlt KLIK-től - ellentétes.

A döntési mechanizmusban problémákat látok. Úgy gondolom, hogy erről a későbbiekben beszélünk kell, és mégiscsak fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy legnagyobb jó szándékkal közelítő pedagógus igazgatónak sem kötelessége a jogszabályból, a törvényből a következményeket azonnal levonni. Ez történt a KLIK esetében, miközben itt, a plenáris ülésen és bizottsági szinten is, ráadásul nem is ellenzék és kormánypárt, nem is egyszerűen a Fidesz és az MSZP képviselői közötti véleménykülönbségként, hanem valóban egy gondolati törésvonal mentén történt az akkori vita. Ezért kérem, gondolják végig, hogy ebben a felállítandó mechanizmusban ez az ellenkező irányú húzás, a köztes intézmények létrehozatala és a Klebelsberg Központ újbóli felállítása, meghagyása, szerintem nagyon komoly zavart fog okozni. Orientációs zavarokat fog hozni, és nem fogják tudni az intézmények pontosan, hogy mi felé kell valószínűleg orientálódni és menni.

Mégiscsak úgy hozta az élet, hogy ez a törvénymódosítás párhuzamosan fut a 2017. évi költségvetési törvényjavaslattal. A költségvetési törvényjavaslat egy olyan szerkezetre biztosítja a finanszírozást így vagy úgy - azt a vitát ott lefolytattuk -, ami még a KLIK-es rendszer. Ennek az új felállítandó rendszernek, aminek mégis most folytatjuk le a plenáris vitáját, a finanszírozása a költségvetési törvényben nincs, én ezt nem látom biztosítva, és nem csak a tételek szintjén. Azt kell mondanom önöknek, hogy az, amiről több képviselő már beszélt, vagyis hogy történetesen az állam átveszi a működtetési feladatokat durván 500 önkormányzattól, minthogy a véleményem erről az ellenzék soraiból megszólaló kép-

viselőtársaim véleményével egyezik, ezért erre most időt nem nagyon herdelnék; de arra igen, hogy elmondjam, ez az átalakítás pluszköltségbe kerül. Az nem fog menni, hogy a KLIK-es rendszer finanszírozását, ha a KLIK így vagy úgy megszűnik, átalakítják, ezen központok létrehozására fordítják. Az, ami pluszban van ugyanis, önök is pontosan tudják, igazából nem plusz, hanem ez az eddigi negatívumok csökkentése. Hosszú küzdelem eredményeként egy nagyon mínuszról kevésbé mínuszra, talán nullára tudják kihozni mindazt, amit a KLIK felállítása előtti időszakból már saját maguk is egy éven keresztül végeztek. Ez a tavalyi évhez képest többlet, a KLIK létrehozatala óta pedig nem más, mint az önök által létrehozott költségvetési hiány itt, ebben a formában történő megoldása. De ez nem pozitívum. Úgy gondolom, hogy nem többlet. Az új rendszer felállításához pedig kell többlet. (Dr. Józsa István: Így van!)

Itt arról volt szó, hogy nem tudjuk megbecsülni, hogy az önkormányzatok működtetés címén mennyi pénzt tettek be. Elég nehéz munka, de meg lehet csinálni. Ez, amit a magyar önkormányzatok az önök rendszerében működtetésbe betettek, felülről 60 milliárd forint. Sok pénz, de sehol nem jelenik meg. Azt kell mondanom önöknek, hogy azzal a feladatátvállalással, amit elvégeznek, tudniillik, hogy átvesszik a működtetés feladatait és az államhoz teszik, az önkormányzatoktól ezt elvéve, azt a 60 milliárd forintot, amit az önkormányzatok beletettek még így is a magyar közoktatásba, önök a költségvetés szintjén nem biztosítják. A működtetés feladatainak többletköltsége nem jelenik meg. Ezért súlyos finanszírozási problémákat látok, és szinte biztos vagyok benne, hogy a közoktatás szerkezet-átalakítás és a finanszírozás harmóniáját meg kell teremteniük, mert a következő tanévben, a 2016/17-es tanévben elementáris problémaként kerül önök elé.

Végül megismétlem azt a meggyőződésemet, amelyet már több alkalommal kifejeztünk, hogy maga a rendszer, amit létrehoztak, a túlzott államosítás, ez nem egy szakmai kérdés az önök számára, ez egy politikai határozat. Önök jól-rosszul próbálják képviselni ennek a politikai határozatnak a következményét, de ha elfogadják tőlem, lehet látni, hogy önök sem hisznek benne igazából szakmailag. Elfogadják, hogy ez a politikai döntés, de hozzáértéssel tudják, hogy szakmailag nem a megfelelő megoldás. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett ebben a körben, megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Eredetileg a törvényjavaslat szakképzésre vonatkozó részéhez kívántam hozzászólni, de engedjenek meg

nekem néhány általános megjegyzést, mert egyetértek képviselőtársaimmal, hogy sok olyan hozzászólást hallottunk, amelyek a politikai pamflet kategóriájába tartoznak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De most, amikor Hiller István arról szolt, hogy szakmai alapon vitatkozunk itt a Házban - de lehet politikai alapon is, hiszen mi politikusok is vagyunk -, eszembe jutott, hogy az irányváltás és a finomhangolás között van még egy olyan köztes állapot, amikor a tapasztalatok alapján a rendszeren javítunk. A rendszeren a finomhangoláson túl, és itt a működtetésre gondolok (Dr. Józsa István: *Katasztrófa után ez nagyon célszerű!*), mert az oktatási rendszer működtetése mellett ott vannak a szakmai, tartalmi, módszertani kérdések is, a tartalomfejlesztésre vonatkozó kérdések, amelyekben nyitottak vagyunk a párbeszédre. Azt gondolom, ezt a kormánypárti képviselők nevében is mondhatom. Az már egy másik kérdés, hogy nem hallgatják meg esetleg, amit mondunk, vagy a köznevelési kerekasztal ülésére nem jönnek el azok a szervezetek, legyenek azok civil szervezetek, szakmai szervezetek vagy éppen szakszervezetek, amelyekkel ezt a párbeszédet le tudnánk folytatni, hiszen mégiscsak közös ügyünk az oktatás.

Tehát úgy ítélem meg, hogy az alapvető különbség irányváltás és finomhangolás között van, vagy ahogy előbb mondták képviselőtársaim, a fariéskálás, reszelgetés, nem tudom... (Szabó Szabolcs: *Reszelgetés!*) Igen, reszelgetés. Azt gondolom, hogy stratégiáról beszélünk, mert az oktatás stratégiai kérdés, és az elmúlt négy és fél, öt évben, mondjuk, 2011-től megalkottunk olyan stratégiákat nemcsak törvényben, hanem például a felsőoktatási stratégiában, amelyeket a szakma, az ott dolgozók, tanítók, a rektorok is elfogadtak, elfogadták, hogy milyenek kell lennie a mostani felsőoktatásnak.

(13.20)

De hadd tegyek fel egy alapkérdést: milyen a jó iskola? Milyen a jó oktatás a XXI. század második évtizedében? Szerintem ez a fő kérdés, és erről kell nekünk vitatkoznunk. Ez a törvényjavaslat, ez a módosítás abba az irányba megy az én szerény véleményem szerint, hogy ezt a tudáskonceptiót, ami a XXI. században megjelenik, vagy a tanulás tudományát átadja a gyerekeknek, hogy az iskola a tehetségnevelés színtere legyen, tanórán belül és tanórán kívül. Véleményem szerint azért kell egy egységes irányítás, egységes működtetés, hogy ne legyenek olyan különbségek az oktatásban, mint 2010 előtt.

Most hadd hozzak egy olyan példát, hogy mondjuk, egy XII. kerületi iskola és egy kis szabolcsi iskola közötti különbség a működtetésben, forrásban, sza-

kos tanárban, szakmai-módszertani kérdésekben megjelent. Én egy olyan vidékről jövök, Északkelet-Magyarországról, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye nyugati részéről, a Nyíregyházától nyugatra eső részről, ahol az iskola, pontosabban a tudás az a kitörési pont a diák számára, hogy sikeres felnőtt legyen, hogy megszerezze a kompetenciákat vagy a szükséges tudást, mert ez a társadalmi mobilitás legfontosabb tényezője; nem a vagyon, hiszen itt alapvetően középosztálybeli, alsó középosztálybeli vagy szerény jövedelmű családok gyerekeiről van szó. És ezért gondolom én azt, hogy a jó iskolának a XXI. század második évtizedében képességet, készséget kell fejleszteni, esélyt kell teremteni, minőséget kell adni, egységes minőséget kell adni és a tehetséget gondozni kell.

Árulkodó volt még a hozzászólások többségében, ez az utolsó ilyen reagálásom, hogy csak a működtetés körül forogtak, merthogy valamit lehet kritizálni, hogy nem működik jól, nem jó a szervezeti forma, adósságot halmoz fel. Ennek az lehet az oka, hogy tulajdonképpen a KLIK-nek, mondjuk ki, vagy az állami intézményfenntartónak, amikor ezt elhatároztuk, hogy az önkormányzatoktól átvesszük, egy olyan járatlan úton kellett mennie, amely járatlan úton a tapasztalatok után - ebben Hiller Istvánnal egyetérttek - pontosítani, javítani szükséges ezen a rendszeren. Ez a törvényjavaslat ezt hozza be elénk. Tehát én egyetérttek a rendszerrel, de ezen javítani, pontosítani szükséges.

És talán hadd mondjam azt, hogy a költségvetési törvény vitája még nem zárult le, és önök mindenféle számot mondanak, hogy milyen súlyos működéshiány lép fel. Az az 55 milliárd forint reményeink szerint ott lesz. A kormány - nem is tudom, talán ma van kormányülés - dönteni fog, és ez az 55 milliárd forint reményeink szerint rendelkezésre fog állni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg nekem, hogy a szakképzésről szóljak néhány percben, mert éppen egy éve volt a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvénycikk módosításának az általános vitája, amelyet a most benyújtott törvényjavaslat a nemzeti köznevelési és a szakképzési rendszer megújítása során szerzett - és megint csak azt mondom - tapasztalatok alapján módosít. Én úgy látom, hogy a korábban megkezdett folyamat továbbvitele, illetve a jogalkalmazási tapasztalatok alapján vált szükségessé ez a módosítás. Én ki merem mondani, hogy itt nem irányváltásra, hanem finomhangolásra, javításra van szükség. Emellett szövegpontosító értelmezés és alkalmazás, a végrehajtást könnyítő módosítás is található a törvényjavaslatban.

Nézzük meg, hogy mi a cél a szakképzés vonatkozásában, csak kettő mondatban! Az a cél, hogy olyan gyakorlatorientált legyen a képzés, amely használható tudást ad a képzésben részt vevők számára, ők pedig a munkaerőpiacon boldogulhatnak, s így a személyes sikerük mellett a gazdaság és a társadalom számára is fontos célt teljesítenek, vagyis hogy a szakképzett munkaerő rendelkezésre álljon,

javuljon a foglalkoztatottság, és a gazdasági növekedés is dinamikus maradjon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ma olvastam egy cikket. Hadd mondjam el ezt a kis példát önöknek, hogy mennyit keres külföldön egy kőműves. Éppen ezt hallottam, hiszen a magyar építőipari szakemberek, egyáltalán a szakmunkások, hogyha elmennek külföldre, akkor jelentős összeget tudnak keresni. És a hiányszakmák kapcsán - az építőiparban a bádigos, az ács, a kőműves, a burkoló, ezek hiányszakmának tekintendők - ez a törvényjavaslat lehetőséget ad arra, hogy a szakképzés megújítása kapcsán a hiányszakmákat próbáljuk csökkenteni; ha azonnal ez nem is megy, de elinduljunk ezen az úton.

Néhány konkrétumot engedjenek meg a módosításokból, amit az államtitkár úr az expozéjában már említett. Újrdefiniálja a szakmai érettségi fogalmát. Kimondja, hogy a 2017-től bevezetésre kerülő ágazati szakmai érettségit nemcsak emelt szinten, hanem 2017-től középszinten is letehetik a diákok. Jelenleg ez a fajta érettségi vizsga a szakképzési törvény szerint csak emelt szintűnek minősül. Tehát ez is mutatja, hogy a való életből indul ki ez a módosítás.

A másik fontos változás, hogy módosulnak a szakképzési centrumokhoz és az iskolák vezetőihez telepített hatáskörök. Talán ez egy jó gyakorlat lehet a KLIK számára is, hogy milyen önállósága, milyen döntési jogköre van egy intézményvezetőnek; például a szakképzési centrum költségvetése összeállításának alapelveit is rögzíti a javaslat. Ez is lehet egy jó gyakorlat az oktatás egészére vonatkoztatva.

Aztán az államtitkár úr is említette, hogy a gyakorlati és a szakmai képzést erősíti, hogy amennyiben a gyakorlati képzés szervezője nem képes minden feladatot teljesíteni, akkor iskolai tanműhellyel lehet szerződni arra, hogy ezt teljesíteni tudják. Így a gyakorlati képzőhelynek jutó támogatás arányosan csökken.

Lehetőség van a kerettantervek megváltoztatására, helyi oktatási tartalmak megjelenítésére, 5 százalékos erejéig. Ez is mutatja, hogy rugalmas a kerettanterv, vagy meg lehet tölteni tartalommal a helyi oktatási viszonyoknak megfelelően.

A javaslat kimondja a harmadik szakképesítésnek nem számítató képzésekkel kapcsolatos vizsga ingyenességét. Ez egy esélyteremtő szabályozás. Emlékeztetőül mondanám, hogy az első és a második szakma megszerzése ingyenes és 25 éves korig szerzhető meg.

Nagyon pozitív és újszerű a 7. §-ban foglalt intézkedés: az esélyegyenlőséget javító lépés lehetővé teszi, hogy kizárólag a halmozottan hátrányos helyzetű és az sni-s tanulóknak esetében a második szakképzés megszerzése is történhessen nappali rendszerű képzésben. Ez egy nagyon lényeges pont véleményem szerint.

Több paragrafus is szabályozza a gyakorlati vizsgát, a tanulószerezéseket, a duális képzés jobb nyilvántartását. Csak egyet emelnék ki: a javaslat rögzíti, hogy mikor jár a tanulónak pénzbeli juttatás:

kizárólag tanulószerezés formában vagy együttműködési megállapodás alapján folyó gyakorlati képzés terén.

Tisztelt Képviselőtársaim! A keretszámokról is szólnom kell a szakképzés kapcsán, hiszen említettem, hogy a hiányszakmák csökkentése a fő feladatunk. Ebben továbbgondolásra javasoljuk a szakközépiskolákban - ma szakiskola - tanuló érettségizőkre vonatkozó keretszámok meghatározásának az ügyét, tekintettel arra, hogy az érettségi letételének szándéka a társadalmi mobilitás elősegítésének fontos eszköze. Tehát aki ezt szeretné, érdemes ösztönöznünk. Hozzá kell tennünk, hogy ezek a tanulók nehezebb feltételeket vállalnak, mint korábban, mert míg 2010 előtt az előzetes tudás beszámításával határozta meg az érettségit adó iskola, hogy hány évet kell tanulni az érettségiig, ezt most két évben rögzíti a törvényjavaslat.

És akkor még egy dologról szeretnék beszélni. A szakképzés intézményhálózata is átalakul, és ennek kapcsán a készségfejlesztő szakiskola megszűnik; helyére a készségfejlesztő iskolai nevelés-oktatás intézménye lép. Ez az iskola ugyanis azokkal a tanulókkal foglalkozik, akik szakma elsajátítására nem képesek, legfeljebb egyszerű munkafolyamatok elsajátítására.

(13.30)

Itt középsúlyos értelmi fogyatékosokról van szó. Hangsúlyoznám, aláhúznám: ezzel is léptünk egyet előre, hiszen alapvetően fontos az, hogy a társadalomba beilleszkedjenek ezek az emberek, az iskolai lemorzsolódást csökkentjük, és tulajdonképpen általános iskolai végzettséget vagy részszakképesítést is adjunk a diákoknak.

Tisztelt Ház! Összegzésként szeretném elmondani, ami a szakképzést illeti, hogy a változások mind azt szolgálják, hogy a szakképzés rendszere, tartalmi és működési formája megújuljon, megfelelően annak az elvárásnak, hogy a tanulók valódi szak tudással, használható, modern ismeretekkel lépjenek ki a munkaerőpiacra, és ha ők egyénileg sikeresek az életükben, akkor az jó egy közösség számára is, a magyar társadalom, a magyar gazdaság számára is.

A javasolt módosításokat támogatom, és azt szeretném kérni képviselőtársaimtól - mert az egy értelmes vita -, hogy ha a szakmai, tartalmi, módszertani kérdésekről beszélünk, a működés megújításáról beszélünk, akkor ezekre vonatkozó javaslatokat tegyék meg, és ne egy politikai elvárásnak feleljenek meg mindenféle számokkal, hogy minden rossz volt, minden épület összedől, itt most mi csak farigcsálunk és reszelgetünk.

Nem, olyan oktatást akarunk, Közép-Európa vagy Európa egyik legkiválóbb oktatását, amely hozzásegítheti - *(Kunhalmi Ágnes felé:)* igen, lehet ezen mosolyogni *(Kunhalmi Ágnes: Én is ezt szeretném.)*, amely hozzásegítheti - az utánunk jövő generációt, hogy Magyarországot sikeressé, még sikeresebbé

tegyék, mint ahogy most áll. (*Kunhalmi Ágnes: Ebben egyetértünk.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk munkánkat. Normál szót kérő felszólalók következnek. Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az LMP képviselője következik, tessék!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat egy részére szeretnék még külön kitérni, egy, a speciális gyógypedagógiai fejlesztő szolgáltatásokat érintő részre, egészen pontosan. A módosítás rendelkezik arról, hogy az úgynevezett gyógypedagógiai tanácsadás, korai fejlesztés, oktatás és gondozás, valamint a fejlesztő nevelés mint szakszolgálati feladatok összevonódnak, összeolvadnak.

A javaslat indoklása szerint - idézem - külön feladatonként való fenntartásuk szakmailag nem indokolt. A két feladat csupán a célcsoport életkorában tér el, a módszerek és a célcsoport problémája ugyanaz. Itt az idézet vége. Mégis azt mondjuk, hogy nem biztos, hogy helyes összevonni ezeket a feladatokat. Szeretnénk itt arra utalni, hogy a fejlesztő nevelésre irányuló tevékenység nem csupán életkorban eltérő célcsoportra irányulhat, hanem olyan gyermekek fejlesztésére, akiknél már szakértői bizottság diagnosztizálta a speciális nevelési igény tényét, és az ő fejlesztésük speciális nevelésre, oktatásra való felkészítéséről szól.

A korai fejlesztésben részt vevő gyerekek állapotánál még nincs diagnosztizálva mindez, nincs szakvélemény, így nem csupán az sni, hanem minden gyerek speciális szükségletét kielégíti és megoldja a fejlesztésüket. Ráadásul továbbra sem lesz megoldott a szakszolgálatok szakemberekkel történő ellátása, a státuszok bővítése. Hogyan segíti akkor a jogszabály, hogy a speciális szükségleteket megfelelő számban és minőségben elégítsék ki?

A másik változtatás, amire kitérnék, hogy a szakképzésből kiszorult, de diagnosztikailag még enyhe értelmi fogyatékos kategóriába tartozó tanulók gyakorlati jellegű oktatását be akarják vonni a készségfejlesztő speciális szakiskolákba. A törvényjavaslat az új típusú készségfejlesztő iskola kapcsán így fogalmaz, idézem: „A készségfejlesztő iskola a középsúlyos értelmi fogyatékos tanulók részére biztosítja az életkezdésre való felkészülést, a munkába állást lehetővé tevő, egyszerű betanulást igénylő munkafolyamatok elsajátítását, továbbá a szakképzésben részt venni nem tudó, enyhe értelmi fogyatékos tanulók számára nyújt a munkába álláshoz és az életkezdéshez szükséges ismereteket.” Itt az idézet vége.

A szakértői visszajelzések alapján itt az az aggályunk, hogy nem látni, ki és milyen szakmai protokoll alapján, milyen szempontrendszer szerint fogja eldönteni, hogy az enyhe értelmi fogyatékos - tehát tanulásban akadályozott - gyerekek milyen speciális iskolába kerüljenek. Egyáltalán össze lehet-e vonni a

középsúlyos és az enyhén értelmi fogyatékosok fejlesztését-nevelését ezen a módon?

Teljesen eltérő képességű diákokról, fiatalokról van szó. Nem lehet összemenni ezeket a kategóriákat, nem látjuk a garanciákat, hogy az egyik csoportot sem éri hátrány. A törvényjavaslat indoklásában leírják, hogy szakértői munkacsoportok visszajelzései alapján történnek a változtatások. Amint hallottuk, az alapján korántsem volt összhang ezekben a munkacsoportokban. A szakértők véleménye nagyon eltérő. Ezért gondoljuk, hogy ezek a módosítások még további egyeztetésre és kidolgozásra szorultak volna. Jelen formában ezeket nem tudjuk támogatni a bizonytalanságok miatt.

(A jegyzői székben Földi Lászlót
dr. Tiba István váltja fel.)

Tisztelt Államtitkár Úr! Itt ragadnám meg a lehetőséget, hogy rákérdeznénk egy problémára, amivel kapcsolatban már korábban írásbeli kérdéssel fordultunk Balog Zoltán miniszterhez, de nem kaptunk megnyugtató választ. Eddig a speciális szakiskolákat is érintő változtatásokról beszélt, de hol tart ezen iskolák fenntartóváltása? Hamarosan, július 1-jétől ezek az iskolák az NGM fenntartásába kerülnek. Ugyanakkor a fenntartóváltás részleteiről ezen iskoláknak még nem történt meg a tájékoztatása, nem tudnak még semmit. A változtatás előkészítése nem történik. Mi vár rájuk a következő másfél hónapban? Nem tudják, hogy hogyan működnek majd tovább.

Amikor januárban rákérdeztünk erre, azt a választ kaptuk, idézem: „Az átadás-átvétel előkészítése a KLIK részéről még nem igényelt előzetes feladatot. Az átvevő-fogadó Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal mint új fenntartó megkezdte az előzetes felméréseket az áthelyezés tekintetében.” Az a helyzet, hogy erről nem igazán tudnak ezek az intézmények.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen további lépések történnek? Hol tart az átadás-átvételi folyamat, hol tart a vonatkozó rendelet mellékleteiben feltüntetett 54 speciális szakiskola átadásának előkészítése a tanév vége előtt másfél hónappal? Bízunk benne, hogy államtitkár úrtól ezekre a kérdésekre választ kapunk még itt a vitában vagy a vita végén.

Néhány dologra szeretnék reagálni, Vinnai Győző úrnak elmondani, hogy azt gondolom, elég sok szakmai érvet föl tudunk sorakoztatni, de kérem, hagyja meg a lehetőséget arra, hogy - a parlamentben vagyunk - a politikai vita is megtörténhessen, és a pártok kifejezhessék az ilyen jellegű politikai mondanivalójukat is, ha ez megvan. Márpedig ebben a kérdésben, azt gondolom, ez kifejezetten hasznos, ha ez így megtörténhet.

Kucsák László úrnak szeretném jelezni, hogy amikor arról beszélt, hogy az önkormányzatok túlnyújtózkodtak a takarón és hogy önvizsgálatot kellett volna tartaniuk, akkor szeretnék arra a szemléletbeli különbségre utalni, hogy a Lehet Más a Politikában

azt gondoljuk, hogy igenis az önkormányzatoknak is megvan a megfelelő kompetenciájuk ehhez, hogy eldöntsék, hogy ez miként működik.

Mindezek ellenére nem szeretnék egy szélsőségesen decentralizált rendszert, ami 2010 előtt volt, ugyanakkor arra is szeretném fölhívni a figyelmét, hogy jelentős forrásmegvonásban részesültek ezek az önkormányzatok, és sokszor a feladataik ellátása érdekében kellett ezekbe az adósságokba belemenni, de mindemellett tartom azt is, hogy leggyakrabban az önkormányzatok adósságai nem a működési feladatok miatt merültek fel, hanem sokkal inkább a fejlesztések és azok önrészeként merültek föl.

És végül, de nem utolsósorban arra is felhívnom a figyelmet, hogy bizony ezek az önkormányzatok... - 2006 nyara után vagyunk, amikor ezeket az önkormányzatokat megválasztották az elhíresült őszödi beszéd után. Ezeknek az önkormányzatoknak a jelentős része, nagyon nagy része fideszes vezetésű önkormányzat volt (*Kunhalmi Ágnes: Így van.*), amiről úgy beszélt, hogy önvizsgálatot kell tartaniuk. A tankönyvek kapcsán is beszélt arról Kucsák László úr, hogy volt olyan tanára, aki tankönyv nélkül tanított, aztán a végén elmondta, hogy miként adta föl nekik házi feladatul, hogy elolvashatják ezt a részt, ha érdekli őket. Ő is ki tudta emelni ezt a tanárt. Nem gondolom, hogy minden tanára ilyen volt, ez egy lehetőség, ahogy nagyon gyakran elhangzik. Ezzel lehet élni, és ez az érv, nyilván nem gondolom, hogy Kucsák László erre gondolt, de kicsit hajaz arra, és kicsit továbbgondolva úgy is értelmezhető ez, hogy abban az időben nekünk egy tankönyvünk volt, akkor ez most is legyen elég.

(13.40)

Tehát az, hogy zsíros kenyéren éltünk, és ti is egyetek azt, gyerekek, ez nyilvánvalóan egy nagyon-nagyon rossz érv. Nem gondolom, hogy Kucsák László ennyire sarkítva gondolta ezt, de felhívom erre azért a figyelmet.

És végezetül nem tudom szó nélkül hagyni kedves Hoffmann Rózsa képviselőtársam gondolatát, amikor arról beszélt, hogy kereszténydemokrata gondolkodókat nem fognak meggyőzni arról, hogy vissza kell állítani az önkormányzati fenntartói rendszert; ha jól értettem, ezt mondta. Kedves képviselő asszony, én semmiképpen - lehet, hogy nem rám célt -, mi nem ezt szeretnénk ilyen formában, de azon mondása mellett, hogy keresztény gondolkodók, kereszténydemokrata gondolkodók, hadd ne menjek el szó nélkül és hadd tegyek egy olyan említést, hogy ezzel az érveléssel a központosítás mellett érvelni - hogy is fogalmazzak - finoman szólva sem elfogadható.

A kereszténydemokráciának az egyik alapértéke a szubszidiaritás, nem pedig a központosítás. Márpedig a szubszidiaritásban igenis van az önkormányzatoknak nagyon nagy jelentősége. Megkérem tisztelettel, hogy ezt fogadják már el, ezt nem lehet meg-

kerülni, bárhogyan is gondolkodnak erről, ez egy alapvető érték, amit a kereszténydemokrácia univerzumában alapértéknek fogadnak el. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Turi-Kovács Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Mindenekelőtt elnézést kell kérnem a jelen lévő nagyszámú, pedagógiában érdekelt képviselőtársamtól, hogy szót kértem, de úgy gondolom, hogy ez messze nem pedagógusbelügy, amiről beszélgetünk, és távolról sem kizárólag a pedagógia kérdéseiről, hanem egy társadalmi kérdéssről beszélünk.

Arról van szó meggyőződésem szerint, hogy 2010-ben, amikor a második Orbán-kormány hivatalba lépett, abban közmegegyezés látszott fennállani mind a szülői társadalom, mind pedig a pedagógustársadalom körében, hogy változtatásokra szükség van. Az ugyanis fenntarthatatlan helyzet volt és egyre rosszabb helyzet alakult ki, hogy az önkormányzatok különbözősége, elsősorban vagyoni különbözősége, de személyi összetétele, az ott megjelenő pedagóguslehetőség olyan alapvető különbségeket szült már a születés pillanatában a magyar embereknel, amelyeken változtatni kellett.

Azt világosan látni kell, hogy a magyar településszerkezet átment egy olyan változáson, amely azt mutatja, hogy 1960-ban mintegy 600 körül volt az 500 lélek alatti kistelepülés, amely 2001-re 1000 fölé emelkedett. És ezeknek a kistelepüléseknek a lehetőségei, de hadd tegyem hozzá, még a közepes méretű falvak lehetőségei is az oktatás területén egészen mást tudnak nyújtani a leghatározottabb elkötelezettsége mellett is az ott dolgozó pedagógusoknak, mint ami lehetséges egy olyan helyen, ahol az adottságok mások, kedvezőbbek. Ezért is a változtatás megkerülhetetlen volt. De szükséges volt azért is, mert a szerkezeti változtatásokkal együtt nyilvánvalóan a cél az volt, hogy olyasfajta tantervek is elfogadtathatók legyenek, amelyek megadják az alapvető tudást egészen a legkisebb településtől a nagy településekig, azt az alapvető tudást, ahonnan tovább lehet haladni. Ez a tudásszint meggyőződésem szerint ugyanis alkotmányos joga minden magyar embernek, ezt előbb vagy utóbb mindenkinek garantálni kell. Ez a törekvés tehát nemcsak legitim, hanem feltétlenül kívánatos.

Itt azon folyt a vita most, hogy vajon mi történik ebben a pillanatban a törvény előterjesztésével: finomhangolás van, lényegi változtatás, alapvető változtatás van. Én nem tartom ezt lényegesnek. Olyan változtatás van, amelyet az idő mindenképpen elhozott volna, hiszen meggyőződésem szerint valóban úgy van, hogy a pedagógián belül, de minden más területen belül is van egy próbaidő, amely próbaidő után csak a nagyon rossz kormányok nem hajlandók változtatni. Amikor megjelennek az igények a változ-

tatásra, és azok tényleg indokoltak, akkor a változtatásra is szükség van. Meggyőződésem - és ezzel nem szeretnék hosszabban foglalkozni -, hogy az az intézmény, a KLIK, amiről itt nyilván többen elítélően gondolkodnak, beszélnek, egy jó szándékú olyan indítás volt, amelyre építeni lehet a következőkben. Ezért nem támadás jár az akkor ezt képviselők vagy éppen ennek megfelelően azt kell mondanom, hogy ennek talán alkotásában is részt vevők felé, hanem kifejezetten egyfajta elismerése annak, hogy ma megfölismerik azt is, hogyha ezen változtatni kell. Én azt gondolom, ezek szorososan összefüggő gondolatok.

Tisztelt Ház! Vannak-e olyan alapok ebben a javaslatban, amelyek azt a célt, amelyet én az elején megpróbáltam összefoglalni, azaz hogy biztosított legyen a magyar társadalmon belül a tudás elérésének a lehetősége a kistéleplülésektől a nagy településekig, az ott születőknek, akik bárhova is születnek, magyar emberként itt élnek, meggyőződéssel vallom azt, hogy ebben az alapvető lehetőségek benne rejlenek. Hogy mennyire lehet ezt majd megvalósítani? Azt hiszem, ez egy újabb próba kérdése. Hogy hogyan fog ez majd akkor, amikor már a gyakorlatban is megjelenik... - lehet, hogy további finomhangolásra is szükség lesz, ettől nem lehet elzárkózni. És ha ilyen van, arra nyitottnak kell lenni. Ami alapvető kérdés, hogy a cél mindig ugyanaz maradjon, a cél mindig ugyanaz legyen, a tudás átadása.

Tisztelt Ház! Szeretném világossá tenni a következőket. Az én meggyőződésem szerint a szervezeti kérdések fontos kérdések, elsősorban pénzkérdés is természetesen, de még inkább, hogy az oktatáson belül egy egységes jelleg meg tudjon jelenni. Adott-e ez ma a társadalmon belül? Ma még nem. Törekedni kell rá, de ma még nem így áll a helyzet. Nos, az a javaslat, amely most itt fekszik előttünk, egy nagyon nagy lépést tud előretenni az én meggyőződésem szerint. Éppen azért, mert az a fajta központosítás, ahogyan ezt most nevezik, ami valójában, azt kell mondanom, hogy az irányításnak éppen nem a központosítását, hanem a helybe vitelét jelenti akkor, mikor az eddig egy központból működő KLIK helyett területileg jelennek meg az irányító központok, ezek lehetővé teszik azt, hogy itt megjelenjenek a helyi érdekek is, megjelennek a helyi önkormányzatok érdekei és befolyása is. Nem arról van szó tehát a törvényjavaslatban, hogy ki akarja zárni az önkormányzatokat ezekből a lehetőségekből, ellenkezőleg, közelebb viszi az önkormányzatokhoz ezeket a lehetőségeket.

Tisztelt Ház! Ami miatt én alapjában véve szót kértem, az valami olyasmi, hogy ceterum censeo, tehát Karthágót meg el kell pusztítani, ugyanis itt most én inkább azt mondanám, hogy Rómát meg föl kell építeni. Merthogy az a helyzet, hogy van itt egy számomra nagyon fontos mondat, amely mondat a következőképpen hangzik: „A korábbi rendelkezéseket pontosítva mondja ki az iskolai rendszerű szakképzésben a szakmai vizsgák ingyenességét a harmadiknak nem számító szakképesítések tanulása

esetén.” Nos, ez a kérdés az, amiért alapvetően mégiscsak szót kértem.

Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy van egy elvarratlan szál a szakképesítésben. Van egy olyan elvarratlan szál, amelyre én nem kapok választ most már hosszú-hosszú ideje. Nevezetesen, hogy az egyik törvény és a másik törvény összhangja hogyan fog itt megvalósulni, ha a földforgalmi törvény a következőt írja elő: „Mezőgazdasági vagy erdészeti szakirányú képzettséggel rendelkeznek.” Ez feltétel ahhoz, hogy valaki földműves legyen. Hát hogy jön ez ide az asztalra? Hát úgy, tisztelt Ház, hogy ma ilyen szakképesítéssel csak az fog rendelkezni - kivéve, akinek középfokú vagy felsőfokú végzettsége van -, aki meg tudja fizetni. Mert ma ezt a szakképesítést nem adja az alapoktatás. Ezt ma nem adja egyetlen olyan oktatás sem, amely ingyenesen elérhető. Ezért az én számomra minden változtatás az oktatáson belül, alfa-ómega, innen kell kiindulnom: ezt a problémát meg kell oldani. Ez nem egyszerűen oktatási kérdés, ez egy alapvető alkotmányos kérdés. Mert ez az egyetlen mondat ma Magyarországon kizárja a népességnek 90-95 százalékát a földműves lét lehetőségéből, hacsak nincs 300-400 ezer forintja, hogy ezt a fajta szakképesítést megszerezze.

(13.50)

Ez a szakképesítésről szóló mondat akkor lesz igaz - és erre várok majd kielégítő választ -, ha ezt a szakképesítést az oktatás úgy nyújtja, hogy minden faluban született gyerek számára, aki szeretne földműves lenni, aki akar földműves lenni, ez a lehetőség nyitott legyen. Számomra ez alapvetően fontos. S nemcsak azért, tisztelt Ház, mert arról vagyok meggyőződve, hogy Magyarországon nem lehetnek olyan területek, amelyek elzárva legyenek magyar emberek elől, hanem azért is, tisztelt Ház, mert ez a szándék meggyőződésem szerint közös. Az utat kell megtalálni. Azt a módot kell megtalálni, hogy az oktatáson belül ez biztosított és ingyenes legyen.

Végezetül, tisztelt Ház, azt gondolom, hogy ez a javaslat egy határozott lépés előre. De olyan-e, amely biztosan megoldja ezt a problémát? Hát van ilyen egyáltalán? Hiszen a példákat végig lehet nézni. Vannak angolszász típusú oktatási rendszerek, amelyek kőkeményen ragaszkodnak bizonyos feudális hagyományokhoz, és olyan nehezen mozdulnak el. De nekik van idejük. Aztán van olyan oktatási rendszer, mint amilyen a finn, amelyik egy fölülvélő időszakot mutat, aztán meg éppen a jelen időkben úgy tűnik, mintha mégsem lenne olyan tökéletes. Következésképpen mi se tudunk mást tenni, mint hogy keressük azt a legjobb utat, amely az elkövetkezendő időben valamennyiünk számára ezen a nagyon fontos területen egy új, nyitottabb és jobb időszakot hozhat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Sok mindenre szeretnék reagálni, ami képviselőtársaim részéről elhangzott, de Turi-Kovács Béla úr utolsó mondataival indítanám el a mondanómat. Ő azt mondta, hogy alapvetően alkotmányos joga minden gyereknek a tudáshoz való hozzáférés. Igen, tisztelt képviselőtársaim, természetesen. Csak az a baj, hogy ez ma egyre kevésbé látszik biztosítva. Abban az oktatási rendszerben, amit önök csináltak, egyre kevésbé férnek hozzá a gyerekek a szükséges tudásmennyiséghez és minőséghez, mert az egész rendszerben csökken, s az uniformizálásnak és a központosításnak köszönhetően nagyon alacsonyan kezd nivellálni a minőség.

Azok a különbségek, amelyek 2010 előtt megjelentek az oktatás rendszerében, alapvetően finanszírozásbeli problémák voltak, bár nyilvánvalóan voltak minőségbeli problémák is. De semmi, de semmi nem indokolta a teljes államosítást, semmi nem indokolta azt, hogy teljesen elvegyék az intézmények autonómiáját, költségvetését, önálló gazdálkodását, hogy ilyen durván beszabályozzák a Nemzeti alaptantervet, hogy elvegyék a pedagógusok tanítási szabadságát, amit gyakorlatilag 10 százalékban korlátoztak. Államtitkár asszony, ön annak a Németh Lászlónak volt az igazgatója, amelyik az egyik leginnovatívabb iskola volt a rendszerváltás előtt. Teljesen mást vártunk mi is! Az összes volt tanítványa az egyik legkreatívabb pedagógusnak tartotta. Nem tudom, hogy mi történt. Nem tudom, hogy mi történt a magyar jobboldallal.

Önök azt mondják - ahogy Turi-Kovács Béla fogalmazott -, hogy mindenkinek alkotmányos joga a tudáshoz való hozzáférés. De ma nem azt látjuk, hogy ez fölfelé menne, vagy hogy a hozzáférés bővülne, hanem azt látjuk, ami az egészségügyben is van: ha van pénzed, jó egészségügyi ellátáshoz jutsz, ha nincs, nem kapsz. Ha van pénzed, megfelelő színvonalú oktatási szolgáltatásokhoz jutsz. Magyarországon durván nőtt azok száma, akik az állami iskolán kívül veszik meg a tudást. Ez egy tünete annak, hogy valami nem jól működik a magyar állami iskolarendszerben, s önök még inkább a XIX. század módszereire lépnek el ahelyett, hogy engednék az új módszereket, a jó gyakorlatokat, engednék a pedagógusokat, és jobb gyakorlatokat honosítanánk meg.

És itt jön el, hogy mi a kreatív iskola. Kucsák László képviselőtársam felvetette, mehetne a politikai elit afelé, hogy mit értünk ez alatt. Nagyon jól tudjuk, hogy ebben a gyorsan változó világban a XXI. századi ember a saját kreativitásán a jelen embere, de leginkább a jövő embere. A saját kreativitásán keresztül éli meg a saját sikereit az iskolában és később a munkaerőpiacon is. Ma már nem kizárólag az a cél az iskolában, hogy a tudást átadják, hanem az, hogy a tudás újrateljesítésének a képességét sajátítsák el a gyerekek. A frontális oktatás, hogy áll a pe-

dagógus a tábla előtt, valamit lediktál és azt visszabifláztatja, önmagában már nem elég.

Sokkal kreatívabb, demokratikusabb módszerek kellene. Nem elég, hogy a gyerekek tudnak írni, ha nincs fogalmazóképességük. Nem elég, ha tudnak olvasni, ha nincs szövegértési képességük. Nem elég megtanítani, hogy kétszer kettő négy, ha a gyerekeknek nem fejlődik ki a logikai képességük. És még ezen túl a differenciált gondolkodás, a tanulás képessége, a hibázni merés képessége, a kérdezni merés képessége mind-mind az általános iskolában kell hogy kialakuljon.

S ehhez még csak nem is a Nemzeti alaptanterven kell machinálni, hanem teljesen új módszertant, jó gyakorlatokat kellene segítenie az államnak megszületni. Például ami a magániskolákban, az innovációs központokban megjelenik, azt be kell hozni az államnak. Ehhez nyitott gondolkodásra, szabadságra és természetesen, tudom jól, egy nemzeti minimumra lenne szükség.

A sokat emlegetett finnek, akik most újabb reformokat hajtanak végre, még inkább megnézik, hogy hogyan lehetnének sikeresebbek, mert ott is vannak problémák, mint mindenhol. Ezt itt is meg lehetne csinálni. Például ha a politikai elit arról vitázná Magyarországon, hogy mi kell egy autószerelőnek; mindig ehhez a példához megyek vissza, mert fiatal képviselőként az első ciklusomban azzal szembesültem az első szakképzési vitánál, hogy egy fideszes képviselő felállt és azt mondta, ugyan, Ágnes, maga butaságokat beszél, egy autószerelőnek elég egy csavarkulcs meg egy kalapács, a kozmetikus hölgyeknek meg csak szépülni vágyó hölgyek. Igen ám, csak ma nem Trabantokat szerelünk, hanem Audit, és nem mindegy, hogy mit kennek a hölgyek fejére, amikor dauerolják a hajukat, leégetik vagy begöndörítik azt.

Ezek alapvető példák, de jól mutatják azt, hogy hogyan működik a modern világ. S amikor egy képviselőtársam ezzel bombázza az ellenzékét, és az egész törvény szelleme erről szól, akkor meg vagyok döbbenne, és nem tudok erre mást mondani. Az államnak az a feladata, hogy olyan rendszert építsen, amelyben megvan a szabadság, a jó gyakorlatok, az innovációra való képesség kritikus mennyisége. Az uniformizálás, a központosítás nem ezt a célt fogja szolgálni, még akkor sem, ha azt mondják, de hát megvan a lehetőségük a pedagógusoknak, hogy jobban csinálják. Nincs! Nekik ugyanúgy szükségük van a fejlődésre, a kreativitásra, a saját kreativitásuk kiélésére az osztályteremben, mint a gyerekeknek.

Végezetül, a kreatív iskola nem más, mint a tudás újraalkotásának a képessége. Ez nemcsak a magyar iskolarendszerre, hanem az egész politikai elitre kellene hogy jellemző legyen. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Palkovics László államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Azért kértem most szót, mert nagyon pozitív módon egyébként, ellentétben a múltkori, oktatásról szóló politikai vitanappal, ez elkezdett egy szakmai vitanappá válni. S miután a hozzászólások jelentős része nem a törvény módosításával volt kapcsolatos, hanem általában az oktatás ügyével, ezért ezekre szeretnék röviden reagálni.

Az autószerelővel kapcsolatos példa nekem azért tetszik, mert valami miatt nekem ez a szakmám, no nem autószerelő, hanem autókhoz értő szakember vagyok. Abszolút egyetértek képviselő asszonnyal abban, hogy egy mai autószerelőnek nemcsak kalapácsra és csavarhúzóra van szüksége - arra is szüksége van -, hanem egy sor más tudásra is. Amire minden olyan fiatalnak alapvetően szüksége van, aki az iskolarendszerben részt vesz, az két dolog. Ebből az egyik elhangzott: nem megtanítani kell, meg nem leadni kell az anyagot, hanem azt kell tudni elérni, hogy a gyerek elhiggye, hogy meg tud tanulni dolgokat. És meg tudja tanulni most, meg tudja tanulni két év múlva, meg az egész élete során meg tudja tanulni. És azt is elhiszi, hogy azt a tudást, amit megszerез, alkalmazni is tudja, tehát az neki hasznos lesz. Ezt a két dolgot kell az iskolában megjelenítenünk. S akkor nagyjából egyet is értünk abban, hogy mi az iskola célja. Nem biztos, hogy ez húsz évvel ezelőtt is így volt, mert a világ nem volt ennyire gyors, nem volt ennyire bonyolult; mára gyorsá és bonyolulttá vált.

A másik az, hogy mik az elemei ennek a dolognak, mit kell tennünk mint közösségnek. S ide nem csak a kormány tartozik; hajlamosak vagyunk mindig azt hinni, hogy a kormány az összes eszköz és tudás birtokában van, de ez a közösség többi résztvevőjének is szükséges.

(14.00)

Azt gondolom, a legfontosabb elem valóban a pedagógus, tehát a tanárok, a tanárok képzése, továbbképzése. Itt képviselő úr említette, hogy nem lát valamifajta rendszert. Akkor valószínűleg valamit nem jól kommunikálunk. Ez jelent meg egyébként az elmúlt négy hónapban is. A pedagógus a legfontosabb elem, a pedagógus tudása, alkalmazkodóképessége, tudása megújításának a módja. Ha a szívünkre tesszük a kezünket, azt gondolom, az elmúlt 25 évben a pedagógusokat egy kicsit magukra hagytuk. Magukra hagytuk azzal, hogy ők oldják meg ezt a problémát abban a hétévente előírt 120 órás továbbképzésben, és úgy általában nem foglalkoztunk ezzel a dologgal. Ez nem jó.

Azt gondolom, ezt fel kell ismerni, és mindenképpen első helyen ki kell emelni a pedagógus-továbbképzést, annak a 160 ezer tanárnak a támogatását abban, hogy ebben a felgyorsult világban valóban tudjanak alkalmazkodni, tudjanak másfajta tu-

dást szerezni. Azok esetében pedig, akik kikerülnek az egyetemről, az egyetemi oktatás dolgait kell valamilyen módon rendezni. Itt sem állunk nagyon jól. Ezért van egy munkacsoportunk, amelyik ezzel a két üggyel foglalkozik. Azt hiszem, ez az első fontos dolog.

A második fontos dolog, hogy milyen keretek között tesszük ezt. Itt el is hangzott, azt hiszem, képviselő asszony említette, hogy az alaptanterv önmagában nem elégséges. Valóban nem elégséges. Az alaptanterv, az ebből levezetett kerettantervek, az iskolai tantervek mellé hozzá kell rakni azt a módszertant, amivel ezt végre tudjuk hajtani. Most már nem arról beszélünk, hogy meg tudjuk tanítani a matematikát, hanem hogyan tudjuk ezt úgy megtenni, hogy egy osztályon belül az esetlegesen ott lévő sni-s gyerek, a rosszabb képességű gyerek, a halmozottan hátrányos helyzetű és a tehetséges gyerek úgy érezze, hogy mindenki azt kapta, azon a közösségen, azon az osztályon belül, amire egyébként neki szüksége van. Itt persze megint visszakanyarodunk ahhoz, hogy valóban alkalmasak-e a tanárok erre, megvan-e ehhez a tudásuk. Ezért fontosabb az első pont.

Az, hogy mekkora szabadságot kell adni ebben az ügyben, abban egyetértek, hogy a pedagógus szabadsága nagy. Ma is nagy, korábban is az volt, és a jövőben is így kell legyen. Azt hiszem, a tankönyv önmagában, ami elhangzott, ehhez hozzá tudunk tenni sok más mindent is. Mindenki látta a filmet, az én fiatalkorom emléke a Holt költők társasága, hogy az első 20 oldalt tépjék ki és dobják el. Azt hiszem, egy tanár ezt valószínűleg így is kezeli. Hogy ehhez egy tankönyv kell vagy öt, valamennyire vannak példák minden irányból. Franciaországban egy tankönyv van, nálunk 3600 tankönyv van egyébként 66 kiadótól, amiből választani lehet. Azt hiszem, erről lehet vitát folytatni, de egy dologban állapodjunk meg: ha van tankönyv, akkor legyen jó. És ha jó, akkor a tanár majd eldönti, hogy mit tehet.

Az oktatás szabadsága. Nyilván az elmúlt időszakban ez is intenzívebben megjelent a sajtóban, hogy hogyan gondoljuk átalakítani. A Nemzeti alaptanterv átalakítása nem egy ad hoc dolog. Amikor a köznevelési törvény megszületett, abban leírásra került, hogy 5 éven belül át kell nézni, értékelni kell a tapasztalatokat, és ha szükséges, át kell dolgozni. Az 5 év most van, tehát most folyik az a feladat, amit egyébként 5 évvel ezelőtt a törvényben rögzítettünk. Ez nem azért van, mert volt néhány tüntetés, nem azért van, mert többen kifejezték az elégedetlenségüket, hanem azért van, mert ez egy feladat volt törvényben rögzített módon. Ez most történik. Ennek két eleme van. Az egyik elem valóban annak a tervnek a kialakítása, annak a Nemzeti alaptantervnek a kialakítása azokkal a standardokkal vagy szintekkel, ezek mérési lehetőségeivel, amit 2018 szeptemberétől szeretnénk bevezetni. Ez azt jelenti, hogy 2017 végére ennek készen kell lenni.

Képviselő asszony azt mondja, hogy körül kell nézni a világban, mert nincs fogalmunk arról, hogy mi történik a világban. Hát, hogy ez így van vagy

sem - itt nyilván a minisztérium államtitkárságára gondolt -, ezt én nem tudom megítélni, de szerintem van. De pont emiatt, mert nem akarunk ezen túl sokat vitázni, ezért a Magyar Tudományos Akadémia vállalta azt a feladatot, hogy a köznevelési kerekasztalnak azt a munkacsoportját vezeti, ami ennek a kidolgozásával foglalkozik. Ebben tudós emberek ülnek, meg egyetemi tanárok, meg pedagógusok ülnek, akiknek remélhetőleg van fogalmuk arról, hogy mi történik a világban, még ha a minisztériumnak vagy az államtitkárnak esetleg nem is lenne ilyen típusú fogalma. Tehát ezt a dolgot, azt hiszem, áthidaltuk.

A harmadik fontos elem a működés. Idetartozik minden. Az intézményrendszer működése, ennek a finanszírozása, az ehhez tartozó rendszerek, minőségirányítási rendszer, értékelési rendszer. Ebben, azt hiszem, az, ami bevezetésre került, nagyon átgondolt és jó rendszer volt. Voltak olyan elemei, amelyek valószínűleg vagy túl korán kerültek be, vagy nem gondoltuk át. De ez nem baj, hiszen egy ilyen nagy rendszer módosításánál pont az a képesség fontos, hogy észrevegyük azt, hogy az nem passzol oda, tehát akkor helyette valami mást tegyünk. Egyébként az elvet önmagában, azt hiszem, senki nem vonta kétségbe. Ezt a rendszert ki kell egészíteni. A törvényben azért szerepel az a lehetőség, ami jelenleg a pedagógusminősítési rendszerben nincs benne, hogy az iskola igazgatója, az iskola közössége tudja értékelni az adott tanár képességét, kompetenciáját, teljesítményét, és ezek alapján hozhasson döntéseket.

Mik ezek a döntések? Az egyik döntés például az, hogy a pedagógus-továbbképzés ne ad hoc legyen, ne csak azon alapuljon, hogy éppen mi elérhető, hanem mondjuk, a kompetencia hiánya esetén vagy az adott területen meglévő tudás hiánya esetén azt pótoljuk. Ez egy döntés.

A másik pedig a teljesítmény. Nagyon sok kritika hangzott el gyakorlatilag mind a köznevelési kerekasztal, mind a külső vélemények alapján, hogy nem jó ez az életpálya, mert valóban, a teljesítményt nem veszi figyelembe, nem ad lehetőséget az iskola igazgatójának arra, hogy megkülönböztessen különböző dolgokat, nem veszi figyelembe a minőséget. Ezért tettük azt a javaslatot, ami a törvényben szerepel, hogy jövő évben az utolsó eleme a pedagógusbér-emelésnek ilyen módon legyen felhasználható, egy ilyen rendszer működtetése mellett.

Az állami fenntartóra majd egy kicsit később kitérnék.

A negyedik pedig, azt gondolom, általában az iskolarendszer, hogy hogyan néz ki, hogyan néz ki az egyes településeken, miért alakultak most így a tankerületek. Hiszen azért, azt hiszem, azt mindenki érzi és pontosan tudja, hogy egy nagyobb városban az iskola máshogy néz ki, mint a tőle 5 kilométerre lévő pici faluban. Egészen más problémákkal szembesül. Ha ezeket nagyon szétválasztjuk, és nem egy rendszeren belül kezeljük, akkor nincs mód arra,

hogy ezeket a különbségeket valamilyen módon tudjuk kezelni.

Tehát ez a négy eleme van annak a stratégiának, amit egyébként folytatunk 2010 óta, és ebbe illeszkednek bele az eddigi döntéseink is, illetve azok, amiket most hoztunk.

Ami az állami fenntartó átalakítására vonatkozik, itt több kérdés hangzott el, ezeket megpróbálom most együtt megválaszolni. Miért alakult ki az 56, miért éppen 56, miért nem 55, miért nem 59? Lehetsz mind a kettő, ez egy számítás eredménye. Ebben nem volt egyébként sem politikai, sem más szempont, azt néztük meg, hogy nagyjából nyilvánvalóan egy adott rendszeren belül, de egyező méretű és egyező komplexitású tankerületi központ jöjjön létre, ahol lehet, természetesen. Egy nagyon fontos elem, hogy a tankerületi központok a járásokon alapulnak. Ugye, azt mondta elnök úr, hogy a járás fontos eleme a magyar közigazgatásnak és nyilván ezen belül az oktatásnak is. Pont emiatt az alapszabály az volt, hogy egy tankerületi központ járásokra épül. Nincs olyan tankerület - kivéve Budapestet, Budapest ebből a szempontból egy kicsit különbözik -, ami ne egy vagy több járást foglalna magába. Ez egy nagyon fontos szempont volt.

Az is szempont volt, hogy a megyehatárokat ne lépjük át egy tankerülettel, mert akkor megint bonyolódik a dolog. Tehát egy tankerület meghatározott számú járásra, egyre vagy ötre épül rá, és a járásokat foglalja magába. Ott határoztuk meg azokat az egyéb optimalitási kritériumokat, ami jelentette a közalkalmazotti létszámot, az intézmények közalkalmazotti számát, a pedagógusok számát, az egyéb alkalmazottak számát, lehetőség szerint a gyereklétszámot és a majdani költségvetés azonosságát. Itt azért ez nagyon nehéz, mert mondjuk, egy budapesti tankerület mindig sokkal nagyobb költségvetéssel fog rendelkezni, mint ha egy fél megyét összerakunk járásokba.

Illetve nagyon fontos dolog volt a távolság, a fizikai távolság a tankerületi központ és az iskolák között. A távolságnak néhány szempontból nincs jelentősége, hiszen egy sor ügyintézési feladat megoldható digitálisan, tehát nem kell számlákat fizikailag bevinni, aláíratni, lepecsételteni, nem kell a jövedelmi igazolásért bemenni a tankerületi központba. Ezeket ma meg lehet oldani más módon is. Itt nincs jelentősége tehát a távolságnak. Ahol a távolságnak jelentősége van, azok a szolgáltatások, illetve azok az ügyek, amit az egyik iskola vagy az egyik szakszolgálat nyújt egy másik településen lévő iskolának.

Jelentősége van a távolságnak ott, hogy ilyen módon most már egy olyan szervezet jött létre, ahol az iskolaiigazgató és tankerület vezetője közé nem épül be egy másik szint. Tehát aki döntést hoz, az a tankerület vezetője, akivel ezt egyeztetni, és aki egyértelműen bizonyos esetekben, az pedig az iskola igazgatója. Nincs köztük másik szint, ellentétben a mostani szervezettel. Ettől egyértelműen azt várjuk, mint egy

egyetem esetén, hogy a rektor és a dékánok között nincsenek köztes állapotok, hanem amiben ők megállapodnak, azt fogják betartani.

Ebből jött ki az 56 tankerületi központ, tehát ezeket az elveket követtük. Természetesen ennek véglegesítése most zajlik, az erre vonatkozó kormányrendelet előkészítés alatt áll, ott pedig ezeknek a tankerületeknek a pontos leírása meg fog jelenni. Ezek voltak az elvek, ha ez kérdésként fölmerült.

A költségvetési kérdés: a 2017-es költségvetés pillanatnyi állapotában a most tudott információkra épülő költségvetés. Ez azt jelenti, hogy az állami fenntartásban lévő iskolák azon részének működtetési költségei szerepelnek benne, amit az állami fenntartó működtet.

(14.10)

Ugye, ezek fognak most átkerülni az adott tankerületi központokba. Ebben még nincsen benne azon iskolák működtetése, amelyek az önkormányzatoktól kerülnek átvételre. Tehát az említett 55 milliárd forint - majd mindjárt azt is megmondom, hogy ez miért 55 milliárd forint -, az ennek még nem része, ez a költségvetési törvénybe bele fog kerülni, ahogy ezt képviselő úr említette, ma tárgyal a kormány erről. Ez azért 55 milliárd forint, mert az elmúlt éves önkormányzati beszámolókból az oktatási soron az önkormányzatok ennyit fordítottak az iskolák működtetésére. Tehát ezért 55 milliárd forint. Amennyiben ez a szám bármilyen módon - önkormányzatok egyébként fegyelmezettek, én azt hiszem, és ahogy az önkormányzati rendszerek javultak, ez a szám egészen pontosnak tekinthető. Itt egy sor plauzibilitásvizsgálatot végeztünk, viszonylag egyszerűen, megnéztük, hogy mennyibe kerül, mondjuk, egy iskola működtetése a most már újratervezett állami fenntartásban és működtetésben lévő iskolák esetén, megnéztük azt, hogy mit jelent ez egy magánintézménynél, megnéztük azt, hogy mit jelent egy iskola működési költsége, mondjuk, az egyetemi fenntartású gyakorlóiskoláknál, megnéztük, hogy mit jelent a szakképzés területén - ugye, azok másfajta iskolatípusok -, megnéztük azt, hogy mit jelent az egyházi intézményekben. Ebből ez a szám akár jó is lehet.

Amennyiben viszont ez a szám nem jó - és nyilván majd akkor fogunk tudni pontos számokat mondani erre, amikor az iskolák ilyen értelemben működési átvétele meg fog történni, és megállapodunk az önkormányzatokkal -, akkor természetesen a kormány biztosítani fogja azokat a forrásokat, ami a működéshez szükséges.

Itt elhangzottak különböző számok, százmilliárd, elnök úr hatvanmilliárdot mondott. Az 55 milliárd valamilyen módon ezt tartalmazza. Azt fontos érteni, hogy ezek a működési költségek. Tehát az önkormányzatok fejlesztésre, iskolaépítésre, iskola-felújításra nagyon kis mértékben fordítottak ebből a forrásból. Fordítottunk viszont nagyon sokat egyéb-

ként nyilvánvalóan európai és más forrásokból. Ezeknek az összerakása most folyik.

Hogy mennyire jó az állami fenntartó költségvetése, itt azért szeretném azt mindenki számára tudatosítani, hogy az elmúlt néhány hónapban intenzív munka folyik az állami intézményfenntartónál, az új szervezet kialakítása most konkrétan nyolc munkacsoportban komoly szakemberekkel. Ezek között gyakorlatilag mindenki megtalálható. Megtalálhatók a vállalati szakemberek, akik tanácsadóként jelentek meg, megjelennek az iskolaigazgatók, megjelennek a tankerület-vezetők, a megyei tankerület-vezetők, megjelennek azok az érdekeltségi csoportok, akiknek van tudása erről. Ott zajlik most egyébként az új intézményrendszer folyamatainak a felépítése, a minőségirányítás létrehozása, egészen odáig, hogy lebontjuk olyan szintig, hogy hogy kell működnie egy ilyen tankerületnek. Ezt a munkát hamarosan befejezzük, hiszen ezeknek a meghatározása hamarosan megtörténik.

Ennek egy része egyébként a költségvetés tervezése. Megterveztük a 2016-os költségvetést és a 2017-es költségvetést is. Az egyszerűség kedvéért ez abszolút egy bottom-up tervezés volt, tehát tagintézmény szintjén, tehát nem is iskola, hanem az iskola tagintézménye szintjén tudjuk pontosan azt, hogy annak mennyi a költségvetési igénye, milyen kategóriában, és ezekből építettük fel a teljes költségvetést.

Nagyon komoly munka volt itt, egyetemi kiválóságainkat vettük igénybe, akik egyébként ehhez értenek. Létrehoztuk ennek a rendszerét, ha beszélnek iskolaigazgatókkal, tankerület-vezetőkkel, akik ebben részt vettek, eddig még az is, aki nem feltétlenül a kormány barátja, elismerően nyilatkozott, hogy igen, ez az a tervezés, ami szükséges. Azt hiszem, hogy ennek alapján viszonylag nagy biztonsággal tudom állítani, hogy ez a költségvetés egy jó költségvetés. (Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) Akkor, azt hiszem, be kell fejeznem. Majd akkor egy másik alkalommal még hozzászólnék. Tehát ezek a reakciók gyorsan azokra, amik itt elhangzottak.

Köszönöm a figyelmet. (Taps a Fidesz sorai-ban.)

ELNÖK: Az a helyzet, államtitkár úr, hogy előterjesztőként 30 perc áll rendelkezésre, de felszólaló kormánytagként ilyen felszólalásra 15 perc van.

Így aztán most kétperces felszólalásokkal folytatjuk a munkánkat. Hoffmann Rózsa képviselő aszszony, KDNP. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Három gondolat két percben. Először is, a Kereszténydemokrata Néppárt azért nem támogatja az önkormányzati iskolarendszert, mert alapértékei közé tartozik a szolidaritás, az elesettek segítése, és ezt az önkormányzati iskolarendszer nem tudta biztosítani, nem utolsósorban részt vett ennek a törvénynek a kidolgozásában.

Második gondolat, részt vett, de nemcsak a Kereszténydemokrata Néppárt, hanem a Fidesz is, és az egész parlament fogadta el a kormány támogatásával, ezért tehát enyhén szólva is butaság egyetlen személyhez, jelesül énhozzám kötni ennek a törvénynek a megalkotását.

A harmadik gondolat. A leghatározottabban tiltakozom az ellen a kijelentés ellen, ami itt elhangzott, nem is egyszer, hogy ez az oktatási rendszer vagy ez a törvény megbukott. Nézzük, milyen elemeket tartalmazott ez a törvény! Csak néhányat, mert nem győzöm két percben vagy egy percben felsorolni. A nevelés előtérbe helyezése, a hároméves kori óvodáztatás, a középiskolásoknak a kötelező közösségi munkája, a pedagógus-életpálya, a tanfelügyelet, a szaktanácsadás megújítása, a pedagógusok minősítése; vagy említhetném azt, hogy az iskolák önállósága az állításukkal ellentétben nőtt, hiszen maguk dönthetnek a működésükről, a tantervükről, és lehetőségük van arra is, hogy saját kerettanterv alapján dolgozzanak. Ez utóbbiról nem nagyon tudok, egy-két alternatív iskola kivételével.

Ami rosszul működött, az a KLIK, ezen javít ez a törvénymódosítás, de azt állítani, hogy megbukott ez az oktatási rendszer, kérem szépen, az a butaság, nem az, amit ez a törvény tartalmaz. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Józsa István képviselő úr, MSZP, két percben.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen nem illő a Parlament falai között ilyen durva kifejezéseket mondani, hogy megbukott valami. A diák szokott megbukni az iskolában, amikor beírják az egyest, de neki is van lehetősége utána pótvizsgán javítani.

Hogy milyen eredményeket tudott elérni ez az iskolarendszer, arra, mondjuk, összehasonlításként államtitkár úr is mondta, hogy mi van a világban. Ha pontosan tudják, hogy mi van a világban, akkor hadd idézzem az OECD által készített legutóbbi PISA-felmérés rezüméjét. A részleteit én nem ismerem, a rezüméjét mondták el nekem Párizsban, mert ott egy kicsit rövidebb idő volt, amikor erről tájékoztatást kaptunk, hogy a lengyelek úgy átlag 20-25 ponttal jobb eredményt értek el a 11-12 éves korosztályban, és a szakemberek szerint ez azt jelenti, hogy ők egy-évnivel több tudással rendelkeznek, a hazai diákok ennyivel kevesebbel. És ez a legfrissebb mérés, meg lehet nézni ennek a tendenciáját is.

Én nem azt keresem, hogy ennek ki az oka, mi az oka. Azt mondom, hogy ez egy rossz helyzet, amin sürgősen változtatni kell. Fontos, hogy tanuljanak a diákjaink, és ne csak az iskolában, hanem a gyerek-szobában is. Hogy ne kerüljön be úgy egy államtitkár ide, hogy elfelejti, hogy mi volt a gyerek-szobájában, hogy mire tanították a szülei; hogy milyen családban nőtt fel a minisztere, hogy egy tradicionális családban nőtt fel, ahol tisztelik az idősebbeket, tisztelik a

tudást, tisztelik a tapasztalatot. Tehát én úgy gondolom, hogy sokkal összetettebb a probléma. Nagyon örülök, hogy egyetemi kiválóságokat említett államtitkár úr. Hadd tegyem hozzá, hogy alulfizetett egyetemi kiválóságokat.

És még egy szó, hogy a Waldorf-iskolákat, ha lehet, nyugtassák meg, erősítsék meg, ne tegyék tönkre, ahogy most mindenki tudja, hogy tönkre fogják tenni, és a tehetséggondozásra valami, mondjuk, a német módszerrel analóg módszert találjanak ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vinnai Győző képviselő úr, Fidesz!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Két gondolatot akartam mondani, de engedjék meg, hogy Józsa képviselőtársamnak azt mondjam, hogy csak óvatosan a felmérésekkel, ez az egyik.

A másik pedig, hogy pont a 2011-ben elfogadott köznevelési törvény mondta, hogy nemcsak ismeretek átadásáról van szó, hanem nevelésről, hogy becsüljük meg a tudást, becsüljük meg az életkort, a tapasztalatot és a nevelést, hiszen a szülők az iskolára, pontosabban a tanárookra bízzák a legföltettebb kincsüket, a gyerekeiket, és ha ön is látott felmérést, akkor a tanárokból bízik meg leginkább a magyar társadalom valami 90 százalékban, a tanárokból, tanítókból, ami azt mutatja, hogy tulajdonképpen ezt a szakmát hivatástudattal lehet végezni, ezt a szakmát, ahogy államtitkár úr mondta, egyfelől egy olyan tanárképzést... Visszaállítottuk az osztatlan tanárképzést, mert 2010 előtt tönkrement. Magam a tanárképzésben dolgoztam, igen, harminc éven keresztül egy nagy tanárképző főiskolán, és láttam, hogy a Bologna hogyan teszi tönkre a tanárképzést. Ezt csak szeretném elmondani önöknek.

Tehát visszatérve, a tanárokból bízunk meg leginkább, hogy hivatástudattal, szakmai tudással, továbbképzésekkel, ahogy hallottuk, őket kell a közép-pontba helyezni, és minden körülöttük van, a tantervek, a szakma, a működtetés, mind-mind ennek a szolgálatába kell állítani.

(14.20)

S talán még egy gondolat: hallgattam Hiller Istvánt, és az egy értelmes vita véleményem szerint, ha azt mondjuk, hogy mire van tapasztalat, mi az, ami jó, mi az, ami nem jó, és amikor felülvizsgáljuk, akkor változtatunk rajta; és hallgattam Kunhalmi Ágneszt, aki pedig politikai - elnézésért a kifejezésért, képviselő asszony - lözungokat mond, igyekszik megfelelni annak a politikai elvárásnak, hogy mindig azt kell mondani, hogy minden rossz, mi ezt előre láttuk, és gyökerestül fel kell fordítani az oktatást. A mi véleményünk teljesen más.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Az elnöknek nincsen joga ékverési törekvésekbe beleszólni, így aztán nem is mond semmit, csak Szabó Szabolcs képviselő úrnak adja meg a szót két percben. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mint látom, kezd szemantikai vita kibontakozni. Néhány körrel ezelőtt egyszer már a „rohad” szónak, „rohad egy épület” kifejezésnek volt itt egy ellenzője. A mi környékünkön, ha beázik egy épület, és az armatúrából folyik a víz úgy, hogy egyébként világít a lámpa, és ez így életveszélyes, akkor erre nem szoktak mást használni, csak azt, hogy az az épület szétrohad, és ezt pont így használtam. Az a helyzet, hogy nagyon sok iskola ilyen állapotban van ma, és példaként hoztam föl Gyöngyös-tarján kapcsán.

Ugyanez a helyzet a „megbukik egy reform” kifejezésnél. Ha általános elégedetlenség van egy átalakítás után, sztrájk volt, petíciók születtek, tüntetések voltak, akkor nehéz azt mondani, hogy nem bukott meg, merthogy megbukott. Ráadásul, ha elolvassa az ember az OECD jelentését, akkor abból egyértelműen látszik, hogy rossz irányba halad a magyar oktatás, tehát megbukott. Ezt nem lehet máshogy finomítani, nem tudok rá jobb szót. Kitalálhatjuk persze azt, hogy átmenetileg, ideiglenesen sajnálatos módon kerülőútra került, csak nincs értelme. Megbukott. S ezért kellene rendszerszintű változásokat végrehajtani és nem reszelgetni; és ezért használom rendszeresen ezt a reszelgetni kifejezést.

Abban meg egyetérttek Vinnai Győzővel, hogy persze, a családból hozott különbségeket csökkentenie kellene a közoktatásnak, csak az a baj, hogy erre képtelen. Nemhogy nem tartja szinten, hanem növeli a családból hozott különbségeket, ezért kellene megváltoztatni alapjaiban.

ELNÖK: No, kérem szépen, az a helyzet, hogy senki nem jelentkezett további hozzászólásra, de kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megálapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e most reflektálni az elhangzottakra. *(Dr. Palkovics László jelzésére:)* Parancsoljon! Palkovics államtitkár urat illeti a szó.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Az előbb félreértés volt, én azt gondoltam, hogy ott a 15 perc helyett hosszabban beszélhetek. Akkor most folytatnám részben a reflexiókkal, illetve nyilván egy összefoglalóval.

A köznevelési rendszer kapcsán a fenntartói funkcióról beszéltünk. Sok megjegyzés hangzott el az önkormányzati működtetéssel kapcsolatosan, hogy mennyire volt jó, mennyire nem volt jó. Én azt gondolom, ezt a vitát nem ebbe az irányba érdemes folytatni. Itt alapvetően a probléma és a vita tárgya az

volt, hogy egy ilyen vegyes rendszer mennyire tud jól működni, amikor nem biztos, hogy tisztázottak a felelősségek, nem biztos, hogy tisztázott, hogy ki melyik részéért felel. Említettem itt néhány példát, hogy mégis miről volt szó, mondjuk, a beszakadt gimnáziumtetőt. Valaki felhívott bennünket egy budapesti nagy gimnáziumból itt a környéken, hogy beszakadt a tető, azonnal tegyen valamit a KLIK, javíttassa meg. Igen ám, csak hogy az nem a KLIK feladata volt, tehát ennyire nem voltak jók. Az említett példa, hogy a digitális tábla mögött nem festődött le a vakolat, merthogy azt nem tartotta senki fontosnak, hogy lefessük, ezek nem jó dolgok. Tehát én azt hiszem, itt nem arról kell vitatkozni, hogy az önkormányzat megtette vagy nem tette meg, amit meg kellett neki tenni; nem jók az ilyenfajta kevert ügyek.

Ezért van az a javaslat, hogy azt a célt akarjuk elérni, hogy az iskolák jobban működjenek. Ha a kormány vállalja azt a felelősséget, hogy az iskolák működtetését mindenhol ellátja, akkor viszont őrajta ez egyértelműen számonkérhető. Most, ahol nem ő látja el, nyilván nem számonkérhető. Irányítási szempontból persze rossz a helyzet, mert ha valaki felelős, mondjuk, az adott eszköz hiányáért, ha nem a kormány működteti, akkor nem tud vele mit kezdeni; ha ő működteti, akkor viszont ő ezért felelős, és biztosítani kell a forrásokat, meg azokat a struktúrákat, amiktől ez jobban fog működni.

Volt néhány kérdés, azt hiszem, Dúró Dóra képviselő asszonytól a gyógypedagógiai helyek, egyáltalán a szakszolgálatok ügyével kapcsolatban. Ebben abszolút egyetértünk, olyannyira, hogy a 2017-es költségvetésbe a gyógypedagógiai álláshelyek betöltésére 4 milliárd forint áll rendelkezésre. Itt lett volna több is, csak egyszerre nem tudjuk ilyen gyorsan felépíteni, de egyértelműen a szakszolgálatok erősítése - és ez jelentős részben egyébként az elérhető szakmai kapacitást jelenti - jövő évben egyik kiemelt feladata lesz az állami intézményfenntartóknak. Én azt gondolom, mindenki előtt ismert, hogy itt nemcsak az állami intézményekben, hanem mindenki más számára is egyébként az állami intézményfenntartó látja el ezt a feladatot. Tehát erre lesz megoldásunk.

A szakképzés kérdéséről - miután itt különböző járműves példákban, illetve robotikai példában hangzott el, hogy mi történik -, én azt hiszem, az ami a szakképzés területén ma történik, itt is látszott, hogy különböző véleményeket hallottunk. A szakképzés attól szakképzés, hogy szakmai tapasztalattal rendelkező embereket fog kibocsátani. Ennek óhatatlanul van egy olyan következménye, hogy nem ugyanolyan, mint a gimnáziumi képzés, tehát ugyanolyan kíméletben nem lehet ugyanazt a közismereti részt megtanítani. Erről szól a szakképzés. Én azt gondolom, itt a vállalati visszajelzések kifejezetten pozitívak. Én a múltamból adódóan ezt a területet viszonylag jól ismerem, itt kifejezetten pozitívak a vállalatok, egyértelműen az a véleményük, hogy igen, ez az az irány, amit ők egyébként elvárnának.

Ez persze nem azt jelenti, hogy a szakképzésben végzeteket el kellene zárni bármi elől, sőt, a szakgimnáziumban végzettek számára az egyetemekre egyébként egyenes az út. *(Közbeszólásra:)* Dehogyan. Tehát ha megnézzük, hogy mi történik, a mostani tanterv alapján az érettségi tantárgyait ugyanolyan kiméretben tanulják, mint a gimnáziumban, abból a természettudományos tárgyból, ami egyébként a szakmához kapcsolódik, emelt szintű érettségi vizsgát tudnak tenni, és még a szaktárgyból is emelt szintű vizsgát tudnak tenni. Tehát még az sem igaz egyébként, hogy 2020-ban, amikor egy emeltszintű érettségi-követelmény lesz, ők ezen ne felelnének meg, hiszen legalább kettő tantárgyból ilyen tudnak tenni.

Ami a nyelvtudásukat illeti: miután ők szaknyelvet is tanulnak, ezért a nyelvére egy órával magasabb, mint mondjuk, a gimnáziumban, tehát én azt gondolom, ezzel minden feltétel adott.

Ami az ő szempontjukból egyfajta előnyt jelent, az pedig az, hogy egy szakmával rendelkeznek, tehát amikor bekerülnek az egyetemre, ott ők már olyan tudással rendelkeznek a gimnáziumból jöttökkel szemben, ami, azt gondolom, nekik előnyt jelent. Ha megnézzük a felvételi pontszámítás módszertanát, ma is 24 pluszpontot adunk arra, ha valaki OKJ-s képzéssel rendelkezik. Tehát az, hogy ezeket a tanulókat elzárják az egyetemről, egyszerűen nem így van, sőt pont az ellenkezője történik. Az pedig, hogy van egy szakmájuk, azt gondolom, az meg sok mindent ér.

Hogy mennyire fogják robotok helyettesíteni majd az élő munkaerőt, és mikor, ez természetesen egy kérdés, ez lehet gyors és lehet lassú is, én nem látom azt, hogy ez a mostani szakképzési rendszerrel szemben bármifajta problémát jelentene. Ezek a hallgatók, ezek a gyerekek pont annyira képesek annak a technológiának a megértésére, a továbbfejlesztésére, a működtetésére, mint egyébként akár a gimnáziumból jöttek és onnan diplomát szereztek.

(Mirkóczki Ádám elfoglalja a helyét a jegyzői székben.)

Azt szeretném hozzátenni, mindig elfelejtjük azt, hogy az adott szakember tanulása nem ér véget az egyetemen vagy nem ér véget a középfokú intézményben, hanem ez folytatódik. Sajnos ebben Magyarország nem áll jól, azért nem állunk jól, mert ha megnézzük az OECD számait, az OECD-országokban a 30-34 éves korosztályból átlagosan 35 százalék vesz részt valamifajta felnőttképzésben. Nálunk ez 10 százalék. Valami miatt az iskolában megszerzett tudásra szeretnénk hagyatkozni. Egy rendes cégnek több ezer elemből álló tréningkatalógusa van, ahonnan egyébként kiválasztják azt, amit el kell végezni, tehát nem ér véget a tanulás. Ami nagyon fontos, a tanulási képesség megszerzése, mert a tudás gyorsan változik. Ha ezt meg tudjuk tenni - és ebben állapodtunk meg itt az előző hozzászólásom elején, hogy itt a

cél közös -, akkor én azt hiszem, itt a dolog kifejezetten jól működtethető.

Az autonómia kérdése itt elhangzott, az egyetemi autonómia, illetve az oktatási rendszer autonómiája. Ha megnézzük, szintén az OECD-jelentésben van egy ilyen érdekes dolog, hogy a pedagógusok tantervi autonómiája milyen Magyarországon: az elsők között van. Meg kell nézni ugyanazt a jelentést, ugyanarról beszélek, mint képviselő úr. Tehát a tantervi autonómia hatalmas, nincsenek olyan korlátok, mint máshol. Az egy másik kérdés persze, hogy hogyan tudunk ezzel élni, és erre mondanék egy példát. Itt beszéltünk a NAT átalakításáról. Van egy rövidebb távú megoldásunk. Ez év szeptemberétől kezdődően is feladat az, hogy a gyerekek terhelését csökkentjük. Erre kidolgozott az Oktatásfejlesztési Intézet a kerekasztal részvételével egy javaslatot, amit most egyeztetünk. Ez azt mondja, hogy határozzuk meg azt a nemzeti minimumot, tehát az akkori standardokat vagy szinteket negyedikben és nyolcadikban, amit mindenkinek, aki Magyarországon iskolába jár, tudnia kell. Ez a mostani Nemzeti alaptanterv egy meghatározott része, és ezt kell az iskolának elérni.

(14.30)

Ezen túl az az iskola döntése, meg a pedagógus döntése, hogy a maradék órakeretet, a maradék időt mire használja, és itt már az iskolák között meg a tanárok között nagyon nagy különbség lesz, hiszen egy budapesti belvárosi gimnáziumban ez egy sokkal magasabb szintet jelent, mint mondjuk, egy zalai falunak az általános iskolájában, mert ennek ilyen a természete, de ez így rendben is van egyébként. Egy a lényeg: hogy azt, ami nemzeti minimumként meghatározásra került - és ez lesz majd a NAT teljes átalakításának az egyik eleme -, azt viszont el kell tudnia érni mindenkinek, hiszen itt akar érettségizni, itt akar élni, tehát ez szükséges. Ez lényeges könnyítést fog jelenteni.

Vannak aztán további elemei, hogy első, második osztályban az óra ne 45 perces legyen, hanem 30 perc legyen a kötelező, a maradék 15 percet a pedagógus döntse el. Ugye, itt kisgyerekekről beszélünk, akik 11 órákor már valószínűleg tényleg fáradtak is, meg játszani akarnak, nem akarnak tanulni, tehát bízunk ezt a tanárra. Ugyanígy bízunk a tanárra azt is, hogy a tanmenetből az ajánlásokat mennyire veszi figyelembe. Egy kérdés: el kell jutni addig a szintig negyedikben, nyolcadikban és az érettségienél, amiben közösen meg fogunk állapodni. Ez lényeges változást fog jelenteni. Én azt hiszem, hogy ez a fajta autonómia ilyen értelemben lényegesen erősödni fog.

Azt hiszem, hogy jelentős részben válaszoltam. Ikotity képviselő úrnak közben válaszoltam, hogy nem kerülnek át a speciális szakiskolák az NGM-be, tehát itt nincs kérdés, ők maradnak a Klebelsberg fenntartásában. *(Dr. Józsa István: A Waldorffal mi lesz?)* A Waldorf ugyanez, arra a törvény, ennek a

törvénynek a módosítása nem vonatkozik; a költségvetési törvényről erre szerintem én egy héttel ezelőtt válaszoltam. Abban nincsen semmilyen bizonytalanság. (Dr. Józsa István közbeszól.) Beszéltünk a Waldorffal többször, ez egy pontosítást tartalmaz, gyakorlatilag az ő finanszírozásuk, tehát az alternatív iskolák finanszírozása ugyanolyan, mint eddig, tehát nem változott semmi sem. Ez egy olyan megfogalmazás volt a törvényben, amivel egyébként soha senki nem élt, ez került ki a törvényből. Tehát itt, én azt gondolom, ők időközben meg is nyugodtak.

Az alapítványi iskolákkal pedig szívesen tárgyalnánk, hogyha eljőnnének a meghívó alapján arra a megbeszélésre, amit kerekasztalnak hívnak. Horn György erre írt egy levelet, hogy ő majd részt fog venni, hogyha egyébként a Tanítanék Mozgalommal is leülünk. Én azt gondolom, hogy itt szakmai ügyeket beszélünk meg, tehát le kell ülni, és úgy tudunk egyeztetni, bár őket ez egyébként nem érinti.

Azt hiszem, ezek voltak azok a kérdések, amelyekről szerettem volna itt szólni. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **településkép védelméről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10728. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, az előterjesztőnek. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Engedjék meg, hogy a tartalom részletes ismertetését megelőzően egypár gondolatot mondjak arról is, hogy a mindenkori politikának nagy dilemmája, hogy milyen épített örökséget hagy maga mögött, és hogy kell-e egyáltalán szerepet vállalnia abban, hogy szabályozói eszközökkel megpróbáljuk meghatározni azt a vizuális kultúrát, ami körbevesz bennünket, és amit az utókornak hagyunk. Hogyha Magyarország esetében az elmúlt évtizedeket vagy évszázadokat megnézzük, akkor ennek egy pozitív és egy negatív következményét is lehet látni.

Pozitív következmény alatt értem a millennium-korabeli építkezéseket, amelyeket ma mindenki óvando értéknek tekint, és olyan építészeti örökségnek, amit Magyarországnak szükséges megóvnia és funkcióbővített megóvással keresztül használnia a XXI. században. És van egy másik örökség is, ami a szocializmus öröksége, annak a 40 évnek az öröksége, ami ma jelentősen meghatározza akár a vidék arculatát, gondoljuk csak a vidéken található mintegy egymillió Kádár-kockára, de akár az épített örök-

ségben komolyabb védelemre is igényt tartható területekre, akár azokra az épületekre, amelyek a Várban teljesen testidegen módon találhatóak, vagy akár olyan területeken, mint mondjuk, a XII. kerület vagy más emblematikus helyei Budapestnek.

A kormány az elmúlt pár évben és hónapban számtalan törekvést indított el arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet az építészeti bürokráciát jelentősen csökkenteni. Ennek alapvetően kettős célja volt: egyrészt a lakóingatlanokhoz kapcsolódó beruházások esetében hoztunk egy szabályozást, amely a 300 négyzetméternél nem nagyobb alapterületű lakóingatlanok építésének az engedélyezési eljárását lényegében egy bejelentési kötelezettségre csökkentette, és azt a bürokráciát, ami az építés kapcsán egy-egy családnak az egyik legfőbb akadályt jelentette, amellett, hogy hogyan teremti elő az építéshez szükséges anyagi erőforrásokat, komoly gondokat jelentett.

A másik oldalon ez a törekvés az építészeti bürokráciacsökkentésre tetten érhető abban a törekvésben is, amely arra vonatkozik, hogy az olyan beruházásokat, amelyek nemzetgazdasági szempontból fontosak, megpróbáljuk a lehető legkisebb adminisztrációs akadályokkal szembeállítani, és megpróbáljuk ezeknek a hatását, ami a nemzetgazdasági értelemben egy termelő hatás, a lehető leggyorsabban realizálni.

Itt, a Parlament falai között is ezekben a vitákban számtalan alkalommal napirendre került az, hogy rendben van, ezek a törekvések legitimálhatóak, de mi van azokkal az értékekkel, amely értékek a településkép védelméhez kapcsolódnak, illetve mi a garanciája, a törvényi garanciája annak, hogy az újonnan létrejövő vagy az így létrejövő új épületek vagy felújított épületek valóban illeszkednek-e abba a vizuális környezetbe, ahol a funkciójukat be kell tölteniük, és hogyan tudjuk a vadhajításokat a lehető legszűkebb keretek közé szorítani, úgy, hogy mégsem adunk ennél túlzott szabályozói szigorításnak helyet.

Én azt gondolom, hogy a most önök előtt fekvő javaslat pont ezt a célt szolgálja: egy keretet ad annak a tartalomnak, ami a bürokráciacsökkentés és az otthonteremtés felpörgetésére mint kormányzati szándék megjelent, és az, hogy az ezt megelőző vitában úgy a Jobbik, mint a KDNP vagy az LMP képviselői lényegében támogatólag álltak ehhez a kérdéshez, azt gondoljuk, hogy ebben egy egészséges kompromisszumot találunk, ahol a szabályozói szintnek a mértéke nem magasabb a szükségesnél, az elégségesnél, és nem akadályozza annak, hogy ott, ahol például akár állami támogatással - a családi otthonteremtési kedvezményre gondolok -, akár államilag garantált vagy nem államilag garantált hitelekre támaszkodva valósul meg valamilyen új lakóingatlanok a létrehozása vagy bármilyen más építkezés, ott valóban a bürokratikus akadályoknak a lebontása nem veszélyezteti a településképnek a rendezését.

Ehhez kérjük a parlament közreműködését, és azt gondoljuk, hogy ez a javaslat azt a keretet, azt a biztosítékot, amit a bürokráciacsökkentő intézkedé-

sek kapcsán hiányolt adott esetben az ellenzék, ebben a javaslatban megtalálhatja. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót a Fidesz vezérszónokának, Boldog István képviselő úrnak. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy mindnyájan úgy gondolhatjuk, hogy bár ez nem egy hosszú törvény, de egy nagyon-nagyon fontos törvény. Ha az elmúlt évtizedeket nézzük, akkor mindnyájan tudnánk elrettentő példákat mondani arra, hogy hogyan nem tudtuk megvédeni a településeink arculatát, képét, és a településkép védelméről szóló törvény arról kíván gondoskodni, hogy azokat az építészeti örökségeket, amelyeket az elődeink ránk hagytak, meg tudjuk védeni, új épületeket pedig úgy tudjunk építeni, hogy ebbe az arculatba belekerüljenek. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos része ennek a törvénynek, ráadásul ehhez a legfontosabb helyet jelöli ki, az önkormányzatokat, hiszen mindig az önkormányzatok azok, akik tudják utcáról utcára, épületről épületre, hogy hogyan is kellene megóvni, megvédeni ezeket az épületeket, és hogyan kellene oda újakat építeni esetleg, vagy a felújításokkor mit kellene kijelölni.

Nagyon fontos ennek a törvénynek a célja, az építési beruházások támogatása, egyúttal a hazai városok és községek egy sajátos településképének védelme és alakítása olyan módon, hogy a településképi önkormányzati rendeletben egyértelműen kerüljenek meghatározásra a településkép-védelem elemei, a településképi követelmények alkalmazásának felelősségi viszonyai; az önkormányzat biztosítson széles körű tájékoztatást a településképi követelményekről, ezzel elősegítve a településkép védelmének eredményes érvényesülését az építmények tervezése és kivitelezése során.

Azt gondolom, hogy az, hogy az önkormányzatok, bevonva a lakosságot és az építési szakmát, alakítják ki az építési rendeletüket, a településképi rendeletüket, az nagyon fontos, de ezt a településképi rendeletet meg kell hogy előzze a településképi arculati kézikönyv, amely kézikönyvet úgy kell elkészíteniük, hogy az építési szakmát bevonva és a helyi közösséggel megtárgyalva, közösen teszik meg. Ennek a kézikönyvnek kell tartalmaznia minden olyan arculati elemet, amely alapján majd az építkezők megkaphatják a lehetőséget arra, hogy építsenek.

(14.40)

Fontosnak tartom ennél a törvéynél, hogy az önkormányzat kezében maradnak olyan fontos jogszabványok, amelyekkel szankcionálni tudják azt,

hogyha valakik nem tartják be ezt a rendeletet, márpedig a szankció elég kemény szankció, hiszen az eddigi 50 ezer forintos bírságról 1 millió forintra emeljük ezt a szankciót.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a fontos törvényt támogassa. Reményeim szerint, ahogy államtitkár úr is elmondta, miután a frakciók nagy része egyetértett abban, hogy ebben a törvényben fontos dolgokat szabályozunk, és olyan fontos ez a törvény, hogy egyet is értenek vele, apróbb módosítások esetleg lehetségesek talán, de én azt gondolom, mindnyájunknak fontos az, hogy Magyarország épített örökségét megvédjük, a településeink épített örökségét megvédjük, ezért arra kérek mindenkit, hogy támogassa a törvény elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hiszékeny Dezső képviselő úr, az MSZP vezérszónoka jön. Tessék!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A ciklusban nem először foglalkozunk ezzel a témával, rendkívül változatos címmel, de hasonló témakörben sokadszorra tárgyaljuk ugyanazt.

Az Országgyűlés decemberben kivételes eljárásban fogadta el az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló, T/8196. számon benyújtott törvényjavaslatot; ismétlem még egyszer, kivételes eljárásban tárgyalta. Akkor sem, most sem tudtuk megfajteni, hogy vajon mi oka volt ennek a rendkívüli sürgősségnek egy ilyen témakör kapcsán. Akkor sem volt ennek nyilvános, érthető és logikus magyarázata, ezért okkal merülhet fel az a kérdés, hogy mi lehetett emögött. Nyilvánvalóan valamilyen olyan érdekcsoport vagy érdekkör, amely indokolta ezt a sürgősséget, mert egyébként ma sem tudjuk, hogy miért kellett ezt kivételes eljárásban tárgyalni.

Ha egy kicsit gondosabban készülünk fel, akkor nem kellett volna kétszer foglalkozni azóta ezzel az ügygel, ismételten most. Nem tudom, sikerült-e érthetően megfogalmaznom. Tehát ha akkor kicsit több figyelmet fordítunk arra, hogy ezt hogyan és miképp lehetne szabályozni, akkor nem kellett volna most ismét tárgyalnunk, de most megint csak ezt a kapkodást látom. A tegnapi nap 13 órára kaptunk meghívót, miközben parlament volt, egy ötpárti egyeztetésre. Mi értelme van egy nappal a tárgyalást megelőzően egyeztetni? Azt hiszem, azzal mindannyian tisztában lehetünk, hogy annak sok alapja nincs. A törvény előkészítése során igen, akkor van. Akkor azt mondom, azon szívesen részt is vennék, és akkor azt gondolom, van értelme megjelenni és ott elmondani a véleményét. A benyújtott törvény már napirendre van véve, azt hiszem, ezt nem szükséges tovább színeznünk, hogy miért nincs ennek jelentősége.

Visszatérve az előző gondolathoz, azt gondolom, az akkor elfogadott törvény kapcsán nem kis vitát és

aggodalmat váltott ki az akkor elfogadott törvény, amely az építési törvényt úgy módosította, hogy a 300 négyzetméter hasznos alapterületnél kisebb lakóépületek építése esetén vadonatúj szabályok vonatkoznak ezekre az épületekre, ha jól sejtem, január 1-jétől. E szabályok alapján a helyi építési szabályzatok rendelkezései közül a bejelentett építkezés során többet nem lehetett egyszerűen figyelembe venni, hiszen ez a törvény ezeket a jogokat, ezeket a lehetőségeket, amelyekkel többnyire az önkormányzatok rendelkeztek, annullálta.

Lázár János később feltehetően helyes felismeréssel, tekintettel erre újra benyújtotta az épített környezet alakításáról és védelméről szóló, a '97. évi törvény módosításáról szóló T/9369. számú törvényjavaslatot. Abban a törvényben ugyan rendben voltak a környezetvédelmi szabályok, de okkal kifogásolták, hogy az egyszeri bejelentés alapján végzett és saját ízlés szerinti építkezés ronthatja majd a városképet. Ezt már az előző törvénynél jeleztük. Itt sikerült erre ismét visszatérni.

Az önkormányzatok is úgy látták, hogy a városképi szempontok érvényesítését nyugodtan rájuk lehetne bízni. Gondolom, ebben egyet tudunk érteni, hogy egy adott településnek vagy egy adott országrésznek vannak építési sajátosságai, különlegességei, olyan történelmi hagyományai, amire érdemes tekintettel lenni, ezért nem célszerű ezt központilag szabályozni, nyugodtan rá lehet bízni a helyben működő önkormányzatokra. Látszólag meghallgatásra is találtak az önkormányzatok.

A törvényjavaslat általános indoklásának utolsó bekezdése utalt rá, hogy az építési engedélyezés hiányában új formába szükséges önteni a helyi önkormányzat településkép-védelmi eszközrendszerét, ennek érdekében külön törvényt kell alkotni a településkép és a helyi védettség tárgykörében, amelynek kidolgozására előzetes társadalmi egyeztetés mellett kerül sor. Ezzel van a bajom. Hol van ez az előzetes társadalmi egyeztetés? Nyilván nem a tegnap 13 órai megbeszélésre gondoltak.

A benyújtott javaslat szerint olyan szabályozásra van szükség, amely a településképi követelményeket tartalmazó önálló önkormányzati rendeletek nem egy esetben indokolatlanul vagy túlságosan általánosan megfogalmazott vagy éppen egymásnak ellentmondó és így nehezen alkalmazható településképi elvárásainak alkalmazását kizárja, és helyette a településkép törvényi fogalmához illeszkedő konkrét és mindenki számára megismerhető követelményeket támaszt.

Itt érdemes figyelni, mert itt gyakorlatilag nem arról van szó, hogy az önkormányzatok önállóságát növeljük ebben a kérdésben, hanem az önkormányzatok megregulázásáról van szó. Azt ugyanis nem tudjuk, hogy a javaslatnak ez az állítása milyen adatokon, tapasztalatokon nyugszik. Nem tudjuk, hogy a javaslatot milyen körben véleményezték, nem tudjuk, hogy az önkormányzati érdekszövetségek egyetértettek vele, vagy sem. Azt tudjuk, hogy a javaslat

önmagát is kerettörvénynek tartja. A törvény és a helyi önkormányzat rendelete között kormányrendelet fogja az indoklás szerint a kapcsolatot megteremteni. Gondoljuk végig: törvényben rögzítjük azt, hogy ezt majd a kormány fogja valamilyen módon szabályozni, de van a jogalkotásról szóló jogszabály, amely azt mondja, hogy ilyen esetben a benyújtással egy időben ennek hatályba kell lépnie. Tehát a kormányrendelet is meg kellene hogy jelenjen. Nagyon kíváncsi vagyok, hogy ez megtörténik, sőt fogadást mernék rá kötni, hogy nem fog megtörténni. Nem tudom, államtitkár úr állná-e a fogadást, de majd bizonyára a válaszában kitér erre.

Amennyiben nem, tehát nem lép hatályba, akkor egyrészt törvényt sértettek, hiszen ennek már itt kéne lennie, és látnunk kellene, hogy miről van szó. Másrészt ezzel egy olyan helyzetet hoznak létre az önkormányzatok és a települések életében, amely az én megítélésem szerint olyan helyzetet eredményez, amely nem fenntartható. Miről van szó? Olyan jogalkotási új keletkezik, amikor az önkormányzatok számára egyszerűen nem adatik meg a lehetőség, hogy saját településük érdekében eljárjanak, ugyanakkor pedig az a kormányrendelet, amely ennek a keretét szabályozza, az pedig nincs. Nem tudom, kinek az érdeke az, hogy ez az új létrejöjjön. Abban egészen biztos vagyok, hogy annak ez nem lehet érdeke, aki a szabályozott működést szeretné elérni.

Az én megítélésem szerint ez egyértelműen arra utal, hogy itt nem is ez a cél, ezért ezt a javaslatot nem fogjuk tudni támogatni. Azt gondoljuk, hogy a kormányzati többség tovább gyengíti az önkormányzatokat. Itt szó nincs arról, hogy az önkormányzatok a településképi követelményeket majd érvényesíthetik. Ez a jelen törvényjavaslat csak látszólag adja az önkormányzatoknak meg ezt a lehetőséget, a valóságban pedig a törvényjavaslat kormányzati hámba fogja... - a rendeletalkotásuk pedig a kormányzati igényektől fog függni.

Megítélésem szerint a legvisszataszítóbb ebben a törvényjavaslatban az, hogy hónapokig, akár évekig is halászhatnak a zavarosban azok az építető cégek, amelyek könnyített feltételek mellett foghatnak jelentős építkezésekbe, miközben felelősségüket az építésügyi törvény és ez a javaslat minimálisra csökkentik. Mint ahogy korábban említettem, a Magyar Szocialista Párt ezt a javaslatot nem fogja tudni támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Földi László képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ahogy kinéz saját portánk, olyanok vagyunk mi magunk is. Amikor egy faluba vagy városba visz a dolgunk, vagy egyszerűen csak annak megismerése hajt

minket, akkor a legmeghatározóbb élményeink között az első benyomások maradnak meg bennünk.

(14.50)

Azok a benyomások, amelyeknek lenyomatait a szemünk elé táruló települési jegyek vésnek agyunkba. Kultúránk, hagyományaink ápolása arra kötelez, hogy Magyarország falvai, városai külső megjelenésükben is visszaadják a helyi jellegzetességeket és értékeket. Ne feledjük, hogy a hely, ahol élünk, meghatározza életünk minden pillanatát. A most tárgyalt előterjesztésben a kormány ennek figyelembevételével arra törekszik, hogy meglévő települési értékeinket törvényi szinten szabályozott, konkrét, mindenki számára megismerhető követelmények rögzítésével védje meg. Mindez jelentős egyszerűsítést is hoz a majdani jogalkalmazók életében, mivel eddig e terület szabályozása önkormányzati rendeletek sorában csúcsosodott ki, amelyek gyakran általános és egymásnak ellentmondó passzusokat is tartalmaztak.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat célja tehát többes és összetett: egyszerre kívánja ösztönözni az értékteremtő beruházásokat, a családi otthonteremtést, illetve az épített és természeti környezet egységes védelmét. Jelenleg a településkép védelmét biztosító településrendezési sajátos jogintézmények, ennek megfelelően a településképi véleményezési és bejelentési eljárás, továbbá a településképi bejelentéssel összefüggésben lévő kötelezés helyi szabályai is külön-külön önálló önkormányzati rendeletekben található. Az előttünk lévő törvényjavaslat *(Megszólal a telefonja.)* lehetővé teszi, hogy a települési önkormányzatok egy helyi... *(Dr. Józsa István: Valamit csinálni kellene!)* Bocsánat, közben a telefonom csöndben zúgott, elnézést kérek. Le volt némítva...

ELNÖK: Nem annyira csöndben, jól hallotta mindenki. *(Derűltség.)* De most nyugodtan folytassa!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Az előttünk lévő törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy a települési önkormányzatok egy helyi jogszabályban szabályozzák, határozzák meg mindazon követelményeket, amelyeket a településkép védelme érdekében támasztani kívánnak. Ezzel öt önálló önkormányzati rendelet és a helyi építési szabályzat vonatkozó rendelkezései kerülhetnek egy települési rendeletbe.

Fontos új elemként értékeljük a településképi arculati kézikönyv létrehozását. A kézikönyv az önkormányzati főépítés közreműködésével, a helyi közösség bevonásával és széles társadalmi párbeszéddel készül, de a tartalmi elemeket, mint a törvény is megfogalmazza, kormányrendelet fogja meghatározni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A településkép védelméről szóló törvényjavaslat az értékmegőv és az egyszerűsítés jegyében született. Fontos, hogy a helyi

közösségek tagjai könnyen átláthassák azokat a településarculat megővására vonatkozó követelményeket, amelyek természetesen széles társadalmi konszenzus kialakításával egyetlen önkormányzati rendeletben lesznek összegyűjtve településenként. Elegendhetetlen mindehhez a lakosság széles körű tájékoztatásának igénye, mivel a CSOK által is támogatott építési, építkezési kedv sok családot tesz a közeljövőben közvetlenül érdekeltté. Közös politikai felelősségünk e kérdéskör átlátható és logikus szabályozása. Ehhez kérem képviselőtársaim bölcs egyetértését és támogatását. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy itt az előbb elhangzott és felmerült a 300 négyzetméter alatti építkezések kapcsán az építési törvény megváltoztatása, valóban felmerült a sajtóban is az, hogy ez a törvényjavaslat is azzal van összefüggésben, tehát azzal, hogy decemberben, kvázi karácsonyi ajándékként a propagandaminisztérium hirtelen, váratlanul benyújtotta ezt a 300 négyzetméter alatti építési hatósági engedéllyel kapcsolatos eltörlést, és utána alig győzte a Miniszterelnökség valamilyen módon visszakorrigálni azzal a további építéstitörvény-módosítással, ami most május 13-ától érvényes; tehát hogy ezzel van összefüggésben ez az előttünk fekvő törvényjavaslat.

Én ezt nem kétlem, elképzelhető, hogy ez is benne volt a törvényt benyújtók szándékában, mindazonáltal én azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, hála istennek, azért ennél jóval többet mond. Nem vitatom a tény, hogy kétségtelenül szükség van egy ilyenfajta törvényre, illetve arra, hogy most már végre a helyi értékvédelmet törvényi szinten próbáljuk garantálni, és ahhoz adjunk egy hathatós eszközt az önkormányzatoknak. Tehát tudjanak egy olyan rendeletet alkotni, aminek olyan eszköztára van, amivel érdemben tudják befolyásolni pozitív irányba a településképet.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hozzáteszem, hogy erre az egészre valójában azért van szükség - éppen egy kicsit visszatérve az előző napirendre, amit ez előtt tárgyalt a Ház -, mert sajnos a jelenlegi oktatási struktúrából nagyon hiányzik, vagy eléggé szegényesen van benne a vizuális kultúra oktatása, mert ha ez benne lenne kellő súllyal és kellő hatékonysággal, akkor valójában nem igazán volna szükség településkép-védelemre, mert ez egy természetes igénye volna minden magyar állampolgárnak. De ameddig ez így nem valósul meg, és nem nő fel olyan generáció, amelynek már természetes lesz, hogy igényes, szép környezetet akar maga

körül látni, addig bizony szükség van ilyenfajta vizs-
szatartó erőt is képviselő törvényre, illetve abból
következő rendeletre.

Amit én az ötpárti egyeztetésen elmondtam, azt
most is szeretném itt megismételni a törvényterve-
zettel kapcsolatban, amelyek a konkrét javaslataink
lennének. Tehát az első és legfontosabb szerintem
az, ami a 3. §-nak a szabályozása, tehát hogy mit
tartalmazhatnak ezek a bizonyos települési rende-
letek, és mi az alapvető célja, tehát mik azok a tartalmi
elemek, amelyeket az egyes önkormányzati rende-
leteknek tartalmaznia kellene. Itt a fő hangsúlyt a helyi
értékvédelemre kellene helyezni. Hála istennek, van
már egy olyan korábbi rendelet, ez a 66/1999. FVM-
rendelet, amely a magyar jogalkotásnak egy nagyon
szép példája, mert valóban szakmai alapon született
meg ez a rendelet, és igen jól részletezve és gazdagon
értelmezve adja elénk, hogy mit jelenthet a helyi
értékvédelem. Tehát még egyszer, itt alapvetően a
retorziók, illetve a keretek meghatározása arról kell
hogy szóljon, hogy legyen egy településnek egy ér-
tékkatasztere, amelyben tételezi, hogy mit tekint az
adott közösség, az adott település kapcsán építészeti,
táji értéknek.

Az általam beidézett rendelet, ez a 66/1999. két
alapvető részre osztja az értékvédelmet, részben
területire, részben pedig egyedi védelemre. Az egyedi
védelemnek az elemei az itteni törvényjavaslatban is
részben benne vannak, habár hiányosan, de a terüle-
ti védelemnek csak alig-alig vannak benne az elemei,
ezért most ezt szeretném külön is ismertetni, noha ez
nyilván mindannyiunk számára, a törvény előkészí-
tői számára meg végképp ismertek. Tehát a telepü-
lésszerkezet is lehetne mint egy védett érték tételezve
adott esetben egy önkormányzati rendeletben; ezen
belül az utcahálózat, a telekszerkezet, beépítési mód,
építési vonal, településszerkezeti szempontból jelen-
tős zöldfelület vagy növényzet. Akkor ezen kívül a
településkép, azaz a külső településkép és a belső
településkép, illetve egy adott utcakép, annak részle-
te, a település táji környezete, a település megjelené-
se a tájban, a hagyományos művelési mód, növény-
zet és természetes környezet, illetve a településkar-
akter, amiben a település elemei, formái, színei,
színvilága együttesen jelenik meg.

Ezzel kapcsolatban én benyújtottam egy módo-
sító indítványt, amely tehát ezt a 3. §-t egészítené ki,
és tenné szerintem teljessé. Nagyon remélem, hogy e
tekintetben nyitott kapukat döngetek. Én úgy értet-
tem egyébként az ötpárti egyeztetésen is, hogy volna
e tekintetben fogadókészség a kormányzati oldal
részéről.

(15.00)

A másik ilyen jellegű kérdés, illetve felvetés az
arculati kézikönyvvel kapcsolatos, ami egy nagyon
fontos dolog, hiszen ez maga az értékkataszter, ami
alapján aztán lehet majd egy önkormányzati rendelet
alkotni. Szuper! Iszonyatosan nagy szükség van

rá minden településen. De Magyarországon momen-
tán 3200 település van. Nem tudom, őszintén szólva,
hogy kik tudják ezt megcsinálni, kik lesznek rá joga-
sultak.

Már az is eléggé szűkre szabja a kört, hogy ma
Magyarországon ki végezhet főépítészeti tevékenysé-
get. Tehát ez alapján az egyébként építészdiplomával
rendelkezőknek csak egy eléggé szűk köre vállalhat
ilyen értelemben munkát, amikor látjuk, hogy az
IVS-eket, tehát az integrált városfejlesztési stratégiá-
kat is meg kell alkotniuk az európai uniós pályáza-
tokhoz az egyes településeknek, milyen nagyon nagy
kereslet van olyan építészirodákra, amelyek egyébként
azzal a jogosultsággal rendelkeznek, és olyan
szakembergárdájuk van, hogy az ezzel kapcsolatos
tevékenységet el tudják látni. Hát még egy ilyen ar-
culati kézikönyv szerinti értékkataszter összeállítás
milyen hallatlan munkát jelenthet majd mind a 3200
településen!

Éppen a tegnapi egyeztetésen merült fel, hogy
sajnos messze nem minden önkormányzatnak van
még mindig helyi építési szabályzata, és tekintettel
arra, hogy szinte nap mint nap módosítjuk az építési
törvényt, illetve az építési folyamatokra vonatkozó
mintegy 66 jogszabályt Magyarországon, ezért két-
ségtelen, hogy ezeknek a szavatossága lejár. Egyébként
is felül kellene őket vizsgálni tízévente, de ezek
alapján, meg egyébként is már van bennük számtalan
olyan rész, ami már nem lehetne hatályos; tehát
ezeknek a felülvizsgálatára is kellene ember és hoz-
záteszem: pénz, mert ez azért nagyon sok esetben
igen megterhelő. Különösen a kistelepülések számá-
ra, ahol leginkább fontos lenne egyébként a helyi
értékvédelem, hogy ami még van, azt próbáljuk men-
teni, meg egyáltalán rögzíteni, mondjuk, egy arculati
kézikönyvben, hogy nekünk ezünk van, ez számunk-
ra a fontos, hiszen a közösségteremtésnek az egyik
legfontosabb része az, hogy közösen egy település
lakossága meg tudja mondani, hogy számára mi az,
ami érték. Ebben kétségtelenül orientálni kell, tehát
segítséget kell tudni nekik adni, hogy mit is jelenthet
egyáltalán maga az a fogalom, hogy érték, és ahhoz
képezt azon az adott településen mit lehet fellelni.

Szóval, ebben a kérdésben, hogy tulajdonképpen
ezt az értékkatasztert ezeken a településeken kik és
miből fogják megcsinálni, számomra nem derült ki
egyrészt a törvénytervezetből, meg a települések
kötségvetését ismerve, sajnos azt kell mondanom,
hogy erre igen kevés esélyt látok, hogy ez tömegével
el fog tudni készülni a közeljövőben.

A másik pont, amiről szeretnék beszélni, ez a te-
lepülésképi kötelezésnek a kérdése, ami az Étv.-ből
kerül át ebbe a törvénybe, és arról van szó benne,
hogy a polgármester az, aki a kötelezést kiadhatja,
végeredményben a képviselő-testület az, aki a bírsá-
got kiszabhatja. Az a bírság, ami eddig Magyarorszá-
gon ma szóba jöhetett, az az 50 ezer forint, az sajnos
semmire nem volt elég, soha nem is volt kellő nagy-
ságrendben meghatározva, de valóban, ezt az 50 ezer
forintot simán be tudták kalkulálni az építetők. De

mondjuk, ez az egymillió forint már komolyabb viszsztatartó erő lehet.

Itt azonban két dolog merülhet fel. Egyrészt az, hogy azért a visszaélészerű jogalkalmazásra is adhat lehetőséget, ha és amennyiben a 314-es kormányrendeletben nem lesz ez olyan módon körülírva, hogy ne lehessen az ezzel kapcsolatos rendeleteken keresztül visszaélni. Még egyszer: ezért is fontos az, hogy a hangsúly az értékvédelmen legyen, mert akkor az én értelmezésem szerint ennek a visszaélésnek az alapja már eleve jócskán be van szűkítve.

A másik pedig az, ami szintén felmerült az egyeztetésen, hogy ha jól értettem, a jogszabály előkészítői alapvetően az új építkezésekre gondolnak, az újonnan megvalósuló építményekre, hogy ott lehessen egy pluszlehetősége az adott településnek, képviselő-testületnek, illetve polgármesternek szabályozni. De sajnos ma Magyarországon sokkal kevesebb az új építkezés, mint amekkora nagy baj van a településképpel, és pont a leghátrányosabb helyzetű térségekben vannak olyan utcakepek, amelyeknél pontosan az ilyen településképi kötelezés - hogyha ezt az eszközt jól használjuk és jó érdekből használjuk - lehetne egy komoly fegyver, egy komoly eszköz, és például bontási kötelezések kiadása esetében is ez egy pluszlehetősége lehetne a képviselő-testületnek, illetve a polgármesternek.

Én ebből a törvénytervezetből, ami itt előttünk van, ezt a lehetőséget kevésbé látom, pedig ez nagyon nagy segítség lehetne. Ma Magyarországon az illetékes járási építési hatóság az, aki ilyen típusú bontási kötelezést ki tud adni, kivéve, hogy ha olyan vis maior helyzet van, ami esetén, mondjuk, a jegyző, a helyi jegyző is fel van hatalmazva, de ez tényleg csak vis maior esetekre vonatkozhat. De egyebekben pedig a járási építési hatóság utána már nem tudja végre is hajtatni sok esetben az egyébként lakatlan, beazonosíthatatlan vagy fellelhetetlen tulajdonosú ingatlanok esetén.

Amit még el szeretnék mondani, ami szintén hiányzik ebből a törvénytervezetből, az az, hogy az egyes önkormányzati rendeletek, amelyek az építési tevékenységet befolyásolják az adott településen, ezen rendeletek között nincsen hierarchia, nincsen megfogalmazva itt, és egyelőre nincs is olyan magasabb szintű jogszabály, ami rendet tenne ebben a kérdésben.

A kollégái azt mondták az egyeztetésen, hogy majd ha a kormányrendelet elkészül vagy kiegészül a 314-es, akkor abból majd egyértelmű lesz a rendletek megalkotásának vagy elkészülésének a sorrendjéből, hogy először kell megalkotni ezt a - mondjuk így - értékkatasztert, illetve az abból következő településképi rendeletet, és azután jöhet csak a helyi építési szabályzat megalkotása. Igen, ez az egymásutániság már fontos, de ez még mindig nem teremt hierarchiát a rendszerben. Tehát azt gondolom, hogy e tekintetben is fontos lenne egyértelműsíteni, hogy azért fontos ennek a hierarchiának a megteremtése, hogy mondassék ki egy településen, hogy mit neve-

zünk értéknek, mi az, amit mindenképpen meg kell tudnunk őrizni, és ahhoz szabjuk az építési jogszabályainkat. Tehát ne romboljuk le vagy ne romboltassuk le kvázi egy rosszul megfogalmazott helyi építési szabályzattal és szabályozási tervvel azt, amit az elődeink megalkottak, hogy mondjuk, egy rossz helyen jelölünk ki új beépítésre alkalmas területet, vagy rossz övezeti kategóriákat állapítunk meg, és így tovább.

Végül, befejezésképpen egy dolgot még hadd tegyek hozzá. Hogyha ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, hatályba lép, a kormányrendelet elkészül, az első arculati kézikönyv, amit én meg fogok nézni, illetve az első ezzel kapcsolatos önkormányzati rendelet, az Budapest XIV. kerületének, Zuglónak az értékkatasztere lesz, illetve települési rendelete, mert retentően érdekelni fog engem, megmondom őszintén - már most is érdekel -, hogy az ottani főépítész vajon a Városligetbe tervezett, a MUT elnöke által csak liggatott palacsintának nevezett Magyar Zene Házát vagy a Budapest egykori főépítésze által csak vállaltan pragmatikusnak nevezett nagy cipős dobozt - csak tájékoztatásul mondom az államtitkár úrnak, ez az új néprajzi múzeumunk - vajon hogyan tudja majd elhelyezni ebben az arculati kézikönyvben.

Tehát igen, ez egyelőre úgy van megfogalmazva, minthogyha csak a korán kelő és keményen dolgozó kisemberekre vonatkozna, de nem. Tisztelettel jelentem, hogy ez önökre is fog vonatkozni. Tehát a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokra, például a Városligetre is fog vonatkozni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), tehát ott sem lehet majd bármikor, bármit építeni. Köszönöm szépen a türelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tájékoztatom önöket, hogy ezzel a felszólalással a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megkérdem Szabó Szabolcs képviselő urat, hogy kíván-e ebben a vitában felszólalni. (*Szabó Szabolcs: Nem.*) Nem kíván.

Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Józsa István képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(15.10)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Számomra az bontakozott ki a vita során, hogy egy csomó jó szándék fogalmazódik meg mind a kormányoldali képviselők részéről, mind a többi hozzászóló, talán még a kormány részéről is, ugyanakkor a végeredmény meglehetősen hiányos. Tehát az derül ki, hogy ez az ominózus 300 négyzetméter alatt csak bejelentési kötelezettségre van szükség, engedélyre semmi, ez a jó szándékú elképzelés azért vetett fel problémákat, elég sokat. Ez, ha jól értem, bár lehet, hogy sokkal

többről van szó, valamelyest azért kötődik ahhoz a rendkívüli helyzethez, amit a 300 négyzetméter alatti engedélytelenség hozott magával, tehát az engedélyezési kötelezettség megszűnése hozott magával.

Szintén nem biztos, hogy jól értem, de ez az arcu-
lati kézikönyv akár jó is lehet, akár nem is. Államtitkár úr említette negatív példaként, hogy voltak már ilyen arcu-
lati kézikönyvek, amelynek eredményeként a koc-
kaházak születtek, ugyanakkor biztos, hogy vannak olyan szép régi beépítési szituációk - Hollókő, Csong-
rád belvárosa, a Tiszamenti települések régi építészeti öröksége -, amelyek lehet, hogy műemléki védelmet nem tudnak kapni, de mondjuk, egy városképi véde-
lem mindenképpen megilletné őket. Tehát én úgy érzem, hogy a jó szándék megvan (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), de ha mondjuk, a jogalkotási törvényt betartanák, akkor lehet, hogy világosabban látnánk, hogy most mi is itt a feladat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, ne ül-
jön le, mert képviselő úr következik rendes felszólá-
lásra. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Kivételes szituá-
ció, hogy levegővétel után lehet folytatni. Tehát a
hozzászólásom nem kétperces részét már egy mon-
dat erejéig említettem, hogy ha az előterjesztés során
sikerült volna figyelembe venni a jogalkotási tör-
vényben foglaltakat, tehát, hogy mondjam kicsit
sarkosabban fogalmazva, jogszerű lenne az előter-
jesztés, akkor látnunk kellene azt a kormányrendelet-
tet is, ami végül is az érdemi megvalósulását ennek a
törvényi elképzelésnek megvalósítaná. Nagyon remé-
lem, hogy egy ilyen, az építésszabályozást, az épített
környezet megjelenését jelentősen érintő jogszabály-
tervezet előkészítése során mind a mérnöki kamará-
val, mind az építész kamarával, mind más hasonló
szakmai szervezetekkel konzultált az előterjesztő. Ha
még ezt nem tette meg, akkor szeretném rá felhívni a
figyelmet, hogy a kormányrendelet kialakítását meg-
előzően ez nagyon hasznos lenne, ugyanis bármily
furcsa, ezeknek a szakembereknek azért nemcsak
tudásuk van, hanem véleményük is, tehát az adott
kérdésben is tudnának véleményt mondani.

Tudok erre mondani negatív példát a mi időnk-
ből is. Például az OTSZ, az országos tűzvédelmi sza-
bályzat annak idején, megalkotásakor nem tudott a
szakma véleménye kellően érvényesülni, és ha min-
den igaz, ma is egy olyan hihetetlenül szigorú tűzvé-
delmi szabályzat van érvényben Magyarországon,
amiben az építető nem döntheti el, hogy mit választ,
hogy a tűzvédelmi szabályzat garantálja az életvé-
delmet; a magyar tűzvédelmi szabályzat a vagyonvé-
delmet is akarja garantálni, ami mondjuk, egy beru-
házó saját döntési joga lehetne, hogy ezt a biztosító-
társaságra bízza vagy pedig rögtön beépíti. A magyar
OTSZ úgy döntött, hogy megvédi a vagyont is, így
aztán például raktárhelyiséget, hatalmas raktárcsar-
nokokat építeni Magyarországon 20-25 százalékkal

többe kerül a rigid módon fogalmazó tűzvédelmi
előírások miatt. Olyan automata rendszereket ír elő,
aminek a beépítési szükségességéről valószínűleg a
beruházónak kellene döntenie, mert lehet, hogy ap-
ránként, a biztosítási összegben neki jobban megéri
kifizetni ezt a pénzt, mint egyszerre a beruházás
keretében.

Elhangzott Hiszékeny Dezső képviselőtársam
hozzászólásában, hogy decemberben sürgősséggel
tárgyalta a parlament a gazdasági növekedéssel ösz-
szefüggő egyes törvényeket, s ennek keretében jó
szabályok, könnyítések is elfogadásra kerültek.
Ugyanakkor tényleg felvetődik a kérdés, hogy mi van
addig, amíg ez a kormányrendelet megszületik. Ad-
dig mihez kell hogy tartsák magukat az önkormány-
zatok? Való igaz, meg kell hogy illesse az alkotás
szabadsága az önkormányzatokat, a saját település-
képi adottságaik megfogalmazásában mit tartanak
védendőnek, maradandónak és rendeletbe fogalma-
zandónak, de ahhoz, hogy ezt a véleményt megfo-
galmazzassák, nagyon helyesen hangzott el itt az
ellenzéki padosorokból, ehhez nemcsak szív, szeretet,
jó ízlés kell, hanem némi pénzeszköz is, hogy szak-
mailag kezelhető módon, helyi rendelet formájában
ezt meg lehessen alkotni. Tehát a következő, amire
szeretném felhívni a figyelmet, hogy ha komolyan
veszi ezt az előterjesztést a kormány, akkor anyagi
lehetőséget is biztosítson az önkormányzatoknak,
hogy ezeknek a lehetőségeknek meg tudjanak felelni,
ezekkel a lehetőségekkel élni tudjanak.

Felmerült, hogy nincs szabályozási terv a Liget-
projektre, és erre én más területen is, a saját válasz-
tókerületemben, a Kopaszi-gát környékén is szeret-
ném felhívni a figyelmet, hogy mióta Garancsi úr
érdekeltségi körébe került, azóta hirtelen nemzet-
gazdasági szempontból kiemeltté vált ez a környék,
a beruházás, a kopaszi-gáti építkezés. Tegnap jelentek
meg a médiában gyönyörű látványtervek, hogy mi-
lyen épületekkel szeretnék gazdagítani a környezetet.
Jó lenne, ha tényleg összhangba hoznák az épített
környezet harmonizáló részeivel, mert van ott a
Lágymányosi híd környékén néhány nagyon szép,
nagyon modern épület, tehát ott tényleg kezd kiala-
kulni egy modern, városias környezet, és én abszolút
nem lennék ellene a magas házaknak sem, ha valami
koncepció mentén történne, ha nem öncélúan csak
ott arra az egy-két telekre korlátozódna ez az elkép-
zelés, hogy mutassuk meg a XXI. századot, hanem
próbálnák összehangolni kicsit szélesebb dimenzió-
ban is. Esetleg mondjuk, pénzt adnának mellette az
erőműnek, hogy azt a száz évet megjelenítő kéményt,
Dél-Buda legmagasabb kéményét, amit már 15 éve
nem használnak, csak 100 millió forintba kerülne a
lebontása, mondjuk, egy járulékos, kiegészítő, kör-
nyezetalakító jótékonyági akció keretében, mond-
juk, a beruházó tüntesse már el, hogy ne rontsa a
saját városképét.

A másik dolog, amit szintén szűkebb pátriám-
ból, a XI. kerületről, Újbudáról szeretnék hozni, ez a
Kelenföldi pályaudvarnak mondott, valójában egy

kicsit nagyobbacska indóház, a Kelenföldi pályaudvar valamilyen, nem túl magas védelességgel rendelkező épülete, amihez egyes szakemberek fogalkörömmel ragaszkodnak, pedig abszolút nem illik a környezetbe. Amikor azt odatették, akkor nem volt környezete, mert egy pusztasíkság volt, semmi nem volt a vasúti vágányon kívül, odatették az indóházat, aztán utána kialakult egy modern, városias környezet. Ez a Kelenföldi pályaudvarnak nevezett építmény ott maradt, és most valamilyen elképzelhetően védelem folytán ragaszkodnak hozzá.

Tehát ha a jelen törvény elfogadását követően újragondolásra nyílnék lehetőség, hallom, vannak elképzelések, hogy a Déli pályaudvart egy trakkal kijebbe helyezik, mondjuk, a Kelenföldi pályaudvar lesz a végső állomás, ha ez így történne, akkor én nagyon kérem, hogy ne ez az indóház maradjon, mert ez azért nem igazából méltó ehhez a feladathoz, bármennyire is hordoz bizonyos k. und k. korabeli elemeket.

(15.20)

De az akkor se volt az építészet csúcsa, ma pedig kifejezetten korszerűtlen az adott feladatra, és az esztétikai környezetbe nem illőnek kell hogy minősítem. Lehet, hogy sokan osztják ezt a véleményt, lehet, hogy szaktekintélyek más véleményen vannak, de ha skanzen akarunk, azt ne egy modern környezetben zárványként maradvá valósítsuk meg, hanem más megoldást találjunk hozzá.

Összefoglalva: nagyon szeretném, ha legalább kormányzati szinten összhangot tudnának teremteni a gazdasági növekedést, az építőipar helyzetét javító, könnyítő intézkedések és az arculati, településképvédelmi feladatok között. Sajnálatos, hogy egy jó szándékú előterjesztés, tekintettel, hogy nem látszik mellette a kormányrendelet, amiből a tartalom is kiderülne, egy kicsit üres keretrendszerként, torzóként jelenik meg. Én igényelném, hogy mielőbb hozzák nyilvánosságra a kormányrendeletet is, és azok az egyébként támogatható célok bizonyítottan meg is jelenjenek a valóságban. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdézem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. A Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A településképvédelmi kialakításával kapcsolatban azért egy dolgot még meg kellene említeni, főleg a fővárost figyelembe véve. Ha megnézzük, hogy az elmúlt időszakban milyen olyan problémák, ügyek voltak, amik megjelentek a sajtóban is, akkor két ilyen ügyet is a figyelmükbe kell ajánlanom, ahol a településképvédelmi mint ok változtatásokat eredményezhet. Vegyük például azt, hogy mennyi terasz működik Magyarországon és legfőképpen Budapesten bizonyos

éttermeknél. Elképzelhető-e, hogy azokkal az éttermekkel kapcsolatban, amelyek teraszengedélyért folyamodnak akár a fővároshoz, akár a kerületekhez, lesznek olyan baráti éttermek, amelyek megkapják ezeket a teraszengedélyeket, mert bele fog illeni a településképvédelmi, és lesznek olyanok, amelyek nem.

Ha a Gerlóczy étterem elmúlt egy vagy két hónapjára gondolunk, azt látjuk, hogy folyamatosan megpróbálták tönkretenni - hogy miért, azt nem tudja senki - ennek az étteremnek a működését, először a díszburkolatot akarták felbontani, utána a díszburkolatot már nem felbontani, hanem védeni akarták, ezért nem adtak teraszengedélyt, aztán amikor a bíróság azt mondta, hogy ez sem egy megfelelő álláspont, akkor kitalálták, hogy inkább sittlerakónak fogják alkalmazni ezt a teraszt. Egy a lényeg: valami oknál fogva tönkre akarják tenni az éttermet. Vajon ez nem így fog-e történni?

Aztán mindig azzal vádolnak minket, hogy nem beszélünk Simicska Lajosról. Hát beszéljünk Simicska Lajosról! Önök kötöttek vele 25 éves szerződést a fővárosban bizonyos reklámozások kihelyezésére, és 25 éves szerződéssel betonozták be a fővárosban - nem úgy, mint ahogy Dunaújvárosban betonozták - ezt a szerződést, hogy a hirdetőoszlopok kint lehessenek a fővárosban. Önök Simicska Lajosnak ezt a bizniszt 25 évig elvileg támogatták, és megpróbálták kormányokon és fővárosi önkormányzatokon átívelően bebiztosítani neki - mert akkor még a barátjuk volt. Amikor meg nem lett a barátjuk, akkor megpróbálják elbontani ezeket. És nem ez a baj, tőlem nyugodtan ki is csinálhatják Simicska Lajost, engem az nem érdekel (*Zaj a Fidesz soráiban.*), de az üzenet nem mindegy, kedves képviselőtársaim. Tehát az üzenet nem mindegy, az, hogy mit üzennek állandóan, folyamatosan a magyar állampolgároknak, mit üzennek folyamatosan a magyar kis- és közepes vállalkozásoknak. Azt, hogy ha a barátunk vagy, akkor bármit megcsinálhatsz, de ha az ellenségünk leszel, akkor ki fogunk csinálni. Ez az üzenet.

Ma az a legnagyobb probléma Magyarországon, hogy a törvények, a hatályos jogszabályok, a hatályos rendeletek nem egyformán vonatkoznak mindenkire. Magyarországon egyformán kellene vonatkozni mindenkire a szabályoknak, a törvényeknek, mert csak így építhetünk egy normális országot. Ha törvényeket és rendeleteket hozunk és lesznek majd településképvédelmi vonatkozó előírások, amiket egyöntetűen tartatunk be, akkor semmi problémánk nincs vele. De ha nem egyöntetűen tartatjuk be a törvényeket, nem mindenkire egyformán érvényesen tartatjuk be, akkor viszont már problémák lehetnek. Tehát az üzenettel van óriási problémánk az ilyen eseteknél.

Mi azt szeretnénk, hogy ne úgy hozzanak be ide törvényeket a Ház elé, hogy az a saját érdekeiket szolgálja. Az elmúlt hat évben mindig azt kellett keresni, hogy egy-egy Országgyűlés elé került törvény valójában miről szól, mi az az ok, ami miatt ide hozták. Tegnap is arról beszélünk - ezt csak azért

merem felhozni, mert államtitkár úr itt volt -, hogy a közbeszerzési törvényt tegnap azért változtattuk-e meg, mert meg kellett változtatni, mert ez az ország érdekét szolgálta, vagy pedig azért, mert ez Andrew G. Vajna érdekét szolgálta, hiszen „sajnos” nem indulhatott volna három évig közbeszerzési eljárásokon az a cég, amelynek majd mérlegelés alapján megengedik - hiába csapta be az államot -, hogy elinduljon. Itt is ez a problémánk. Ha kialakítunk bizonyos településképeket, fejlesztünk, és egyenlő jogszabályokat határozzunk meg, akkor azzal semmi gond nincs. Csak ne legyen mérlegelési lehetőség, ne legyen meg az, hogy a barátoknak majd lehet, másnak pedig nem.

S hozok még egy példát, ami fontos lehet. Senki nem foglalkozik azzal - megint Budapestről beszél - , hogy ha Budáról megnézzük a pesti látképet, akkor az hogy néz ki. Van két olyan épület a pesti látképnél, ami igencsak szúrja az ember szemét. Ez a két szálloda az alsó rakparton van, ami egyáltalán nem illik bele a városképbe. Tudom, ez nem az önök és nem az elmúlt 26 év problémája és hibája, hiszen nem akkor épültek, nem azok engedték meg ezt a két épületet erre a területre, de ezen változtatni kellene. Az elmúlt 26 évben senkinek nem jutott eszébe, hogy valamit kezdjünk ezzel a két épülettel. Tudom, hogy lebontani nem lehet, mert az valószínűleg túl súlyos ár lenne azért, hogy megváltoztassuk a látképet, de akkor ki kellene találni valami értelmes megoldást, akár a homlokzat megváltoztatásával, akár úgy, hogy kötelezik a tulajdonosokat arra, hogy egy olyan homlokzatot építsenek oda vagy egy olyan homlokzatot alakítsanak ki, ami beleillik a városképbe. De amikor az ember Budáról Pestre néz, akkor szúrja a szemét ez a két épület.

Az ilyen esetekre valóban nagyon jó lehet, ha egységes településképi előírásokkal rendelkezik egy település, és megpróbálja szebbé tenni a települést. De még egyszer mondom, ne éljünk ezzel vissza, ne próbáljanak meg ezzel visszaélni, mert az a magyar állampolgárok jogbiztonságba vetett hitét csorbítja, és a jogbiztonságba vetett hitét csorbítja azoknak a kis- és közepes vállalkozásoknak, akik úgy indulhatnak neki bármilyen vállalkozásuknak, úgy indulhatnak neki bármilyen kezdeményezésüknek, hogy először meg kell keresniük azokat a haverokat és barátokat, akik a kormányhoz közel állnak. Ez nem jó megoldás ma Magyarországon. Mi azt szeretnénk, hogy kormányoktól függetlenül Magyarországon egy kis- és közepes vállalkozó, legyen az akár étteremtulajdonos vagy étterem-üzemeltető, ne attól függjön, hogy éppen ki van kormányon, ne attól függjön, hogy ki a polgármester, ki a főpolgármester, hanem attól, hogy betartja a szabályokat, betartja az előírásokat, és így normálisan tud vállalkozni, mert ha ezeket betartja, akkor senki nem fogja őt bántani.

Tehát nem szeretnénk, ha visszaélések lennének. Csak erre szerettem volna felhívni a figyelmüket ezzel a törvénnyel kapcsolatosan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Csepreghy Nándor: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr.

(15.30)

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak pár gondolat erejéig szeretnék reagálni, mert azt látom, hogy a szabályozás szükségessége tekintetében talán összpárti egyetértés van; a szabályozás formai kérdését illetően van nézeteltérés, amire például Hiszékeny képviselő úr is utalt. Azt azonban mindenképpen szeretném elmondani, hogy valóban tegnap volt az ötpárti egyeztetés, de több mint egy hete elérhető a honlapon ez a javaslat. Ahhoz sem önöktől, sem mástól semmilyen kérdés, módosító javaslat nem érkezett. Pont ezért gondoltuk, hogy ha már kérdés nincs, akkor felhívjuk önöket. Ennek az az oka, hogy nem vették észre a javaslatot, vagy más az oka, nem tudom, de nem szeretnék ebbe belemenni. Megfogadva Józsa képviselő úr tanácsát a tegnapi fejelemre intés tekintetében, semmiképpen sem szeretnék a személyeskedés hibájába esni.

A szabályozás, amiről beszélünk, és ami miatt azt gondolom, hogy nincs igaza Hiszékeny képviselő úrnak, az az, hogy egyrészt van egy építési szabályozás, ami a 300 négyzetméternél kisebb lakóingatlanok építésére vonatkozik, illetve az arra vonatkozó engedélyezési eljárásra. Abban sincs nézeteltérés közöttünk, hogy amikor az államnak lehetősége van számtalan állami szolgáltatást, nyújtsa azt akár cégek, akár magánszemélyek számára, digitalizálni, egyszerűsíteni, akkor a bürokratikus akadályok a lehetőségek tekintetében a minimálisra kell szorúlnak, ne a bürokrácia legyen az akadálya annak, hogy akár egy magánépítkezés, akár egy közberuházás vagy egy céges beruházás lassabban tudjon megvalósulni.

A másik oldalon, amiről most beszélünk, és ami miatt szerintünk ezt teljesen külön kell szabályozni, az pedig az, hogy mik azok a törvényi garanciák, amelyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy valóban az a vizuális környezet, ami kialakul ezeknek az építkezéseknek köszönhetően, olyan méltó örökség legyen, amit ez a generáció maga után tud hagyni az utókor-nak. Azt látom, és ez engem meglepett, hogy őszinte legyek, hogy erre a parlamenti ellenzékben is foga-dókészséget látok, vagy azt a szándékot látom, hogy önök is fontosnak tartják, hogy igenis kell hogy valamilyen szinten a mindenkori politika a jogszabályalkotás eszközével befolyásolja azt a vizuális környezetet, amit kialakítunk.

Abban a kérdésben, amit képviselő asszony felvetett, hogy amennyiben a vizuális kultúra vagy a

közízlés, hogy így mondjam, megfelelő szinten lenne, akkor nem kellene ezzel a szabályozási környezettel foglalkozni, ebben teljesen igaza van. De pont azért, hogy ennek a lehetőségét egyáltalán megteremtsük, például a szabályozói eszközökön túlmutatóan az építész kamarával, az Akadémiával megpróbálunk arra vonatkozóan kialakítani egy keretet, hogy a vizuális kultúra oktatásának megkezdése az alapfokú oktatási intézményektől egészen a legmagasabb szintű oktatási intézményekig hogyan, miként tud megvalósulni. Ebben képviselő úr is kérdezett, Hiszékeny képviselő úr is, ön is. Valóban rendszeres és komoly párbeszéd van a Magyar Építőművészek Szövetségével, a Magyar Mérnöki és Építész Kamarával.

Emlékeztetni szeretném önöket, hogy tavaly ősszel - itt a kollégákra nézek - Lázár miniszter úr írt alá egy megállapodást ezzel a két szövetséggel pont azért, hogy ezekben a jogszabályokban, amelyek az építésügyet a mi elképzeléseink szerint adott esetben évekig, évtizedekig szabályozzák, valóban szakmai konszenzus jöjjön létre, és ezt ne a politikai hovatartozás szempontjai vezéreljék, hanem olyan célok, amikkel mindenki egyet tud érteni.

Képviselő asszony kérdezte, de aztán szóba került Józsa képviselő úrnál is a rendelet hatálybalépése. A kollégáim jelzése alapján ez a törvény hatálybalépésével egy időben meg fog történni, tehát addig ez elkészül, és nem lesz egy olyan köztes állapot, amikor a két szabályozás egy hiátust eredményez.

Józsa képviselő úr budapesti fejlesztésekre tért át, illetve képviselő asszony szóba hozta a Ligetben létrejövő új ingatlanokat is. Azzal egyetértek, bár nem e Ház falai között fogjuk tudni lefolytatni ezt a vitát, de én is azt gondolom, hogy indokolt lehet Budapest esetében kijelölni egy olyan részét a városnak, ahol a modern építészet megjelenhet. Erről van egy most már lassan évtizedek óta zajló vita, hogy mi lehet a legmagasabb beépíthető magasság, és van-e létjogosultsága egy, alapvetően a város karakterét a XIX. végén elnyert főváros esetében a modern építészeti elemek megjelenésének, vagy annak milyen mértéke lehet.

Ez szerintem egy értelmes vita, amit érdemes lenne a szakértői közösséggel lefolytatni. De azt látom, hogy itt pártállástól függetlenül, ideológiai családokon belül is két álláspont van. Az egyik része a modernitás irányába engedné a támogatást, és van a másik része, még egyszer mondom, ideológiai környezettől függetlenül, amelyik azt mondja, hogy Budapest arculata a XIX. század végére létrejött vizuális keretrendszerben kell maradjon, és a mindenkorai városépítészet alapvetően ebben a keretrendszerben kell mozogjon.

A pályaudvarok kapcsán, amit képviselő úr kérdezett, valóban van a kormány napirendjén is egy anyag, ami pont azt a kérdést feszegeti, hogy a XXI. századi közlekedési kihívásoknak hogyan tud egy modern város megfelelni, és ma részben az Európai Unió által nyújtott fejlesztési forrásoknak köszönhetően, részben a kormány által biztosított forrásoknak

köszönhetően van arra lehetőség és van arra szándék is, hogy újragondoljuk a budapesti pályaudvarok helyzetét. Ez első körben három pályaudvart érint, ahogy ezt Lázár miniszter úr a sajtó nyilvánosságával is megosztotta. Egyrészt érinti a Nyugati pályaudvart, ahol a kormánynak a Liget-projekthez kapcsolódóan van egy parkfejlesztési koncepciója a Nyugati pályaudvar és a Podmaniczky utca között bezárt területen, illetve kilépve, az Ajtósitól egészen a Hungária körútig egy parképítészeti koncepció, ami értelemszerűen csak akkor működhet, ha a vasútfejlesztés is megvalósul. De ha a vasútfejlesztést is megoldjuk, akkor hozzá kell nyúlni az Eiffel-csarnokhoz is, és a főpályaudvart is meg kell oldani.

Van egy törekvés és van kérdés is arra vonatkozóan, hogy a Déli pályaudvar szerepét átveheti-e a Kelenföldi pályaudvar vagy nem. Ehhez kapcsolódóan értelemszerűen felmerül annak is a szükségessége, hogy a Kelenföldi pályaudvar felfejlesztése nemcsak vasúttechnikai szempontból, hanem építészeti-ileg is hogyan és miként oldódik meg. És van a Déli pályaudvar kérdése. Ezeket a kérdéseket a következő szűk időkeretben, hónapokon, heteken belül mindenképpen rendezni kell.

A Szilágyi képviselő úr által felvetettek egy részére szeretnék reagálni; a Simicska-kérdést meghagynám a politikai viták körében. De mivel azt gondolom, hogy a jelen vitára irányuló közfigyelem az alatt a szint alatt van, hogy nekünk itt most politikai vitát kellene folytatni, a másik részére, a teraszengedélyekre térnék ki. A kormánynak az a célja, akár a tavaly elfogadott építésügyet befolyásoló törvényekkel, rendeletekkel, illetve amiről most tárgyalunk, hogy alakuljon ki egy olyan egységes keretrendszer, ahol a kormány meghatározza, hogy mit kell szabályozni ezeknek a helyi építészeti arculati kézikönyveknek, hogy így mondjam.

Ahol valóban nagyon fontosnak tartom azt, amit képviselő asszony is elmondott, hogy a helyi értékek, az ország különböző régióiban megjelenő építészeti örökségek megóvása vagy aktualizálása abban az értelemben, hogy az építészeti örökség megóvása, de XXI. századi funkciókkal való ellátása megtörténjen. Az, hogy a vidéki építészetben vannak fontos, megóvandó elemek, abban is tetten értem, és abban a kormányzati döntésben is megjelenik, ez egy múlt heti parlamenti beszélgetésünkre utal vissza, amit képviselő asszonnyal lefolytattunk, hogy a külterületi beépíthetőség arányát pont ezért emelte meg a kormány a korábbi 3 százalékos szintről, mert azt gondoljuk, ez a terület az, ahol valóban van olyan építészeti örökség, itt a tanyákról beszélünk, ahol érdemes ebben a kérdésben gondolkodni. Azáltal, hogy a beépíthetőségre vonatkozó szabályok változnak, értelemszerűen változtatni kell azokat a forráslehetőségeket is, amelyeket a belterületi építkezésben gondolkodó családok vagy adott esetben vállalkozások számára megnyitottunk. Tehát ezeket ki kell terjeszteni erre a területre is, ami, azt gondoljuk, egy újabb energiát adhat ennek a történetnek. Zárójel bezárva.

Visszatérve a képviselő úr által mondottakra, a kormány világos szándéka az, hogy egységes szabályozás alakuljon ki. Ezt a szabályozást nemcsak a teraszok kapcsán lehetne megoldani, és ez abszolút a helyi önkormányzatok rendelkezési körébe tartozik, hanem, mondjuk, ezt újra lehetne gondolni a Körúton található üzleteknél. Egyre több nyílik meg, hál' istennek, ismételten a nagy plázaépítési fellángolást követően. De annak a szabályozásnak kell világosan és egyértelműen megjelennie, hogy ezekben az építészeti arculati kézikönyvekben mit kell szabályozni. De ezek nagyon világos szempontok kell legyenek.

Abba, hogy teraszengedélyt ki kap vagy ki nem kap, a kormány nem fog és nem is avatkozhat bele. Ez a helyi hatóságok feladata kell legyen. Mi maximum abban tudunk iránymutatást adni, hogy az egységes arculatban mit kell szabályozniuk, és mi az a maximum szint, amit szabályozhatnak. Ez pedig abba az irányba mutat, hogy ha az a vizuális igény-szint megjelenik vagy kialakul, ami, azt gondolom, megint közigeny tárgyat képezi a parlamenten belül, akkor egyre kisebb regulációt fog követelni, és lehetővé teszi azt, hogy az állami hatóság nem mint szankcionáló vagy mint büntető hatóság jelenik meg ebben a kérdésben, hanem ösztönzője lehet azoknak a kreatív kezdeményezéseknek, amelyek valóban hozzájárulnak ahhoz, hogy egy építészeti örökség jöjjön létre ebben a generációban is. Amire ugyanúgy méltán lehetünk büszkék, mint ahogy büszkék vagyunk arra, és több vitában is megpróbáljuk megvédeni, például a Liget kapcsán, amikor az megépült.

(15.40)

Vagy beszéljünk arról, ami például ma a Várban történő építkezések kapcsán napirenden van! Például a Vár történeti rekonstrukciójában, azt gondolom, ma politikai közmegegyezés van. A „mit építünk oda” kérdésben van egy vita. De például a Vár kapcsán is az a kérdés, hogy mi az eredeti állapot, amit a felújításra vonatkozó kormányzati szándéknak újra kell teremteni, vagy vissza kell építeni. Melyik az eredeti: a középkori várkép, vagy a második világháború előtti várkép? Ez mit befolyásol pontosan, hogyan járul hozzá ahhoz a Várról kialakított mai közgondolkodáshoz, ahogy ma a Várat ismerjük? Ezeket a vitákat azért érdekes lefolytatni - egy kis irodalmi szemelvény a végére -, mert amikor a várépítkezések a világháborút megelőzően, illetve a millennium időszakában kialakultak, akkor a Várra vonatkozó tervek, amelyek sokak szerint visszaépítendő tervek, politikai viták részei voltak. Olyan politikai vitáké, amelyekben Márai konkrétan a Vár felújítására, illetve a Vár rekonstrukciójára és az új épületekre vonatkozóan az akkor alkotó és ma mindenki által etalonként tekintett építészeket fakezű kontároknak tartotta.

Vagy ha például a Ligetről beszélek, azokat az emlékeket ugyanilyen közviták tárgyában tudták az elődeink a mai formára meghozni. Ez megérett egy

újabb rekonstrukcióra. Erről megint folyik egy vita. Azt gondolom, hogy ebben a kormányzat partner, hozzáátéve azt, hogy a mindenki által féltett zöldterületek megóvását, bővítését és új funkciók betelepítését szeretné a kormány megvalósítani.

Tehát az építészetre vonatkozó szabályok sokszínűsége és a sokoldalú megközelítésének kötelezettsége az, ami indokolja, hogy többféleképpen, több törvénnyel és több rendelettel támasszuk alá ezt a területet, nem pedig az, amit az ellenzék sokszor feltételez, hogy ennek a háttérben nincs más, mint kapkodás. Sok olyan kérdés van, amiben érdemes lenne nem a Parlament falai között politikai, hanem sokkal inkább a Parlament falain kívül a szakértői közösségeket bevonva, de a politikai értékvállalást nem háttérbe szorítva lefolytatni azokat a vitákat, amelyeket lehet.

Azt gondolom, erre nyitottak vagyunk. Az elmúlt hetekben, mondom, az Építész Kamarával, a Magyar Építőművészek Szövetségével, tegnap a Várban a karmelita kolostor kapcsán a sajtó képviselőivel folytattunk le számtalan vitát, ezek mindegyike nyitott, tehát erre az ellenzékét is szeretettel várjuk. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10730. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előadójának. 30 perces az időkerete, államtitkár úr. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Ha már történelmi dimenziókról kezdünk beszélgetni az előzőekben az építésügy kapcsán, engedjék meg, hogy ezt itt se spóroljam meg és egy kis múltidézésel kezdjem a Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvényjavaslat kormányzati felfeztetését.

A mezőhegyesi ménesbirtok gazdag történelmének rövid bemutatása remélhetőleg magyarázatot ad arra is, hogy a kormányzat ma megjelenő tervei milyen háttérre támaszkodnak.

A mezőhegyesi Császári és Királyi Ménesintézetet Csekonic József tervei alapján 1784. december 20-án alapította II. József császár, hogy ezzel állítsa helyre az osztrák örökösödési háború és a hétéves háború miatt lecsökkent lóállományt. A ménesbirtok mintegy 30 ezer hektáron, közel 600 lóval kezdte meg működését. Az itteni lótenyésztés legfőbb eredménye olyan lófajták kitenyésztése, amelyek közül

hármát az Országgyűlés 2004-ben nemzeti kincssé is nyilvánított.

Mezőhegyes volt azon kevés ménesek egyike a világon, amely négy saját fajtát is kitenyésztett, a változatos lóállománynak és a magas fokú szakképesítésnek köszönhetően a mezőhegyesi tenyészet nemzetközileg elismert és nemzetközileg is jegyzett tenyészet volt. Az itt tenyésztett lovak az 1878-as párizsi világkiállításon nagy sikert értek el a lóversenyek különböző szakágaiban. Az eredetileg csak lótenyésztési rendeltetéssel létesült ménesintézet az 1800-as évek közepére túlnőtt a lótenyésztés fejlesztésének keretein, és tevékenységét fokozatosan kiterjesztette a mezőgazdaság egész területére, az 1860-as évek elején megindult a magyar szürke marha tenyésztése, majd a mangalicasertés-tenyésztés is, amely egyike volt a legrégebbi magyarországi sertés-tenyészeteknek. A századfordulóra Európa egyik legmodernebb, legnagyobb mezőgazdasági üzeme jött létre, saját telephellyel, távíróval és ipari üzemekkel, emellett a birtoknak saját temploma, óvodája, iskolája, kórháza és idősek otthona is volt.

Mezőhegyes túlélte a második világháború pusztításait, majd a kommunista korszakban a bányászati és a dombegyházi gazdaságok hozzácsatolásával és a mezőhegyesi cukorgyárral végrehajtott egyesítések után mint mezőgazdasági kombinát tipikusan szocialista nagyüzemként működött. Mindezzel párhuzamosan a Mezőhegyesi Állami Gazdaság ösztérülete közel 20 ezer hektárra növekedett, a birtokstruktúrárt érintő átalakítások a szocialista nagyüzemi gazdaság mennyiségi igényeit kiszolgáló tömeges építkezésekben és a ménesbirtok központjának várossá fejlődésében testesültek meg. A kommunista építési technológiával emelt épületek azonban jelentősen elütöttek a birtok hagyományos építészeti jellegétől, az építkezésekkel párhuzamosan ráadásul a korábbi, történelmi épületek műszaki állagromlása, a majorok részleges vagy teljes felhagyása, a gazdálkodási helyszínek esetleges hangsúly-áthelyeződése volt megfigyelhető.

A rendszerváltás negatívan érintette a települést, az állami gazdaságot fokozatosan feldarabolták, a korábbi egységes ménesbirtok lényegében szétesett. A 2002-ben hatalomra jutott kormányzat 2004-ben végrehajtott privatizációja során és következtében az állattenyésztő telepeket bezárták, a vetőmagüzemet eladták, a turisztikai kínálat sorvadásnak indult. A rendszerváltásig még 10 ezer fős lakosú település, amelyből 3 ezer mezőgazdasági munkavállaló volt, mára 5 ezer fős település maradt, ebből pedig mindösszesen 450-en dolgoznak a mezőgazdaságban, tehát a korábbi 3 ezres létszám picivel több mint 10 százaléka. Eközben a Mezőhegyes környéki erdőkben folyamatossá váltak az erdőirtások.

Tisztelt Országgyűlés! Bár a kormányrendelet biztosította a közvetlen állami kontrollt a ménesbirtok feladatellátása felett, a kormányhatározat pedig mintagazdasággá nyilvánította magát a ménest, a nemzeti kincsünket képező birtok megmentése érde-

kében az állam eddigieknél is hatékonyabb beavatkozására van szükség. Erre figyelemmel nyújtotta be a kormány a Nemzeti Ménésbirtok és Tangazdaságról szóló törvényjavaslatot.

Az előterjesztés célja Magyarország egyik legjelentősebb mezőgazdasági területének megóvása, fejlesztése, valamint a hagyományokra épülő, de a korszerű technológiákat alkalmazó mezőgazdasági gazdálkodás elősegítése állami szerepvállalással. A fejlesztés célja honos lófajták fenntartása, egységes és létszámában jelentős ménesállomány kialakításán, az oktatás, valamint a turisztika fellendítésén keresztül a térség fejlesztése, egységes vállalatirányítás alatt egyesítve a jelenleg széttagolt birtokrészeket. Az újonnan létrejövő ménesbirtok kiemelt feladata lesz például a Mezőhegyesen kialakult védett, őshonos magyar lófajták tenyésztése, genetikai értékének megőrzése és a magyar sportlófajta tenyésztése, genetikai értékének teljesítményalapú növelése, továbbá a hagyományosan Mezőhegyesen tenyésztett gazdasági haszonállatfajták tenyésztése, az állattenyésztéshez szükséges takarmány előállításának és a legelőgazdálkodás, a növénytermesztési, vetőmagtermelési, mező- és erdőgazdasági, vadgazdálkodási, kertészeti és ehhez kapcsolódó oktatási, turisztikai és lovas sporttevékenység, az ehhez kapcsolódó, modern igényeknek megfelelő elméleti és gyakorlati mezőgazdasági szakképzés, oktatás, továbbképzés és felnőttképzés; ennek keretében az agrárképzést nyújtó köznevelési, szakképző, valamint felsőoktatási intézményekkel való együttműködés és gyakorlati képzőhely biztosítása, végül Mezőhegyes és térsége népességmegtartó erejének növelése.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mezőgazdasági célú genetikai erőforrások védelme az egész világon, így hazánkban is kiemelt állami feladat és nemzetközi szerződésekben felvállalt kötelezettség.

(15.50)

Ezen belül kiemelt jelentőséggel bír a védett őshonos és veszélyeztetett mezőgazdasági állatfajták genetikai állományának megőrzése. A hagyományos fajták meghatározott tájegységhez, vidékhez, kultúrkörhöz kapcsolódnak. A természetszerű állattartási módok őrzői nemzeti identitásunk részei, valamint Magyarország szimbólumai.

Ez Mezőhegyes vonatkozásában kiemelkedően vonatkozik az itt kitenyésztett lófajtákra, melyek fenntartása a leghatékonyabban a fajták bölcsőjében valósítható meg. A mezőhegyesi ménesbirtok a lótenyésztés mellett történelmi távlatokban is kiemelkedő szerepet játszott a teljes mezőgazdasági ágazat fejlesztésében. A kiváló minőségű mezőhegyesi szarvasmarha- és sertésállományok, a kiemelkedő növénytermesztési kultúra, a vetőmag-előállítás évszázados távlatban meghatározóvá tették Mezőhegyest az állattenyésztés és növénytermesztés megújításá-

ban, az értékes új fajták és módszerek országos elterjesztésében.

A jelenleg közel 6500 hektáron húzódó mezőgazdasági terület emellett a legkorszerűbb öntözési rendszert, vízgazdálkodási fejlesztéseket foglalja magába, melynek nagy része állami támogatásokból valósult meg. A vízgazdálkodás technikai eszközei mellett egyéb feltételek is adóttak a ménesbirtok tulajdonába kerülő, immár egységes területen a mezőgazdasági vízgazdálkodási kultúra fejlődéséhez.

A fejlesztés további célja a térségben jelenlévő tradicionális vetőmag- és szaporítóanyag-termesztési ágazatban történő szerepvállalás. A vetőmagtermesztés hazánkban stratégiai ágazat, hiszen évi 180-190 milliárd forint értékű árut állít elő. Ennek az ágazatnak a vidéki foglalkoztatás tekintetében is jelentős a szerepvállalása, hiszen a vetőmagtermesztés körül 60 ezer szezonálisan, és körülbelül 5 ezer teljes munkaidőben foglalkoztatott mezőgazdasági alkalmazott számára biztosított jövedelmet. Térségre lebontva jelentős munkaerő-kapacitás lekötésére lehet alkalmas a vetőmagtermesztési ágazatban történő szerepvállalás.

Tisztelt Országgyűlés! Elengedhetetlen, hogy az utókor számára Magyarország legrégebbi emlékeit őrző, természeti szépségében, hagyományában gazdag terület a feladatellátása során eredeti állapotában fennmaradjon. A környék jelentős agrár-kultúr-történeti helyszín, amely a természetbeni adottságokon kívül épületeivel, berendezéseivel, a gazdaságban fellelhető hagyományos eszközeivel megőrzendő az utókor számára.

A Kárpát-medencei magyar összetartozás jelképe is lehet, továbbá a ménesbirtok az oktatási, képzési lehetőségekhez történő hozzáférést a határon túli magyar közösségek számára is biztosíthatja. A ménesbirtok hagyományaihoz igazodó fejlesztéseken keresztül, állami szerepvállalással a térség kiemelkedő mezőgazdasági, képzési, turisztikai szereplőjévé válhat, egyszerre mind nagymértékben hozzájárulva a mezőgazdasági ágazat komplex fejlődéséhez. A ménesbirtok gazdálkodását az állami tulajdonos szerepvállalása határozza meg. A ménesbirtokot működtető gazdasági társaság ennek megfelelően zártkörű részvénytársaság formában jön létre, az állam egyszemélyes tulajdonában.

A mezőhegyesi állami ménes jogutód nélkül megszűnik. A ménesbirtok feladatellátásához szükséges vagyon és földterület a korábban is a ménesbirtokhoz tartozó területekből és épített örökségből, valamint a mezőhegyesi állami ménes eszközeiből, állatállományából kerül biztosításra. Az épített örökség védelmében gondoskodni kell a ménesbirtokhoz tartozó, a magyar lótenyésztés évszázados történelmi emlékezetét megtestesítő épületek állagmegővéséről, a kor igényeinek megfelelő felújításáról.

A ménesbirtok feladatainak ellátása nem kizárólag gazdálkodó szemléletű, hanem a magyarság mint lovas nemzet történelmi hagyományait a modern kihívásokkal integrálni képes komplex vezetői lá-

tásmódot kíván meg. A tervezet ezért szigorú szabályokat vezet be a ménesbirtok vezető szerveinek létrehozása, elszámoltatása keretében. Többosztályú ellenőrzési mechanizmussal biztosítja a működés átláthatóságát, célszerűségét, szakmaiságát és gazdaságosságát. Szigorú határidők garantálják az állam mint tulajdonos hatékony részvételét a ménesbirtok gazdasági és napi operatív folyamataiban.

Tisztelt Országgyűlés! A döntően agrárgazdaságra épülő Mezőhegyes és térsége ismételt felvirágoztatásának kulcsa az erős és prosperáló, nemzetközi összehasonlításban is versenyképes ménesbirtok. Nem egyszerűen egy újabb gazdasági társaság létrehozását jelenti mindez, hanem a mezőhegyesi ménesbirtok eredeti alapítói szándékának, a történelmi hagyományoknak, a magyar agrárkultúrában elfoglalt kiemelt helyének megfelelő újraalapítását, egy világszínvonalon működő komplex agrárkiválósági intézmény megteremtését az állam fokozott szerepvállalásával, amely a stabil és megbízható működés garanciáját jelenti. Ezért kéri a kormány az önkéntes szíves támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Farkas Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban egy olyan gazdaság alapításáról fogunk dönteni itt az elkövetkezendő hetekben, amely Magyarország, mondhatnám azt, hogy kimagasló agrár-kultúr-történeti értéke és kincse.

A kormány a mezőhegyesi állami ménesbirtokból, valamint a Mezőhegyes környéki állami föld- és erdőterületekből, az ott található épített örökség felhasználásával, az állami vagyon megóvása, az állattenyésztés és növénytermesztés egyes ágaihoz kötődő képzési feladatok összehangolt végrehajtása, a történelmi magyar lófajták génállományának megőrzése, a lovas turizmus fejlesztése, valamint Mezőhegyes és térsége foglalkoztatási helyzetének javítása érdekében hozta meg az 1097/2016. (II. 29.) szám alatti kormányhatározatát, ezzel alapítja meg a Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságot.

Történelmi pillanatokot élünk, tisztelt képviselőtársaim, mert erre nem volt példa 232 év óta Magyarországon, hogy egy ilyen *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Az biztos!)* gazdaságnak az ismételt felállítását, újraalapítását megtörténjen.

De megkérdézheti mindenki mindannyiunktól, hogy miért van erre szükség. Azt hiszem, ez főleg az ellenzéki képviselőktől fog elhangzani. Egyszerűen azért, mert volt egy 2004. évi privatizációs időszak, amikor még, mondhatnám azt, hogy teljes gazdasági háttérrel, erővel, foglalkoztatással bírt maga a mezőhegyesi ménesbirtok. És sajnos a 2004. évi privatizá-

ciót követően elszenvedte azokat a súlyos, majdnem pótolhatatlan veszteségeket, amelyek a mai napig is fennállnak.

Engedjék meg, hogy egy személyes vonatkozású történetet vagy visszaemlékezést is mondjak önöknek. A nyolcvanas-kilencvenes évek elején, közepén számtalan alkalommal jártam Mezőhegyesen, és mint gyakorló agrárember, mindig rácsodálkoztam arra a gazdaságra, hogy milyen csodálatosan lehet egy ekkora területen, egy 40 aranykoronás földön megfelelő öntözési feltételekkel, szabályokkal gazdálkodni. Természetesen ennek az alapját az a katonai ménes teremtette meg, az a légkör, az a szemlélet, amely a mai napig is fellelhető Mezőhegyesen, azaz hogy irányítani kell az embereket, de az a rend és fegyelem már akkor is tapasztalható volt.

A mai nap viszont látjuk azt - és akármennyire nem szeretek visszamutogatni a múltba, de mégis meg kell tennem -, hogy akkor, amikor a legértékesebb majorok, amiket végigjár az ember, mind más tulajdonban vannak, egy-kettőtől eltekintve, akkor, amikor látja az ember, hogy egy milyen jól, valóban csúcstüzeként működő, a legújabb technikát felvontató volt üzem ma... - nem azt akarom mondani, hogy rozsdadatető, de nagyon közel állunk hozzá. A ma működő gépparkjuk jelentős része lízingelt, tehát nem is a mai gazdaság tulajdonában vannak, ezek sorsa is kérdéses. Vagy látjuk azokat az épületeket, amelyek a ma működő gazdaság tulajdonában vannak, ahol egy ablak ötméteres sávban egy szín, a következő ablak egy másfajta szín, és ezek a házak ma is ott vannak, részben közművesítetlenül, ezekben dolgozók, illetve nyugdíjasok laknak - ez elszomorító kép, tisztelt képviselőtársaim, amit Mezőhegyesen ma látni lehet. Valóban, ennek az időszaknak egy rendkívül nehéz helyzetét megélő város az, ami ma Mezőhegyesen van; elszomorító, őszintén mondom.

És ezért is gondolom azt, hogy a kormány jól döntött, amikor felülértékelte, átértékelte a korábbi döntéseit, és Mezőhegyest mint mintagazdaságot, bemutató gazdaságot, tangazdaságot alapítja meg.

(16.00)

Ez lesz az a gazdaság, amely, úgy gondolom, méltóan fogja viselni azt az ősi kultúrát, azt az ősi kultúrállapotot, amit 1784-ben megalapítottak. Ezt azért merem mondani, mert a törvény erre megfelelő felhatalmazást ad mindannyiunknak.

Ennek a törvénynek a legfontosabb kérdései azok, hogy hogyan és mi módon tudjuk ezt a térséget visszaemlézni, felemelni, azt nem gondolom, hogy ismét tízezer lakosúra, de hogy az elvándorlást megállítsuk, abban, úgy gondolom, komoly szerepe van ennek a gazdaságnak és ennek a térség életében betöltött szerepének. Ez azért fontos, mert az ott élő embereknek gyakorlatilag más munkalehetőségük nemigen van.

Azt is tudjuk, hogy azokat a hagyományokat, azokat a tevékenységeket, amelyekkel ez a korábbi

gazdaság rendelkezett, ha teljes mértékben nem is tudjuk visszaállítani, mert már nem lehet, részben a technológiai, technikai feltételek sem adták már meg hozzá, akkor is meggyőződésem, hogy az a foglalkoztatási színvonal megtartható, sőt a mai korszerű technológiákkal, új lehetőségek kihasználásával, új tevékenységi körök beiktatásával, létrehozásával, fejlesztésével meggyőződésem szerint a térségben komoly foglalkoztatási lehetőségeket lehet biztosítani. Ehhez természetesen kell egy törvény, kell egy olyan kormányzati háttér, amely ehhez megfelelő, biztonságos alapot nyújt.

Itt eddig nagyon sok szó elhangzott a lótenyésztésről. Igen, ez a lótenyésztés, ez a - most már mondhatom - négyfajta ló, a nóniusz, a gidrán, a furioso és a magyar sportló, amely meghatározó, ősi alapot adott ezeknek a fajtáknak itt Mezőhegyesen, de ugyanakkor azt is tudjuk, hogy ma nem ezek a lovak vannak, nem ezek az állományok vannak, nem ezek a ménesek vannak Mezőhegyesen. Éppen ezért a törvény számtalan kérdésre nem is utal, amit nekünk kell közben megoldanunk, így például az ügetőállomány el fog kerülni Mezőhegyesről, és oda pedig visszakerül az az ősi gidránállomány, amit különböző politikai okokból anno, körülbelül harminc-egynéhány éve elvittek Mezőhegyesről. Tehát visszamegyünk az alapokhoz.

Ugyanígy a törvény megemlékezik a furioso fajtáról is. A furioso fajta, tudjuk, szintén egy Mezőhegyesen kitenyésztett fajta, holott ma ezeknek az egyedeknek ménesben nagyon kevés helyen fellelhetők az ősi lehetőségei. Éppen ezért majd egy kiterjedt módon, a Furioso Lótenyésztő Egyesülettel közösen fel kell lépniük, meg kell keresniük az országban azokat a kancavonalakat, amelyek képezik még a mezőhegyesi ősi kancacsaládoknak az utódjait, és azokkal kell majd ezeket a méneseket visszaállítani.

De ez a történetnek csak az egyik része, mert azt hiszem, azt gondolom, hogy amit oktatáspolitikában elképzelünk Mezőhegyesen, az kicsit ellentétes vagy talán szokatlan - inkább így fogalmazok - a mai oktatási rendszerhez képest. Meggyőződésem, hogy egy ilyen nagy gazdaságban, illetve egy térség meghatározó erejeként működő egységben az oktatás fontos, kiemelt pont lesz, ezt pedig egy önálló oktatási intézményként magában a ménes- és tangazdaság keretén belül tudjuk elképzelni, ahol biztonságosan tudjuk képezni azokat a mai mezőgazdaságban egyre nagyobb hiányszakmának örvendő foglalkozásokat, szakmákat, amelyeket helyben meg tudunk oldani. Ezt azért merem ilyen bátran mondani, mert hogyha megvan a gyakorlati képzőhely, akkor ez sokkal könnyebb.

Ma Magyarországon a gyakorlati képzőhelyek jelentős része elavult technikákra, technológiákra alapul. Nem kívánok senkit megsérteni, de nem tudom megkerülni, hogy még - ha valakinek mond valamit - Rs 09-essel, ami egy elég furcsa kinézetű traktor volt Magyarországon, ma még számtalan tanüzemben ilyenén tanítják a gyerekeket, akik ha

kimennek az életbe, ott fogalmuk sincs, hogy ilyen van, már a generációk is elvesztek, amelyek ezt ismerték. Éppen ezért fontosnak tartom, hogy az új technológiákkal, gépesítésekkel, amelyek elkerülhetetlenek Mezőhegyes vonatkozásában, olyan új technikával ismerkedjenek meg ezek a fiatalok, amit ha hazakerülnek a családba, vagy ha elkerülnek egy más agrárvállalkozóhoz, már kész szakemberként ismerjék, hogy mi az, hogy a műholdvezérléses nyomkövető rendszer, ismerjék a legújabb permetezőket, ismerjék a legújabb fajtákat, ismerjék azokat az erő- és munkagépeket, amelyek az agráriumban ma már jelentős részben rendelkezésre állnak, és ne egy múltat képezzünk, hanem menjünk előre, és képezzük azokat a fiatalokat, akik majd átveszik a stafétabotot a családban, az idősebb generációktól a családi gazdaságokban, és természetesen a még működő mezőgazdasági üzemekben is tudnak dolgozni ezekkel. Éppen ezért ezt egy jelentős fordulatnak tartom, mert ilyen képzés, ilyen jellegű együttes képzés jelen pillanatban nincs Magyarországon. Bízom abban, hogy ebben is támogatásra fogunk lelteni.

Ugyanakkor nagyon fontosnak tartom, hogy a kutatás eredményeit fel kell használni egy ilyen gazdaságban, nem alapkutatásra gondolok, hanem az alkalmazott kutatásokra, amikor a legújabb technikák, technológiák kipróbálása, alkalmazása kísérleti szinten is megfelelő módon alkalmazásra kerül, később pedig a szakembereknek bemutatásra is kerülhessen, hogy hogyan kell ezeket a gyakorlatban alkalmazni. Egy olyan szakmai műhelyé, egy olyan szakmai továbbképző helyé is szeretnénk tenni ezt a gazdaságot, szeretnénk olyan rangra emelni és olyan módon úgymond feltőkésíteni, hogy a magyar mezőgazdaságban egy meghatározó, megkerülhetetlen, olyan gazdasági egység legyen, amely ezeket a feladatokat mind el tudja látni.

Ott vannak a műemlékek, 24 műemlék épület van jelen pillanatban, amelynek a felújítása, hasznosítása elkerülhetetlen, hogy megőrizzük az utókornak. Megvannak még azok a vasúti sínek egy-két köves útban, egy-két műútban, amelyek valamikor ezt a kilencven-egynéhány majort összekötötték Mezőhegyesen. Most azt nem mondom, hogy ezt mind vissza kell állítani, mert azért tudjuk, hogy ez nem nagyon lehetséges, de amit lehet, vissza kell adni, azt a képet, amit Mezőhegyesről a századforduló körül megjelent képeslapokon is láthatunk. Azért kell visszaalakítani, mert ez egy olyan vonzerőt jelent a térségnek, a térség foglalkoztatáspolitikájának, a térség megbecsülésének, ami összeköthető egy turisztikai programmal. Szegedtől Gyuláig húzhatunk egy vonalat, és annak a középpontján ott van Mezőhegyes az autópályától tizen-egynéhány kilométerre, ma már Budapestről 2 óra 15 perc alatt megközelíthető. Én úgy gondolom, hogy azt az agrár-kultúrtörténeti értéket, amelyet ez a város és a térség részben megtartott, nekünk kötelességünk az utókornak is fenntartani és megmutatni.

Éppen ezért én úgy gondolom, hogy ez a törvény agrár-kultúrtörténeti szempontból példaértékű, a térség számára egy megnyugtató, biztonságot jelentő, olyan foglalkoztatáspolitikát is tartalmazó törvény, amelyre régóta várt Mezőhegyes és térsége. Nagyon sok elbizonytalanodott, megbicsaklott ember él Mezőhegyesen, aki elvesztette már majdnem, mondhatnám, a hitét, a jövőbe vetett bizalmát. Tapasztalataim szerint nyugodtan mondhatom itt az Országgyűlésben, hogy ezek az emberek egyre nagyobb lelkesedéssel, egyre nagyobb figyelemmel várják ennek a törvénynek az életbe lépését, és hiszik azt, azt hiszem, velünk együtt mindannyian, hogy igenis ez a térség egy új erőre, egy új lehetőségre fog kapni, és az ott élő emberek visszanyerik azt a lehetőséget, amit elvettek tőlük.

Én ennek a reményében bízom abban, hogy tisztelt képviselőtársaim is támogatni fogják ezt a törvényt. Természetesen számtalan szakmai kérdés van, amit meg kell vitatni, nagyon sok olyan kérdés van, amiről biztos, hogy vitázni is fogunk, de higgyék el, hogy a cél az, hogy a térség visszakapja azt a hírnevét, amit 1784-ben megalapítottak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(A padsorok mögött tartózkodó Csepreghy Nándornak:)* Megkérem az államtitkár urat, hogy foglalja el a helyét. *(Csepreghy Nándor elfoglalja államtitkári helyét.)* Tudom, hogy nehéz végigülni három egymás után következő dolgot, de higgye el, az elnöknek is legalább olyan nehéz, és a patkó nem lehet üres. *(Csepreghy Nándor: Bocsánat!)*

(16.10)

A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyi szépet itt meghallgattunk az elmúlt fél órában a mezőhegyesi ménesbirtokról, az ritkán következik be egy törvény vitájában, és azt kell mondanom, hogy egyet is értek mind a korrekt történelmi felvázolással, mind azzal a jövőképpel, amit itt hallhattunk, és a Jobbik támogatja is ezt a törvényt, ahogy egyébként a bizottsági ülésen is, ahol felvetődött egy rövid idő erejéig a téma, már erről beszélgethettünk.

Ugyanakkor elképedve hallgattam mégiscsak ezeket a hozzászólásokat, hiszen azért nem itt tartottunk néhány héttel ezelőtt, nem tűnt olyan fontosnak a mezőhegyesi ménesbirtok ügye a kormány számára. És ha ez a sok szép történelmi visszaemlékezés és jövőbe vetett remény őszinte lenne az önök részéről, akkor például szóba sem kerülhetett volna az, hogy a mezőhegyesi ménesbirtokhoz tartozó földterületeket privatizálják.

Érdekes módon akkor még nem volt szó semmi-féle lófajták védelméről, évszázados hagyományokról, jövőbe vetett hitről és távlatokról. Egész egyszerűen a mezőhegyesi ménesbirtok állatorvosi lóként mutatja azt, hogy hogyan lopták szét a szocialista és fideszes kormányok az elmúlt 25 évben a magyar vidéket. Ez ennek volt tökéletes példája. Nemcsak a már emlegetett privatizáció, amit én is egyébként nagyon komoly bűnnek tartok és sajnálom - zárójelben jegyzem meg -, hogy az elszámoltatás ezen a területen sem maradt meg, de a korábbi hanyag kezelés és az azutáni teljes kormányzati közöny mind-mind azt mutatja, hogy egyáltalán nem voltak ezek az értékek fontosak a kormány számára. De engedjük meg jóindulattal, hogy most hirtelen felvilágosultak, és fontos lett Mezőhegyes.

Én azért élek a gyanúval, hogy ez inkább annak köszönhető, hogy komoly helyi felháborodás és szakmai felháborodás övezte Mezőhegyesnek mind a privatizációját, mind pedig a jelenlegi kormány semmittevését, sőt a földek privatizálását. Nem tudom, hogy ha ekkora értéknek érezték ezt eddig is, ahogy mondjuk, mi ezt éreztük korábban is, hiszen felhívtuk a figyelmet arra, hogy nem lesz abból jó, ha privatizálják a földjeit, akkor miért engedték ezt, miért jutottak el egyáltalán idáig.

És ha már itt tartunk, akkor érdekelne, hogy kormánypárti képviselőinknek van-e arról információjuk, hogy mondjuk, Simonka György merre jár vagy hol lehet, mert azért ebben a történetben szerintem úgy lenne korrekt, ha gombot nyomna és elmesélné a saját verzióját is, hiszen talán mindannyiunk közül ő tudna a legtöbbet erről a történetről mesélni.

Ráadásul a mezőhegyesiek és a környékbeliek is elvárják ezt a kiállást itt a ménesbirtok mellett. Az, hogy Farkas Sándor megkapta ennek az ügynek a menedzselését, megmondom őszintén, annak örültem, hiszen bíztam abban, hogy ha már ilyen miniszterelnöki kinevezettje - ha mondhatom így - az ügynek, biztosként lett az ügy élére állítva, akkor az talán majd valamiféle pozitív előremozdítást vetít előre. Tényleg sajnálom, hogy ehhez botrány kellett, de legalábbis most már eljutottunk idáig.

Az, hogy egy önálló törvény kell a ménesbirtoknak, vannak mellette meg ellene is érvek, elfogadom, valóban fontos dologról van szó. De az, hogy mintagazdaságként így önállóan kell majd egyesével beszélgetnünk itt a Házban minden mintagazdaságról, ez annak az eredménye, hogy önök a sokadik ígéretük ellenére sem hozták még a Ház elé sem az üzemszabályozási törvényt, sem a családi gazdaságokról szóló törvényt, sem a szövetkezeti törvényt, és ezek valamelyikében a mintagazdaságok szabályozása is elmaradt.

Ma azt nevezzük mintagazdaságnak, amit a kormány kinevez mintagazdaságnak, miközben az Alaptörvény világosan fogalmaz, és bizony ezt egy kétharmados szabály keretében kellene itt nekünk közösen meghatározni. Az, hogy Mezőhegyes miért

lett az vagy miért lehet az, azt lehet érvekkel alátámasztani. Maximálisan egyetértünk vele, én is úgy gondolom, hogy minden múltbeli, jelenbeli és reményünk szerint jövőbeli értéke alapján egy valódi mintagazdaság lehet, de például az, hogy a Csányi-birodalom miatt lett mintagazdaság, abban már, azt hiszem, jó kis vitát folytathatnánk itt az Országgyűlésben.

Hogy ő a saját óriási cégbirodalmával - most csak az agráriumra szorítkozva is tudom ezt mondani - kinek és miben lehet ma minta Magyarországon, abban, azt hiszem, nincs megegyezés közöttünk. Nem véletlen az, hogy például az ő mintagazdaságos ügyét nem merik ide, az Országgyűlés elé hozni, pedig ha megnéznénk ezt a jelen törvényt Mezőhegyessel kapcsolatban, ha rosszindulatú akarnék lenni és mondjuk, Alkotmánybírósághoz fordulnánk, jó eséllyel arra fogadnék, hogy megbukna ez a történet, egész egyszerűen azért, mert kétharmaddal kellene ezt szabályoznunk, ahogy az Alaptörvényük ezt ide-rendeli. Természetesen ebben az esetben ezt nem fogom megtenni, mivel említettem már, jelen esetben egyetértek a jogszabállyal.

Az, hogy ismét felvirágoztassuk, világszínvonalra húzzuk és hogy az állami szerepvállalást fokozzuk ezen a területen, ez a Jobbik által egy régóta szorgalmazott lépéssorozat lenne, és nem csak ebben a kérdéskörben. Talán a legpozitívabb része mindenképpen a tangazdaság, azt ki kell emelnem, és nemcsak Mezőhegyes esetében lesz ez egy fontos előrelépés, hanem azt kell mondanom, hogy szinte megyéenként érdemes lenne létrehozni egy ilyen telepet.

A magyar oktatási rendszer és azon belül a mezőgazdasági képzés, és itt főleg a középfokúra gondolkodásunkban, mert még egyetemeken úgy-ahogy jobban állunk... - óriási hiányosságok vannak, és a szakma minden területéről folyamatos segélykiáltások vannak, hogy nincs megfelelő minőségű utánpótlás ezen a területen. Úgyhogy arra biztatom képviselőtársaimat, hogy ha Mezőhegyes mintája ennyire fontos és felismerték azt, hogy erre szükség van, akkor erre érdemes lenne hasonló tangazdaságok sokaságával előállni nagyon rövid időn belül.

Így, ahogy már említettem, a Jobbik ezt a jelen javaslatot támogatni fogja, ugyanakkor nagyon kíváncsiak lennénk arra, hogy ha nem történik meg az a felháborodás - és remélem, hogy valaki itt az előterjesztők közül erre választ is tud adni -, ami megtörtént, akkor ez a javaslat tényleg itt fekszen-e. Vagy az elprivatizált állami földek körül, amikor elindult ez a történet, akkor még miért nem gondolták úgy, hogy fontos lehet Mezőhegyest megmentése? Vagy teszem azt, az állami földek privatizációjával még hány Mezőhegyes tettek tönkre? Hány olyan lehetőséget herdált el a magyar állam, amikor az állami földvagyonra alapozva hasonló tangazdaságokat tudtunk volna létrehozni, mondjuk, életképes birtokméretet tudtunk volna kialakítani családi gazdaságok számára tartós bérleten keresztül?! Hol van már a sokat emlegetett demográfiai célprogram,

szociális célprogram? Hogy lesz így önkormányzatok számára földterület bármilyen hasonló projekt beindítására?

Ezeket mind-mind hallhattuk még a nemzeti vidékstratégiában, sőt a vidék alkotmányaként becézgetett stratégia még azt tartalmazta, hogy az állami földvagyonot növelni kell. Ehhez képest pedig egy totális privatizációt és visszavonulást látunk. Folytatják azt az utat, amit egyébként az elődeik megkezdték. Tehát szomorúan tapasztalom azt, hogy ezen törvény minden pozitívumával ellentétben azt is bizonyítja vagy éppen ezért azt is bizonyítja, hogy rengeteg hasonló kezdeményezés elől vették el a levegőt, a lehetőséget, és nem tudom, hogy ha máshol is be akarnánk indítani, más megyékben más területeken hasonló tangazdaságokat, akkor arra milyen módon lenne a jövőben lehetőség.

Bízom abban, hogy legközelebb 2018-ban fel tud állni egy olyan tisztességes kormány, amely a privatizációban elherdált nemzeti vagyon jelentős részét vissza tudja szerezni, és hasonló, közjót szolgáló projektek számára ezeket a területeket majd biztosítja.

Röviden ezeket kívántam elmondani, elnök úr, és ha kaphatnék választ nem csak a vita végén - kivételesen -, azt megköszönném, hiszen azt hiszem, azért vagyunk itt megválasztott képviselők, hogy érdemben tudjunk vitatkozni az ilyen jogszabályokról. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár úrnak elsőként is megköszönöm a történelmi áttekintést, amit kaptunk a ménésbirtok kapcsán. Nagyon-nagyon érdekes lehet minden magyar embernek, aki áttekinti nemcsak a Habsburg örökösödési háború történetét, hanem az azt követő éveket is, hogy hogyan kellett azt a fajta lótenyésztést beindítani az országban, aminek Mezőhegyes az egyik végvára lett, és utána a történelem viszontagságai között hogyan történt mindaz meg, ami a Tanácsköztársaság idején a románok kivételével megtörtént a közeli helyzetből. *(Sic!)* Mezőhegyes sok mindent átélt, és sok minden történt ott, és nagyon bízom benne, hogy ez az előterjesztés a viszontagságos útnak egy pozitív és kedvező állomása lesz az, ami megtörténik.

Nyilvánvalóan nem szeretném semmilyen formában cáfolni a Magyar Zoltán képviselőtársam által elmondottakat, hiszen mindaz az előterjesztés, az, hogy ha akarnak, tudnak jól tenni, ez bizonyítja azt, hogy mennyi más jól tehetek volna azokkal az állami földekkel, amit a termőföld-privatizáció során most kiengednek a kezükből.

Mennyi hasonló gazdaság, mennyi hasonló vidéki térség nemcsak egy helyen, hanem az ország különböző pontjain megteremtene a lehetőségét

annak, hogy valami építőt, valami pozitívát, valami előremutatót, valami perspektivikusat mutassanak a vidéknek, a vidéki térségeknek, és a magam részéről biztos, hogy örülni fogok neki, ha ezt Mezőhegyesen meg tudják tenni.

(16.20)

Összességében az előterjesztés a felemelő pillanatok között azért néhány olyan dologra is rávilágított, amire szerintem célszerű mindenképpen reflektálni. Farkas Sándor képviselőtársam felvezetésében említette a 2004-es bűnös privatizációt. Összességében teljes mértékben osztani tudom azt a véleményt, hogy bizony-bizony, micsoda dolog volt az, amikor valaminek a nyereséges részét kiadták egy magánkezbe, míg a veszteséges részét ott hagyták az államnak. Viszont azt az egyet azért kérem képviselőtársamtól, aki sokkal nagyobb politikai tapasztalattal és múlttal rendelkezik, mint én, hogy ne felejtse el emlékezni arra, hogy ezt tizenkettő hasonló esetben ugyanígy megtette a Fidesz-kormány az első Orbán-kormány idején.

Azt gondolom, azt feltételezem, hogy esetleg járt Szenttamáson is, és látta az egykori angol ménest, de gondolom, hogy Boldog képviselőtársam volt ott nem egyszer, nem kétszer. Tehát azoknak a kiengedése, azoknak a zárttá tétele éppúgy történelmi bűne az akkori kormánynak, mint ahogy 2004-ben ez az akkori kormánynak. Erről nyilván jó lenne úgy beszélni egyszer tisztán, hogy ha felülvizsgáljuk annak a 25 évnek a privatizációs folyamatát, ami az ilyen nemzeti kincseknek - mint akár az Almásy-kastély Szenttamáson, akár az ország más pontjain a hasonló építészeti emlékeink -, a régi nemesi birtokoknak az állami gazdasággá alakított múltja éppúgy a mindenkori kormányzati felelősséggel jelenik meg, mint ahogy Mezőhegyessel mindez megtörtént. Lehet emlegetni csak 2004-et, de sajnos nem szűkölködünk az ilyen kormányzati döntésekben az elmúlt időszakban.

Említette képviselőtársam azt, hogy nem lehet visszatekintés nélkül, én is ugyanezt mondom, hogy vissza kell tekintenünk arra az időszakra is, ezeknek az egykori főúri nagybirtokoknak az idejére, és azért van az, hogy helyileg átfednek nagyon sokszor a mostani jelenlegi nagybirtokosok érdekeltiségével, hiszen ezeket a kárpótlás kevésbé érintette. Az állami gazdaságok megmaradtak, és talán az állami gazdaságok privatizációja teremtette meg azt az álságos állapotot, ami jelen pillanatban a magyar vidéken sok-sok átkot hoz mindenfelé, amerre járunk.

Összességében - és bocsásson meg, nézze el egy ellenzéki képviselőnek - én nagyon sok pozitív érzéssel vagyok az előterjesztéssel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy az államnak igenis feladata az, hogy ilyen helyeken hozzon létre ne csak oktatást, hanem hozzon létre mintagazdaságokat, vidéki munkahelyeket, és az ország azon térségeiben, ahol egy jobboldali gazdaságpolitika, egy piacra épített, kapitalista

szemléletű gazdaság nem tud megfelelő munkahelyet teremteni, ott igenis kell az államnak beavatkozni és közvetlen foglalkoztatóként részt vennie. Nem Mezőhegyes az egyedüli térség az országban, ahol erre nagy szükség lenne, és nagyon jó lenne, ha ez a mintagazdaság valóban mintaként szolgálna arra, hogy az állami földek további elherdálása helyett ilyen jellegű mintagazdaságokon törje a fejét a kormány, és inkább ilyeneket hozzon ide a parlament elé, hogy szerte az országban mindenütt legyen ebből egy-egy példaértékű modellterületünk.

Azért is nézze el nekem, hogy ennyi szubjektivitást beleviszek a felszólalásomba, mert én magam - mennyi idővel ezelőtt? - egy jó 15-20 kilóval ezelőtt ott szereztem lovassportoktatói végzettségemet Mezőhegyesen, és nyilván megismerve az ottani állományt, nagy örömmel vagyok amiatt, hogy sikerült rekonstruálni akár a magyar sportlőtenyésztésnek az előremutató irányát. A magam részéről még a gidrán visszakerülésének is egyelőre pozitív érzéseit nézem, hiszen egy nagyon leszűkült kancaállományú fajtáról van szó. Nem tudom ugyan, hogy a többi hagyományos fajtaival, amiről képviselőtársam is szót említett, a nóniusszal, a furioso-north starral mi lesz, de azért bízom benne, hogy ezeknek a helyzete is valamilyen szinten rendeződni fog.

Egyvalamire viszont máris hadd hívjam föl a figyelmet, amit megtanulhattunk az elmúlt pár évben. Bábolnán, ahol szintén egy állami ménes dolgozik, a bábolnai vezető azért meglepően magas áron vásárolt ilyen kancacsaládokat. Tehát rögtön - nézzék el egy ellenzéki képviselőnek - felmerül bennem, hogy ezek a bizonyos technikai beszerzések, ezeknek a kancaállományoknak a beszerzése vajon majd kiknek teremtenek lehetőséget a mostani lópiacon, amikor örülünk, ha vágósúlyban el tudunk adni egy-egy törzskönyves, kiváló tenyészértékű kancát, majd vajon hogyan fognak milliókba csengetni itt a kancaállományokért. Ha nem lesz ilyen, akkor én leszek a legboldogabb, ha alaptalanul emeltem fel emiatt a szavam.

Külön öröömre szolgált az, amiről Farkas Sándor képviselőtársam beszélt, és nyilván nagyon jó így beszélgetni, hiszen nincs erre elég időnk, hogy mikor a precíziós mezőgazdaságnak a technikai lehetőségeiről, eszközeiről emelt szót, hogy ennek az oktatási háttere hogyan sínylődik és hogyan jelent hiányt a magyar mezőgazdasági középfokú oktatásban is; nézhetünk Kenderestől kezdve egy halom olyan szakoktatási intézetet, ahol bizony-bizony nagyon szeretnék sokkal jobb technikai háttérrel, sokkal jobb felszereltséggel megteremteni a lehetőségét annak, hogy a mai kor igényeinek megfelelő mezőgazdákat képezzünk. Akkor bizony előremutató lehet, ha ezzel kapcsolatos ismereteket lesz, ahol át lehet adni.

Elképesztően fejlődik a technika. Ezek a... Bocsnát, nem mindig jut eszembe a neve, ezek a mesterséges és repülő valamik... *(Közbeszólásra:)* A drónok használatát láttuk a növényvédőszer-használat

precíziós rendszerében. Elképesztő lehetőségek vannak benne. Ha a mezőhegyesi oktatás mindezt fel fogja vállalni, akkor biztos, hogy egy európai szintű képzés jöhet létre. Ugyanakkor legalább annyira fontos, hogy ne csak a nagybirtoknak - akinek megvan a pénze arra, hogy ilyen technikákat megvegyen - szervezzünk megfelelő szakembereket, hanem meglegyen a képesítés arra, hogy olyan emberek hagyják el a középfokú oktatási intézményeket a mezőgazdaságban, akik képesek önállóan gazdálkodni, akik a 10-20-30-50 hektár földjüket át tudják venni az édesapjuktól, akik a földhaszonbérleti rendszer mértékének a csökkentésével, nagyobb vidéki foglalkoztatással megteremtik a lehetőséget arra, hogy több mezőgazdasági termelő legyen az országban. És ha mindez megvalósul, akkor valóban lehet egy mintagazdaság, valóban lehet egy minta oktatási intézmény, és valóban megvalósulhat az, amit az előterjesztés egyébként indoklásában tartalmaz.

Alapvetően a perspektíva, amit előrevetít az egész előterjesztés, az nagyon-nagyon pozitív. Nyilvánvalóan merülnek fel kérdések azzal kapcsolatban, hogy mindennek az erkölcsi alapja hogyan alakul. Én nem tudom, nagyon sokat hallottunk arról, hogy a Kun Mihály vezette vállalkozásnak mi lesz a jövője, mi fog történni azokkal a munkahelyekkel, lesz-e garancia arra, hogy a meglévő munkahelyek maradnak meg, vagy pedig újak jönnek létre. Ezeknek a részletkérdéseit nem nagyon lehet látni. Nagyon sok tisztázatlan kérdés van, ami az előterjesztésből nem derül ki. Alapvetően ez egy tipikusan pozitív és jó irányúnak vehető lehetőséget teremt, ugyanakkor meg nyilvánvalóan magában rejti a kockázatot is.

Nem szeretnék egy picit sem - tényleg őszintén mondom - demagóg lenni, csak mindig felmerül bennem az a kétely, amit Lázár János miniszter úr - azt hiszem, mind a ketten ott voltunk azon a bizottsági ülésen - elmondott arról, hogy mikor az MSZP-s kormányzat van, akkor az MSZP-s menedzsment lopja szét az állami gazdaságot, mikor a fideszes van, akkor a fideszes. Nem én mondtam, ezt Lázár miniszter úr mondta. Ennek az aggálya, hogy hogyan tudnak majd - és nem önök, nem azt gondolom, hogy itt mindenki feltétlenül a zsebébe... - a sajátjaiknak megfelelő féket teremteni, hogy lehet megakadályozni azt, hogy ne 2 milliós meg 5 milliós vezetői bérekkel menjen el az állami költségvetés egy része, hanem tisztességes, mezőgazdaságból kitermelhető jövedelemmel. Egy olyan gazdaság, mint ez, alkalmas lesz arra, hogy mezőgazdasági önfenntartó képességgel eredményeket produkáljon, és az államnak nemhogy pénzébe kerüljön, hanem a bevételeiből tudja finanszírozni azt az oktatási rendszert. Ha mindez megvalósul, ismét azt mondom, valóban egy mintaértékű gazdaság lehet, csak ehhez azt kívánom, hogy adjon az Isten kellő tartást és erőt, hogy senkinek ne gyengüljön el a lelkiismerete, mikor ott van a közös rábízva valamilyen szinten.

A Lehet Más a Politika frakciója nyilvánvalóan a frakcióülésen meg fogja tárgyalni, én mindenképpen

az előterjesztés támogatását fogom javasolni a frakciónak, és azt szeretném, ha folytatódna az a munka, amit korábban eleink ott megkezdték, és nem az első ilyen lenne. Habár Farkas képviselőtársam a felszólalását úgy kezdte, hogy történelmi jelentőségű ez az idő, hiszen nem jöttek mostanában létre ilyen állami nagyberuházások, sajnos a császári vagy királyi idők óta is voltak ilyenek, általában ezek a nagy állami gazdaságok nem nagyon jó emlékekhez fűződnek, amikor létrejöttek, és nem nagyon önkéntes volt. Most viszont még mindig megvan a lehetősége arra a Fidesz-kormányának, még nem lehet tudni, hogy két éve van vagy több a kormányzásból, de még mindig nem késő elkezdni jót tenni. És még mindig megvan a lehetőség arra, hogy a meglévő, megmaradt állami földekből ilyen jellegű modellszabadsággal, pozitív eredményekkel tegyenek jót azzal, ami rendelkezésükre áll.

Még mindig megvan hozzá a politikai hatalmuk, és remélem, hogy több ilyen előremutató és inkább pozitív érzéseket keltő előterjesztést hoznak ide, mint ami aggályt keltő megjelenik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Magyar Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most Szabó Szabolcs képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Úgy látom, csak urak vannak a teremben. A Fidesz által okozott mezőhegyesi válság megoldását törvénnyel kell segíteni, és ezért az Együtt egyetért azzal, hogy ez a törvény az Országgyűlés elé került, bár azt gondoljuk, hogy egy kicsit hiányos és megkésett a javaslat. Itt azért egy zárójeles megjegyzést tennék. Előbb a jobbkiosztó képviselőtársam is utalt már erre, kénytelen leszek néha bírálni a Fideszt ezzel az ügyvel kapcsolatban, de értelem szerűen ezért a Földművelésügyi Minisztérium meg Simonka úr a felelős.

(16.30)

Speciel a Miniszterelnökség meg Farkas Sándor ebben az ügyben a megítélésünk szerint a jó oldalon áll, akik visszacsinálták azt, amit egyébként a Földművelésügyi Minisztérium meg Simonka úr végre akart hajtani, nevezetesen hogy több körben az állami tulajdonú földeket megpályáztatva, magánszemélyeknek akarták átadni, és így gyakorlatilag megszünt volna a nagyüzemi termelés ott Mezőhegyesen és környékén.

Az előterjesztő előszavából is kiderült, hogy itt egy több mint 200 éve működő nagyüzemről van szó, erre épült rá maga a település, tehát innentől kezdve ez mind szakmailag, mind politikailag egy teljesen elutasítandó ötlet volt már a kezdettől fogva.

Éppen ezért ami kritikát mondok, ezt most kivételesen ne vegye magára se a Miniszterelnökség, se

Farkas úr, mert mint említettem, azt hiszem, hogy ebben az ügyben inkább szövetségeseink lennénk, mint ellenfelek. Itt máshol vannak azok, akik - hát nem tudom, hogy hol, mert nekik kellene igazából itt ülni, és nekik kellene vállalni a felelősséget azért, hogy az elmúlt egy-másfél évben, mondjuk, a mezőhegyesi polgármester föl-alá rohangált, és nem tudta, hogy mi lesz a településnek a jövője, meg az ott dolgozó munkavállalók aggódtak azért, hogy mi lesz a jövőjük, és hogy miből fognak megélni, meg egyáltalán azon kellett aggódni, hogy Mezőhegyesnek mi lesz a sorsa. Ha ugyanis ez a visszahozás nem jön létre, akkor igencsak az történt volna, hogy a település lélekszáma még inkább lecsökken, és elég jelentős szegénységbe sodródott volna az a kevés ember, aki ottmarad.

Ennek kapcsán még azt is megjegyezném, hogy ráadásul Farkas úr személyében valószínűleg még a legideálisabb jelöltet találták meg a kormánypárti képviselők közül, ő pontosan tudja, hogy hogyan működik egy nagyüzem, vezet ilyet, ért hozzá, úgyhogy legfeljebb néhány kérdésem lenne majd a hozzászólás kapcsán, ha arra tudna válaszolni, azt megköszönném. Valószínűleg ön tud rá válaszolni inkább, mint az előterjesztő. Zárójel bezárva.

Tehát önmagában azzal, hogy ezt a törvényjavaslatot behozták, egyetértünk, bár a valódi jogalkotói szándék most csak arra terjed ki, hogy a nagyüzem szétosztogatásához kapcsolódó földosztás során kiosztott földeket most visszavegyék a strómanoktól és másoktól. Éppen ezért mi eleve már hónapok óta azt követeltük végig 2015 és 2016 folyamán, hogy ne menjen végbe teljes mértékben ez a háromszakaszos földbérleti pályázati folyamat, ez ügyben tüntettünk is, a mezőhegyesiek ezt pontosan tudják, hogy mindent megpróbáltunk megtenni Mezőhegyes jövőjéért.

Mindenki pontosan tudhatta már akkor is, hogy ezeket a földeket vissza kell venni. Ősszel már szóba került a mintagazdaság ügye, ami most ebben a törvénycsomagban is szerepel. Így most azért kell majd egyébként kártérítést fizetni a bérlőknek és tulajdonosoknak, akik időközben a pályázattal hozzájutottak ehhez a földhöz, mert a Fidesz mindenféle koncepció nélkül rohant előre, és most így utólag kell adóforintokból visszacsinálni ezt az ügyet.

Az egységes birtokterületen működő mezőhegyesi mintagazdaság tehát jó megoldás, feltéve, ha az állam komolyan veszi a történelmi hagyományokból fakadó üzemeltetői kötelezettségét. A törvényből egyelőre ez még nem olvasható ki tökéletesen. Az igazság az, hogy írtak egy, a cégalapítást rögzítő, polgári jogilag egyébként ebben a formájában nem feltétlenül szükséges bevezetőt, és aztán majd a végén, a záró rendelkezéseknél rendezik a lényegét, ott veszik vissza a földeket.

A földek visszavételénél a benyújtott törvényjavaslat nem tartalmaz összeget a kártérítésre. Ez lenne az első kérdésem, amit feltennék Farkas úrnak, hogy arról tud-e esetleg nyilatkozni, hogy nagyjából

ez mennyibe fog kerülni. Kell-e kártérítést fizetni, vagy csak egyszerűen vissza kell adni azt az összeget, amit közben esetleg kifizettek már egyesek?

Nevetséges az a kormányzati kapkodás, hogy a mintagazdaság tartalmi alapjairól szinte semmi nincs a törvényben, és közben a földek ügyében pedig pont a lényeg, az ár hiányzik, mint az előbb említettem.

Milyen tartalmi kérdéseket kellene még rendezni? Egyrészt hogyha nem kizárólagosan a földlopás visszacsinálása lenne a lényeg, akkor el kellene kezdeni azon gondolkodni, hogy hogyan lesz üzemeltetve a vízhálózat. Itt hallhattunk már arról, hogy elkülönült majorságok találhatóak Mezőhegyesen és a mezőhegyesi határban, amelyek nincsenek közvetlenül, direktben rákötve a megyei ivóvízellátó rendszerre, hanem egy saját rendszeren vannak, amit a ma még magántulajdonban lévő cég üzemeltet. Kérdezném, hogy ezzel mit terveznek. Miért nem segítik elő például azt a megoldást, hogy a jogutódlás törvényi megalapozásával ez egyszerűen átvihető legyen, és akkor talán nem kerülne több száz millió forintba egy vadiúj ivóvízellátó rendszer kiépítése?

A következő ilyen kérdés, hogy hogyan lesznek kezelve a belterületi utak. Ezek a belterületi utak jelen pillanatban magántulajdonban vannak, tehát nem úgy néz ki, mint egy normál települési külterületi út, ami mondjuk, a közútkarbantartó kezelésében van, hanem az a Ménesbirtok kezelésében van, ő részben a bérlője, részben a tulajdonosa, és ő tartja karban, például a havat ők tolják le, az úthibákat ők javítják ki. Mi lesz ezeknek a sorsa?

Mi lesz a munkavállalókkal, akik ma állandó főállású alkalmazottként vagy idegymunkásként dolgoznak? Miért nem szól a törvény az ő munkahelyük megvédéséről? Miért nem rendelkezik sokkal egyértelműbben az épített örökség megóvásáról és gyarapításáról a törvény? Erre utalt fideszes képviselőtársam, hogy azért itt nagyon komoly épített örökség található, részben jó állapotban, részben valóban eléggé leromlott állapotban. Főleg a majorságok, külső majorságok esetében vannak nagy problémák.

Tehát az a baj, hogy pont erről a lényegről nincs szó a törvényjavaslatban, hiszen az MNV voltaképpen törvény nélkül is tudna céget alapítani, és akkor nem kellett volna pont a lényegét így kihagyni ebből a törvényből. Voltaképpen garanciát kellene adni inkább hosszú távon arra, hogy Mezőhegyes jövője hogyan fog alakulni.

Egy éve tart már ez a borzalom, amit - mint említettem - a Földművelésügyi Minisztérium és Simonka úr indított. Bő egy év után jutottunk el oda, hogy szerencsére marad a nagyüzemi gazdálkodás Mezőhegyesen, úgy néz ki, hogy tartalmilag talán még meg is próbálják egy picit kibővíteni, bár említettem, hogy azért még ez nem eléggé körvonalazódott, hogy mit is fognak pontosan csinálni. Így voltaképpen azt lehet mondani, hogy feleslegesen telt el egy-másfél év, és azt látjuk egyébként, hogy még el fog telni legalább egy fél év.

És innen adódik a másik kérdés, mégpedig az, hogy mi fog történni most nyáron. Ezzel nálam nyilván jobban tisztában van Farkas úr, hogy ha jól értelmezzük, akkor valamikor az ősszel fogják átvenni ezeket a földeket az új mintagazdaság keretében, viszont voltaképpen a tulajdonjogukat így elvesztik a Ménesbirtoknál. Ki fog aratni, ki fog ott földmunkákat végezni, szóval ki fogja üzemeltetni ezt az egész gazdaságot? Itt egy néhány hónapos lyukat valahogy be kellene tömködni. És ez nem önmagában azért érdekes, ez is egy fontos dolog persze, hogy a határ művelve legyen, hanem ott emberek dolgoznak, azoknak bért kell fizetni, s a többi, s a többi. Tehát ha erre tudna valamit mondani Farkas úr, azt nagyon megköszönöm.

Másrészt rákérdeznék arra, hogy ott van a földtulajdonok esetében egy nagyon kicsi kérdéses rész, ez olyan 300-400 hektár, ami nem állami tulajdonú föld, amit bérelt a Ménesbirtok Zrt., hanem az az ő saját tulajdonukban van. Ez még az egykori állami... (Farkas Sándor közbeszól.) Igen, ez még az állami gazdasági múltból képződött. Ezzel mi lesz?

(16.40)

Ez a jogbiztonság szempontjából lehet egy érdekes kérdés, ezért ennek örülnék, ha erre tudnának valamit mondani.

Úgyhogy összességében azt tudom csak mondani, hogy a törvény idekerülésével alapvetően egyetértünk, voltaképpen még az irányával is. Van benne néhány ilyen bizonytalan tényező, amit ha még egy picit ki tudnának egészíteni, meg tudják oldani ezeket a problémákat, tudnak válaszolni ezekre a kérdésekre, akár lehet azt is mondani, hogy ez egy támogatható irány. Innentől kezdve, azt gondolom, hogy el lehet kezdeni talán majd valamikor azon is dolgozni tényleg Mezőhegyesen is, hogy előrelépjen a település, amit képviselő úr említett, a turizmusban, mezőgazdaságban, egyéb más kapcsolódó tevékenységekben, és megnyugodhat a település vezetése is, hogy végre, így másfél évvel a választások után elkezdhet azzal foglalkozni, ami alapvetően a dolga lenne, hogy a települést irányítsa és a fejlesztési koncepciót javítsa, és magát a települést tudja fejleszteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Farkas Sándor képviselő úr következik. Szeretném megkérdezni tőle, mivel kétperces és rendes felszólalásra is be van jelentkezve, hogy ennyi kérdésre most megpróbál először két percben válaszolni vagy pedig rögtön rendes felszólalásra adjak lehetőséget.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor az első kérdések elhangzottak, akkor azt gondoltam, hogy a két perc is elég, de itt végül annyi kérdés merült fel, hogy azért nyomtam meg a rendes hozzászólás gombot, hogy ha lehet, akkor rendes hozzászólásban szeretnék részben rea-

gálni a felvetett kérdésekre, amit képviselőtársaim jogosan tettek fel, jogos kérdéseket juttattak el. Úgy gondolom, hogy erre jelentős részben fogok is tudni válaszolni.

Menjünk talán időrendi sorban! Magyar Zoltán képviselőtársunknak szeretném mondani, hogy gyakorlatilag az időpont egy fontos kérdés. 2017. január 1-jén járnak le a jelen földbérleti szerződések. A semmittevésre ez a válaszom. Illetve volt egy szerződés, utána volt az ősszel egy mintagazdaságokról szóló törvény, amit követett az új Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvénytervezet elkészítése. Ez egy időfolyamat, amikor megérlelődött bennünk, hogy ezt a törvényt megalkotjuk, és mint igazi példa... - amilyen azért, ezt szeretném hangsúlyozni, az én információm és tudomásom szerint ilyen agrár-kultúrtörténeti érték így egyben Magyarországon nincs másik. Ezt azért jó, ha letisztázzuk. Van Bábolna, van Szilvásvárad, van Kisbér, nagyon sok egyéb helyszín van, de ilyen megmaradt gazdasági egység, higgyék el nekem, legalábbis az én tudomásom szerint nincs, és ezért esett Mezőhegyesre ez a választás.

Sallai R. Benedek úr kérdezte tőlem a lófajtákkal kapcsolatban, itt óvatos volt a kancavásárlással. Igen, valóban, ezen fajták mindegyikével nem rendelkezik ma nemcsak a ménesbirtok, hanem a kft., éppen ezért eldöntött szándékunk, a nóniuszknak megvannak a populációi, megvannak az anyakancái, a gidránménest Marócpusztáról, ami jelen pillanatban Szilvásváradhoz tartozik, elvisszük Mezőhegyesre, az állami tulajdonban van, tehát itt ezzel különösen probléma nincs. A furioso-north stárnál szeretnénk a ma még fellelhető, a mezőhegyesi kancacsalád méneskönyvében szereplő egyedekből egypár kancát megvásárolni, nem csillagászati áron, napi piaci áron.

Ebben én nagyon szigorú vagyok, mert tudom, hogy a ló mindig egy kicsit a kupecságról szól, mindenkinek félelmei vannak. Én ezt a lovas világot negyven éve ismerem, értem a felvetést, jogosnak is tartom, de én ebben maximálisan szeretnék kiszámíthatóan, a napi piaci árnál egy fillérrel se többet adni értük. Természetesen ez nem az én kompetenciám lesz, de felügyelve biztos vagyok benne, hogy igen.

Természetesen felvetődött az, hogy hova képzik majd azokat a szakembereket, akik majd ezeket a szakmákat elsajátítják Mezőhegyesen. Természetesen ez nem a nagyüzemi szakemberképzésről szól, ezt nagyon határozottan szeretném megmondani. Ez arról szól, hogy olyan szakembereket képezzünk, akik bármikor, az agrárium, a mezőgazdaság bármely szektorában, bármely pillanatában megállják a helyüket. Ma már egy nagy gép, egy 260 lóerős gép lehet nagyüzemben, lehet privát gazdaságban. A műszaki tartalma ugyanannyi, ehhez kell felkészíteni nekünk a szakembereket, hogy ezeket a gépeket vagy azokat az egyéb technológiákat kezelni és alkalmazni tudják. Tehát mondhatnám, hogy ez a szakember-

képzés teljesen szektorsemleges, nem is gondoltam, hogy ilyen kérdésként ez így fel is merülhet.

Mi lesz a munkahelyekkel, ez elhangzott Szabó Szabolcs részéről is. Egyértelműen szeretném mondani, hogy a szándék az - és ez nem csak szándék, az előzetes egyeztetések és tárgyalások alapján nyugodtan merem mondani a tisztelt képviselőtársaimnak, hogy szeretném, ha ma a ménesbirtokban dolgozókat az új Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaság január 1-jétől gyakorlatilag egy az egyben át tudná venni. Természetesen van egy-két olyan tulajdonos, akivel valószínűleg nem fog együttműködni az új ménesbirtok, de azt hiszem, hogy ez természetes is egy ilyen szituációban. Tehát a dolgozók nyugodjanak meg, a mezőhegyesi ménesbirtokon dolgozók, ezt innen is szeretném mondani, hogy ők átvételre fognak kerülni, és valószínűleg egy jogfolytonossággal fognak munkát végezni az elkövetkező időszakban.

Idetartozik az a kérdés, hogy mi van most ősszel. Ez számunkra is kérdés volt, hogy hogyan oldjuk meg ezt az időszakot. Előzetesen egyeztettem a mai ménesbirtok vezetőivel, és gyakorlatilag ezt az évet végigvizik termelés szintjén, de már az őszi munkálatok bizonyos, most így mondom, hogy felügyelettel lesznek elvégezve, ami annyit jelent, hogy már a következő évi vetéstervnek megfelelő munkákat kérjük tőlük, amit felügyelünk, és azt egy mezei leltár alapján elszámoljuk december 31-ei határidővel. Tehát azt hiszem, ez egy teljesen korrekt eljárás. Aki idén vetett, az még betakarít, arat, neki úgis szerződése van, a különböző szerződések betartása fontos, és január 1-jén pedig indul az új élet. Természetesen az őszi munkák, bemunkálások elvégzése, trágyázások és a többi szakfeladatot el fogjuk végezni így is, megfelelő módon teljesíteni is tudjuk.

Kérdésként hangozott el a vízhálózat. Ez egy sarkalatos kérdés volt a mezőhegyesi történetben, hogy ivóvíz nélkül maradnak. A ménesbirtok azt mondta, hogy nem szolgáltat április 1-je után vizet, ez nagyon jó hangulatkeltés volt, erre az egész magyar sajtó ráugrott, mindenki ezen élcelődött. Én már akkor márciusban az Alföldvízzel, a térség ivóvíz-szolgáltatójával tárgyaltam, és megegyeztünk abban, hogy egy felmérést fog készíteni, mivel ott kiderült, hogy az ivóvízhálózat több mint százéves, ólomcsöves egy része.

Szoktuk mondani, aki még nem látott ilyet, én sajnos láttam már, nem mostanában, valamikor jó pár évvel ezelőtt, amikor kiássák a vezetéket, lyukas az ólomcső, és akkor egy darab kerékpárbelső gumit szabnak ki és rádrótozzák. Azzal nem oldják meg, hogy ne folyjon, csak ne spricceljen. Tehát ilyet már láttam én is, több helyen ilyen előfordult, ezt meg fogjuk oldani úgy, hogy egy terv készül a 10-es majornak, mert arról szól ez a történet. A 10-es majort a város egyik részének nevezik, érdekes módon, mert egybeépült a major a várossal. Ez is egy speciális történet, településszerkezet. Tehát a 18-as majorban meg lesz oldva a vízellátás úgy, hogy az Alföldvíz gyakorlatilag egy új gerincvezetéket fog kiépíteni, és

ez majd természetesen biztos, hogy némi gondot fog okozni, akkor már a szennyvízkérdés, de ezt a kérdést megpróbáljuk kezelni, és az Alföldvíz lesz a szolgáltató.

A külső majoroknál a vízellátás: ott most sincs ivóvízellátás, szeretném mondani, vízellátás van a különböző fúrt kutakból.

(16.50)

Azt hiszem, senki sem vállalja, hogy ott teljes ivóvízhálózatot fog kiépíteni. Ott ugyanúgy meg kell oldani az ivóvízellátást, ahogy most megoldják, hogy ásványvizet vagy palackos vizet isznak az emberek. Hozzáteszem, hogy jelentős részben ma is azt isznak, nem pedig vezetékes vizet, mert a várostól 6-8-10 kilométerre nincs kiépített vízvezeték-hálózat. Van egy fúrt kút, az viszont nincs bevizsgálva ivóvíznek. Éppen ezért ezek pluszterhek. És az is probléma, hogy sajnos egyre kevesebben lakják ezeket a majorokat. Ez egy elég komoly gond, de ezt meg kell hogy oldjuk.

A belterületi utak hogyan lesznek kezelve? Képviselő úr azt kérdezte, hogy hogyan lesznek kezelve és ki tőrja el a havat. No, az egy tipikus példája Mezőhegyesnek, hogy eddig szinte minden ilyen közfeladatot a ménesgazdaság végzett el. Ez van beállva 232 éve. Mindent azzal végeztetnek el. Ez egy jó értelemben vett nem összefonódás, hanem kialakult egység, hogy szétválaszthatatlan a ménesgazdaság és a város. E tekintetben biztos, hogy a mai kornak megfelelően bizonyos lépéseket kell tenni. Biztos vagyok benne, hogy egyszer majd az önkormányzat is a talpára áll. Az nem kérdés számomra, hogy együtt kell működni, de azért a feladatokat apránként szét kell választani, hogy mi a közfeladat, mi a szolgáltatás, kinek mi a feladata. Nem vagyok róla meggyőződve, hogy hosszú távon a havat a ménesbirtok gépeinek kell letolni az útról, hiszen ahol nincs ménesbirtok, ott is letolják az útról a havat, és talán még a padkát is meg tudják őrizni, meg tudják védeni.

Még egy kérdés felmerült azzal a földterülettel kapcsolatban, amire képviselő úr utalt. Ez különben szűk 400 hektár. Annak idején a kárpótlási törvény során az állami gazdaságokban minden dolgozónak adtak 20 aranykorona értékű földterületet. Ez a földterület akkor a kárpótlási törvény szerint elméletileg ki lett mérve, de aztán nem ott lett kimérve, meg nem is adták ki. Ez még a mai napig is egy per alatt lévő történet. Jelen pillanatban ezzel még nem számolunk, de úgy gondolom, hogy ezt is rövidesen le fogjuk zárni. Amikor a magyar állam a gazdaságot átveszi, akkor ezt a peres kérdést is le tudják zárni.

Egy másik kérdés az átvétel időpontjára vonatkozott. Azt szeretnénk, hogy január 1-jén a teljes vertikum új céggént tudjon működni. Azt megelőzően rövidesen fel fog állni a gazdaság menedzsmentje, felügyelőbizottsága és az igazgatóság, tehát minden egyes feltétel meglesz, hiszen a következő év előké-

szítéseire is gondolni kell, és bizonyos termelési szerződések, megrendelések tekintetében el kell kezdeni a tárgyalásokat, mert nem szeretném, ha a különböző szolgáltatók kihasználnák azt a helyzetet, hogy kényszer és időkorlát miatt gyorsan kell lépni. Úgy gondolom, hogy e tekintetben jól állunk.

Azt is kérdezte képviselő úr, hogy milyen kártalanítási összeg és mi módon kerül be. Gondoltunk erre is, és erre a módosító indítvány már ma beterjesztésre kerül. Amikor a törvény beterjesztésre került, akkor még nem volt teljesen kikristályosodva, de a megfelelő számítások után ez már szerepelni fog a módosító indítványban. Tehát az is, hogy azoknak, akik már licitáltak, és részükre árverésre kerültek a földterületek, de a birtokukba még nem került, a felmerült költségeik ingatlanonként visszafizetésre kerülnek, azok részére pedig, akik bérleti jogviszonyt kötöttek, és ez a bérleti jogviszonyuk fel lesz mondva, egységes érték meghatározásra került a módosító indítványban, a törvényben.

Erre is gondoltunk. Bízom benne, hogy az anyagi kérdések rendezése nagyon gyorsan megoldja ezt a helyzetet, amiben kérem az önök együttműködését is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek. Elsőként Szabó Sándor képviselő úrnak adok szót - bocsánat, Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Így jár az ember, ha az unokasógorát így hívják.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm képviselő úr válaszáit. Valóban úgy van, ahogy mondta, hogy Mezőhegyes és a gazdaság egyfajta szimbiózisban él, és ebből adódnak a vízellátással és az úttal kapcsolatos furcsaságok. Az utak karbantartásával kapcsolatban az a különlegesség, hogy ezek voltaképpen üzemi utak, ilyen értelemben picit más a jogi státuszuk, mint egy normál útnak. Ha ezt át akarják adni az önkormányzatnak vagy a közútkarbantartónak, akkor annak a minősítését is nyilván majd át kell alakítani.

Úgy gondoltam, hogy dramaturgiailag egy külön kétpercesben teszem fel a legérdekesebb kérdést: hogyan gondolják rendezni azt az ügyet, hogy a magáncég részvényei valahogy átkerüljenek állami tulajdonba, és ez mennyibe fog kerülni? Tehát mi a konstrukció lényege? Számunkra ez nem derült ki a törvényesomagból. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kétperces felszólalásra Magyar Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én is köszönöm a válaszokat. Meglepő volt, hogy vita közben is kapunk válaszokat, nem csak a vita végén, amikor már nincs mód reagálni. Ezt külön is köszönöm.

Február 17-én volt egy lakossági fórumom Mezőhegyesen, amit pont azért hívtunk össze, mert számtalan bizonytalanság volt akkor még a ménesbirtok körül. Sőt, ha úgy vesszük, ez a mai napig is így van. Ezt csak azért hozom ide, mert az volt ezzel a történettel a legnagyobb gond, hogy mind az önkormányzatot, mind a településen élőket, legfőképpen a dolgozókat nem érte semmilyen információ. Olyan bizonytalanságban voltak, ami rengeteg gondot okozott. Ezzel azonban nemcsak nekik okoztak problémát, hanem lehetőséget teremtettek arra, hogy Gyurcsány Ferenc is fellépjen ott a színpadon, és egy olyan történetben próbálja magát pozitív hősként felhúzni, amelynek az alapgondját, a privatizációját még az ő, illetve az őt megelőző szocialista kormányok idején kellett végigszenvednie a mezőhegyesi ménesbirtoknak.

Ilyen formában saját magukkal szúrtak ki azzal, hogy ezt a létbizonytalanságot fenntartották a ménesbirtok környékén.

Annak pedig, hogy ez milyen többletköltségekkel fog járni, és hogy erre már valamilyen módosító indítványt láthatunk is, örülök, de azért jó lett volna, ha ez már a parlamenti vita előtt számunkra is olvashatóvá válik, mert ez fontos része lett volna a törvénynek, és akkor érdemben hozzá tudtunk volna szólni.

A korábbi elherdálást, a rosszul véghez vitt privatizáció miatti korábbi költségeket esetleg korábbi szocialista politikusokra is rá lehetne húzni, a jelen privatizációt pedig, amit a Fidesz-kormány hajtott végre, szintén többletköltségeket okozva, vagy Fazekas miniszter úr, vagy Bitay Márton Örs, a földért felelős államtitkár fejére lehetne olvasni, mert az ő felelősségük az, hogy ezt ilyen formában most közből kell kárpótolni.

Az utolsó kérdésem meg az lenne, hogy hol van Simonka György. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Farkas Sándor képviselő úr következik kettő percre.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egy rövid válasz Szabó Szabolcs képviselőtársam kérdésére. Elképzeléseink szerint a törvény elfogadásával egyidejűleg egy olyan minősítő céget bízunk meg, amely teljes mértékben objektíven átvilágítja a céget, megnézi a papírokat, megnézi a leltárokat, ha fogalmazhatok így. Erre remélhetőleg egy összeg kialakításra kerül. Ezt összevetjük a cégnek a cégjegyzékben szereplő részvényadataival, és várhatóan egy üzleti ajánlatot fog tenni a magyar kormány erre. Ennél többet nem tudok mondani, mert én sem tudom pontosan, hogy mi van a könyvekben, nem láttam. Egy külső cég át fogja vizsgálni az egészet; szerintem ez a legtisztább történet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még

valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e valamit mondani zárszóként. *(Csepreghy Nándor: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr!

(17.00)

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Röviden, elnök úr, nem visszaélve a türelemmel, hiszen képviselő úr jelen esetben a kormány képviselőjét is ellátta mint megbízott ügykezelőt. Lázár miniszter úr is személyesen látogatott Mezőhegyesre az ügy tekintetében, ezért az összpárti konszenzust ebben a tekintetben semmiképpen nem akarom megbontani egy politikai zárszóval. Ezért köszönöm szépen, ennyit szándékoztam hozzászólni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására holnap, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mivel a következő napirendi pont is államtitkár urat érinti, megkérdezem, kér-e pár perces szünetet, hiszen vannak szorító szükség oldására szolgáló emberi szükségletek, amelyeket ki kell néha elégíteni, és nem szeretném ennek a gátját képezni. *(Jelzésre:)* Nem, akkor áttérhetünk a következő napirendi pontra.

Soron következik **az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi ... törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10723. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat címe nem tartalmazza az állami tisztviselőkről szóló törvény sorszámát, tekintettel arra, hogy a törvényt az Országgyűlés tegnapi ülésnapján fogadta el, de még nem került kihirdetésre értelemszerűen, így még nincs sorszáma.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a lehetőséget.

A kormány 2010-es hivatalba lépését követően számos intézkedést tett az államigazgatás, ezen belül is a területi közigazgatás szervezeti rendszerének átalakítása és megújítása érdekében. Kezdte ezt 2011. január 1-jével, egy két évtizedes dezintegrációs folyamatot követően, létrehozva a fővárosi és a megyei kormányhivatalokat, majd 2013. január 1-jén a járási hivatalokat is. 2015. április 1-jével pedig megvalósult a kormányhivatalok szervezeti és működési rendszerének átalakítása, ezek hatékonyabbá tétele érdekében.

Az eddigi kormányzati intézkedések a kormányhivatalok költséghatékony és racionális működését, valamint a közigazgatási eljárások egyszerűsítése révén az állampolgárok bürokratikus terheinek csökkentését egyaránt célozták. Az ügyintézési reformhoz szervesen kapcsolódnak a területi közigazgatás személyi állományát érintő változások, annak érdekében, hogy az állam a területi közigazgatásban dolgozók számára az ellátott feladatokkal és felelősséggel arányban álló, a tisztviselők hivatalához méltó megélhetést tudjon biztosítani. Számszerűsítve ez azt jelenti, hogy átlagosan 30 százalékkal nőtt az állami tisztviselők fizetése, ezzel tovább folytatva a kormány béremelési programját a közsféra különböző területein, ahogyan ez az oktatás, az egészségügy vagy a rendvédelem tekintetében már látható. Ennek érdekében fogadta el az Országgyűlés az állami tisztviselőkről szóló törvényt 2016. május 24-én.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az állami tisztviselőkről szóló törvény Országgyűlés által történő elfogadásával és a köztársasági elnök által történő kihirdetésével megvalósul a kormány azon célkitűzése, amely szerint a területi közigazgatás tisztségviselői számára a modern szolgáltató állam kereteibe illeszkedő, a szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbecsülő illetményrendszer kerül kialakításra, amely által a közigazgatási munka presztízse és elismerése is nő. Az állami tisztviselőkről szóló törvény elsőként 2016. július 1-jétől a kormányhivatalok 197 járási hivatalánál kerül bevezetésre, azon hivataloknál, amelyek ma a közigazgatás első szintjeként legközelebb vannak a polgárokhoz, és amelyek dolgozói az ügyintézési reform, a bürokráciacsökkentés legfőbb terheit viselik. Értelemszerűen a legkomolyabb ügyfél-elégedettséget azokon a pontokon kell elérni, azokon a pontokon lehet kezdeményezni, ahol a legtöbb ügyfél-találkozási pont rendelkezésre áll.

A jelen törvényjavaslat az állami tisztviselőkről szóló törvény hatálybalépéséhez szükséges, a közszolgálati jogviszonyt érintő törvények technikai jellegű módosítását tartalmazza. Az állami tisztviselőkről szóló törvény elfogadásával bevezetett új állami szolgálati jogviszonyt és az ezekhez kapcsolódó fogalmakat vezeti át az érintett törvényekben.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Az állami tisztviselőkről szóló törvény hatálybalépésére figyelemmel összesen 79 törvényt, köztük 12 sarkalatos törvényt technikai módosítással szükséges érinteni annak érdekében, hogy az állami tisztviselők, az állami ügykezelők, illetve az új állami szolgálati jogviszony átvezetésre kerüljön mindazon törvényekben, amelyekben korábban csak a kormánytisztviselő, köztisztviselő, közszolgálati ügykezelő, illetve kormányzati szolgálati jogviszony került nevesítésre. Emellett átvezetésre kerültek az érintett törvényekben az állami tisztviselőkről szóló törvényben

nevesített közigazgatási tanulmányok és kormányzati tanulmányok szakirányú szakképesítés is.

Az új állami szolgálati jogviszony bevezetésével a törvényjavaslat nem változtat a korábbiakban megteremtett logikai renden, pusztán technikai jelleggel módosítja a vonatkozó törvényeket. Ezért, tisztelt Országgyűlés, bár a mindenkori kormánynak elsősorban az állami szervekkel kapcsolatba kerülő állampolgárokat kell szolgálnia, de azok iránt is felelősséggel tartozik, akik működtetik az állam gépezetét, tehát akik a kormányablakok belső oldalán foglalnak helyet. Ennek a megbecsülésnek az egyik bizonyítéka a most született törvényjavaslat, ezért kérjük az Országgyűlést, hogy a mai nap több tekintetben látható öszparlamentari támogatását ehhez a törvényjavaslatához is adja meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közigazgatási rendszer megújítása érdekében 2010 óta tett lépések elsődleges célja volt az állammal szemben megrendült állampolgári bizalom helyreállítása. Ezt szolgáltatta a Magyar Zoltán közigazgatás-fejlesztési program kidolgozása és egyes elemeinek végrehajtása, valamint az állam és annak polgárai közötti közvetlen kapcsolatot megteremtő kormányhivatalok és járássok rendszerének felállítása.

Az új szervezeti formáknak köszönhetően ismét életre kelhetett a közigazgatás megyei szintje, amelynek köszönhetően az állampolgárok és a vállalkozói szféra szereplői immár a legtöbb ügyet a lakhelyük közvetlen közelében képesek intézni. A fővárosi és megyei kormányhivatalok 2011. január 1-jével történő felállításával megvalósult a területi államigazgatás szervezeti integrációjának első szakasza, 17 önállóan működő, ágazati dekoncentrált szerv került szakigazgatási szervként a fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezetébe.

Az államigazgatási területi egységek összhangjának biztosítása és a polgárhelyi államigazgatás létrehozása céljából sor került a járási rendszer megújítására is. 2013. január 1-jével 175 járási, továbbá 23 fővárosi kerületi hivatal került felállításra. A járássok az állam szervezetének legalacsonyabb szintű területi és szervezeti egységei, amelyek az államigazgatási tevékenységekről, szolgáltatásokról az állampolgárok számára elérhető közelségben gondoskodnak. 2013-14-ben az okmányirodák bázisán mintegy 73 helyszínen létesültek immár okmányirodai funkciókat is ellátó kormányablakok, az elintézhető ügyek száma pedig a kezdeti 29-ről 256-ra növekedett.

A kormányablakprogram természetesen folytatódott azóta is. A saját választókerületemben két járási

székhely város van, Aszód és Gödöllő. Hat nappal ezelőtt adtuk át az aszódi kormányablakot, úgy gondolom, mindenki megelégedésére, és néhány nap múlva sor kerül a gödöllői kormányablak átadására is. Az informatikai fejlesztéseknek köszönhetően ma már ez a 2014-ből idézett 256-os szám ezer fölé emelkedett, tehát az informatikának köszönhetően szinte megháromszorozódott. És a témában nagy örömeinkre szolgál, hogy a 2017-es költségvetés tervezete a kormányablakprogram folytatásához elegendő forrást biztosít az informatika fejlesztéséhez is.

A kormány a közigazgatás rendszerének és folyamatainak folyamatos fejlesztése mellett azt is felismerte, hogy a növekvő terhelés miatt nagyon fontos a közszolgák megfelelő motivációinak biztosítása, mint államtitkár úr is említette, a Magyarprogram szóhasználatával a teljesítmény becsületének helyreállítása.

(17.10)

Ennek érdekében éppen ezen a héten fogadta el az Országgyűlés a kormány által beterjesztett, állami tisztviselőkről szóló törvényjavaslatot, mely indítvány létrehozta az állami szolgálati jogviszony intézményét is, és megteremtette a lehetőségét az állami tisztviselők 30-50 százalékos béremelésének.

Az állami tisztviselőkről szóló törvény Országgyűlés által történő elfogadásával és a köztársasági elnök által történő kihirdetésével megvalósulhat a kormány azon fő célkitűzése, melynek értelmében a területi közigazgatás tisztviselői számára a modern, szolgáltató állam kereteibe illeszkedő, a szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbecsülő, új tisztviselői hivatásrend és ehhez kapcsoló intézményrendszer kialakítására, kultúraváltás megvalósításával a közigazgatási munka presztízsének megteremtésére kerüljön sor. Meggyőződésünk, hogy a kultúraváltás megvalósulása egyidejűleg meg fogja teremteni a közigazgatási munka presztízsét is. Ha az állampolgárok ugyanolyan színvonalú, gyorsaságú és hatékonyságú közigazgatási szolgáltatásokat vehetnek igénybe a vidéki kistépüléseken, mint a nagyvárosokban és a fővárosban, az hozzájárul a vidék népességmegtartó erejének növekedéséhez.

Ezen a ponton szeretném felhívni a figyelmet, hogy a baloldali pártok a keddi szavazáson ezt a törvényjavaslatot nem támogatták, nemet mondtak a béremelésre, ezzel nemet mondtak az állami tisztviselők megbecsülésére is. Az előttünk fekvő törvényjavaslat zárószavazásánál némiképpen orvosolhatják, orvosolhatnák hibájukat, különösen annak fényében, hogy számos sarkalatos rendelkezést is tartalmaz az indítvány, tehát szükség lehetne, szükség lenne a szavazatukra. Rossz ómen azonban, hogy sajnos a szocialisták szokásukhoz híven a mai ötpárti egyeztetésen sem vettek részt, ezzel is kimutatva, hogy mennyire nem becsülik a köz szolgálatában álló embereket.

Igen fontos tehát, hogy az állami tisztviselőkről szóló törvény korábbi támogatói ez alkalommal is következetes magatartást tanúsítsanak, és ne teremtsenek, ne teremtsünk jogbizonytalan helyzetet a törvény módosításának esetleges elutasításával. Az állami tisztviselőkről szóló törvény hatálybalépésére tekintettel ugyanis szükséges a jelen törvényjavaslat elfogadásával azon törvények módosítása is, amelyek a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos egyéb rendelkezéseket tartalmazzák. Az állami tisztviselő mint fogalom bevezetése több törvény módosítását igényli, jogalkotási és jogbiztonsági megfontolásból ugyanakkor a sommás módosítás nem megfelelő, ezért a kormány előkészítette az egyes törvényekre vonatkozó, külön-külön módosító tárgyi javaslatát.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat tehát a közszolgálati jogviszonyt érintő törvények technikai jellegű módosítását irányozza elő, és az említett új állami szolgálati jogviszony jogintézményét vezeti át az érintett törvényekbe. A törvényjavaslat így - mint szintén államtitkár úr is említette - 79 törvény módosítását tartalmazza, melyből 12 sarkalatos norma.

Úgy gondolom, hogy az állami szolgálati jogviszonyban ugyanolyan fontos, mint más közszolgálati összefüggő tisztségek esetén, hogy az összeférhetlenségi szabályok érvényesüljenek, a jogviszonyból eredő nyugdíj- és egészségbiztosítási rendszer tagjaivá váljanak az érintettek, valamint hogy kedvezményeket az állami tisztviselők is érvényesíthessenek. Csak hogy pár példát említsek: állami tisztviselő például ne lehessen önkormányzati képviselő, választási bizottság tagja, a rendőrségi törvényben rögzített megbízhatósági vizsgálat terjedjen ki rá is, jövedelme az szja-törvény hatálya alá tartozzon, ugyanakkor a karban eltöltött ideje szolgálati időként számíton a társadalombiztosítási nyugellátás szempontjából is.

Ahogy azt említettem már, ezek ugyan csak technikai módosítások, jelentőségük azonban egyáltalán nem lebecsülendő és elhanyagolható. A T/10723. számon benyújtott törvényjavaslat egy újabb lépés lehet, legyen a szolgáltató állam megteremtésének folyamatában. Azért, hogy a magyar közigazgatás szervezetten, professzionálisan, szakmailag felkészült és megbecsült állománnyal végezhesse feladatát, kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetértek én itt a Fidesz vezérszónoka által elmondott, pozitív dolgokkal, de a bírálatot nem fogom annyiban hagyni, a

következőekben ki fogom fejteni ezzel kapcsolatos ellenvéleményünket is.

Azért érdemes felsorolni ezt a 12 sarkalatos törvényt, amit a 79-ből említettek az előttem szólók; nagyon fontos törvény mindegyik: a rendőrségről szóló - nem mondom a számát -, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló, a médiaszolgáltatásokról, tömegkommunikációról szóló 2010. évi törvény, az információs önröndelkezési jogról, az információs szabadságról szóló törvény, a honvédelemről, a Magyar Honvédségről, a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló törvény, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény, a legfőbb ügyész, ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény, az Országgyűlésről szóló törvény, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvény és végül a választási eljárásról szóló törvény.

Az államtitkár úr megemlítette, hogy 30 százalékkal fog nőni a törvényjavaslat elfogadása után a közigazgatásban, államigazgatásban dolgozók fizetése, jövedelme. Azért itt megjegyezném, hogy ez egy bizonyos rétegre vonatkozik, de azt gondolom, amilyen bürokráciacsökkentést, létszámcsökkentést beígért itt Lázár úr a közszférában, az államigazgatásban, nyugodtan elmondhatjuk, hogy egy csomó ember az utcára vagy esetleg olyan munkahelyre fog kerülni, ami nem ezeket a feltételeket biztosítja számukra. Szép kifejezés az, hogy 30 százalékkal növeljük, de azoknak fogják növelni, akik ott dolgoznak vagy ott fognak maradni a kormányhivatalokban vagy a kormányablakoknál.

Néhány tartalmi észrevételt is szeretnék elmondani. A NAV-ról szóló törvény módosítása kapcsán a törvényjavaslat 80. §-a tartalmaz egy módosítást, mely lehetővé teszi, hogy az adóhatóság bírói engedélyhez nem kötött, titkos információgyűjtés terén a jövőben a bűnmegelőzési, bűnüldözési, felderítési és nyomozási feladatai teljesítése érdekében kezdeményezheti a bűnüldözés szempontjából különleges fontosságú ilyen szervezetek munkatársával hivatásos szolgálati, kormányzati szolgálati jogviszony, állami szolgálati jogviszony, közszolgálati jogviszony, illetve munkaviszony létesítését. A módosítással kibővül azon kör, az állami szolgálati jogviszony, amelyekkel a NAV céljai elérése érdekében külön foglalkoztatási jogviszonyra irányuló megállapodásokat köthet.

A törvényjavaslat tartalmaz egy olyan rendelkezést a 76. alcímben, mely értelmében a kormány irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek az irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerzett közalkalmazotti, kormányzati szolgálati vagy állami szolgálati jogviszonyban állók jogviszonyának megszüntetéséből eredő kiadási megtakarításait - a 2016. évi költségvetésbe már beépült megtakarítások kivételével - kötelesek befizetni a Magyar Államkincstárnál lévő, „A zárolt álláshelyekhez kapcsolódó megtakarítások befizetései” megnevezésű számlára, a központi költségvetés javára. Az állam ezzel a lépéssel elveszi a közintézményektől azokat a pénzeket is, ami a nyugdíjba vonulások következtében maradna meg.

(17.20)

Így az is elképzelhető, hogy az eredetileg humán erőforrásra szánt pénzek teljesen más területen kerülnek felhasználásra, például útépítés, EU-s források lehívásához szükséges önrész vagy netán a budai Vár rekonstrukciója. A módosítással érintett 79 darab törvényből számos esetben fordul elő, hogy jelenleg a parlament előtt lévő más törvényjavaslat keretei között is megnyitásra került. Ilyen például a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény, a közalkalmazottak jogállásáról szóló '92. évi XXXIII. törvény és a Prémiumévek-programról és különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény.

Van olyan a törvényjavaslat által érintett törvények között, mely egyszerre legalább két további különböző törvényjavaslatban is megnyitásra került. Ez a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény, mely megnyitásra került egyrészt az oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/10729. számú törvényjavaslatban, másrészt a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló T/10377. számú törvényjavaslatban. A kormányzat jogszabályalkotási technikája sajátos módon jelentős mértékben növeli Magyarországon a jogbizonytalanságot. A jogalkalmazók csak nehezen, kivételes esetben tudják nyomon követni, hogy az adott törvény tekintetében mikortól és milyen változások lépnek életbe.

Említette már Vécsey képviselő úr, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója nemmel szavazott az állami tisztviselőkről szóló törvény tárgyalása során. Most jelenthetem a parlamentnek, hogy a jelen módosító indítvány vonatkozásában tartózkodni fog az MSZP-frakció. Ezt a következőkkel indoklom. Az akkori törvényjavaslatban foglaltak több helyen és jelentősen sértették a dolgozók érdekeit és jogait. Számos, ma még a munkavállalókat védő garanciális elem került megszüntetésre, mely a szakmai és pártatlan munkavégzést volt hivatott biztosítani. Ezzel párhuzamosan sajátos módon a bérezés terén is tartalmaz olyan elemeket, melyek jobb esetben is a bérek stagnálását eredményezik, szemben a korábbi kormányzati ígéretekkel, mely szerint minden közszolgálatban dolgozónak jelentős mértékben fog növekedni a fizetése. Az elfogadott Áttv. törvény többek között eltörli a jelenlegi illetményalap fogalmát, valamint a 17 fizetési fokozatot. Az új szabályok értelmében a jövőben csupán négy fizetési fokozat lesz. Ezen fokozatokhoz kapcsolódó bérek közül az állam az adott fokozat legalsó szintjét garantálja, az előme-

netel viszont jelentős mértékben függ majd az adott vezető beosztású állami tisztviselő véleményétől.

Az Áttv. kidolgozása és elfogadása alatt a kormányzat érdemben nem egyeztetett az ágazati szak-szervezetekkel, illetve a törvényjavaslat tárgyalása során a szakszervezeti észrevételeket tartalmazó MSZP-s módosító javaslatokat egytől egyig elutasította, leszavazta azokat. Többek között az előbbiekből leírtakból kifolyólag nem támogatható olyan átmeneti rendelkezéseket tartalmazó törvényi salátacsomag, mely több törvényen keresztül vezet egy alapvetően elhibázott, a munkavállalókra nézve rossz kormányzati koncepciót. A jelenlegi törvényjavaslat amellett, hogy alapvetően technikai jellegű módosításokat tartalmaz, és az állami tisztviselő fogalmát végigvezeti a korábbiakban ismertetett törvényeken, tartalmaz néhány, a munkavállalókra nézve kedvező szabályt is, melytől nem lenne ildomos megfosztani az érintetteket. Ilyen például az a rendelkezés, amely szerint ha a jelenlegi javaslatok elutasításra kerülnek, abban az esetben az állami tisztviselők nem lennének jogosultak társadalombiztosítási ellátásra, vagy éppen nem lennének jogosultak magánnyugdíjra.

Ismét egy olyan technikát alkalmaz a hatalom, melynek eredményeként nehéz elutasítani egy alapvetően hibás koncepcióra épülő törvényjavaslatot, mivel tartalmaz olyan elemeket is, melyek az érintett munkavállalói körre nézve kedvező hatást eredményeznek. Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportja vezér-szónoka. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az állami tisztviselőkkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/10723. számú törvényjavaslat összességében 79 törvényt, köztük 12 sarkalatos törvényt módosít, mely módosításokra a tegnapi nap során, vagyis 2016. május 24-én elfogadott, az állami tisztviselőkéről szóló törvény hatálybalépésére figyelemmel van szükség.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem kívánom megismételni az előttem elhangzott államtitkári és Fidesz-vezér-szónoki felszólalásokban foglaltakat, de mindenképpen hangsúlyozni kívánom, hogy a törvényjavaslat vezérfonalként beemeli az állami tisztviselő, állami ügykezelő, állami szolgálati jogviszony, valamint közigazgatási tanulmányok szakirányú képzettség és a kormányzati tanulmányok szakirányú képzettség fogalmakat azon közszolgálati és kormányzati szolgálati jogviszonyt érintő törvényekbe, melyekben korábban csak a kormánytisztviselő, kormányzati ügykezelő, köztisztviselő, közszolgálati ügykezelő vagy kormányzati szolgálati jogviszony,

továbbá közigazgatási alapvizsga és közigazgatási szakvizsga került nevesítésre.

Az állami tisztviselőkről szóló törvénnyel egy új állami tisztviselői jogviszony került bevezetésre. Az új jogviszony bevezetésével a törvényjavaslat nem kíván változtatni a korábbiakban megteremtett joglogikai renden, pusztán a vonatkozó törvényeket módosítja technikai jelleggel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az állami tisztviselőkről szóló törvény Országgyűlés által történő elfogadásával és a köztársasági elnök általi majdani kihirdetésével megvalósul a kormány azon fő célkitűzése, melynek értelmében a területi közigazgatás tisztviselői számára a modern, szolgáltató állam kereteibe illeszkedő, szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbecsülő új tisztviselői hivatásrend és ehhez kapcsolódó illetményrendszer kerül kialakításra a kultúráváltás megvalósításával együtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták bíznak abban, hogy ez a kultúráváltás mielőbb megvalósul, tehát már rövid távon is a magyar honpolgárok érezni fogják ennek jótékony hatását, és a közigazgatási munka presztízse visszaáll. Kérem, támogassák az állami tisztviselőkkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/10723. számú törvényjavaslatot, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Bevallom, kicsit furcsa erről a javaslatról beszélni, hiszen tulajdonképpen nem szól másról, mint az állami tisztviselők átvezetéséről a különböző törvényekbe. Nyilvánvalóan a téma kényességét, ha lehet itt kényességről beszélni, az adja, hogy 12 darab sarkalatos törvény módosítására is szükség van, még ha technikai is a módosítás.

(17.30)

Nem szeretnék olyan messzemenő kitekintéseket tenni, mint az MSZP-s képviselőtársunk. Mi ott voltunk a mai egyeztetésen, tehát én felkészült vagyok. Egy jó nagy táblázatot kaptam arról *(Felmutatja.)*, hogy melyek ezek a törvények. Aki elmegy az egyeztetésre, nyilvánvalóan ennyi előnnyel már gazdagodhat, hogy nem kell kikeresnie, hanem ezt itt megkaptuk 12 törvény vonatkozásában, illetőleg a módosítás lényegét, amelyek javarészt technikaiak, sőt azt kell mondjam, technikaiak abban az értelemben, hogy az állami tisztviselők beiktatását, fogalmi beiktatását végzik el.

Nos, mi megszavaztuk azt a javaslatot kedden, ezen a héten, tehát tegnap, amelyben a béremelésről is volt szó, illetve néhány más pontról, amelyben voltak vitáink, és még valószínűleg lesznek is, például itt van a különböző új képzési követelményeknek az előírása, illetve az, hogy a jövőben, illetve jelen pillanatban, mondjuk, a közigazgatási szakvizsga, a jogi szakvizsga milyen formában válthatja ki, illetve úgy sikerült elfogadni a törvényt, hogy jelen pillanatban nem váltja ki, bár én az egyeztetésen kifejeztem a reményemet, és ez szintén régóta napirenden van, hogy ha felülvizsgálatra kerül az egész rendszer, illetve a szakvizsgáztatásnak a rendszere is - mondom, ezt már jó néhány éve halljuk, hogy ez valamilyen szinten megreformálásra kerül -, akkor bízunk benne, hogy adott esetben azok a hibák, amelyek benne maradtak a javaslatban, azok korrigálásra kerülhetnek majd a jövőben.

Tudom én, hogy ez nem tűnik olyan fontosnak, mert a béremelés az, amiről leginkább elmondható, hogy az embereket, illetve az állami tisztségviselőket érinteni fogja, egyrészt természetesen, hiszen az ugyanúgy fontos számukra, hogy milyen pluszképzést kell elvégezni.

Tudom én, hogy mondjuk, a középvezetői szintről beszélünk vagy az a feletti szintről - hozzáteszem, hogy a legfelsőbb szintnek meg nem kell, tehát a bizottsági ülésen is, amikor erről volt szó, megkérdeztem, hogy akkor miniszteri, miniszterelnöki, államtitkári szinten is el kell-e ezeket a képzéseket végezni, nyilvánvalóan nemleges választ kaptunk erre -, de a lényeg az, hogy a másik problémánk ezzel az volt, hogy egyébként csak a Nemzeti Közszolgálati Egyetem az, amely erre jogosult lesz, illetve kihelyezett, ha szabad így nevezni, franchise képzésekkel majd megoldja ezeket. Azt nem tudjuk, hogy ezek mennyibe fognak kerülni, valószínűsíthetjük, hogy az állam, illetve a különböző, az államhoz tartozó foglalkoztatók fogják ezt kifizetni, de nagyon jó lett volna ezt a rendszert is egy kicsit alaposabban átgondolni - de nem szeretném újranyitni ezt a vitát.

Illetőleg amit még mindenképpen el kell mondjak, hogy néhány, bár én közepesnek minősítem, módosítónkat valóban ennél a törvénynél, mármint az előző törvényről, aminek most tulajdonképpen az átvezetéséről, bizonyos formában való átvezetéséről beszélünk, tehát egy-két módosító javaslatunk befogadásra került, illetve volt olyan pontosító javaslat is, amely a Törvényalkotási bizottság előtt kiharcolásra került, és ennek természetesen örültünk, de az a dilemma még mindig ott van, és ez még egy eldöntendő kérdés, hogy ezeket az átvezetéseket - és nyilvánvalóan erről a Jobbik frakciója fog dönteni - így, ebben a formában támogatjuk-e. Én, azt kell mondjam, veszélyeket nem látok benne, inkább több gesztust vártunk volna el annál az alapjavaslatnál, ami most gyakorlatilag már elfogadásra került, de hozzáteszem, hogy az igen szavazatunkat leginkább a béremelés motiválta, illetve az, hogy nem szeretnénk volna egy olyan politikai szájízú háborúba belemen-

ni, amit itt egyébként hallhattunk is a fideszes képviselőtársaimtól, amelyben a baloldalt egy az egyben azzal vádolták meg, nemcsak azzal, hogy a béremelés ellen szavazott, mert ez nyilván még tényszerű is, mert hiszen bár egy nagy csomag volt, de a béremelés is benne volt, hanem tulajdonképpen odáig mentek el, hogy aki nem igennel szavazott, az tulajdonképpen nem tiszteli az állami tisztségviselőket. Ez már egy kicsit azért ilyen habonyizmus szerintem, és valószínű, hogy a Rogán-propagandaminisztériumban születhetnek meg a hasonló gondolatok, tehát mi nem szeretnénk volna azt, és azt is elmondtuk, hogy bár csak egy bizonyos körnek, az állami tisztségviselőknél szól ez a béremelés, tehát mondjuk, a minisztériumi dolgozóknak sem, illetve az önkormányzati dolgozóknak sem, de nekünk egy alapelvünk az is, hogy bár szeretnénk a kedvezményezett kört mindig kibővíteni, de természetesen ha nekik, az állami tisztségviselőknél - tehát most beszéljünk teljesen nyíltan, például a járási hivatalokban dolgozó embereknek - ez béremelkedést jelent, akkor csupán azért nem fogjuk elutasítani, mert máshol is hasonló problémák vannak.

Hozzáteszem, és ezt az egyeztetésen is elmondtam, és akkor hangozzék el itt is, hogy azt szeretnénk, és erre egyébként többször ígéretet kaptunk, hogy kezdjék a legalulfizetettebb dolgozókkal, tehát akik 70-80 ezer forintot visznek haza, az ő esetükben nyilvánvalóan összegszerűen sem olyan sok egy 30-50 százalékos emelés, nekik ez nyilvánvalóan jól jön, de az össz kifizetett összegekben, mint ha mondjuk, komolyabb tisztségviselőket esetéről beszélünk, akiknél lehet, hogy egy 20 százalékos emelés is több pénz vizs el, mint hogyha több dolgozónak, a mindennapi szinten a frontvonalban dolgozóknak a béret rendeznek.

Úgyhogy ezzel együtt örülünk neki, hogy az egyeztetésre sor került, bár egyeztetnivaló túl sok nem volt, inkább a kétharmad irányába megnyilvánuló gesztusnak értékeltük ezt a folyamatot, ettől függetlenül mi minden egyeztetésen ott vagyunk, elmegyünk, tehát nem követjük azokat az ellenzéki irányvonalakat, amelyek elutasítják az egyeztetést. Természetesen itt ki tudunk fejteni más gondolatokat is, és egyébként meg bízunk benne, még egyszer megerősítve, hogy azok, akik ezt a fizetésemelést megkapják, az állami tisztségviselőket, ebben a körben nyilvánvalóan a megbecsülést is érezni fogják, és ahogy mondtam, ehhez a Jobbik is a szavazatát adta, és bízunk benne, hogy egyébként a minisztériumi dolgozók, illetőleg akár az önkormányzatnál dolgozók is elő fognak kerülni, hogyha máskor nem, a 2018-as és '19-es választások előtt, a '19-et az önkormányzatira gondolom. De engem, azt kell mondjam, még az sem érdekel, hogy miért meg hogyan, csak segítsünk ezeken az embereken. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következ-

nek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, és üdvözlöm a levezetői székben; az előbb nem vettem észre a gesztusát, tisztelettel üdvözlöm, hogy munkába állt.

Egy éjszakába nyúló vitában kifakadt az államtitkár úr, hogy miből gondolja az MSZP, hogy az egymillió közalkalmazott mind Fidesz-szavazó, na de majd fognak tenni róla, hogy az legyen - még nem sikerült visszakeresztetnem ezt a felvételt, de azt hiszem, ezek után meg kell tenni. Tehát hogy az állami tisztviselői kar létrehozása után, ami a hatalomépítésnek egy komoly eszköze, amibe belevették, hogy a saját janicsárképzőjükről, a Nemzeti Közszerkeleti Egyetemről kikerülteknek ad csak pályát, amelynek a rektora egyben az OVB vezetője is, aki a demokráciát láthatóan Machiavellitől tanulta, mert a február 23-ai események, ahogy ott ellökdösték az MSZP-s beadványozót a kopaszok, mutatják, hogy milyen hozzáállást tanúsítanak a demokráciához; szóval ez a hatalomépítésnek egy kőkemény eleme machiavelli értelemben, és még azt is elővették A fejedelemből, hogy ha valami nagyot akarsz tenni, akkor tegyél elé valami kis jót is, tehát a bérfelzárkózást nyomják ennek az egész törvénycsomagnak a homlokterébe.

Én tehát nagyon örülök annak, hogy végre kapnak bérfelzárkózást a köztisztviselők. Nagyon álságosnak tartom, amit az állami tisztviselők, egyáltalán a köztisztviselők megkülönböztetésével tesznek, és a kormányablakoknál dolgozóknak külön elismerésem, mert az ő munkafeltételeik messze nem biztosítottak. Nézzék meg, hogy mekkora sorokat, mekkora tömeg ügyét kell elintézni egy-egy kormányablaknál! Én több segítségem kérek a kormányablaknál dolgozóknak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirendi pont keretében felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem az államtitkár urat *(Csepreghy Nándor szólásra emelkedik.)*, igen, államtitkár úr, megadom a szót. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Köszönöm szépen az elhangzó gondolatokat. Engedjék meg, hogy sorrendben, a felszólalások sorrendjében reagáljak, először Horváth képviselő úrnak. Nem értem, hogy bármilyen törvényjavaslat kerüljön is a Ház elé, az MSZP mindig azzal kezd az érvelését, hogy a tartalmi kérdések helyett a formai kérdésekről beszél, és azt nehezményezi, hogy milyen sok törvényt kell az Országgyűlésnek módosítania, és hogy milyen kevés idő áll rendelkezésre ennek a munkának az elvégzéséhez, meg hogy ez mégis mennyire sok változást fog eredményezni.

(17.40)

Képviselő úr, önöket azért küldték ide a választók, hogy ezt a munkát elvégezzék. Tehát azt kritizálni állandóan, hogy igen, hozzá kell nyúlni törvényekhez: önök ezért kapják a fizetésüket. Mint ahogy a kormányablakban ülők pedig azért, hogy elintézzék az állampolgárok ügyeit.

A másik kérdés, amit ön feszegetett, hogy azokat érinti a béremelés, akik az államnak dolgoznak. Kiket másokat érintene? Így van, azokat fogja érinteni a bérrendezés, akik az állam képviseletében az állampolgárok, a magyar vállalkozások ügyeiben eljárnak és tevékenységet végeznek. Azokat természetesen nem érintheti, akik ma az államnak dolgoznak, de a későbbiekben a piacnak fognak dolgozni. És engedje meg, hogy itt - ha elnök úr megengedi - annyiban eltérjek a tárgytól, hogy beszéljek arról is, hogy az állami bürokráciacsökkentésnek igenis van egy olyan lépése, ami arról szól, hogy az állam létszáma csökken. Mikor tudja ezt egy állam megtenni? Akkor, amikor van egy stabil gazdasági növekedés; amikor át tudja terelni a ma állami szférában dolgozó emberek tömegének egy nagy részét a piaci szférába.

Mert miről beszélünk jelen pillanatban? Arról beszélünk, hogy ma nagyjából 4,2 millió foglalkoztatott van Magyarországon, amiből 1,1 millió ember az államnak dolgozik, és ha komolyan vesszük azokat a kijelentéseket, amelyeket itt önök is megfogalmaznak a parlamentben, hogy a magyar állam fenntartható fejlődése, a magyar gazdaság fenntartható növekedése az állami versenyképességtől is függ, az alapvetően három tényezőt támaszkodik: egyrészt mekkora az állam, itt jelenti az intézményrendszerét és a benne lévő humánkapacitási kérdéseket; mennyire gyorsan működik az állam, ez összekapcsolódik a bürokráciacsökkentésnek a jogszabály-egyszerűsítésre vagy -csökkentésre vonatkozó elképzeléseivel; és mennyire olcsó az állam. Na most, ezek pedig mind összefüggenek ezekkel a humán kérdésekkel is.

A bevezetések szakaszolása úgy fog kinézni, hogy első körben a járási hivatalban dolgozókat, ezt követően pedig a kormányhivatali dolgozókat fogja érinteni ez a típusú béremelkedés.

Azt megint nem tudom megérteni, hogy miért jelent önöknek az problémát, hogyha az állami szférán belül is egy teljesítményarányos bérezés jön létre. Akik az államot képviselik, akár a járási hivatalokban dolgoznak, akár a kormányhivatalokban, vagy akár az igenis megfontolandó, hogy az önkormányzati világban dolgozók is ebben a bérrendezésben hosszabb távon érintettek legyenek, miért baj az, ha ezeknek az embereknek a munkája is teljesítményarányosan történik meg, és az általuk elvégzett tevékenységeknek a szolgáltatói elégedettsége, tehát az állampolgári elégedettség határozza azt meg, hogy milyen bérezést kapnak, és ez is beépül a bérezés szempontrendszerébe? És igen, azért vannak a vezetők, hogy ezek a vezetők irányt adjanak a napi mun-

kavégzésnek, és ezek a vezetők vállaljanak felelősséget azért a munkáért, amit a beosztottak elvégeznek. És amennyiben az állam teljesítményalapon akarja dotálni ezeket az embereket, akkor egyrészt a vezetőknél lévő információkra, másrészt az állampolgároktól érkező visszajelzésekre kell hagyatkozni abban a kérdésben, hogy hogyan működik az állam.

Persze jól hangzik, de megint nem igaz, amit a képviselő úr mond a konzultációkkal kapcsolatban. Négyyszer volt egyeztetés az illetékes államtitkárság és a közszolgálatban dolgozó érdekvédelmi szervezetek között, és magát a törvényjavaslatot is a szakszervezetek jogászai külön véleményezték. Tehát a kijelentés nem igaz.

Staudt képviselő úr javaslata abszolút beépül a kormányzati tervekbe. Első körben az alsóbb területeken, alsóbb közigazgatási szinteken dolgozók bérrendezése kezdődik meg, és csak ezután megyünk felfelé. És az elv is az, hogy arányaiban a vezetők kapják a legkevesebb és beosztás szerint minél alacsonyabb szinten dolgozók kapják a legtöbb bérrendezést.

Azt gondolom, hogy amennyiben a bürokrácia-csökkentés többi lépése is megvalósul, ahogy a 2017-es költségvetésben ezermilliárd forintnyi hazai fejlesztési forrás áll rendelkezésre, úgy megteremtődik annak is a pénzügyi lehetősége, mozgástere, hogy az önkormányzati világban dolgozók, illetve más állami körben dolgozók bérrendezése is megtörténjen. A kormány is tisztában van vele, hogy ez egy lépés beljebb, az egészségügyi, a rendvédelmi szerveket követően az államigazgatásnak ezen a területén dolgozóknak a bérrendezése. Ez még mindig nem a teljes kör.

Józsa képviselő úr, a kijelentést nem kell megkeresni, ez úgy hangzott el, ha jól emlékszem, a vitában azt mondta (*Dr. Józsa István: Melyik vita?*), hogy hibásan gondoljuk, hogy minden állami vagy állami érdekkörben dolgozó szakember vagy munkatárs fideszes lenne. Én meg erre azt válaszoltam önnek, hogy valóban, még nem az, de törekszünk rá. Bízom benne (*Dr. Józsa István: Melyik vitában volt?*), hogy ez az intézkedés is több embert vonz a mi szavazótáborunkba, és eggyel kevesebbet hagy az önkében.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására (*Dr. Józsa István: Nem semleges közigazgatást kellene elérni?*) csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Harrach Péter és Vejkey Imre, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/10721. számmal a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény rendelkezései értelmében az MFB-nek mint a magyar állam fejlesztési bankjának fő feladata, hogy részben önállóan, részben más hazai szervezetekkel közösen, így különösen a közvetlen vagy közvetett MFB-tulajdonban lévő gazdasági társaságok útján, továbbá azon szervezeteken keresztül, melyekben az MFB az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorol, támogassa a kormány közép- és hosszú távú gazdaságstratégiáját a magyar állam gazdaságpolitikai céljainak megvalósulása érdekében, mely röviden akként írható le: növekedés, munka, család. Ugyanis ezen három tényezőn múlik alapvetően hazánk jövője.

Kissé bővebben pedig mindez akként írható le, hogy az MFB elő kívánja segíteni egyfelől azt, hogy a kormány olyan pályára tudja állítani a magyar gazdaságot, mely számottevő külső forrás nélkül is biztosítani tudja majd a dinamikus növekedést. Másfelől az MFB azt kívánja elősegíteni, hogy Magyarországon bővüljön a foglalkoztatottság, a bérek folyamatosan és tartósan emelkedhessenek, de egyben ennél többet is, nevezetesen azt, hogy a magyar embereknek ne pusztán megélhetést jelentő munkája legyen csak, hanem olyan, mely a szakmai fejlődésüket is biztosítja. Harmadrészt pedig az MFB közvetten azt kívánja elősegíteni, hogy Magyarországon tovább javuljanak a családok életkörülményei, és hosszabb távon választ tudjunk adni a demográfiai kihívásokra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti tényekhez tartozik az is, hogy az MFB szerepköre az elmúlt időszakban jelentősen megváltozott, ugyanis a korábbi szakosított hitelintézetből napjainkra aktív gazdaságfejlesztési centrummá vált. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az a tényadat, hogy az MFB hitelállománya az elmúlt évben közel százmilliárd forinttal emelkedett. A polgári kormányzat gazdaságpolitikai elvárásainak teljesítése érdekében szükségessé vált az MFB-csoport működési modelljének részleges újragondolása, melynek következtében a 2015. évben új csoportokban kerültek elhelyezésre a hitelezési, tőkebefektetési és az EU-forrás-kezelési kompetenciák, továbbá a párhuzamosságok megszüntetésre kerültek. A folyamat 2016. évben a csoportszintű folyamatok integrációjának előkészítésével folytatódott, és folytatódik, ennek eredményeképpen az MFB a holdingszerű struktúra helyett egységes és központosított funkciókat hoz létre, kihasználva az ebben rejlő működési szinergiákat. Ezért is vált szükségessé az MFB-törvény módosítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az MFB

közérdekű feladatot ellátó intézmény, továbbá az is, hogy úgyszintén ilyen intézménynek minősülnek az MFB közvetlen vagy közvetett tulajdonában álló szervezetek, illetve azon gazdasági társaságok, melyekben az MFB a magyar állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorol.

(17.50)

Ezen közérdekű feladatok és közcélú szolgáló tevékenységek magas színvonalú, átlátható és költség-hatékony ellátása céljából, valamint az állami vagyonnal való felelős gazdálkodás érdekében szükséges az egyes gazdasági társaságok működésének és gazdálkodásának összehangolása, irányítása, valamint a felettük gyakorolt kontroll megteremtése, erősítése, a hatékonyság és a szolgáltatások színvonalának növelése érdekében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezen tények alapján az MFB-törvény 2. § m) pontjában meghatározott gazdasági társaságok részére napjainkra indokoltá vált kialakítani azt, hogy az MFB Zrt. kizárólagos joggal, üzletszerűen nyújthasson pénzügyi és számviteli szolgáltatásokat, kontrollingszolgáltatásokat, eszközforrás-gazdálkodási szolgáltatásokat, informatikai szolgáltatásokat, humán erőforrás-gazdálkodási szolgáltatásokat, szervezet- és folyamatszabályozási szolgáltatásokat, beszerzési szolgáltatásokat és végül üzemeltetési szolgáltatásokat. A törvénymódosítás hozzájárul ahhoz, hogy egy erős, összehangoltan működő cégcsoport jöjjön létre, amely az alaptevékenységek professzionális ellátásán túl képes a fejlesztéspolitikai célok, feladatok integrálására és hatékony megoldására.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végül, de nem utolsósorban felhívom a figyelmüket arra, hogy az MFB-törvénynek az MFB Zrt. feladatait meghatározó szakasza kiegészül az egyházi jogi személyek finanszírozásával, tekintettel arra, hogy a hatályos rendelkezések indokolatlanul nem teszik ezt jelenleg lehetővé. Kérem, támogassák az MFB-törvény módosításáról szóló T/10721. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartí pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm Németh Lászlóné államtitkár asszonyt. Kérdezem államtitkár asszonyt, kíván-e felszólalni most a kormány nevében. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár asszony. Parancsoljon!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Urak! Néhány gondolatot és mondatot mondanék ahhoz, amit az imént Vejkey úrtól, képviselő úrtól hallottunk. Tehát 2014-ben az MFB feladatai jelentősen módosultak, ez elsősorban abban nyilvánult meg, hogy vagyongazdálkodási szerepe lecsökkent, tevékenységének fókuszába aktív pénzügyi és gazdaságfejlesztési tevékenység került. Az egyik nagyon fontos új feladata volt az, hogy épít-

se ki és tevékenyen vegyen részt az uniós visszatérítendő források szétosztásában is, aminek keretében egyébként tegnap adtuk át azoknak az MFB-pontoknak az egyikét, ahol már ettől fogva a pályázók nullaszázalékos kamattal tudnak uniós hiteleket igénybe venni és igényelni.

Tehát 2014 nyarán az új feladatokkal összhangban elindult egy átfogó belső modernizációs - illetve észszerűsítési programnak is nevezhetem - munka, ebben a legfontosabb szerepet a csoport szintű működés kapta. Alapként akkor úgy gondoltuk, hogy ehhez nem a már meglévő, korábban elfogadott középtávú terveket fogjuk módosítani, hanem egy teljesen új stratégiát dolgozunk, dolgoztatunk ki, ami részben hosszú távra szól, részben egy szervezeti modell-váltást is indukál. Ehhez pedig ugyanakkor, tehát 2014 tavaszán egy nagy nemzetközi tanácsadó cég segítségét és támogatását is igénybe vettük, egy nagyjából 500 oldalas stratégiai anyag készült, amit a kormány elé terjesztettünk, és amit a kormány el is fogadott. Itt alapvetés volt az, hogy az MFB-ben meglévő jó gyakorlatokat tartsuk meg, azokat egészítsük ki olyan nemzetközi pénzügyi sztenderdekkel, a két elemet vegyítve egy olyan modellt tudjunk kialakítani, ami már megfelel annak a szerepnek, amit a kormányzat az MFB-csoportnak szán, tehát hogy egy vezető gazdaságfejlesztési intézménnyé válhasson.

Két évvel ezelőtt, tehát amikor a stratégia elkészült, elfogadásra került, megkezdődött a munka, s azt gondolom, hogy az önök előtt lévő egyéni képviselői indítvány nagyban hozzásegít minket ahhoz, hogy ezt a munkát a továbbiakban is zökkenőmentesen tudjuk folytatni. Eddig már nagyon sok lépést megtettünk, tehát ez a központosítási program folyik, azt gondoljuk, hogy még további lehetőségeink vannak arra vonatkozóan, hogy hatékonyabban és takarékosabban tudjon a csoport együttműködni. Itt beszélhetünk termékfejlesztésről, értékesítésről, támogató-ellenőrző funkciókról, kockázatkezelésről, kontrollingeről, beszerzésről, amiket az MFB, ha megvan a felhatalmazás, központilag és szolgáltatás-ként tudja eladni és ellátni a leányvállalatai számára.

Pillanatnyilag ezeket a tevékenységeket a leányvállalatok nem feltétlenül egységesen és/vagy nem feltétlenül összehangoltan végzik. Ha meg tudjuk a párhuzamosságot szüntetni, amennyiben elfogadásra kerül például most az az indítvány, ami ezen tevékenységekhez segít minket, akkor ki tudjuk iktatni a párhuzamos, egymással átfedésben lévő feladatköröket, és azt gondolom, úgy gondoljuk, hogy ettől a csoport reakcióképessége is jelentősen javulni fog.

Hozzá tartozik még az is, hogy az észszerűsítésnek nyilvánvalóan nagyon komoly anyagi vonzatai is vannak, és azt is gondolom, nemcsak költségvetési intézményeknél, hanem állami vállalatoknál is törekednünk kell erre. Itt az MFB jó példával tud elől járni, az eddig megtett lépések eredménye már most is meglehetősen jó eredményeket mutat. Mondhatom önöknek, ez a múlt héten sajtóközleményekben

is már megjelent, hogy az MFB-csoport működési költségei tavaly 3 milliárd forinttal csökkentek, a bank konszolidált, IFRS szerinti adózott eredménye pedig 18,4 milliárd forintra nőtt. Tehát úgy gondoljuk, hogy ez a javaslat illeszkedik céljainkhoz, segít azokat elérni, ezért a törvénymódosító indítványt messzemenőig támogatjuk.

Ami a javaslat, a módosítási javaslat másik pontját érinti, hogy a jövőben egyházi jogi személyeket is finanszírozhassanak, ők is részt vehessenek akár hitel-, akár tőkefinanszírozási MFB-s programokban, szintén támogatjuk a kormány részéről, mert azt gondolom, hogy ezekben az esetekben a Fejlesztési Banknak azt kell vizsgálnia, az a feladata, az a kötelezettsége, hogy a nyújtott finanszírozás értelmes, jó célokat szolgál-e, a finanszírozás és/vagy a tőkebefektetés megtérül-e, illetve hozzájárul-e a magyar gazdaság erősítéséhez. Tehát ennek alapján kérem önöket, hogy támogassák ezt a módosító javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Szeretném előrebocsátani rendkívüli nagyrabecsülésemet tanult kollégám, dr. Vejkey Imre képviselő úr iránt és megemlíteni, hogy valószínűleg szerzőtársként Harrach Péterrel együtt dolgozták ki ezt a rendkívül tartalmas, előremutató és az MFB stratégiai céljait messzemenően átíró törvényjavaslatot. Annyira jó, hogy szeretnék előterjesztőként csatlakozni hozzájuk, ha lehetne egy ilyen megoldást gyakorolni, természetesen mélységében átnézve a különböző részleteket, és külön érdeklődnék, hogy ezen nullaszázalékos EU-s hitelért hol lehet jelentkezni, mert szerintem eziránt nagy érdeklődés lesz majd, ha megnyílik ennek a lehetősége.

(18.00)

Tehát egyetértünk abban, hogy ezt nem önök írták. Ahogy az államtitkár asszony is kifejtette, két évvel ezelőtt egy komoly tanulmány volt, mondjuk, a cég neve, hogy ki készítette, nem hangozott el, de majd biztos az összefoglalóban lehet erről is hallani valamit, hogy ki készítette ezt az erős szakmai tanulmányt. A lényege a mérlegadatokból kiderül: egy költségsökkenés volt, egy karcsúsítás volt, illetve a hatékonyságnövelés. Legalábbis a számok azt mutatják, amit államtitkár asszony mondott, hogy ennek már a tavalyi mérlegben is látszanak a számszerű eredményei.

Ugyanakkor a lényegét is említette államtitkár asszony egy jelzős szerkezettel, hogy ez egy központosítási program volt. Ez kifejezi azt a gazdaságfilozófiát, amelyről elég sok vita volt a rendszerváltás óta, hogy az állam mekkora, mennyire aktív szereplője legyen a gazdaságnak. Ez a százmilliárdos hitelezés végül is nemzetgazdasági szinten azért nem olyan sok, viszont ha azt nézzük, hogy milyen projektekre tud menni ez az évi százmilliárd - százmilliárdos hitelállomány hangozott el az ön hozzászólásában -, akkor aktív gazdasági centrumként működik vagy kíván működni a Fejlesztési Bank. Tehát biztos, hogy ha a magyar gazdaság fő fejlesztési forrásai az európai uniós ezermilliárdok, akkor kiegészítésként ehhez a Magyar Fejlesztési Bank mint aktív gazdaságfejlesztési centrum célszerűen hozzájárulhat.

Hogy mennyiben fog visszatükröződni ez a törvénymódosítás, hogy ilyen közvetlen szolgáltatásokat kap törvényi felhatalmazásban a bank, hogy közvetlen, illetve közvetett, tehát lényegesen szorosabb kontroll érvényesíthető majd a gazdasági társaságok irányába és az ellenőrzésükben, irányításukban is részt vehet a törvény felhatalmazásánál fogva a Magyar Fejlesztési Bank, illetve az MFB társasági körön belül miniszteri döntéstől függően bizonyos társaságoknak kizárólagos jogosultsággal nyújthat hitelt... - vagyis itt már nem lesz választási lehetősége az adott cégnek, ezt a miniszter - vagy államtitkár asszony javaslatára a miniszter - meg fogja mondani, hogy tetszik vagy nem, bizony az MFB-től veszed igénybe majd a pénzügyi és számviteli szolgáltatásokat, ahogy a kiegészítésben elhangzott, a kockázatkezelést, a kontrollingszolgáltatást, az eszköz- és forrásgazdálkodási szolgáltatást, gondolom, egy egységes informatikai szolgáltatást is, amely remélhetőleg korszerűbb lesz, mint ami most a gyakorlatban van, mert különben mi értelme van a törvényi felhatalmazásnak.

Ugyanígy a humánerőforrás-gazdálkodást, és legyünk jóhiszeműek, talán nem a Fidelitas foglalkoztatási hátterét kívánják kiszélesíteni, hanem valódi szakembereket fognak felvenni, de központosítás jegyében arra is felhatalmazást kap a törvényen keresztül a miniszter, hogy kijelölje, mely társaság vegye kötelezően igénybe a bank ez irányú szolgáltatását. Ugyanígy a szervezeti és folyamatszabályozási szolgáltatásra, a beszerzésre, a purchasingre vonatkozóan, ami egy különösen kényes terület, és tényleg sok megtakarítás érhető el egy csoportszintű beszerzéssel, az üzemeltetésről nem is beszélve. Tehát biztos, hogy az MFB-törvény ez irányú átírása komoly lehetőségeket fog nyújtani a központosítás irányába, és remélhetőleg ez a gazdálkodási lehetőségeket is hatékonyabbá teszi.

Észrevételeink egy része az előterjesztő utolsó mondatához kapcsolódik, ami véleményünk szerint a preambulum bővítését igényli. Ez pedig az a rész, hogy ettől kezdve a Magyar Fejlesztési Bank - és talán itt jön a KDNP-s képviselői előterjesztés - a jövőben egyházi jogi személyek számára is nyújthat

hitelt, egyházi jogi személyek irányába is végezhet szolgáltatást. Meglátásunk szerint ez most az MFB-törvény preambulumaiba ütközik, hiszen az úgy szól, hogy nemzetgazdasági jelentőségű beruházást vagy fejlesztést végrehajtó szervezetek finanszírozását, hitelezését hivatott a Magyar Fejlesztési Bank elvégezni, amit állami forrásból érdemes támogatni. Nyilván más eset az egyházi jogi személyek társadalmi szempontú munkásságának megítélése. Az egy külön megítélés, a társadalmi hasznosságának megítélése is külön történet. Viszont a preambulumban szerinti nemzetgazdasági jelentőségű tevékenység jelenleg nem látszik kimutathatónak.

Rádásul pont akkor történik ez a kiterjesztése a hitelezhetőségnek, amikor a kormány akar elmozdulni, amikor az Unió véleménye szerint az Eximbank a hitelügyletei miatt lényegében államháztartási feladatokat is finanszíroz, olyan feladatokat is, amelyeket az államháztartási hiányhoz kellene sorolni... - sorolni. Már majdnem sodrást mondtam, de a folyamat lényege ugyanaz. Ez azonban érintené a summa államadósság mértékét és talán másképpen nézne ki. Tehát ez egy viszonylag kényes terület véleményünk szerint.

Az előterjesztők az indoklásban arra hivatkoznak, hogy az érintett gazdasági társaságok fontos szolgáltatásokat nyújtanak, és hogy az állami vagyoni átlátható és hatékony kezelése megkívánja az egységes célcsoport működését. Ez, ha tényleg kellő transzparenciával, prudenciával társul, nem úgy, mint a nemzeti banki alapítványokra tett törvényi előterjesztési kísérlet, hogy az már bizony legyen titkos, és hogy a közpénz nem közpénz... - itt azért közpénz van, a Fejlesztési Bank az állam bankja, tehát itt a megfelelő transzparenciát biztosítani kell. Viszont elég nehéz átláthatóságról beszélni néhány konkrét tapasztalat alapján, amikor a jogszabály hiába határozza meg azt a tevékenységi kört, amelyet ellátó társaságok tekintetében szerezhethet tulajdont a Fejlesztési Bank, Lázár János miniszter úr bármikor dönthet majd úgy, hogy egyéb társaság tekintetében is engedélyezi a tulajdonszerzést, felvásárlást, finanszírozást. Ezért mi nem látjuk garantálva az átlátható működést. Nehéz, kicsit túlzónak tűnik, hogy ezt egyáltalán megemlítsék.

A pénzpiacon nem ritka, hogy egy erősebb kapcsolati háló kiépítése egy célcsoporton belül megtörténik. Tehát ez egy tapasztalható tendencia, hogy összefüggő célcsoportok, különösen tulajdoni ágon összefüggő célcsoportok erősebb kapcsolati hálót alakítanak ki. Ezt véleményünk szerint a Magyar Fejlesztési Bank különösebb nehézségek nélkül meg tudná oldani, lényegében a jelen törvénymódosítás keretei nélkül is.

(18.10)

Egyedül a tulajdonosi jogokra támaszkodva megtehetné ezen együttműködési kapcsolati háló

erősítését. Ezért vannak olyan szakmai vélemények, hogy sokkal inkább arról van itt szó, hogy Lázár János miniszter úr felhatalmazást akar kapni arra, hogy kézi vezérlés alá veszi ezeket a döntéseket, kivonva a cégvezetők döntési jogkörét, hogy ő jelölje ki, hogy ezeket az érzékeny szolgáltatásokat a cég az MFB-től, tehát a kijelölt módon vehesse majd igénybe. Ő maga akarja eldönteni, hogy hogyan köttessenek ezek a szerződések. Ilyen értelemben a vállalatvezetői felelősség nehezen érvényesíthető.

Mindezeket figyelembe véve szakmailag vannak még értékelhető, határozottan értékelhető elemei az előterjesztésnek. A szóbeli kiegészítés kifejezetten őszinte volt, hogy ez egy központosítási program megnyilvánulása. Hogy ez a központosítás piaci körülmények között mennyiben jelent eredményesebb működést, arról viták vannak.

Az pedig, hogy az állam és az egyház elkülönült működésének elvi talaján, ami Európában, mondjuk, a francia felvilágosodás óta eléggé egyértelmű, ez a fajta bővítés mennyire fér bele, ez szintén megítélést igényel. Véleményünk szerint az egyházak a társadalmi tevékenységükhöz a törvényekben biztosított módon kapnak az államtól támogatást, kapnak forrásokat. Hogy ez egy banki ágon is kibővítésre kerül, hogy egyházi jogi személyek irányába is nyújthat hitelt, ez lehet, hogy érinti az állam és egyház elkülönült működésének elvi határait, tehát kérdéses, hogy támogatható-e.

Mindezeket figyelembe véve én szeretnék gratulálni Vejkey képviselő úr szakmai munkájához. És ha ezek a kifejezett vállalkozástámogató célok, amik elhangzottak itt az expozéban, hogy kedvező hitelnyújtási lehetőség, társfinanszírozás elnyert uniós pályázatokhoz, tényleg a valóságban is érvényesülnek, és nemcsak azt tapasztaljuk, hogy a kijelölt fideszes cégek jutnak ilyen előnyökhöz, hanem mondjuk, szélesebb körben meg fognak nyilvánulni ennek a jótékony hatásai, akkor egy idő után lehet, hogy azt tudjuk mondani, hogy eredményes volt ez a törvénymódosítás. Most így, a leírtak alapján teljes garanciát erre sajnos nem látunk. Köszönöm, elnök úr, a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy az expozéban elmondtam azt, amit szükségesnek tartottam előterjesztőként, ezért jelen pillanatban többet nem kívánok elmondani. Majd zárszóként szeretnék előterjesztőként nyilatkozatot adni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Volner

János képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoport vezér-szónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Mint ahogy képviselő-társaim is minden bizonnyal tudják, a Jobbik az aktív és vállalkozó állam híve. Ebből adódóan alapvetően támogatóak vagyunk minden olyan kormányzati előterjesztéssel kapcsolatban, ami ezt a célt szolgálja és ezen a területen bővíti a lehetőségeket.

Amit a miniszter asszony itt véleményezett - hiszen ön a versenyszférából érkező, gyakorlott felső vezetőként nagyobb rálátással bír ezekre a kérdésekre, mint itt a legtöbb képviselőtársunk -, szerintem kifejezetten fontos az a vélemény, hogy ha Magyarországon a bankszektoron belül végre szeretnék hajtani azt az egyébként a Jobbik által is támogatott stratégiát, hogy 50 százalékos térhódítás fölé jusson a magyar részarány a bankszektoron belül, és különböző egyéb banki és egyéb eszközökkel támogassuk a magyar gazdaságot, akkor ezeket a lépéseket, meggyőződésem, hogy meg kell tenni, hiszen több oka is van ennek.

Egyrészt könnyebb a folyamatokat kézben tartani. A miniszter asszony is, ahogy említettem, az üzleti szférából érkezett a politika világába. Könnyebb menedzselni ezt a jó néhány állami érdekelt-ségű vállalatot akkor, hogyha van fölöttük egy közös adminisztratív irányítás, ellenőrzés. Illetve nagyon fontos arról is szót ejteni, hogy a Jobbik többször szorgalmazta azt is, túl a menedzsmenteszközök bővítésén, akár ilyen módon is, hogy a Big Four szerepe, a négy nagy nemzetközi könyvvizsgáló cég szerepe a magyar gazdaságon belül meggyőződésünk szerint túlburjánzó.

Ha az előbb emlegetett Magyar Nemzeti Bankra gondolok, még a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét is amerikai könyvvizsgáló szervezetekkel auditáltatjuk évről évre. És ugyanezt megteesszük számos állami vállalattal, többek között olyan vállalatokkal is, amelyek egyébként nemzetbiztonsági védelem alatt állnak, amelyek érzékeny adatokkal gazdálkodnak. És ha adott esetben egy amerikai tulajdonú cég végzi ezeknek a számviteli ellenőrzését, akkor bizony érzékeny információk birtokába juthat ez a vállalat, és mint ahogy már annyiszor bebizonyosodott ez nemegyszer, különböző hírszerző szervezeteknél köti ki. Tehát ebből a megfontolásból, akár nemzetbiztonsági megfontolásból is, bár erre a javaslat kifejezetten nem hivatkozik, érdemes megfontolni azt, hogy továbbmenjen-e Magyarország ezen az úton. Meggyőződésem szerint szükséges lesz.

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy még egyelőre nem alakult ki annak a gyakorlata, bár ez a törvény akár lehetőséget is fog rá teremteni, hogy a versenyszférában jellemző teljesítménymutatók alapján működjenek az állami szféra vállalatai is. Ez azért fontos, mert most van előttünk a 2017. évi költségvetés, jelenleg erről még tárgyalunk. A magam részéről többször szóvá tettem a

kormányának azt is, hogy ezek az egyértelmű teljesítménymutatók, például a létszámgazdálkodásra vonatkozó adatok meg kellene hogy jelenjenek. Van olyan állami szervezet, sőt, olyan állami vállalat is, ahol kimutatják azt, hogy mekkora létszámmal kívánnak dolgozni; van olyan, ahol a törvény is definiálja az alkalmazotti létszámot, hogy mekkora a költségvetés. Látni lehet utána a közjóhoz való hozzájárulásból, vagy adott esetben, ha olyan tevékenységet végez ez az adott szervezet, a bírságbevételekből, a megtermelt nyereségből, miegyebekből ezt a kimeneti teljesítményt, amit egy ilyen szervezet produkál, azonban nagyon fontos lenne az, hogy ezek az elvek általánosan jelenjenek meg az állami szférán belül, többek között a gazdálkodó szervezetekre is ezek legyenek érvényesek.

Azért tartom fontosnak azt a lépést, amit most a kormányoldal Vejkey képviselőtársam önálló indítványa alapján megtett, mert ezekkel a lépésekkel, hogy központosítjuk az adminisztratív folyamatait ezeknek a vállalatoknak, léphetünk abba az irányba, hogy egy áttekinthetőbb állami gazdálkodás alakuljon ki ezeken a területeken.

Azonban azt nagyon fontos elmondani, hogy alapvetően a gyakorlati megvalósításon múlik, hogy a kormány milyen módon testesíti meg majd ezt a gyakorlatban, hogy a korrupcióellenes harc érdekeit szolgáljuk ezzel, vagy pedig központosítani fogjuk a korrupciót. Voltak már olyan elképzelések, amelyek alapvetően jó célt szolgálhattak volna, de a gyakorlati megvalósítás meglehetősen fals módon sikerült. Ebben az esetben arra kell odafigyelni, hogy egy nagyon erős központi kontrollal, meggyőződésem, hogy egy-egy ilyen területen meg lehet azt akadályozni, hogy a közpénzek eltűnjenek, és valóban fel lehet lépni a korrupció ellen.

Fontos még elmondanom azt is, amit Józsa képviselőtársam már megemlített, hogy egyházi jogi személyek finanszírozására is alkalmat ad a törvénymódosítás, azonban úgy érzem, hogy valóban érdemes lett volna módosítani a törvényjavaslat preambulumát, hiszen ilyen módon ez a törvényjavaslat meggyőződésem szerint jogilag kifogásolható; és hogyha kifogásolható, akkor szintén meggyőződésem az, hogy valaki ezt meg is fogja tenni. Tehát itt érdemes lett volna egyértelműsíteni.

(18.20)

Én azért nem szeretnék hozzá módosító javaslatot benyújtani, mert az ellenzéki módosító javaslatokat jellemzően leszavazza a kormányoldal, azonban tisztelettel kérem Vejkey képviselőtársamat, hogy ha lehet, ezt a törvényjavaslatot még ebben a körben, mielőtt még szavazna róla a tisztelt Ház és elfogadná, ilyen módon legyenek kedvesek módosítani, mert ezt a jogi aggályt meggyőződésem szerint ilyen módon lehet egyértelműen és biztosan eloszlatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat fekszik előttünk. Ez egy igen rövid javaslat, de két ponton is változtatást jelent a pénzügyi életében. Az egyik - mint ahogyan erről már elég nagy polémia folyik a vezérszónoki körben -, hogy az MFB-törvény módosításával lehetővé válik, hogy egyházi jogi személyek finanszírozása is megtörténhessen. Ez azért fontos, mert így ők sem maradnak ki azokból a fejlesztési forrásokból, amelyek egyébként sok más, Magyarországon bejegyzett gazdasági szereplő előtt rendelkezésre állnak.

Úgy gondolom, Józsa képviselő úr téved, amikor az állam és az egyház szétválasztásának az elvét kérdőjelezi meg ebben a törvénymódosításban. Szó nincs erről! Az egyházak nagyon sokféle állami feladatot vállalnak, és rengeteg olyan dolgot csinálnak, amelyek identitást erősítenek, közösséget építenek, és ezt olykor gazdasági vállalkozások közbeépítésével érik el.

A módosító javaslat másik eleme, hogy az MFB Zrt. csoporthoz tartozó vállalatok részére a bank kizárólagos jogot kap az alábbi szolgáltatások üzletszerű elvégzésére. Ilyenek a pénzügyi, számviteli, kontrolling, informatikai, beszerzési, üzemeltetési, humán erőforrás-gazdálkodási szolgáltatások. Arról van szó a módosítás kapcsán, hogy a jövőben a fenti, a hatékonyság javítását célzó szolgáltatásokat a Magyar Fejlesztési Bank úgy fogja ellátni a többi tagvállalat számára, mintha a saját szervezeti egysége részére nyújtaná. Úgy vélem, hogy ez az intézkedés hozzájárul a meghirdetett bürokrácia- és költségcsökkentési programhoz, hiszen a központosítási projekt által jelentős megtakarítás érhető el. Többek között lehetővé válik a számos területen tapasztalható párhuzamosságok megszüntetése is.

Felmerülhet a kérdés, hogy az MFB ezen szolgáltatások nyújtásával milyen hatással lesz ezen szolgáltatások piacára. Tekintettel arra, hogy a kontroll alá vont gazdasági társaságok ezen tevékenységeket jellemzően belső erőforrásokkal, illetve a nevesített társaságok valamelyik tagjára támaszkodva oldják meg, nem beszélhetünk piactorzító hatásról, hiszen a kizárólagos jog nyújtása nem érinti az uniós tagállamok közötti kereskedelmet.

Annak érdekében, hogy az MFB Zrt. és a csoporttagok között gördülékeny legyen az átállás, a jövőben a szervezetek vezetői, alkalmazottai kötelesek lesznek minden szükséges adatot és információt szolgáltatni egymásnak. Természetesen az MFB Zrt. ezen kizárólagos joggal történő szolgáltatásnyújtása fel lesz tüntetve a tevékenységi körében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a fent elmondottak egyértelműen alátámasztják, hogy a Magyar Fejlesztési Bank feladatkörének ez irányú bővítése még hatékonyabb működést, nagyobb átláthatóságot fog jelenteni a szervezet és a „tagvállalatok” életében.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megadom a szót Németh Lászlóné államtitkár asszonynak. Parancsoljon, államtitkár asszony!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Szeretnék néhány dologra reflektálni. Képviselő úr feltette nekem a kérdést, hogy hol lehet ezt a bizonyos nullaszázalékos hitelt felvenni. Nos, a tegnapi napon 26 darab MFB-pont nyílt meg, az egyik például Kecskeméten. Engedje meg, hogy mind a 25-öt most ne soroljam fel fejből. Az év végéig 445 ilyen pont lesz szerte az országban, és az elkövetkező napokban egy újabb közbeszerzést fogunk kiírni további MFB-pontok bővítésére is. Tehát ennyi helyen szeretnénk forgalmazni.

Ebben a körben egyébként egy 44 milliárdos keretet hirdettünk meg 15 éves, nullaszázalékos kamatozással a kkv-k gazdaságfejlesztési programjának a támogatására, egyszerűsített hitelbírálattal. Egységesen az MFB-pontokat üzemeltető bankok mindannyian a Magyar Fejlesztési Bank által kiadott kézikönyv alapján, szerződéses minta alapján fognak foglalkozni a hozzájuk fordulókkal. *(Dr. Józsa István: Mennyi egy hitelmaximum?)* 600 millió. *(Dr. Józsa István: Az szép!)* Erre ezt szerettem volna reagálni.

Felmerült, mit jelent az, hogy egy helyen történő termékfejlesztés. Itt egyetlen példát hoznék fel, a Garantiqa hitelintézményt, és van a Magyar Fejlesztési Banknak saját refinanszírozási hitelkeret-termékcsoportja is az unióstól függetlenül. Azt gondolom, az egy nagyon fontos dolog lesz, hogyha a Garantiqa hitelhez nyújtandó garanciatermékei ugyanolyan alapokon, ugyanolyan megközelítésből kerülnek kialakításra, mint ahogy a Fejlesztési Bankban a termékfejlesztők azt mondják, hogy mostantól fogva ilyen alapokon fognak finanszírozni egy kerettel valakit. Ezalatt tehát például ezt értjük. Arról, hogy a központosítás mit jelent a beszerzésben, azt hiszem, nem érdemes szólni, hiszen ez mindenki számára teljesen világos.

Ami még nagyon fontos, nagyon érdekes, ez egy ilyen program volt, amivel indultunk, és ami már eredményt hozott. Az eddigiekben ugyanazzal a termékkel, adott esetben például uniós források közvetítésével volt egy kisvállalkozás-fejlesztő intézménye, ami ilyen névre hallgatott, volt egy regionális

fejlesztési holdingja, volt egy MV Zrt.-je, hogy csak a legnagyobbakat érintsem. Ennek egyszerűen nincs értelme, ezt így nem szabad csinálni. Ezért is döntötünk például ezen a területen is.

Ami azt illeti, hogy ez mennyiben adja meg a kézi vezérlés lehetőségét: itt konkrétan csak azt szeretném jelezni, pont ön mondta, hogy már most is meg lehet csinálni. Én egyszerűen úgy gondolom, azzal, hogy egy deklarált irányvonalat, útvonalat vázolunk magunk elé, az a kérdés, hogy ez kézi vezérléssel van-e, nem vagyok benne biztos, hogy ez valaha is megtörténik, de esetleg ki lehet a képből venni.

Az egyházi finanszírozás. Hadd utaljak itt vissza a kereskedelmi bankos tapasztalataimra. Igen, van olyan, hogy egyházak gazdasági tevékenységét finanszírozzák akár kereskedelmi bankok is. Nem látom be, ha ilyen típusú tevékenységet végeznek, és az a Fejlesztési Bank termékkörébe is befér, hogy miért ne tehetnénk meg mi is. Talán ennyit mondanék ezekre.

Ami a transzparenciát, illetve az átláthatóságot illeti, amit Volner képviselő úr is megemlíttet: szeretném elmondani, nagyon reméljük, hogy a Magyar Fejlesztési Bank a 2015-ös évre el fogja nyerni azt a címet, amit a Transparency International adott meg az előző évekre, például 2014-re, hogy ez a legátláthatóbb intézmények egyike. Én ezt szeretném tartani, és azt remélem, hogy ez így is marad.

Az mindig egy nagy kérdés, hogy a könyvvizsgálókkal kapcsolatban hogy kell gondolkodni. Például egy MFB-csoport esetében akkor, amikor kimegyünk kötvénykibocsátással, vannak elvárások, és hiába gondoljuk azt, hogy szakmailag legalább olyan jó magyar könyvvizsgáló cégek működnek, nem feltétlenül tudjuk csak őket alkalmazni.

Végezetül azt gondolom, hogy az a központosítás, amit a HR esetében kívánunk végrehajtani, az elő fogja segíteni azt, amit szintén Volner úr említett, nevezetesen, hogy azonos teljesítményértékeléssel menjen, és a csoporton belüli kiegészítő tevékenységek egymáshoz képest is meghatározásra kerüljenek, hogyha pontozásra kerül kinek-kinek a tevékenysége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselő-csoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. És köszönöm államtitkár asszonynak is az értékes kiegészítő információkat. Biztos, hogy nagyon fognak örülni a cégek ennek a pályázati lehetőségnek, hogy nullaszázalékos hitelért pályázhatnak. De ha ezt nézzük, akkor túl kedvező ez a feltétel ahhoz, hogy mindössze 44 milliárd forint áll rendelkezésre. Lehet, hogy utána abban a kézikönyvben vannak olyan

lábjegyzetek, amelyek ezt szigorítják, hogy mégsem lehet olyan egyszerűen pályázni rá.

A kapcsolati háló kiépítésével cégcsoporton belül pont arra akartam rávilágítani, hogy a jelen lehetőségek között az MFB vezetése, illetve az érintett cégek vezetése részéről piaci alapon, önkéntesen lenne rá lehetőség, hogy erősítsék ezt a kapcsolati hálót. Azt az eltérést látom ebben a törvényi felhatalmazásban, hogy ettől kezdve, mondjuk, Lázár János miniszter úr mondhatja meg, hogy te meg te meg te milyen szintig fogsz együttműködni, ami mindenképpen csökkenti a cégek üzleti mozgásterét. A központosítás jegyében lehet, hogy ez eredményes lesz.

Azt nem lehet látni, persze, egy ilyen törvényi előterjesztés ennyire részletes nem lehet, valószínűleg az a tanulmány tudott erre példákat is mondani, hogy ha ilyen mértékig átveszi a felelősséget az egyes cégek vezetőitől, mondjuk, egy miniszteri intézkedés, akkor milyen felelősséget, milyen érdekeltséget lehet a mellé tenni, hogy mégis kreatívan, prudens módon, eredményesen működjön az a cég, amelynek fölülről van kijelölve, hogy milyen hálóban kell működnie. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirend előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönöm a Miniszterelnökségnek, ezen belül a magyar kormányknak, továbbá a Fidesznek, a KDNP-nek és a Jobbiknak a támogató nyilatkozatát, ami egyértelműen elhangzott. Mint ahogy hallottuk, az MSZP félig támogatja csak az előterjesztésünket, sőt még előterjesztő is akar lenni, ezért fél köszönetet mondunk csak részükre. Az LMP álláspontját nem ismerjük, az LMP nem vett részt az általános vitában, de bízunk benne, hogy támogatni fogja ő is a törvényjavaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat az átláthatóság és a köztulajdonnal való felelős gazdálkodás érdekében az MFB Zrt. részére szűk körben kizárólagos jogot biztosít meghatározott, működési hatékonyság javítását célzó szolgáltatások mint saját szervezeti egységei részére történő nyújtására, ami a közbeszerzési, az állami támogatási szabályok figyelembevételével a legmegfelelőbb megoldást jelenti. Ezen társaságok tekintetében ezen szolgáltatásokat a lehetőleg könnyebben, a legnagyobb átláthatóságot biztosítva és a költségek legnagyobb mértékű racionalizálhatóságával kizárólag a kontrollt gyakorló MFB Zrt. képes nyújtani.

A szolgáltatások MFB Zrt. által történő végzésének nem lesz piactorzító hatása, és a szolgáltatások jellegéből kifolyólag a kizárólagos jog nyújtása nem érinti az uniós tagállamok közötti kereskedelmet. A

törvénymódosítás továbbá hozzájárul ahhoz, hogy egy erős, összehangoltan működő cégcsoport jöjjön létre, amely az alaptevékenységek professzionális ellátásán túl képes a fejlesztéspolitikai célok, feladatok integrálására és hatékony megoldására, továbbá arra is, hogy az egyházi jogi személyeket finanszírozza.

Kérem, támogassák az MFB-törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalás** következik.

Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, 5 perces időkeretben: „Meddig még?” címmel szólal fel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik álláspontja szerint a következő évtizedek egyik potenciális húzóágazata lehet az úgynevezett sharing economy alá tartozó gazdasági ágak összessége. Nyilvánvaló módon olyan közösségi jellegű gazdálkodási modelleket, rendszereket értünk ezek alatt, ahol adott esetben már nem kizárólagos cégek és szolgáltatók léphetnek be egy modellbe, ami a polgárral, a fogyasztóval kapcsolatot létesít, hanem adott esetben az egymás közötti hálózati kapcsolatok felerősödésével, a modern technikai eszközök használatával komoly könnyebbséget, egyébként költségekbéli megtakarítást, praktikumbéli előrelépést és újabb gazdasági ágak kifejlődését lehet elérni, már ha ezt egy magára valamit adó nemzetállam szabályozott módon teszi meg.

Láthatjuk ugyanakkor, hogy Magyarország jelenlegi kormánya tökéletesen félreérti azt a helyzetet, amit az egyébként modern gazdasági eszközök begyűrésének lehetőségei rejtenek magukban. Már egyszer az online szerencsejáték-oldalak kvázi betiltási kísérletével hatalmas kudarcot vallott, hiszen azóta is egy szerver igénybevételével és két további kattintással lényegében bárki elérheti az érintett oldalakat. És kicsit hasonló az érzésünk azon Uber esetében is, ahol véleményem szerint a Jobbik képviseli azt a szakmai és higgadt álláspontot, amely egyrészt az internet betiltását sem célozza meg, viszont adócsalók, adóelkerülő mechanizmusok szétterjedését sem támogatja. Ezen két szélsőség között tehát a Jobbik álláspontja szerint nem lehet applikációkat, internetes alkalmazásokat betiltani. A XXI. században egész egyszerűen gyermeteg elképzelés azzal előállni, hogy ezzel bármiféle hosszú távú és tartós korlátozást el lehet érni.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy legalább ennyire elfogadhatatlan azon hazánkba begyűrésű gazdasági ágazatok, cégcsoportok tevékenysége, amelyek adóoptimalizációs technológiájukat és stratégiájukat arra alapozzák, hogy egy jól szervezett nemzetközi

céghálón keresztül a nyereségük kiszivattyúzása után Bermudán vagy más adóparadicsomban lényegében negligálják a nyereségadó megfizetését, kikerülik a közterheket. És bár legálisnak tűnhet az, amit csinálnak, a Jobbik álláspontja szerint ezt a nemzetközileg szervezett hálózatot mégsem lehet a magyar nemzetgazdaság egészébe következmények nélkül beengedni.

Összefoglalva tehát, a Jobbik nem akarja betiltani az internetes alkalmazásokat, de nem is engedi a gyeplőt a lovak közé dobni. Tehát nem járulunk ahhoz hozzá, hogy ezen adóelkerülési mechanizmusok a továbbiakban más gazdasági ágazatokban is szétterjedjenek. Ezért a Jobbik a héten benyújtott határozati javaslata pontosan azt célozza meg, hogy a kormányzat észak-koreai típusú tiltogatások helyett üljön tárgyalóasztalhoz az érintettekkel. A balti államokból egyébként tudunk pozitív példát hozni egy ilyen leülésre nézve, de akár a Jobbik praxisából is, a devizahiteles vagy éppen legutóbb az állatvédelmi kerekasztal technikáját illetően. És miután tárgyalóasztalhoz ültek, javaslatunk szerint egy átalány típusú adózással a közteherviselésbe kell bevonni azokat a szolgáltatókat és érintetteket, akik a sharing economy alá tartozó ágazatok egyikében vagy másikában működnek.

Ezen átalány típusú adózási formához hasonlók már a most hatályos szja-törvényben is megtalálhatóak, ugyanakkor azt látjuk, hogy jelen gazdasági közegben így lehet a legkönnyebben adófizetés felé mozdítani azokat, akiknek önértékük is az ilyen típusú védettség megszerzése, hiszen csak a közterhek megfizetése után lehet a közszolgáltatások teljes körére igényt tartani. Természetesen nemcsak az Uberre vonatkoztatjuk stratégiai elképzeléseinket, de az Airbnb, a különböző szállást, szobákat megosztó oldalak tekintetében is látjuk azokat az erőfeszítéseket, amelyek egy magyar vállalkozó esetében felmerülnek, ha egy panziót vagy szállodát akar működtetni. És látjuk azt is, hogy hány kattintással lehet egy Király utcai magánotthonból „hostelt” csinálni és kiadni az interneten keresztül.

(18.40)

Összességében tehát a Jobbik stratégiája az, hogy az ellenőrzés fokának növelése, a közteherviselés felé való elmozdulás mellett garanciákat szeretnénk nyújtani mind az igénybevevők, mind a szolgáltatók, mind az ebben dolgozók számára azt illetően, hogy nem lesznek egy nemzetközi adóoptimalizáló cégcsoport játékaiknak kiszolgáltatva.

Uber-sofőrök figyelmébe ajánljuk, hogy egy tengerentúli városban amikor megjelent egy konkurens alkalmazás, egy sms-t kaptak a sofőrök arról, hogy mostantól a tarifát a felére kell csökkenteni, és gazdálkodják ki ezt, ahogy tudják. Nyilvánvaló, ha erre építették az életstratégiájukat, lehetetlen helyzetbe kerülhetnek.

A Jobbik stratégiája tehát az, hogy a magyar polgárokat, az adófizetőket a legjobb helyzetbe hozva, nem a tiltások talaján mozogva, de nem is szélsőséges liberális, megengedő módon, hanem egy tisztességes nemzetállamot, nemzetgazdaságot építve, radikális, de igazságos megoldásokkal tegyünk rendet ezen a piacon, hogy aztán mindenki boldoguláson, aki tud, szolgáltasson olcsóbban, amely polgár igénybe tudja venni, vegye igénybe olcsóbban, de mindezt a rend pártja csak a rend talaján tudja el-

képzelni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 41 perckor ért véget.)

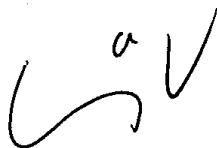
Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)